

(ရှေးပြန်ဟောင်း ပြန်ပြောင်းအောင်မေ့)

ဥပသေသနာအကျဉ်းချုပ်

(ဒုတိယတွဲ)

ဓမ္မပိတာရီသောတော် အဖွဲ့အစည်း

(၁၃၈၀) ခုနှစ် ပထမဝါဆိုလပြည့်နေ့၊ (၂၀၁၈) ခုနှစ် ဇူလိုင်လ (၂၇)ရက်
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

အရိယဓမ္မသမဂ္ဂဝင်များ ဖတ်ရှုလေ့လာ သိမ်းဆည်းရန်
အတွက်သာ ပုံနှိပ်ပါသည်။

ဤစာမူသည် “အရိယဓမ္မသမဂ္ဂ” ပိုင် စာမူ ဖြစ်ပါသည်။
ဤစာမူကို မည်သူမဆို ကူးယူဖတ်ရှု လေ့လာနိုင်ပါသည်။

မာတိကာ		
စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	-မိတ္တိသင်္ဂဟသီလိက	၄
၁။	သီလိကသင်္ဂဟသီလိက	၁၀
၂။	ရဟန်းဘဝ	၁၁
၃။	ရဟန်းဘဝနှင့် မာတိကာ	၅၄
၄။	မယ်တော်ကြီးအကြောင်း	၆၈
၅။	တောကျောင်းထွက်ဖို့ ပြင်ဆင်	၈၂
၆။	ရှင်မတောင်အနောက်ဖက် ရန်ကင်းတောင်တောကျောင်း	၈၄
၇။	စိတ်ထိန်းအလုပ် ကြိုးစားလုပ်	၈၇
၈။	စိတ်ထိန်းရပ်စဲ စိတ်လွတ်စောင့်ကြည့်	၉၈
၉။	တောကျောင်းဘုန်းကြီးဘဝနှင့် သရဲတစ္ဆေ	၁၂၂
၁၀။	ပြုတ်တောကုန်း ဇာလီတောင် တောကျောင်း	၁၅၅
၁၁။	ကိုယ်ရသည့်တရား ကိုယ်တိုင်စစ်ဆေး	၁၆၃

မိတ်ဆက်နိဒါန်း

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ ပရိသတ်ကို ရှေးဦးစွာ မိတ်ဆက်ပေးချင်ပါတယ်။ ပရိသတ်များအနေနဲ့ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မမှန်ကန်တဲ့ အသိပေးချက်ရထားလို့ ခေါင်းထဲမှာ သိချင်နေတာတွေ သိစရာတွေလည်း ရှိကောင်း ရှိနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ ပရိသတ်ကို မိတ်ဆက်ပေးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ စပ်လို့ သိချင်စရာတွေက ‘ဓမ္မဝိဟာရီ’ဆိုတာ ဘာလဲ၊ ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးလဲ၊ ဘယ်တုန်းက တရားသိမြင်တယ်လို့ ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့တာလဲ၊ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဘာတွေလုပ်လို့ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ ဆိုတာတွေကို မေးချင် မြန်းချင် သိချင်ကြပါလိမ့်မယ်။ ဒါတွေကိုပဲ ပရိသတ်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ပါတယ်။

‘ဓမ္မဝိဟာရီ’ ဆိုတာ အရိုးရှင်းဆုံးပြောရင် ‘တရားနဲ့ပဲနေသူ’ လို့ အဓိပ္ပာယ်ရှိပါတယ်။ ‘တရား’ဆိုတာတွေက မတရားတာ မမျှတတာတွေရဲ့ပြောင်းပြန် ဆန့်ကျင်ဘက်တွေမှန်သမျှဟာ တရားတာ မျှတတာတွေပါပဲ။ အဲဒီ‘တရား’ဆိုတာ ရှောင်ကြဉ်စရာ ဒုစရိုက်=မကောင်းမွန်တဲ့အကျင့်ဆိုးတွေကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး ဆောင်စရာ သုစရိုက်= ကောင်းမွန်တဲ့အကျင့် မျှတတဲ့အကျင့်တွေကို ဆောင်နေတာပါပဲ။

ရှောင်ကြဉ်စရာ မကောင်းမွန်တဲ့အကျင့်ဆိုးတွေဆိုတာက ကံသင်္ခါရတရားတွေပဲ။ ဆောင်စရာ ကောင်းမွန်တဲ့အကျင့် မျှတတဲ့အကျင့်တွေဆိုတာက အဲဒီ ကံသင်္ခါရတရားတွေကို ရှောင်ကြဉ်လို့ဖြစ်တဲ့ ဝိသင်္ခါရတရားတွေပဲ။ ဒီတော့ ကံသင်္ခါရတရားတွေဟာ မတရားတာ မမျှတတာတွေဘဲ။ မတရားတာ မမျှတတာတွေဖြစ်လို့ အဲဒီ ကံသင်္ခါရတရားတွေကို လူရှောင်ကြဉ်ရတာပဲ။ လူရှောင်ကြဉ်ရမှာတွေကို မရှောင်ကြဉ်ရင် လူ့အသိုင်းအဝိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်း လူသားလောကကြီး တစ်ခုလုံး ဘယ်တော့မှ ငြိမ်းချမ်းသာယာမှု မဖြစ်ဘူး။

ရှောင်ကြဉ်စရာတွေကို ရှောင်ကြဉ်ရုံလေးမျှနဲ့ မပြီးသေးဘူး၊ လူဆောင်စရာ ကောင်းမွန်တဲ့အကျင့် မျှတတဲ့အကျင့်ဖြစ်တဲ့ ဝိသင်္ခါရတရားတွေကိုလည်း ဆောင်ပါမှ လူ့အသိုင်းအဝိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်း လူသားလောကကြီးဟာ ငြိမ်းချမ်းသာယာ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ အဲဒီလိုဖြစ်လာဖို့ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏက ရှေ့သွားခေါင်းဆောင် စံပြပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်နဲ့ မတရားတာ မမျှတတာတွေကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး တရားတာ မျှတတာတွေကို ဆောင်ပြီး နေပြသူဖြစ်လို့ ‘ဓမ္မဝိဟာရီ’ လို့ခေါ်ပါတယ်။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော်ကို ကောဇာနှစ် (၁၃၀၀) ပြည့်နှစ်၊ နယုန်လဆန်း (၃) ရက်၊ ခရစ်နှစ် (၁၉၃၈) ခုနှစ်၊ မေလ (၃၁) ရက်၊ အင်္ဂါနေ့မှာ အရှေ့တောင်အာရှ၊ အာစီယံဒေသတွင်းနိုင်ငံ၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ခေါင်းကွဲကျေးရွာနေ ဦးမြဒင်+ဒေါ်လှခွန်းတို့မှ မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။

(၁၉၄၃) ခုနှစ်မှ (၁၉၅၂)ခုနှစ်ထိ ဆရာတော် အသက်(၅)နှစ်သား အရွယ်မှ (၁၄)နှစ်သားအရွယ်ထိ ကျောင်းသားဘဝဖြင့် နန္ဒာရာမရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာထံမှာ ဘုန်းတော်ကြီးသင်ပညာကို သင်ကြားဆည်းပူးခဲ့ပါတယ်။

ကောဇာနှစ် (၁၃၁၄)ခုနှစ် နယုန်လကွယ်နေ့၊ ခရစ်နှစ် (၁၉၅၂) ခုနှစ် ဇွန်လမှာ နန္ဒာရာမရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး ရှင်သာမဏေ ဘဝအဖြစ်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနှစ်မှာပဲ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မန္တလေးခရိုင်၊ မန္တလေးမြို့ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်သို့ စာပေပရိယတ္တိ သင်ကြားဆည်းပူးရန် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ကောဇာနှစ် (၁၃၂၀) ခုနှစ် နယုန်လဆန်း (၃)ရက်၊ ခရစ်နှစ် (၁၉၅၈)ခုနှစ် မေလ(၂၀)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့မှာ နန္ဒာရာမရွာဦးကျောင်း ဆရာတော် ဦးပညာကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းဘဝအဖြစ် ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

(၁၉၅၂)ခုနှစ်မှ (၁၉၆၂)ခုနှစ်ထိ မန္တလေးမြို့၊ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်၌ နေထိုင် သီတင်းသုံးကာ ဆရာတော် သက်တော်(၂၅)နှစ်ထိ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်စာချနာယက ဆရာတော်များ၊ မိုးကောင်းကျောင်းတိုက် ဒေးဝန်းဆရာတော်ဦးဇောတိကာဘိဝံသ၊ ဝေယံဘုံသာကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးကလျာဏဘိဝံသ၊ တောင်သမန်ကျောင်း

တိုက်ဆရာတော် ဦးကေသဝါဘိဝံသတို့ထံ ငယ်လတ်ကြီး၊ စာချတန်း စာပေပရိယတ္တိများကိုသင်ကြားဆည်းပူးခဲ့ပါတယ်။

(၁၉၆၂) ခုနှစ်မှ (၁၉၆၇) ခုနှစ်ထိ ဆရာတော် သက်တော်(၂၅)နှစ် ရဟန်း (၅)ဝါရပြီးမှာ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ ရေစကြိုမြို့နယ်၊ ရှင်မတောင်အရပ် တောရကျောင်းသို့ တောထွက်ခဲ့ပါတယ်။ နောက် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ခေါင်းကွဲကျေးရွာအနီး အရွက်မကြွေတောရကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပါတယ်။ နောက် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး စံတော်မူတောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ တောရကျောင်းမှာပဲ သီတင်းသုံး နေထိုင်ကာ ပဋိပတ္တိအလုပ်ကို အားထုတ်နေခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုနေရင်း တစ်နေ့မှာ ကိုယ့်မှာ ငြိမ်းချမ်းနေလို့ ကိုယ်ရထားတဲ့တရားကို ကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးကြည့်မိပြီး ကိုယ်ရတဲ့ကိုယ်တွေ့တရားဟာ တကယ်တရားဟုတ် မဟုတ်၊ သူများတွေ တရားပြရိပ်သာကြီးငယ် တည်ထောင်ပြီး တရားပြနေကြသူတွေ ရထားတဲ့တရားနှင့် တူမတူ နှိုင်းယှဉ်ပြီး တိုက်စစ်ကြည့်ချင်စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာလို့ မြန်မာနိုင်ငံမှာတရား ရတယ်လို့ ထင်ရှားကျော်ကြားကြတဲ့ ဆရာတော်တွေထံချဉ်းကပ်ပြီး တရားတိုက်စစ်ဆေးကြည့်တာလည်း လုပ်ခဲ့တယ်။

အဲဒီလို တိုက်စစ်ဆေးကြည့်ရာမှာလည်း ရည်ရွယ်ချက်(၃)ချက် ထားပြီး မေးမြန်း လျှောက်ထားခဲ့တယ်။

(၁) အချက်က - ‘တရားလုပ်ငန်းရဲ့ ပန်းတိုင် ဘာဖြစ်တယ်’ ဆိုတာ သိရတဲ့အထိ ပေါ်ဖို့ မေးမြန်းစစ်ဆေးလျှောက်ထားမယ်။

(၂) အချက်က - ‘အဲဒီဆရာတော်တွေရဲ့ဟောပြောချက်တွေဟာ ဗုဒ္ဓဟောပြောချက်ဒေသနာအစဉ်နဲ့ ကွာဟနေလျှင် ဘာကြောင့် ကွာဟနေသလဲ’ သိအောင် မေးမြန်းစစ်ဆေး လျှောက်ထားမယ်။

(၃) အချက်က - ‘ရလဒ်တွေဟာ လောကလူသား လူ့အဖွဲ့အစည်း အနေနဲ့ ဘယ်လို အသုံးကျသလဲ’ ဆိုတာ သိအောင် မေးမြန်း စစ်ဆေး လျှောက်ထားမယ်လို့ ရည်ရွယ်ချက်ထားပြီး ‘တရားရနေကြတယ် လို့ထင်ရှား

ကျော်ကြားကြတဲ့ ဆရာတော်’ တွေထံ ချဉ်းကပ်မေးမြန်းခဲ့တယ်။

အဲဒီအချက်(၃)ချက်မှာ တစ်ချက်ဖြစ်စေ၊ နှစ်ချက်ဖြစ်စေ ချွတ်ယွင်းနေတာတွေရင် အဲဒီတရားကို ဆက်မလုပ်ဘူးလို့လည်း ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။ တရားလုပ်ငန်းရဲ့ ပန်းတိုင် မဖော်နိုင်ရင်ဖြစ်ဖြစ်၊ အဲဒီပန်းတိုင်ဟာ ဗုဒ္ဓဟောပြောချက်ဒေသနာအစဉ်နဲ့ ဆန့်ကျင်နေရင် ဖြစ်ဖြစ်၊ လက်တွေ့မျက်မှောက်ဘဝမှာ ဘာမှ အသုံးချမရဘူးဆိုရင်ဖြစ်ဖြစ် မလိုလားလို့ အဲဒီလို ဆုံးဖြတ်ရခြင်းဖြစ်တယ်။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ချဉ်းကပ်ပြီးမေးမြန်းခံရတဲ့ ဆရာတော်တွေကတော့ စစ်ကိုင်း ပရက္ကမဆရာတော်၊ ဉာဏစာဂီဆရာတော်၊ မိုးကုတ်ဆရာတော်၊ ကျောက်သင်္ဘော ဆရာတော်၊ ဝေဘူဆရာတော်၊ သဲအင်းဂူဆရာတော်၊ သန်လျင်တောရဆရာတော်၊ တောင်တွင်းကြီးဆရာတော်ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ကြောင်ပန်းတောရဆရာတော် တွေဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဆရာတော်တွေရထားလို့ ဟောပြောတဲ့တရားတွေကို တိုက်စစ် ဆေးကြည့်ခဲ့တယ်။

အဲဒီလိုတိုက်စစ်ဆေးကြည့်တာလုပ်တော့ **‘သူတို့တွေရနေကြတာဟာလည်း တရားမဟုတ်သလို ကိုယ်ရနေတာဟာလည်း တရားမဟုတ်ဘူး’**ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့တယ်။ ဆရာတော်ဟာ **‘သူများတွေရနေကြတာဟာလည်း တရားမဟုတ်သလို ကိုယ်ရနေတာဟာလည်း တရားမဟုတ်ဘူး’**ဆိုတာ သိခွင့်ရသွားတော့ **‘တရားဆိုတာ ဘာလဲ’** သိဖို့ သံဃာတော်တွေထံ ချဉ်းကပ်မေးမြန်းခဲ့ပြီးပြီ။

နောက်ဆုံးမေးစရာတစ်ခုပဲ ကျန်တော့တယ်။ အဲဒါကတော့ ဗုဒ္ဓရဲ့ ဟောပြောချက်တွေဆီ ပြန်ချဉ်းကပ်ပြီး ဗုဒ္ဓဟောပြောချက်တွေကို ဆက်စပ်ကြည့်ဖို့ပဲလို့ စိတ်ကူးရခဲ့တယ်။ ဒီလောက်ဆိုရင် ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးလဲ မေးတာအတွက် အဖြေသိနိုင်လောက်ပြီ ထင်ပါတယ်။

(၁၉၆၇)ခုနှစ် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ခေါင်းကွဲကျေးရွာ အနီး၊ အရွက်မကြွေတောရကျောင်းမှာ အရိယသစ္စာတရားကို ဖော်ထုတ်သိမြင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်လို့ ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့တာကြောင့် ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ ဘယ်တုန်းက တရားသိမြင်ခဲ့ပါတယ်လို့ ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့တာလဲ မေးတာအတွက်လည်း အဖြေသိနိုင် လောက်ပါပြီ။

(၁၉၅၈)ခုနှစ် မေလ (၂၀)ရက်မှ (၁၉၈၃) ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ (၉)ရက်နေ့ထိ

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ အဝါရောင်ဝတ် ထေရဝါဒထဲမှာ ရဟန်းဝါ(၂၅)ဝါထိ နေထိုင်ခဲ့ပြီး မိုးပြာရောင်ဝတ်ကာ ဓမ္မဝိဟာရီအဖြစ်ဖြင့် ယနေ့အချိန်အထိ ဗုဒ္ဓဟောပြောချက် အရိယသစ္စာတရားတွေနဲ့ စပ်တဲ့အကြောင်းအရာတွေကိုပဲ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဟောပြော ရေးသားတာတွေကိုသာ တစိုက်မတ်မတ် မလျှော့သောဖွဲ့နဲ့ အားထုတ်နေခဲ့ပါတယ်။ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏရဲ့ ဟောပြောချက် အသံဖိုင် တရားပုဒ်ပေါင်း(၁၀၀၀)ကျော်ထိ ရှိပါတယ်။ ကိုယ်တိုင်သိမြင်တဲ့ဒဿနဖြင့် ရေးသားပြီး စာအုပ်ပေါင်း(၆၀)ကျော် စာမျက်နှာပေါင်း (၁၁၅၀၀)ကျော်ထိ ရှိနေပါပြီ။

နောက် ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ **‘လူမှုအသိုင်းအဝိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်း လူသားလောကကြီး အကျိုးစီးပွားဖြစ်ကာ ငြိမ်းချမ်းသာယာဖြစ်ဖို့ ဗုဒ္ဓဟောပြောချက် အရိယသစ္စာတရားတွေနဲ့စပ်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေကိုပဲ ဟောပြောရေးသားတာကြောင့်’** ယခင် စစ်အစိုးရလက်ထက်က ပုဒ်မတွေအမျိုးမျိုးတပ်ပြီး (၁၉၈၃)ခုနှစ်မှာ ထောင်ဒဏ်(၅)နှစ်၊ (၁၉၉၁) ခုနှစ်မှာ ထောင်ဒဏ် (၁၀)နှစ်၊ (၂၀၁၀) ခုနှစ်မှာ ထောင်ဒဏ် (၂၀)နှစ် မတရားအချခံရတာအပြင် ဆရာတော်ရဲ့ ဒကာ ဒကာမ ဂေါပက တွေထံမှအလှူငွေ သိန်း(၂၀၀)ကျော်၊ ရန်ကုန်မြောက်ဥက္ကလာပ မိုးပြာခြံ၊ ပဲခူး(၁၀)မိုင်ကုန်း အရိယဥယျာဉ်ခြံ၊ မန္တလေးရန်ကင်းတောင်ခြေ မိုးပြာခြံတို့ကိုပါ သိမ်းဆည်း ချိတ်ပိတ်ထားတာ ခံနေရပါတယ်။

ဒါတွေကတော့ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ သူ့ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး ဘာတွေလုပ်လို့ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ မေးတာအတွက် အဖြေကိုအကျဉ်းချုပ်ပြီး ပြောပြလိုက်ပါတယ်။ အကျယ်သိလိုပါက ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော်ရဲ့ ဟောပြောရေး သားချက်တွေကို [www. ariya thitsa.org](http://www.ariya.thitsa.org) /www. ariyathit sa.eu.pn မှာ လေ့လာဆည်းပူး မှတ်သားနိုင်ကြစေရန် ပရိသတ်ကို မိတ်ဆက်ပေးတဲ့အနေနဲ့ အသိပေးလိုက်ပါတယ်။

အရိယသစ္စာ သာသနာ ရောင်ဝါနေသို့ထွန်းပါစေ။

ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော်ဦးဉာဏ၏ “ဉာဏာဝ
ဒဿနစကားမျှ” ကို နောင်လာနောက်သား လူသားမျိုးဆက်သစ်တွေ လူ့အမှန်တရားဖြစ်တဲ့
အရိယသစ္စာကို အမှန်အတိုင်း ဖတ်ရှုလေ့လာကြပြီး သိရှိနိုင်ကြဖို့ရန်အတွက် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ
ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော်၏တပည့် ဘဒ္ဒန္တဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ (ငါးဘွဲ့ရဓမ္မာစရိယ၊
ဝိသိဋ္ဌပါကဋ)က တည်းဖြတ်ပြီး မှတ်တမ်းတင်ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဓိကရည်ရွယ်ချက်ကတော့ လူ့အမှန်တရားဖြစ်တဲ့အရိယသစ္စာကို သိရှိနား
လည်ကြပြီး လူ့အမှန်တရားမှ သွေဖည်နေကြတဲ့ လူသားလောကကြီးကို အစဉ်စောင့်ရှောက်
တည့်မတ်ပေးနိုင်ကြဖို့ပါပဲ။

(မှတ်တမ်းတင်သူ)

ဘဒ္ဒန္တ ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ
ပရိယတ္တိ သာသနဟိတ(သကျသီဟ) ဓမ္မာစရိယ
စေတီယင်္ဂဏ ပရိယတ္တိ ဓမ္မာစရိယ၊ ဂဏဝါစက
ပရိယတ္တိ သဒ္ဓမ္မပါလ ဓမ္မာစရိယ
သုဓမ္မာပရိယတ္တိ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိသိဋ္ဌပါကဋ
အစိုးရသာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ
မဟာဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ
ကျောင်းအုပ်ဆရာတော်(ဟောင်း)
ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး သင်တန်းကျောင်း
မြစ်ကြီးနားမြို့၊ ကချင်ပြည်နယ်။

နိဂါန်းစကား

ခရစ်နှစ် (၂၀၁၃)ခုနှစ်၊ ဧပြီလ(၁)ရက်၊
ကောဇာနှစ် (၁၃၇၄)ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ် (၆)ရက်၊
တနင်္လာနေ့။

ဒီနေ့ စာရေးသူဟာ ထေရဝါဒလုံးဝမဟုတ်တဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ (အရိယသစ္စကမ္မဝါဒ) ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှု၊ ဟောပြောတင်ပြ ဆွေးနွေးမှု တို့ကြောင့် အရှေ့တောင် အာရှ၊ အာဆီယံဒေသတွင်းနိုင်ငံ၊ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံ၊ [မြန်မာပြည်အလယ်ပိုင်း၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မန္တလေးခရိုင်၊ မန္တလေးမြို့၊ အိုးဘို အကျဉ်းထောင်မှာ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ထောင်အပြစ်ဒဏ် (၃)နှစ်၊ မြန်မာပြည်အောက်ပိုင်း ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ရန်ကုန်မြောက်ပိုင်းခရိုင်၊ အင်းစိန်မြို့၊ အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်မှာ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ထောင်အပြစ်ဒဏ်(၁၀)နှစ်] မြန်မာပြည်မြောက်ပိုင်း၊ ကချင်ပြည်နယ်၊ မြစ်ကြီးနားခရိုင်၊မြစ်ကြီးနားမြို့၊ အကျဉ်းထောင်၊ တိုက်အမှတ်(၃)၊ အခန်း(၂)မှာ တတိယ အကြိမ်မြောက် ထောင်အပြစ်ဒဏ် - နှစ်(၂၀) ချခံထားရစဉ် အဲဒီအချိန် မိမိ(စာရေးသူ)မှာ သက်တော် (၇၅)နှစ် [စိန်ရတုနှစ်] အရွယ်သို့ပင် ရောက်ရှိနေခဲ့ပါပြီကော . . ။

ရဟန်းဘဝ

- ♣ ‘ဆွေးနွေးတာက ရဟန်းဖြစ်တာ မပါသေးဘူး၊ အခုပြောနေတာတွေက မန္တလေးက ပျင်းပျော်ပျက်ပြေးထဲမှာ ပြေးတာနား ရောက်နေပြီ မဟုတ်လား’
  - ‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ရဟန်းဖြစ်တာအကြောင်း ပြောပါဦး ဘုရား’
- ♣ ‘အမေ့အထောက်အပံ့နဲ့ ငယ်ဆရာတော်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး မွေးရွာကျောင်းမှာပဲ အသက်ဆယ့်ကိုးနှစ်ခွဲမှာ ရဟန်းဘောင် ရောက်တယ်’
  - ‘ရဟန်းက ဘယ်လိုလုပ်လိုက်လို့ ဖြစ်လာတာလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘တို့ ဥပဇ္ဈာယ်ဘုန်းကြီးရဲ့ သီတင်းသုံးဖော် ဘုန်းကြီးဆယ့်လေးငါးပါးက ရဟန်းပြုပေးဖို့ တောင်းဆိုတဲ့အခါ တို့မှာ ရဟန်းအဖြစ် အသိအမှတ်မပြုနိုင်လောက်အောင် ငြင်းပယ်စရာ ရှိမရှိ တို့ကို မေးမြန်းပြီး မရှိတော့ အဲဒီဘုန်းကြီးတွေက တို့ကို ရဟန်းအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုကြောင်း အမှုစကားပြောပြီး အသိအမှတ်ပြုတာပဲ’
  - ‘ရဟန်းပြုပေးဖို့တောင်းဆိုစကားရဲ့ နိဒါန်းထဲမှာ သံသရာက ထွက်ဖို့ဆိုတာမျိုး ပါသေးလား ဘုရား’
- ♣ ‘မပါ ဘယ်ရှိမလဲ’
  - ‘အဲဒါလည်း စကားလုံးကို စကားလုံးလိုပဲ ပြောခဲ့တာလား ဘုရား’
- ♣ ‘အဲဒီက ပိုအောင် ဘာအသိရှိလို့လဲ’
  - ‘ရဟန်းဖြစ်ကြသူတွေ အားလုံး ဒီလိုချည်းများဖြစ်ရင် ခက်ရချည်ရဲ့ဘုရား’
- ♣ ‘ဒီပုတ်ထဲက ပဲတွေပဲ မဟုတ်လား’
  - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘စီစဉ်ပြီးသားပဲ’
  - ‘ဘာကိုလဲ ဘုရား’

-
- ♣ ‘ဒီနေရာရောက်ရင် ဒီစကားပြောဆိုတာပေါ့’
  - ‘နောက်ဆုံးမှ စကားပြောတာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘အဲဒါက ဘာတွေလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘တို့က ရဟန်းဖြစ်ဖို့ တောင်းတယ်၊ ဥပဇာယက ထောက်ခံတယ်၊ သပိတ်သင်္ကန်းတွေလည်း ရှိတယ်၊ ကန့်ကွက်စရာ အပြစ်လည်း မရှိဘူး၊ သင့်တော်ရင် ရဟန်းအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုရအောင်လို့ပဲ၊ ဒီအဆိုကို သုံးကြိမ်ပြောပြီး ဆန္ဒယူလို့ မကန့်ကွက်ကြတော့ အသိအမှတ်ပြုလိုက်ပြီလို့ ကြေညာတာ လုပ်ကြတာပဲ’
  - ‘အဲဒီအကြောင်းကို ပါဠိလို ပြောကြတာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘အဲဒီအချိန်က ဘုန်းကြီးအနေနဲ့ အဲဒီလိုတွေလို့ နားလည်ရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဂရုစိုက် နားထောင်ရင် လည်မှာပဲ၊ ဒါပေမယ့် သိပ်ကြီး ရှေးကျတဲ့စကားတွေ ဖြစ်လို့ ကြိုးစားနားထောင်ရစရာပဲ၊ ဒါပေမယ့် နားမထောင်ဘူး၊ ဒါက တို့အနေနဲ့ သိဖို့ တာဝန် မရှိတာဘဲ၊ တို့က အဆုံးအဖြတ်ခံ မဟုတ်လား’
  - ‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဆုံးဖြတ်ရမယ့် ဘုန်းကြီးတွေကရော သိကြတဲ့ပုံရှိရဲ့လားဘုရား’
  - ♣ ‘အပေါင်းသဘောပဲ သိမလား ထင်တယ်၊ အတိအကျတော့ သိကြမယ် မထင်ဘူး’
  - ‘အဲဒီအဆိုနဲ့ အဆုံးအဖြတ် တောင်းတဲ့ ဖတ်ပြနေသူကရော သိမလားဘုရား’
  - ♣ ‘သိသူတော့ သိမှာပဲ၊ အားလုံးကတော့ သိကြစရာ မရှိတာဘဲ’
  - ‘အဲဒါပြောသူက တစ်ဦးမကသူလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တစ်ခါပြောရင် သုံးဦး ပြောတယ်၊ အဲဒါတောင် လေးခါတောင် ပြောတယ်’
  - ‘အဲဒါက ဘယ်လိုကြောင့်လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ရှေးထုံးပေါ့’
  - ‘ဘယ်လို ထုံးလဲ ဘုရား’

-
- ♣ ‘တစ်ဦးက မဟုတ်ရင် တစ်ဦးဟုတ်တာ ဖြစ်ဖို့ပေါ့’
  - ‘နောက်ထပ် သုံးဦးသုံးခါကရော ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒီလိုပဲ’
  - ‘နားထောင်သူ ကျန်ပါဦးမလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ကိုယ်ပြောချိန် အများနားထောင်၊ သူများပြောချိန် ကိုယ်နားထောင်ပေါ့’
  - ‘ဒီနေ့ပါတီတွေ ပါတီဝင်အဆိုပြုတာ အသိအမှတ်ပြုတာတွေနဲ့ ဘာထူးလို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အတူတူပဲပေါ့’
  - ‘အဲဒီမှာ ရှိသမျှပါတီလူကြီးတွေကပဲ စကားတွေ အားလုံးတန်းစီ ပြောကြလို့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါက ဗမာလို ပြောတာ ဖြစ်လို့ပေါ့’
  - ‘အဲဒီလိုဆိုရင် ဗမာလို ပြောလို့မရလို့ ပါဠိလို ပြောနေတာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘယ်သူမှ ဗမာလို ပြောသူမရှိဘဲ ထုံးစံဖြစ်နေလို့ပဲ’
  - ‘သိရင်လည်းတော်သေးရဲ့၊ မသိရင် ဘယ်လို အသက်ဝင်ပါ့မလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဝင်ပါတယ်’
  - ‘ဘာဝင်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘မသိတဲ့အသက် ဝင်တာပဲ’
  - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါ အစွမ်းထက်တယ်လို့ပဲ၊ အဲဒီလို ဖြစ်လို့ ပုတီးတို့ အပ်တို့ ထည့်ကြသူတွေ အများအပြား လုပ်ကြတာပဲ’
  - ‘အမလေး ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါ မအံ့သြနဲ့’
  - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒီထက်အံ့သြစရာရှိသေးလို့ပဲ’

- ‘ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘တစ်နေ့ ရွာကျောင်းရောက်နေစဉ် ရွာထဲက အိမ်လား၊ တံခါးလား မမှတ်မိဘူး၊ အန္တရာယ်ကင်း လုပ်ပေးဖို့ ဘုန်းကြီးကို ပင့်တယ်။ ဘုန်းကြီးက တို့ကို ထည့်လိုက်လို့ လိုက်သွားပြီး ပရိတ်ရွတ်၊ ကမ္မဝါစာဖတ်တာတွေ လုပ်ခဲ့ရတယ်။ အဲဒီမှာ တို့မှာ စဉ်းစား စရာတွေ ဝင်လာတယ်’

- ‘ဘာတွေ စဉ်းစားတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကမ္မဝါစာဖတ်တယ်ဆိုတာ သိမ်ထဲမှာမှ ဖတ်ရတာ၊ သိမ်ထဲ မဟုတ်ရင် သံဃာစုကြီးရှိပေမယ့် ဘေးမှာပြန်နေတာတွေလည်း ရှိတော့ သံဃာမဖြစ်ဘဲ ဝင်ပဲဖြစ်တယ်။ အခုဖတ်ရတာက သုံးကျောင်းက ဘုန်းကြီးသုံးပါးဆိုတော့ လေးပါးအနည်းဆုံးမှ သံဃာဖြစ်တာ၊ သံဃာဖြစ်မှ ကမ္မဝါစာက ဖတ်ရတာ၊ အခု သံဃာလည်း မဟုတ်ဘဲ၊ ဒါ ဘာလုပ်တာလဲလို့ စဉ်းစားတယ်’

- ‘စဉ်းစားမိတော့ ဘာလုပ်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကျောင်းပြန်ရောက်တော့ ဒီအကြောင်း ဘုန်းကြီးကို လျှောက်တာပဲ’

- ‘ဘုန်းကြီးက ဘယ်လိုအမိန့်ရှိသလဲ ဘုရား’

♣ ‘တို့လည်း အဲဒီလို စဉ်းစားမိလို့ တို့ဆရာကို လျှောက်ကြည့်ဖူးတယ်။ တို့ဆရာက ဒါ ရှေးအစဉ်အလာလို့ပြောတယ်လို့ပဲ’

- ‘ဖောင်းကားတဲ့ ဖားပြုတ်ကြီး အစဉ်အလာအုတ်ခဲနဲ့ အဖိခံရပြီပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါ ဆက်တွေးသေးတယ်’

- ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘တို့ဘုန်းကြီးက ရွာကျောင်းဘုန်းကြီး အသိဉာဏ်ကလည်း မထက်လို့ ဒီလိုဖြစ်တာ နေမှာပဲ၊ မြို့က ဆရာတော်တွေဆိုရင် ဒီလိုဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ပေါ့’

- ‘အဲဒီလိုတွေးစရာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒါပေမယ့် ဒီလိုမဟုတ်တာ တွေ့ရတယ်’

- ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီအချိန်က တို့က ညောင်ရမ်းတိုက်ရောက်ပြီး အဲဒီမှာ နိုင်ငံတော်အမြင့်ဆုံး ဘွဲ့တွေရထားတဲ့ဆရာတော်က သူ့ဒကာရဲ့ကား အန္တရာယ်ကင်း လုပ်တာမှာ ဖတ်တဲ့ ကမ္မဝါစာက ဒါပဲဖြစ်နေတယ်လို့ မေးကြည့်တော့ သိရတာပဲ’

– ‘အသံပြင်းထန် ငေါက်ဟောက်သံ ပါနေလို့ အန္တရာယ်ကောင်တွေက ကင်းကြ ရတယ်ဆိုတာမျိုး ဖြစ်နေတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဒါကြောင့် တို့ရဟန်းခံပွဲက ကမ္မဝါစာဖတ်တာ မအံ့ဩဖို့ ပြောခဲ့တာပဲ’

– ‘ရဟန်းပြုဖို့ ထောက်ပံ့ရတဲ့အမေ မိသားစုကတော့ ဝမ်းသာနေကြမလားဘုရား’

♣ ‘သာသနာဒကာဖြစ်တယ်၊ ကြားဖူးတာ အရမ်းဝမ်းသာချင်စရာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဝမ်းသာတယ်လို့ မသိမိဘူး၊ ဝတ္တရားကျေအောင် ဆောင်ရွက်ပြီးပြီဆိုတာမျိုး မျက်နှာပဲ တွေ့တယ်လို့ ထင်တာပဲ’

– ‘အဲဒီအချိန်က ဘုန်းကြီးမွေးချင်း အစ်မနှစ်ယောက်ရှိဦးမှာပဲ၊ သူတို့လည်း မောင်ပဉ္စင်းလှူရလို့ ဝမ်းသာကြတယ် မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါလည်း ဒီလိုပဲ ဖြစ်မယ်ထင်တာပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုထင်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ်ချင်းစာကြည့်လို့ပဲ’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘ငါတောင် ငါ့အဖြစ်အတွက် အထူးဝမ်းသာတာ မဖြစ်ဘဲ သူတို့ ငါနဲ့စာရင် သာသနာအသိမှာ သုညလောက်ပဲ၊ ဘာနဲ့ဝမ်းသာကြမှာလဲလို့ပေါ့’

– ‘သူများတွေများ ဝမ်းသာကြတာတွေ ကြားနေရတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါဟာ သိလို့မဟုတ်ဘူး’

– ‘ဘာဖြစ်လို့ ဝမ်းသာကြတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ပြကွက်မှာ အပေါ်စီးက ရောက်နေတော့ အင်ဒိုဖိန်းတွေ ထွက်လာကြရင် ဝမ်းသာကြတာတွေပဲ’

– ‘ဟုတ်လောက်ရဲ့လား ဘုရား’

-
- ♣ ‘သိစရာ ဘာရှိလို့ ဘာအသိနဲ့ ဝမ်းသာမှာလဲ’
  - ‘အဲဒါတွေ မသိဘူး ဘုရား’
  - ♣ ‘မသိရင် အသာနေပေါ့’
  - ‘ဘုန်းကြီးက မာလိုက်တာ ဘုရား’
  - ♣ ‘အမြဲတေဆိုတာ ကျေတယ်ကြားဖူးလို့လား’
  - ‘သေမှ ကျေမှာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘုရားဟောတရားတွေ ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံတာ ကြာပြီပဲ၊ မမှန်တဲ့အဖြစ် ကျေပျက်သွားလို့လား’
  - ‘ဒီနေ့ဆိုရင် ဘုရားဟောတရားတွေ ပျက်နေပြီ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား၊ ကျင့်မရတော့ဘူးပဲ’
  - ♣ ‘အရိယတရားကို ဘယ်ညာရှင်က ဖျက်နိုင်လို့လဲ၊ အရိယတရား မဟုတ်တာ ကျင့်လို့ အရိယာအဖြစ်မရောက်တာကြောင့် အရိယတရား ပျက်ပြီပြောလို့တော့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ’
  - ‘အမြဲတေကျေတယ်ဆိုတာက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘယ်သူကမှ ကဲ့ရဲ့ချေဖျက်လို့ မပျက်တာဘဲပေါ့’
  - ‘ပုံစံထုတ်ပါဦး ဘုရား’
  - ♣ ‘ကွန်ဖြူးရှပ်က ကလေးများများ မွေးဖို့ ပြောတယ်၊ ဒါ အမြဲတေ မကျတာက ဒီနေ့ တရုတ်တွေ ကလေးသတ်မှတ် စီမံကိန်း လုပ်နေတာပဲ’
  - ‘မိုဟာမက်က ဝက်သားစား တားတာတို့၊ ခရစ်တော် ပြန်ကြွလာမယ်ဆိုတာ တို့ဟာ အမြဲတေ မကျတာတွေလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘တစ်နဲ့နှစ်ပေါင်းရင် သုံးဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့စကားကို ဘယ်အချိန် ဘယ်နေရာ ဘယ်လူမျိုးမှ ဖျက်မရမှာဖြစ်လို့ အမြဲတေစကားပဲပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘ဘုန်းကြီးရဟန်းခံတုန်းက မွေးချင်းတွေက ဘာတွေလှူကြသလဲ ဘုရား’

♣ ‘အစ်မကြီးက သကလပ်ဖြတ်ပိုင်းတစ်ထည်နဲ့ အစ်မငယ်ဆီက စာနှစ်အုပ်၊ မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထုနဲ့ မဃဒေဝလင်္ကာသစ်ပဲ’

– ‘လှူကြတာ မများဘူးပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တို့က လိုချင်မျက်စိမှ မရှိတာဆိုတော့ ဒီလိုပဲ လှူမှာပဲ’

– ‘လိုချင်မျက်စိဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဖြစ်ကလေးတစ်ခု ပြောမယ်’

– ‘ပြောပါ ဘုရား’

♣ ‘တို့နဲ့အရွယ်တူ တခြားက ကိုရင်တစ်ပါးလည်း တို့နဲ့ တစ်နှစ်တည်းပဲ ရဟန်းဘောင် တက်ကြတယ်၊ သူ့မှာလည်း အစ်မနှစ်ယောက် ရှိတာပဲ၊ သူက လိုချင် မျက်စိရှိတော့ အစ်မငယ်ကို သွားပြောတယ်၊ အစ်မကြီးကတော့ ရဟန်းခံမှာ တို့ကို ပိုက်ဆံ ဘယ်လောက် ပဒေသာပင် လုပ်လှူမှာတဲ့၊ အစ်မငယ်က ဘာလှူမလဲ မေးတယ်၊ အစ်မကြီးလှူသလောက် လှူရမှာပေါ့လို့ ပြောတော့ တစ်ခါ အစ်မကြီးဆီကို သွားပြီး အစ်မငယ်က ဒီလောက် လှူမယ်ပြောတယ်၊ အစ်မကြီးက ဘယ်လောက် လှူမှာလဲ မေးတော့ အငယ်လှူသလောက်တော့ လှူမှာပေါ့ ပြောပြီး အလှူရတာ သိရတယ်’

– ‘အစ်မတွေ တိုက်ပေးပြီး အလှူရအောင် လုပ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘လိုချင်မျက်စိရှိရင် အဲဒီလိုလုပ်တော့ ရတာပဲပေါ့’

– ‘အမေတို့ရဲ့ အလှူတွေကရောဘုရား’

♣ ‘အဲဒါကတော့ ဘုန်းကြီးက သူ့ကျောင်းက ရဟန်းတစ်ပါးတိုင်းဟာ ဘန်ကောက်သင်္ကန်းတစ်စုံ၊ ဦးဘအုန်း သားရေသေတ္တာတစ်လုံး လုပ်ရတယ်ဆိုတော့ လုပ်ရတာပေါ့’

– ‘အဲဒီတုန်းက ဘန်ကောက်သင်္ကန်းတစ်စုံ ဘယ်လောက်ပေးရသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ရွှေသုံးမတ်သားလောက်ပဲ’

– ‘အဲဒါ ဘုန်းကြီး ဝတ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘နောက်လလောက်မှာ သူငယ်ချင်း ရဟန်းခံပွဲမှာ တစ်ခါပဲ နောက်ထပ် ဝတ်တယ်၊ အဲဒီနောက် တစ်ခါမှ မဝတ်တော့ဘူး’

-
- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ငါတို့စိတ်နဲ့ မဟပ်စပ်လို့ပဲ’
  - ‘ဘယ်လို မဟပ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ငါတို့စိတ်က ခေါင်းခုတ်လို နှမ်းနှမ်း ဘန်ကောက်သင်္ကန်းက တရွမ်းရွမ်း မဟုတ်လား၊ မလှပတဲ့အပြင် ပြောင်ပြနေသလို ရှက်နိုးတာပဲ’
  - ‘အဲဒီအချိန်က ဘုန်းကြီးစိတ်တွေက မှန်ထိုင်းထိုင်း ဖြစ်နေသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘာနဲ့ပျော်ရွှင် လန်းဆန်းရမှာလဲ’
  - ‘သူများတွေလည်း ဒီလိုပဲ ဖြစ်ကြသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘သူတို့က လှပတက်ကြွလို့ပဲ၊ သင်္ကန်းရောင်ကလေးက တောက်တောက်ပပနဲ့ ကောင်းကင်ပြန်တက်သွားတော့ မလိုဘဲ၊ ဖိနပ်ခုံက ထူထူ ခြေနဲ့ မြေမထိဘဲ လမ်းသွားသလိုတွေ ရှိကြတာပဲ၊ မျက်နှာကလေးတွေကလည်း ကြည်လို့ပေါ့’
  - ‘သူတို့က ဘုန်းကြီးပြောတဲ့ အင်ဒိုမိန်းတွေ တစ်စုံစီမှ ထွက်နေလို့များလားဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်လောက်တယ်၊ မျက်နှာမှာ စနိုးလေးတွေ ခပ်မှုန်မှုန် အမြဲလိမ်းပြီး အားရင် မှန်နဲ့ မျက်နှာအပ်နေကြတာပဲ’
  - ‘ဘုန်းကြီးတော့ မှန်မကြည့်ဘူးလား’
  - ♣ ‘မကြည့်ဘူး၊ မှန်လည်း မရှိဘူး’
  - ‘သူတို့က သူတို့စိတ်ထဲမှာ အင်ဒိုမိန်းထွက်လောက်တဲ့ အာရုံရှိလို့များလား၊ ဘုန်းကြီးက အဲဒီလို မရှိဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါတွေ မရှိဘူး၊ ဒါကြောင့် တို့က အင်ဒိုမိန်းလည်း ထွက်ပုံမရဘူး၊ တို့ကို ဘယ်မိန်းကလေးကမှ စိတ်ဝင်စားကြောင်း မပြဘူး၊ တို့ကလည်း သူတို့ကို မပြတော့ သူတို့ကလည်း စိတ်မဝင်စားဘူးပေါ့’
  - ‘မွေးရွာမှာ ကြာကြာနေဖြစ်သေးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘မန္တလေးနေဝင်ချိန်ရဲ့ လေးချိုးတစ်ချိုးလောက် ရွာမှာ ကြိုကြားကြိုကြား နေဖြစ်တယ်’
  - ‘ရွာမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘကကျောင်း စတုတ္ထတန်း ဖြေကြမယ့်ကလေးတွေကို သင်္ချာပြပေးတာတို့ ဘုန်းကြီးကိုကူပြီး ကလေးတွေ စာသင်ပေးတာတို့ပဲ၊ တစ်ခါတစ်ခါ ဘုန်းကြီးက နေမကောင်းနေတတ်တယ်’

– ‘ရွာနေရတာ ပျော်သလား ဘုရား’

♣ ‘အစပိုင်းကတော့ ပျော်တယ်မဟုတ်ဘူး နေရတာပဲ၊ နောက်ပိုင်းတော့ ပျော်တယ်’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဆရာဘုန်းကြီးက စိတ္တဇမျှားတယ်၊ ဆူဆူပူပူလည်း လုပ်တတ်တယ်၊ သူမွေးစားထားတဲ့ တပည့်ကြီးတစ်ယောက်ကို သူနဲ့အတူ နေစေချင်တယ်၊ အဲဒါ သူက ထားတာလည်း အဖြစ်မခံချင်ဘူး၊ တပည့်အားလုံးရဲ့သဘောနဲ့ ထားတာ ဖြစ်ချင်တယ်’

– ‘တပည့်တွေက အဲဒါမလုပ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဘုန်းကြီးဆန္ဒနဲ့ ဘုန်းကြီးထားတာကို တပည့်တွေဆန္ဒနဲ့ထားတာ မလုပ်ကြဘူး၊ ဒီတော့ တပည့်ကြီးတွေနဲ့ ဘုန်းကြီး စိတ်ဝမ်းကွဲကြတယ်၊ ဒါကို ဘုန်းကြီးက တို့ကို တပည့်ကြီးတွေ သူ့အပေါ်မသိတတ်ကြောင်း လူရာသွင်းပြီးအကြာကြီး စကားတွေပြောတယ်’

– ‘မဟုတ်တာတွေရောလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တကယ်မဟုတ်တာကျတော့ ကြာတော့ ပြန်ပြောနိုင်လာတယ်၊ ပြန်လည်း ပြောဝံ့လာတယ်၊ အဲဒီလို ပြောဖန်များတော့ ဘုန်းကြီးက ကိုယ့်စိတ်ယူထား တာတွေကို ကိုယ့်စိတ် ကိုယ်ပြန်ယူနိုင်တဲ့အဖြစ် ရောက်လာတယ်၊ ဒီတော့ လွတ်လပ်တာ ခံစားလာရပြီး ရွာမှာ ပျော်လာတယ်’

– ‘ကိုယ်ထင်ချင်သလိုထင်လို့ ပြောသူနဲ့ ဆက်မိသေးလား ဘုရား’

♣ ‘သူ အိမ်ထောင်ကျသွားလေပြီပဲ’

– ‘ရွာမှာ ကြာသေးလား ဘုရား’

♣ ‘မကြာဘူး’

-
- ‘ဘုန်းကြီးကြီးက သူ့အနားမှာ သူထားချင်သူကို ထားနိုင်ရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘ထားနိုင်တယ်၊ အဲဒီသူကို ကလေးတွေအပ်ပြီး သူက သုံးကျပ်သား လောက်ရှိတဲ့ ခဲနဲ့ကျိုကာ သဲက တစ်ဝက်စီ စပ်ထားတဲ့ ဓာတ်လုံးကြီး လေဖိုပေါ် နေ့ညမပြတ် တင်ပြီး အဲဒီဖို မီးထည့်ဖို့ ထင်းရှာနေတာပဲ လုပ်တော့တယ်’
  - ‘အဲဒီဓာတ်လုံးကြီးက စွမ်းသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘စွမ်းတယ်’
  - ‘အဲဒါ ပြောပါဦး ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘုန်းကြီးဟာ အလွန်အနှိပ်အနယ် ခံချင်တယ်၊ နေ့ညမပြတ်ဘဲ၊ ကျောင်း ကိုရင်တွေက ဝတ်ဖြည့်နေရတယ်၊ အဲဒီဓာတ်လုံးကြီး မီးတင်တာကြာလာတော့ ဓာတ်လုံးကြီး မဲလာတယ်၊ အလေးချိန် ငါးကျပ်သားလောက်ကို တစ်ဝက်ခွဲ စိမ်းထားပြီး တစ်ဝက်ကို မီးထဲမှာ ထားတယ်၊ စိမ်းထားတဲ့ ဓာတ်လုံးကို ပါးစပ်ထဲ ငုံထားတယ်၊ ဝမ်းတွင်းက လေတွေကျပြီး ညောင်းညာတောင့်တင်းတာတွေ မရှိတော့ဘူးလို့ သိရတယ်၊ ဝတ်ဖြည့်လည်း မခိုင်းတော့ဘူးဘဲ’
  - ‘အဲဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဓာတ်လုံးရဲ့အစွမ်းတွေပဲ’
  - ‘ဘယ်လို စွမ်းတာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ထင်တာပြောရမှာပဲ၊ ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မှာ’
  - ‘ပြောပါ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဓာတ်လုံးကြီး စွမ်းနေပြီ၊ အဲဒါ ငါပိုင်တဲ့အရာပဲလို့ သူ့စိတ်မှာ ဖြစ်တော့ ဦးနှောက်က အင်ဒိုဖိန်းတွေ ထုတ်ပေးမှာပဲ၊ အဲဒီအခါ ပျော်မွေ့ချမ်းသာသွားတာ ဖြစ်တာပဲ’
  - ‘ဒီလိုဆို ဓာတ်လုံးနဲ့ ဘာဆိုင်သလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဓာတ်လုံးမရှိဘဲ ဒီလိုဖြစ်နိုင်လို့လား’
  - ‘အဲဒီလိုတော့ မဖြစ်ဖူးပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘စိတ်ချမ်းသာကြသူတွေဟာ အမှန်အကန်နဲ့ ချမ်းသာနိုင်တယ်ဆိုတာ နည်းနည်းပဲ၊ အထင်နဲ့ ချမ်းသာသူတွေပဲ ဒုနဲ့ဒေးရှိတာ မဟုတ်လား’

-
- ‘အဲဒီလို မထင်ကောင်းဘူး ထင်ပါတယ် ဘုရား’
    - ♣ ‘ထင်ချင်စရာတွေက တွေ့နေရလို့ပဲ’
  - ‘ဘယ်လိုတွေ့ရလို့လဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘တစ်ခါမှာ မန္တလေးကနေ မွေးရွာရောက်ခါစမှာ ဘုန်းကြီးက သူ့ဓာတ်ပေါင်းပုံကြီး အကြောင်းပြောတယ်’
  - ‘ဘယ်လိုတဲ့လဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘ငါ့ဓာတ်ပေါင်းပုံကြီးက ရွှေဖြစ်ပြီလို့ပဲ’
  - ‘တကယ်လား ဘုရား’
    - ♣ ‘အဲဒီလိုပဲ မေးတော့ မီးထဲမိနစ် နည်းနည်းကြာရင် ရွှေတွေ အရေလည် နေသလို တွေ့ရပြီ၊ အဲဒါ လုံကျင်းလိုက်ရင် ရွှေတွေဖြစ်နေတာ ပြောတာပဲ’
  - ‘လုံကျင်းတယ်ဆိုတာက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘အဲဒီဓာတ်ရည်တွေ တခြားလုံထဲ လှယ်ထားလိုက်ပြီး အဲဒီလုံခွံထဲ ခဲတွေထည့်ပြီး မီးထဲ ပြန်ထည့်ထားလိုက်ရင် မိနစ်နည်းနည်းဆိုရင် အဲဒီခဲတွေ အရည်ပျော်ပြီး ရွှေတွေဖြစ်နေတာ ပြောတာပဲ’
  - ‘တစ်နာရီလောက်အတွင်း ရွှေရပြီပေါ့ ဘုရား’
    - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ သူ့လိုက အနည်းဆုံး ခဲငါးကျပ်သားတော့ ဆန့်တယ်၊ နာရီဝက်လောက်ဆို ရွှေငါးကျပ်သားပဲ’
  - ‘အဲဒါ တကယ်တဲ့လား ဘုရား’
    - ♣ ‘ဒါလည်း ဒီလိုပဲ မေးကြည့်တာ’
  - ‘ဘယ်လိုဖြစ်သလဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘ဒီဓာတ်လုံးက ထွက်လမ်းသွားမှာဆိုတော့ စားလမ်းလုပ်လို့ မဖြစ်လို့ စမ်းမကြည့်ဘူး၊ ဖြစ်တာပြောတာလို့ ဖြေတာပဲ’
  - ‘တကယ်ဖြစ်တယ်ထင်လို့ ပြောတာပဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ စမ်းကြည့်လိုက်ပါလား၊ ပက်လက်လန်သွားမှာပေါ့’
  - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ခဲဒါကလေး နှုတ်ဖို့ဖြည့်ဖို့ဟာ တစ်ပေလောက်အခန်းကျယ်ထဲမှာ ကမြင်းနီကောင်ရဲ့ ခြေတစ်ချောင်းကို ပေါင်တူတစ်ခုနဲ့ ရိုက်ချိုးရတာလောက် ခက်တယ်လို့ သိရဖူးလို့ပဲ’

– ‘မဖြစ်နိုင်ဘူးပြောတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့်’

– ‘ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘မဖြစ်နိုင်တာဖြစ်ပေမယ့် မဖြစ်နိုင်တာမသိဘဲ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အသိဖြစ်နေရင် ဘယ်လောက် စိတ်ချမ်းသာမလဲ၊ စိတ်ကူးထဲမှာ ရွှေသူဌေးက ဖြစ်နေပြီပဲ၊ ရွှေတစ်ပိဿာ ဘယ်လောက်ယူမလဲ၊ ရက်ပိုင်းအတွင်း ရမယ်ဆိုတော့ အင်ဒိုမိန်းတွေ အလျှံပယ် မထွက် လောက်ဘူးလား’

– ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘နောက်တစ်ခုလည်း ပြောသေးတယ်’

– ‘ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို သူဌေးကြီးဖြစ်လို့ သူခိုးဓားပြ ကြောက်နေမလားဆိုတော့ သူ့ဓာတ်လုံးကြီးက လုံကျင်းလိုက်တာ ဆေးဒါန်းဟာ ဖြူပြီး သေသွားတယ်လို့ ပြောတယ်’

– ‘အဲဒါက ဘာလုပ်ရသလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီဆေးဒါန်း အပ်လုပ်ပြီး လူမှာ မြှုပ်ထားလိုက်ရင် ဓားတွေလုံတွေနဲ့ ထိုးချင်သလို ထိုး၊ ခုတ်ချင်သလို ခုတ်၊ မပြတ်ဘူးတဲ့၊ လုံကို အထက်မြှောက်ပြီး အောက်က ပါးစပ်နဲ့ ခံထားဝံ့တယ်လို့ ပြောတာပဲ၊ တကယ်များ ခံကြည့်လိုက်ရင် မတွေးဝံ့စရာ ဖြစ်မှာပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘လူအသားက ရေရှစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းပါတာပဲ၊ ဘယ်လောက် မာကျောမလဲ၊ လုံသွားကအရှိန်နဲ့လည်း လာဦးမှာ မဟုတ်လား၊ ဒါပေမယ့်လည်း’

– ‘ဆက်ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘တကယ်မပြီးပေမယ့် ပြီးတယ်ဆိုတဲ့ အသိဖြစ်နေရင် ရန်သူဟာ သူ့အသိထဲမှာ ဖြိုစရာရှိသူ ဟုတ်ပါတော့မလား’

– ‘ရှေးက စစ်သည်ရဲမက်တွေ ရန်သူကို မဖြိုအောင်လုပ်ပေးထားတော့ ရန်သူမဖြိုဘဲ မကြောက်တမ်းတက်ပြီး သေကြတာတွေများ ဖြစ်မလား ဘုရား’

♣ ‘ဖြစ်စရာပဲ’

– ‘အခုအထိ အမှေ့ထမီစုတ် လက်ဖွဲ့ကြီးလုပ်ပြီး လည်ပင်းလက်မောင်း ချည်ပြီး တိုက်ပွဲဝင်သူတွေ ရှိတုံးပဲဘုရား’

♣ ‘တိုက်ပွဲက မသေလို့ ပြန်လာရင် အဲဒါနဲ့ တကြွားကြွား ဖြစ်မှာပဲ၊ သေတဲ့သူကတော့ မဟုတ်ဘူးလို့ သက်သေခံတာမှ မရှိတာဘဲ’

– ‘အဲဒါက လူကို ရဲရင့်စေတာဆိုတော့ မကောင်းဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ပယောဂနဲ့ ရဲဆေးဟာ လူကို ပြုန်းတီးစေတာပဲ၊ ပညာနဲ့ရဲရင့်မှု မဖြုန်းတီးမှာပဲ’

– ‘ဥပဇ္ဈာယ်ဘုန်းကြီး နိဂုံး ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘မပြောချင်စရာဘဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘တခြားက အင်္ဂါရတ်ဘုန်းကြီးဆီက ပြဒါးပြာတွေ စားတယ်၊ နည်းနည်းလေးပဲ၊ ဒါပေမယ့် ရက်ရှည်လကြာ စားတယ်၊ အိုလာတော့ တောထွက်သွားပြီဆိုလို့ အလုပ်အကျွေး ပြုဖို့ သွားတွေတယ်’

– ‘ဘယ်လို တွေ့ရလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘စိတ်က မမှန်တော့ဘူး၊ စကားပြောရင် ဆယ်မိနစ်လောက်ကျော်ရင် နှုတ်တွေအာလာတယ်၊ ခြေထောက်က ဖိနပ်ကျွတ်ကြတာ မသိတော့ဘူး၊ လက်က လက်ဝါးလက်သန်းတွေ မီးလောင်သွားပြီ၊ ပူမှန်းမသိတော့ မီးထဲ လုံနှိုက်လို့ လောင်တာခံရတာပေါ့’

– ‘ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဂျပန်ကျွန်းတစ်ကျွန်းမှာ လူတွေရော ခွေးတွေ ကြောင်တွေရော ရူးသွားလို့

ကမ္ဘာက လေ့လာတဲ့အခါ စက်ရုံစွန့်ပစ်တာတွေထဲမှာ ပြဒါးဓာတ်တွေပါလို့ ငါးတွေ အဆိပ်သင့်တာကို ဖမ်းစားပြီး ပြဒါးဆိပ်သင့် ရူးကြတာပဲ။ အဲဒါကို “အနမိတရောဂါ”လို့ နာမည်တပ်ကြဆိုပဲ’

- ‘အဲဒီဘုန်းကြီးကြီး ဘယ်လိုဖြစ်သွားသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ရွာကျောင်းပြန်တောင်းနေပြီး အဲဒီမှာ နှစ်နှစ်လောက်ကြာမှ ပျံတော်မူတာပဲ’

- ‘သူမွေးစားတဲ့သူဆီက ပြန်တောင်းတာလား ဘုရား’

♣ ‘မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီသူက စောစောက သေခဲ့ပြီပဲ’

- ‘ဘုန်းကြီးကတော့ မစိုးရိမ်တိုက်ပြန်ရောက်သလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ မစိုးရိမ်တိုက်မှာ အဲဒီအချိန်က အတူနေဆရာနဲ့ မွေးရွာက ဘုန်းကြီးတွေ မရှိကြတော့ဘူး၊ အတူနေဆရာက မွေးရွာဘက်ပြန်ပြီး ဝါဆိုနေတယ် မှတ်တယ်’

- ‘အဲဒီမှာ ဘာစာဝါတွေ လိုက်နေသေးလဲ ဘုရား’

♣ ‘အစိုးရစာသင်တန်းက ပြီးတော့မှာဆိုတော့ အဋ္ဌကထာပို့ချတာတွေ လိုက်တက် လေ့လာနေတယ်’

- ‘စာချတန်းအတွက် ပို့ချတာတွေလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘ဒေသန္တရရိုးတွေ မသွားဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ခြေတော့ ပြင်နေပြီ၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်မှ သိပ်မသွားတတ်သေးဘူး၊ ရန်ကုန်ကတော့ ငယ်ငယ်က ဆရာတော်နဲ့ လိုက်သွားတာ လနီးနီးလောက် ကြာတယ်’

- ‘ရန်ကုန်အစရောက်တဲ့ အတွေ့အကြုံ နည်းနည်း ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘မြိုင်ဘက်က အဖော်ဘုန်းကြီးတစ်ပါးနဲ့အတူ ရထားရိုးတန်းက ဆရာတော် လက်မှတ်နဲ့ အခမဲ့ စီးရတယ်၊ ဆရာတော်ကတော့ ဇိမ်ခန်းကပေါ့’

- ‘ရထားက နေ့ရထားလား၊ ညရထားလား ဘုရား’

♣ ‘ညရထား၊ မန္တလေးက ထွက်ချိန်မေ့ပြီ၊ ရန်ကုန်ဆိုက်ချိန်က နေထွက်ပြီပဲ’

– ‘လမ်းမှာ ဆရာတော်နဲ့ တွေ့သေးလား ဘုရား’

♣ ‘တခြားမှာ မတွေ့ဘူး၊ ပဲခူးမှာ ရထားတစ်ခုခုဖြစ်လို့ ဆရာတော်က ဆင်းလာလို့ တွေ့တယ်၊ ဆရာတော်က မှာတယ်၊ ကောင်ကလေး နင် ရန်ကုန်ရောက်ရင် အရှေ့အနောက် သတိထားလို့ပဲ’

– ‘သတိထားရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ရန်ကုန်ရောက်တာကို မသိလို့ သတိမထားလိုက်ရဘူး’

– ‘ဘယ်လိုကြောင့် ရန်ကုန်ရောက်တာ မသိတာဘဲ ဘုရား’

♣ ‘ရန်ကုန်ထဲ ဝင်လာတော့ အိမ်တွေ ဘူတာတွေကို တွေ့နေရပေမယ့် တိုးကြောင် ကလေးတို့ သင်္ဃန်းကျွန်းတို့ ဖြစ်နေတာပဲ၊ ဘူတာကြီးတစ်ခုမှာ ရထားရပ်သွားပေမယ့် အဲဒီဘူတာက ကွမ်းခြံကုန်းဘူတာ ဖြစ်နေတယ်’

– ‘အဲဒါနဲ့ မဆင်းဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ရန်ကုန်မဟုတ်တော့ မဆင်းဘူး၊ တို့နှစ်ပါးတည်းအတွဲမှာ ကျန်တော့မှ မဖြစ်ဘူး ဆင်းရအောင်ဆိုပြီး ဆင်းကာ ဆရာတော်အတွဲ သွားရတယ်၊ ကြိုလာသူတွေက ပစ္စည်းတွေ ချပြီးနေပြီ၊ နင်တို့ ဘာလုပ်နေတာလဲလို့ ဆရာတော်က မေးတယ်၊ ပြီးတော့ အရှေ့ဘယ်မှာလဲ ဆက်မေးတယ်၊ တောင်ဘက်ကို အရှေ့လို့ ပြောတော့ နင် ငါ သတိ ပေးထားလျက်နဲ့လို့ ငေါက်တာခံရတယ်’

– ‘ဘယ်သွားကြလဲ ဘုရား’

♣ ‘အနော်ရထာလမ်းက လူပျံတော်ပတ္တမြားတိုက် သွားတာပဲ၊ သွားရင်း နေကို တအား ဂရုစိုက်ရတယ်၊ နေ ဘယ်မှာလဲပေါ့၊ နောက်ဆို နေရှိချိန် ဘယ်ရောက်ရောက် မျက်စိ မလည်တော့တာဘဲ၊ အရင်က ဒါကို သတိထားရကောင်းမှန်း မသိခဲ့ဘူးပဲ’

– ‘ရန်ကုန် ဘယ်မှာနေကြလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဗားကရာတောရမှာပဲ၊ အဲဒီက ဘုန်းကြီးက တစ်ချိန်က မစိုးရိမ်တိုက်မှာ ဆရာတော်ရဲ့ တပည့်ပဲ၊ အခုတော့ သင်္ဂီယနာမှာ အခမ်းအနားမှူး (ပ) ဖြစ်နေတယ်၊ အဲဒီဆရာတော် ကျောင်းမှာ တည်းတယ်’

– ‘အဲဒီက ဘုန်းကြီးလေးတွေအကြောင်း ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘စာသင်တိုက်ကို ဖြစ်ပေမယ့် စာသင်နေတာတွေ မတွေ့မိဘူး၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် လုပ်တဲ့ ရေဒီယိုကလေးတွေနဲ့ နေကြတာပဲ၊ မြို့ထဲလည်ပတ်ဖို့ သူတို့ထဲက ငယ်သူတွေက လိုလိုလားလား ပို့ပေးကြတယ်’

- ‘ဘယ်လို စားကြလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီနားမှာ တစ်ပတ်အတွက် ဆွမ်းလောင်း ခုနှစ်သင်း ရှိတယ်၊ အဲဒီ သွားခံယူရတယ်၊ ဟင်းကလည်း ဝက်သားဟင်း၊ ပဲပြုတ်၊ ငပိရည်လောက်ပဲ၊ ဝက်သားလည်း သိပ်မကြိုက်တော့ စားလို့ မမြိန်ဘူး၊ နေ့လည်း ဒါပဲ’

- ‘အဲဒါက ဘယ်ကာလလောက်လဲ ဘုရား’

♣ ‘သိပ်မမှတ်မိဘူး၊ သာသနာနှစ်ထောင့်ငါးရာ ပြည့်ပွဲလို့ ထင်တယ်၊ ရွှေတိဂုံ အာရုဏ်ခံမှာ သံဃာနှစ်ထောင့်ငါးရာလောက်နဲ့အတူ တက်ကြရတာ မှတ်မိတယ်’

- ‘သွားလာရတာအကြောင်းရော ဘုရား’

♣ ‘ကျောင်းအတွက်က ဘောင်ဒရီလမ်းပေါ်မှာ ဓာတ်ဆန်းကားကလေး စီးရတယ်၊ စီးနိုင်ဖို့ တိုးတက်ရတယ်၊ အဖော်ငါးယောက် မတင်နိုင်လို့ မစီးရတာလည်း ရှိတယ်၊ ကိုယ်ဆင်းရဲမယ့်နေရာမှတ်ပြီး တစ်ယောက်ရ တစ်ယောက်တက် လုပ်ရတယ်၊ ကားပေါ် ရောက်အောင် ကိုယ့်ကို ပစ်တင်ရသလိုပဲ၊ ငါးပြားနဲ့လည်း ကားစီးလို့ ရတယ်’

- ‘ရန်ကုန်ကို ဘယ်လို မြင်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ထင်ထားတာလောက် မရှိဘူး၊ တဲတွေ အိမ်တွေ စုတ်ပြတ်ပြီး ရွံ့တွေဖွက်တွေထဲ နေကြတာလည်း တွေ့တယ်၊ ကမ်းနားလမ်းပဲ ရန်ကုန်ကို ထင်ထားတာမျိုး တွေ့တယ်’

- ‘စာသင်တိုက်က မဆင်းခင် ဒေသန္တရအဖြစ် ဘယ်ဆီရောက်သလဲဘုရား’

♣ ‘ချင်းနဲ့ ရခိုင်ကလွဲရင် အားလုံး တိုင်းနဲ့ပြည်နယ်တွေ ရောက်ဖူးနေပြီ’

- ‘ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ သွားတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘သူတို့လုပ်ကိုင် နေထိုင်တာနဲ့ သူတို့လူမှုဆက်ဆံတာတွေ မြင်ဖူးချင်လို့ပဲ’

- ‘အဲဒါတွေမြင်တော့ ဘာအသုံးချဖို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒီလို မသိဖူး၊ မမြင်ဖူး၊ မကြားဖူး၊ မတွေ့မသိဖူးတာတွေ မြင်တွေ့ကြားသိ

တာတွေ ဖြစ်ဖို့ပဲ’

– ‘အဲဒါကို လူတွေကို ပြောပြချင်လို့လား’

♣ ‘ကိုယ်သိချင်တာအတွက်ပဲ၊ သိစရာတွေဆိုရင် သိနိုင်ခွင့်ရှိရင် အကုန် သိချင်တာပဲ’

– ‘ကမ္ဘာကဟာတွေ မသိချင်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘မတတ်နိုင်လို့သာပဲ၊ သိပ်သိချင်တယ်’

– ‘ဘာဖြစ်လို့ သိချင်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘လူသဘာဝ ဖြစ်လို့ ထင်တာပဲ’

– ‘နောက်ပိုင်းတော့ ချင်းတွေ ရခိုင်တွေ ရောက်ရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ရောက်တယ်’

– ‘နယ်စပ်တွေတော့ မရောက်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘တရုတ်ရွှေ့လီနယ်စပ်ပဲ ရောက်တယ်’

– ‘စိတ်မဝင်စားတဲ့အရပ် မရှိဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘နေဖို့တော့ ဘယ်မှ စိတ်မဝင်စားဘူးဘဲ၊ သိဖို့တော့ ဘယ်အရာဖြစ်ဖြစ် တကယ်ဖြစ်တဲ့အရာဆိုရင် စိတ်ဝင်စားတာချည်းပဲ’

– ‘သိတာ တင်းတိမ်တယ် မရှိဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘သိပြီးရင်တော့ တင်းတိမ်တာပေါ့’

– ‘ဘယ်အရပ်မှ ပျော်တယ်လို့ မခံစားရဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို အထူးမခံစားရဘူး’

– ‘ဒါကြောင့် စာတွေများများ ဖတ်တာဖြစ်မလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ်မရောက်နိုင် မဖြစ်နိုင်တာတွေ သိဖို့က စာပဲရှိတာဆိုတော့ စာပဲဖတ်ရတာပေါ့’

– ‘ဝတ္ထုတွေလည်း ဖတ်သလား ဘုရား’

♣ ‘ဖတ်တာပေါ့၊ အပြာဝတ္ထုတွေတောင် ပါတယ်၊ ဝတ္ထုက လူတွေ နှလုံးသား ဖြစ်ပွားမှုတွေ ဝင်ကြည့်ရတာဖြစ်လို့ လူကို နားလည်ဖို့တွေပဲ’

-
- ‘အပြာရုပ်ရှင်ကားတွေ မကြည့်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘လက်လှမ်းမမီလို့ မကြည့်ရဘူး၊ ဘယ်လိုနေကြတယ်ဆိုတာ သိချင်တာ အတွက် ကြည့်ချင်တာပဲ၊’
  - ‘စာအုပ်တွေ အများကြီးရှိမှာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ထင်ရှားသောအားဖြင့် တစ်လုံးလောက်ပဲ၊ အသစ်ဝယ်နိုင်လို့ မဟုတ်ဘူး၊ အဟောင်းဆိုင်တွေက ချိုချိုသာသာ ဝယ်ရတာပဲ၊ ရွာက လူတွေအတွက်လည်း စုတတ်ပဲ ပါတယ်’
  - ‘ရွာကလူတွေ စာမဖတ်ကြဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘လုံးလုံးလောက် မဖတ်ကြဘူးပဲ၊ စာကြည့်တိုက် လုပ်ပေးတာလည်း မဖတ်တော့ မအောင်မြင်ဘူး’
  - ‘အတူနေစာသင်တိုက်က ဘုန်းကြီးရော စာဖတ်ကြရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘မဖတ်ကြဘူးပြောရမယ်၊ အရသာရှိ ထင်တာလောက် နည်းနည်းပါးပါးပဲ ဖတ်ကြတာပဲ’
  - ‘သူတို့က သင်စာပဲ အာရုံထားကြလို့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီလိုလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် တို့က သင်စာထက် အပြင်စာ ခေါ်ရမှာပေါ့၊ အဲဒါတွေ ပိုအာရုံထားတဲ့ပုံ ရှိတယ်’
  - ‘အဲဒါ မလွန်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘သင်စာက သိစရာနည်းပြီး အပြင်စာက သိစရာများတာဆိုတော့ သိစရာများတာ စိတ်ဝင်စားတာ မလွန်ဘူးပေါ့’
  - ‘စာမဖတ်ကြသူတွေအတွက် ဘယ်လို မြင်သလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အကြံမှာလို့ပဲ၊ ဒါကြောင့် တတ်နိုင်ရင် သင်စာထဲမှာ အခု အတန်းကျောင်းက စာတွေရော သင်ပေးပြီး တစ်နှစ်အတွင်း ဝတ္ထု၊ မဂ္ဂဇင်း၊ ဘယ်နှစ်အုပ် လေ့လာတာပါ ပြဌာန်းပေးစေချင်တဲ့အထိ စိတ်ဖြစ်တယ်၊ ဘုန်းကြီးတွေအတွက်သာမက အတန်းကျောင်း ကလေးတွေ အတွက်လည်း အဲဒီလို စာဖတ်ပြီး ရမှာကို ပြဌာန်းပေးစေချင်တယ်’

-
- ‘သူတို့လည်း ဖတ်နေကြတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီလို ရှိတာပေါ့၊ အဲဒီလို မရှိတဲ့သူက ပိုများမှာပဲ၊ လူတိုင်း စာဖတ်ဖို့ လိုတယ်၊ အဲဒါဟာ လေ့ကျင့်ပေးတာမခံရရင် လူတိုင်း စာဖတ်ဖို့ မလွယ်လို့ဘဲ’
  - ‘ဘုန်းကြီးနဲ့ လူကြီးတွေက သူတို့တပည့်နဲ့ သားသမီးတွေ လုပ်ရမယ့် စာမလုပ်ဘဲ အပြင်စာဖတ်နေလို့ စိတ်ဆိုးပြီး မဖတ်ရလို့ ပညတ်နေကြတာ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါ မှားတာပဲ၊ ကလေးကို လမ်းသွားသင်တယ်၊ စကားပြောလည်း သင်တယ်၊ အိမ်သာတက်လည်း သင်တယ်၊ အလုပ်လုပ်လည်း သင်တယ်၊ အပြင်စာ ဖတ်ဖို့ကျမှ ဘာကြောင့် မသင်တာလဲ၊ အပြင်စာဟာ ဖတ်သူဦးနှောက်ကို အမှန်အကန် ရင့်ကျက်ဖြစ်ထွန်းစေဖို့အတွက် တစ်ခုတည်းဖြစ်တဲ့ သင်ကြားဖြည့်ဆည်းပစ္စည်းပဲ’
  - ‘အခုမြန်မာပြည်မှာ စာကြည့်တိုက်တွေ အုပ်ချုပ်သူက ဖွင့်စေနေပါပြီဘုရား’
  - ♣ ‘အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိပဲ အောင်မြင်မယ်’
  - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘စာဖတ်ကျင့်က လူတချို့ဆိုမှာ ဘာရှိနေလို့လဲ’
  - ‘အဲဒီလို ရှိလာအောင် ကျောင်းစာထဲမှာ ဘယ်အတန်းက ဘယ်နှစ်အုပ် ဖတ်ပြီးရမယ်၊ ပြဋ္ဌာန်းပေးရမှာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒါပဲ’
  - ‘ဘာကြောင့် ဘုန်းကြီးဆိုမှာ စာဖတ်ကျင့် ရှိနေရတာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘မန္တလေးရောက်စ လူအကြီးဖြစ်နေတာပျောက်အောင် ဖတ်ရာက ဖြစ်လာတာပဲ’
  - ‘စာဖတ်ရတာ အစမှာ မခက်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ခက်တာပေါ့၊ ခက်တာ ထပ်ထပ် ဖတ်တာပဲ’
  - ‘သင်စာရော အပြင်စာရော လေ့လာနေတော့ စာအုပ်နဲ့ မျက်နှာနဲ့ မကွာ ဖြစ်နေမလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တချို့ နောက်မှ ရောက်လာတဲ့ဘုန်းကြီးတွေက တို့ကို ဆယ်ဝါ လောက်ရနေသူလို့ ထင်ကြောင်း၊ နောက်ကျတော့ ဖွင့်ပြောကြတဲ့အထိ စာတွေက

ကုန်ကြွေး ပေးတယ်’

- ‘အခုကြီးတော့ စာဖတ်သေးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ နှစ်ပိုင်းပြောရမယ်’

- ‘ပြောပါ ဘုရား’

♣ ‘ရဟန်းငါးဝါရတော့ စာသင်တိုက်ကဆင်းပြီး တောထွက်တော့ ကိုယ့်စာအုပ်တွေက နိဿဂ္ဂိတွေချည်း ဖြစ်နေတော့ ဒိုင်ယာရီတွေက စပြီး စွန့်ပစ်ရတော့ စာဖတ်ပြတ်သွားတာပဲ။ ဒါ စာဖတ်ပြတ်တဲ့အပိုင်းပဲ’

- ‘နောက်တစ်ပိုင်းက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘မင်းကွန်းကို နောက် ငါးနှစ်လောက်ရောက်တော့ အတူနေ နောင်တော်ကြီးက သူလည်း စာတအားဖတ်တော့ စာပြန်ဖတ်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် တောကျောင်းဘုန်းကြီးဖြစ်နေတော့ သုတဆောင်းပါးတွေပဲ များတယ်။ ဝတ္ထု မဖတ်ဖြစ်ဘူး’

- ‘တောကျောင်းဘုန်းကြီး လုပ်ရင် ဝတ္ထုမဖတ်ကောင်းလို့လား ဘုရား’

♣ ‘မဟုတ်ဘူး။ တောကျောင်းဘုန်းကြီးအဖြစ် ပိဋကလည်း ပြန်ဖတ်နေတယ်။ ပြီးတော့ အတွေးအခေါ်က အရိယဒဿနအသစ် သန္ဓေကပ်နေချိန်ပဲ။ ဘာသာရေးအသိဟောင်းတွေနဲ့ ပြောင်းပြန်လန်ချိန်ဆိုတော့ အချိန်မပေးနိုင်လို့ဘဲ’

- ‘အဲဒီနောင်တော်ကြီးဆိုမှာ ကြာသေးလား ဘုရား’

♣ ‘ငါးနှစ်လောက်ပဲ’

- ‘သူ အခုရှိသေးလား ဘုရား’

♣ ‘သေခဲ့ပြီ’

- ‘အဲဒီမှာ ဘာကြောင့် အတူမနေတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ရည်ရွယ်ချက် မတူကြလို့ဘဲ’

- ‘နောင်တော်ကြီး ရည်ရွယ်ချက်က ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’

♣ ‘ပိုက်ဆံချမ်းသာချင်တာ ထင်တာပဲ’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

-
- ♣ ‘အချိန်ပြည့် အဲဒါ လုပ်နေတာပဲ’
  - ‘ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဘာမှ မလုပ်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘တစ်ခုဖြစ်ဖြစ် လုပ်ဖို့ သတိပေးတာ မရဘူး’
  - ‘ဘယ်လို သတိပေးတာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘နောင်တော်ကြီးကို နိုင်ငံတော်က ရေလမ်း၊ ရထားလမ်း၊ အထက်တန်းက သွားချင်ရာသွားနိုင်ဖို့ လက်မှတ်ကပ်ထားတာဟာ သာသနာပြုနိုင်သူဖြစ်လို့ ပြုနိုင်အောင် ကပ်ထားတာပဲ။ ဒီတော့ တရားဟော၊ တရားပြ၊ စာချ၊ စာရေး၊ ဘာသာရေးအလုပ် တစ်ခုတော့ လုပ်ဖို့ လိုတယ်လို့ပဲ။ ဒါမှ တာဝန်ကျေလိမ့်မယ်လို့ပေါ့’
  - ‘တစ်ခုမှ မလုပ်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်။ မလုပ်ချင်ဘူးလို့ ပြောတယ်’
  - ‘ကောင်းတော့ ကောင်းရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ မဆိုးဘူး ပြောရင် ရုစရာရှိပေမယ့် သူနိုင်တဲ့အကွက် ရောက်ရင် အနိုင်ယူ ဖိစီးလွန်းတဲ့အတွက် သူနဲ့ ဆက်စပ်သူတွေ စိတ်မချမ်းမသာတွေ ဖြစ်ကြရတာ တစ်ယောက်မှ မလွတ်ဘူး’
  - ‘ရဟန်းတစ်ပါးအနေနဲ့ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘နောင်တော်ကြီးဟာ ဝိနည်းငါးကျမ်း နှုတ်တိုက်ပြန်ထားပေမယ့် ဝိနည်းကျင့်တာ တစ်ပါးတည်း ဖြစ်နေတယ်ပြောတော့ ဘာလဲကွာလို့ ပြန်မေးတယ်’
  - ‘ဟုတ်လား၊ အဲဒီတစ်ပါးတည်းက ဘာကျင့်တာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘လွန်ကျူးခွင့် မရသေးတာကို မလွန်ကျူးဘူးဆိုတာဘဲ မဟုတ်လားလို့ပဲ’
  - ‘အဲဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘နောင်တော်ကြီးက အဲဒါ မပြောဘူး၊ ဒါပေမယ့် နောင်တော်ကြီးအသိထဲမှာ ဝိနည်းဟာ အသက်မဝင်တော့ဘူးထင်ပုံပဲ’
  - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒေသနာကြားတာ မလုပ်တော့တာ တွေ့ရလို့ပဲ’

-
- ‘ဝိနည်းက ဘယ်လိုအသက်ဝင်ရမှာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါကို အဲဒီအချိန်က တို့လည်း မသိခဲ့ဘူး’
  - ‘မသိဘဲ ဝိနည်းကို ဘယ်လို လိုက်နာခဲ့တာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘုရားသာသနာထဲကို ဘယ်သူကမှထားတာ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်နေချင်လို့ နေတာဆိုတော့ နေရင် နေရာရဲ့စည်းကမ်းကို ရိုသေရမှာဆိုပြီး လိုက်နာခဲ့တာပဲ’
  - ‘အခုတော့ ဝိနည်းရဲ့အသက်သိပြီလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘ဘာလဲဘုရား’
  - ♣ ‘ဝိနည်းရဲ့အသက်ဟာ မလိုက်နာသူကို ဒဏ်သင့်စေတာပဲ’
  - ‘အခုခေတ် မလိုက်နာသူတွေ ဒဏ်သင့်ကြလို့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘မသင့်ဘူး’
  - ‘ဒဏ်သင့်စေတာက အသက်ဆိုပြီး ဒဏ်မသင့်တော့ အသက်မရှိတာပေါ့ဘုရား’
  - ♣ ‘သံဃာက လုပ်ရမှာ မလုပ်တော့ အဲဒီလို ဖြစ်နေပေမယ့် လုပ်စရာမရှိတာ မဟုတ်လို့ အသက်မရှိတာ မဟုတ်ဘူးပြောရတာဘဲ’
  - ‘လုပ်စရာက ဘာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဥက္ကိစ္စကအမှုလုပ်တာပဲ’
  - ‘အဲဒါက ဘယ်လိုလဲဘုရား’
  - ♣ ‘မှားပါပြီ ဝန်ခံလိုက်၊ ထပ်လုပ်လိုက်၊ လုပ်သူဆိုရင် သံဃာက အမှုဖွင့်ရမှာပဲ’
  - ‘ဟုတ်တယ်ဆိုရင် သံဃာက ဘာလုပ်မှာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘သူ့ကို သံဃာအလုပ်တွေမှာ ပါဝင်ခွင့် မပေးတော့တာဘဲ၊ ပါဝင်ရင် အဲဒီ သံဃာအစည်းအဝေး ပျက်တယ်၊ သံဃာအလုပ်ကို ဘာမှ လုပ်လို့မရစေရလို့ ဆုံးဖြတ်တာပဲ’
  - ‘အဲဒီအမှုမျိုး ဗမာ့သမိုင်းမှာ ဖွင့်ဖူးတာရှိရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘ရှိဖူးတယ် မသိမိဘူး’
  - ‘ဒီအမှုကို သံဃာက မကိုင်တွယ်ကြတော့ဘူးဆိုတော့ သာသနာရဲ့ ဝိနည်းသက်က အသက်မဝင်သလိုဖြစ်ပြီး အဲဒီဝိနည်းဆောင်နေသူတွေလည်း အစွမ်းမထက်

တော့တာ ဖြစ်မလား ဘုရား’

♣ ‘ဘာအစွမ်းမထက်တာ တွေ့ရလို့လဲ’

– ‘အခုခေတ် ပတ္တနိက္ကုဇ္ဇနအမှုတွေ ရှင်အာဒိစ္စဝံသတို့ ရှင်ဥက္ကဋ္ဌတို့အတွက် အမှုဖွင့်ခဲ့တဲ့ ပကာသနိယအမှုတွေ အရေးပါအရာရောက် မဖြစ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘နောင်တော်ကြီးကတော့ အဲဒီလို ရှည်ရှည်ဝေးဝေးတွေးနေတာ ဟုတ်ပုံ မရဘူး၊ အစကတည်းက သာသနာစိတ်ဓာတ် မရှိတာပေါ်မှာ ဖြတ်ချလိုက်တာလို့ ထင်ပါတယ်’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ပိဋကပြန်တာက သူ့အတွက်ပြန်လို့ပဲ’

– ‘ဘယ်လို သူ့အတွက်လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒီတစ်ပုံနဲ့ မသုံးလောက် မစွဲလောက်သေးဘူး၊ နောက်တစ်ပုံပြန်ဦးမယ် ပြောဖူးလို့ပဲ’

– ‘စာတွေအများကြီး ဖတ်ထားတဲ့ ဗဟုသုတတွေကြောင့် ဒီလိုဖြစ်သွားတာလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါလည်း ပါတော့ ပါနိုင်တယ်’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘စာဖတ်များတော့ အကြားအမြင်အသိတွေများပြီး မှန်ရာတွေကို တွေးနိုင် သိနိုင်တယ်၊ အလုပ်မဟုတ်တာကို အလုပ်မဟုတ်ဘူးလို့သိတော့ ရဲတာပေါ့’

– ‘ဒါကြောင့် ဆရာမိဘတွေက စာတွေ မဖတ်စေချင်တာများလား ဘုရား’

♣ ‘ထားရာမနေ စေရာမသွား ဖြစ်မှာစိုးလို့ ဖြစ်မှာပဲ’

– ‘အဲဒီလိုဖြစ်တာ မကောင်းဘူး မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘ထားရာနေ စေရာသွားတော့ ကောင်းလို့လား’

– ‘ဒါလည်း မတိုးတက်နိုင်တဲ့အလုပ်ပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒီတော့ ဦးတည်ချက်ပန်းတိုင် မရှိဘဲ စာဖတ်ဗဟုသုတများရင် ကောင်းတာ မဖြစ်နိုင်ပေမယ့် ပန်းတိုင်ရှိရင် စာဖတ်များတာ ကောင်းမှာပါ၊ စကားပုံတစ်ခု ကြားဖူးမှာပါ’

-
- ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ကံမရှိရင် ဉာဏ်ရှိတိုင်း မွဲတယ်ဆိုတာပဲ’
  - ‘အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ပါဦး ဘုရား’
  - ♣ ‘ကံရှိဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်နှုတ်နှလုံးရဲ့ ကောင်းခြင်းကို ပြောတာပဲ။
- အဲဒါမရှိရင် အသိအမြင်ဉာဏ်တွေရှိတိုင်း မွဲနေမှာလို့ပဲ’**
- ‘နောင်တော်ကြီးက ကံမကောင်းဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီလိုပဲ ပြောရမယ်’
  - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘သူ့ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး လှုပ်ရှားမှုတွေက သူ့အတွက်ကြည့်တာများတော့ သူများတွေကို ဆင်းရဲစေတာကြောင့်ပဲ’
  - ‘သူများတွေ ပျော်ရွှင်စေမှ ပျော်ရွှင်တဲ့ သူများတွေက ကိုယ့်ကောင်းကျိုး ဆောင်ကြလို့ ဉာဏ်ရှိသလောက် ချမ်းသာမှာ ဖြစ်လို့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါလည်း ပညာရှိပေမယ့် ကံကောင်းထားဖို့ သတိက ဖြစ်ခဲ့တာပဲ’
  - ‘စာများများ ဖတ်ပေမယ့် စာတွေက အဲဒီကံတွေ သတိထားဖို့က မှန်နေတော့လည်း သတိမထားနိုင်ဘဲ ပညာပဲရှိတာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီလိုပဲ ပြောရမယ်။ ဘုရားဆိုရင် ကံကို သတိထားဖို့ နေ့တိုင်းလည်း သတိပေးတယ်။ လွန်တော်မူရာညောင်စောင်းမှာ နောက်ဆုံးစကားပြောတာတောင် ကံသတိထားဖို့ပဲ။ အဲဒါတောင် သတိမထားနိုင်အောင် အသိမှားကြသေးတာဆိုတော့ စာတွေထဲမှာ အဲဒီ သတိထားပြောစကား မှန်နေတာတော့ မပြောချင်တော့ လောက်အောင်ဘဲ’
  - ‘အဲဒီအလုပ်က ရသ၊သမားအလုပ်မဟုတ်ဘဲ ဘာသာတရားအလုပ်ပဲဘုရား’
  - ♣ ‘ဘာသာတရားကတော့ အဲဒါမျှော်လင့်စရာမရှိအောင် ချော်ခဲ့ပြီး ရသ၊သမားက အဲဒါမပြောရဘူးလို့ စည်းကမ်း ဘယ်သူက သတိထားလို့လဲ’
  - ‘သူတို့လည်း ဘာသာရေးအတွက် တစ်ကွက်ချွန်တာများ ဖြစ်မလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ရသ၊သမားက လူထဲမှာ တကယ်ဖြစ်နေတာတွေ သိသူပဲ။ ပြည်သူအကျိုးများ

အောင် လက်မရှောင်သင့်ကြဘူး မဟုတ်လား’

– ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘ဘုန်းကြီးရော လူပါ စာဖတ်နည်းတာနဲ့စပ်ပြီး ပြောချင်တာ ပြောလိုက်တာ စကားကြောရှည်သွားပြီ’

– ‘အကျိုးများပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘တို့ စာသင်တိုက်နေတာအကြောင်း ပျောက်မသွားအောင် ပြန်ဆက်ကြဦးစို့’

– ‘ဘုန်းကြီးဟာ မန္တလေးမှာ စာသင်နေတယ်ဆိုပေမယ့် တကယ်စာသင်တာ များမယ် မထင်ဘူး ဘုရား’

♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

– ‘မွေးရွာလည်း မကြာမကြာ ပြန်ရောက်နေတာ တွေ့ရတယ်ဘုရား၊ မန္တလေး နေတော့လည်း ပြင်ပလေ့လာတာက များနေသလားလို့ပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုန်းကြီးစာရဲ့ စာသင်တန်းက တို့အနေနဲ့ အခက်အခဲ မရှိခဲ့ဘူး၊ မတတ်တာ မတတ်ပေမယ့် အစိုးရစာသင်တန်းစာအတွက် မလိုက်နိုင်တာ မရှိဘူး၊ ဒါပေမယ့်’

– ‘ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘ဆန်းတွေ့ အလင်္ကာတွေဆိုလည်း တို့က တောကျောင်းဘုန်းကြီးလုပ် မှာဆိုတော့ စာသင်တန်းက စာမေးပွဲဖြေဖြစ်ဖို့ပဲ၊ အဘိဓာန်လည်း ဒီလိုပဲ၊ သဒ္ဒါ၊ သင်္ဂြိုဟ်၊ ဝိနည်းကတော့ ပြောမနေနဲ့ စာဖြေရမှာ မစိုးရိမ်ဘူးဘဲ’

– ‘အဲဒီစာသင်တန်း ပြဋ္ဌာန်းစာတွေကို ဝတ်ကျေဝတ်ကုန်ပဲ သင်တာလား ဘုရား’

♣ ‘တကယ်သင်တာ တွက်ကြည့်ရင် လေးငါးနှစ်စာပဲ ရှိမယ်’

– ‘စာသင်တန်းပြီးတော့ အဲဒီစာတွေ မသင်ယူတော့ဘူးလားဘုရား’

♣ ‘ပြီးသွားပြီဆိုတော့ ဘာသင်မှာလဲ’

– ‘ဒီတော့ ဘာလုပ်နေသလဲ ဘုရား’

♣ ‘စာချတတ်အောင် သင်တာလုပ်ရတာပေါ့’

– ‘အဲဒါ စာချဖြစ် သင်တန်းပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘မန္တလေးနေတဲ့ကာလတွေမှာ မန္တလေးမှာ ဝါဆိုတာ ဘယ်လောက်ရှိမလဲ ဘုရား’

♣ ‘ခုနှစ်နှစ်လောက်ပေါ့’

– ‘ဘယ်မှာ ဝါကပ်သေးလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ရွာမှာ ဘုန်းကြီးနေမကောင်းလို့ နေရတာနဲ့ ကလေးတွေ စတုတ္ထတန်း သင်္ချာပြပေးဖို့ တာဝန်ယူနေရတာ၊ ရှမ်းပြည်သွားနေတာ၊ မင်းကွန်းစစ်ကိုင်းတွေလည်း နေတာဆိုတော့ ခုနှစ်ဝါထက်တောင် နည်းမလားပဲ’

– ‘အစိုးရစာသင်တန်းမှာ ယမိုက်၊ ပဌာန်း၊ မာတိကာဓာတုကထာ၊ အဘိဓမ္မာတွေ ပါတယ်မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘အဲဒီစာဝါတွေ ကောင်းကောင်းလိုက်ရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ကျိုးကျိုးပျက်ပျက်ပဲ၊ သိပြီးသူက တစ်တိုတစ်စ သင်တာနဲ့ ပြီးရတာပဲ၊ စာမေးပွဲဖြေပြီးမှ အဲဒါတွေ လိုက်ခွင့်ကြုံတာများတယ်’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘စာမေးပွဲမှာ အဲဒီဘာသာရပ်က အချိုးကျအောင် လုပ်မထားတော့ ထစ်တဲ့ ဘာသာရပ်ပဲ’

– ‘တခြားဘာသာရပ် အရအမီများလို့လား ဘုရား’

♣ ‘မဟုတ်ဘူး’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘စာလိုက်တဲ့အခါ မှတ်စုကောင်းကောင်း လုပ်တတ်တယ်၊ စာလိုက်ရတာလည်း ပျော်တော့ စာလိုက်ရတာတွေကို နားလည်လည်တယ်၊ စာမေးပွဲနားနီးရင် အဲဒီမှတ်စုကို ပြန်လေ့လာနိုင်လို့ပဲ’

– ‘စာကျက် ပျင်းသလား ဘုရား’

-
- ♣ ‘အပျင်းဆုံးထဲမှာ အဲဒါ ပါတယ်’
  - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘မသိတာကို နှုတ်တိုက်လုပ်ရလို့ပဲ’
  - ‘သေသေချာချာ နှုတ်တိုက်တာ မရှိဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ရှိတယ်’
  - ‘အဲဒါ ဘာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဝိနည်းနဲ့ သင်္ဂြိုဟ်ပဲ’
  - ‘အဲဒါတွေက ဘာဖြစ်လို့ နှုတ်တိုက်ရတာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အချက်နှစ်ချက်ရှိတယ်’
  - ‘ပြောပါဦး ဘုရား’
  - ♣ ‘ဝိနည်းရတာအကြောင်းက ကိုယ်လိုက်နာရမယ့် သိက္ခာပုဒ်တွေ ဖြစ်တာနဲ့ ဘုရားက ဟောထားတဲ့စာ ဖြစ်တာက တစ်ကြောင်းပဲ’
  - ‘နောက်တစ်ကြောင်းကရောဘုရား’
  - ♣ ‘မများတာဘဲ’
  - ‘သင်္ဂြိုဟ်နှုတ်တိုက်ရတာအကြောင်း ပြောပါဦး ဘုရား’
  - ♣ ‘ငယ်ငယ်ကတည်းက ရခဲ့တာက တစ်ကြောင်းပဲ’
  - ‘နောက်တစ်ကြောင်းကရော ဘုရား’
  - ♣ ‘သူ့သရုပ်တွေကို သိမြင်နားလည်လို့ပဲ၊ စာပြန်ရင် သရုပ်တွေပါ မြင်ပြီး ပြန်ရတော့ စာပြန်ရတာ မပျင်းတဲ့အတွက်ဘဲ’
  - ‘ဘယ်ဘာသာသရုပ်တွေမှာ နှုတ်တက်ဆောင်ရတာ စိတ်မပါတာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘နံပတ်တစ်က သဒ္ဓါပဲ၊ နောက်နံပါတ်တွေက အဘိဓာန်၊ အလင်္ကာ၊ ဆန်းပေါ့’
  - ‘သဒ္ဓါစိတ်မဝင်စားတာ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အတိုချုပ်ပြောရရင် သုတ်နက်ချပေးသူကို မမီခဲ့ရလို့လို့ ထင်တယ်’

-
- ‘အဲဒါနဲ့ ဘယ်လို ပတ်သက်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♠ ‘သုတ်တစ်ခုဟာ စည်းမျဉ်းတစ်ခုပဲ၊ သုတ်ပေါင်းက ခြောက်ရာနှစ်ဆယ်ကျော် ရှိတာဆိုတော့ အဲဒါတွေရဲ့ အလုပ်လုပ်ပုံဦးစားပေးပြီးသင်ပေးတာမရဘဲ သူ့အဖွင့်ကျမ်းက ဆိုတာတွေ သင်ရတော့ အဆင့်ကျော် အသင်ကြားခံရလို့ ဖြစ်မှာပဲ’
  - ‘ကျမ်းအရှိ မသင်ရဘဲ ကျမ်းအလွန်ပဲ သင်ရလို့ပေါ့ ဘုရား’
  - ♠ ‘မန္တလေးရဲ့ စာသင်နည်းကလည်း ဒီလိုချည်းပဲ’
  - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♠ ‘ရှိတာကို သိပြီးသားလို့ထားပြီး မရှိတာ သင်တာပဲ’
  - ‘ရှိတာကို သိတာက ဘယ်အချိန်က သိပြီးသားဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့လို့လည်းဘုရား’
  - ♠ ‘အဲဒါကို စာသင်ပေးတဲ့သူရဲ့ တာဝန်တစ်ရပ်အဖြစ်မမှတ်ဘဲ စာမေးပွဲဖြေတဲ့အခါ မေးစရာဖြစ်တဲ့ ငုတ်တာ မြုပ်တာတွေ ဖော်ပေးတာကို လုပ်တာပဲ’
  - ‘ဒါကြောင့် စည်းကမ်းခြောက်ရာနှစ်ဆယ်ကျော်ရဲ့ အလုပ်လုပ်ကြတာ ခေါင်းထဲ မရောက်ဘူးပေါ့ ဘုရား’
  - ♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ တကယ်အသုံးပြုရမှာက အဲဒါတွေပဲ၊ ဒါတွေမပါတော့ ဘာမှ အလုပ်မဖြစ်တာဘဲ’
  - ‘အဲဒီစည်းကမ်းတွေကို ငယ်သူတွေကို စသင်တာကလည်း သင့်မြတ်ရဲ့ လား ဘုရား’
  - ♠ ‘ပါဠိတစ်လုံးမှ မတတ်ဘဲ အတ္ထော-အနက်ကို လို့ လုပ်နေရသူအတွက်တော့ မတော်စရာဘဲ’
  - ‘သဒ္ဒါမတတ် စာမတတ်ဘူးလို့ ပြောတာကြားဖူးပါတယ်၊ အဲဒါ ဟုတ်သလား ဘုရား’
  - ♠ ‘အဲဒီလို ပြောကြတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဗမာပြည်မှာ စာသင်နည်းနာမည်ကြီးတဲ့ ပခုက္ကူစာသင်တိုက်ရဲ့ ဒုတိယဆရာတော်ပြောတဲ့စကားတစ်ခု ကြားဖူးတာကတော့ အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး’

-
- ‘ဘယ်လိုလဲဘုရား’
  - ♣ ‘သူ သဒ္ဓါ မသင်ဖူးဘဲ စာတတ်တဲ့အကြောင်း မင်းသဒ္ဓါတွေဟာ ချေးသဒ္ဓါ အီးသဒ္ဓါလေရာထတဲ့သဒ္ဓါတွေလို့ ပြောတာပဲ၊ အဓိဘာသာတတ်ကြသူတွေလို့ ဆရာတော်က ဖြစ်နေပုံရတယ်’
  - ‘အဓိဘာသာ ပြောတတ်သူတွေ သဒ္ဓါတတ်ကြတာ မဟုတ်ပေမယ့် သဒ္ဓါ မှားတယ်လို့ ရှိလို့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဓိဘာသာ မဟုတ်တဲ့စာဆိုရင်တော့ သဒ္ဓါသင်ရတာက တတ်ဖို့လွယ် ကူတာ ဖြစ်မှာမို့ သဒ္ဓါတတ်မှ စာတတ်မယ်ပြောတာ ဖြစ်မှာပဲ’
  - ‘သဒ္ဓါ သင်ပေမယ့် ဖတ်ရမယ့်စာတွေ ဖတ်တာမလုပ်ရင်တော့ အဲဒီ သဒ္ဓါလည်း အသုံးကျမှာ မဟုတ်ပါဘူး’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တို့ သဒ္ဓါသင်ရတာလဲ အဲဒီလိုပဲ’
  - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘သဒ္ဓါမြင်ပြီး စာဖတ်တာမဟုတ်ဘဲ စာဖတ်များလို့ စာဖတ်တတ်တာလို့ ပြောရမလိုဘဲ’
  - ‘အဲဒါက ပုံမှန်ဖြစ်စရာပဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီစာဖတ်တာကလည်း သင်ရိုးလောက်ပဲ ဖတ်တာဆိုတော့ တကယ်စာဖတ် မများပြန်ဘူး’
  - ‘အဲဒါတော့ မကောင်းဘူးပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ပြီးတော့ တို့သင်ရတဲ့ သဒ္ဓါဆိုတာက စကားအသွားအလာ အထားအသိုတွေ မဟုတ်ဘူး’
  - ‘ဘာတွေဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘စကားတွေရဲ့ ရုပ်တွေ ပြောင်းလဲပုံတွေပဲ’
  - ‘အဲဒါဟာ ပိုအဆင့်မြင့်တာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဆင့်မြင့်တာသင်ရပေမယ့် အဆင့်နိမ့်တာမတတ်တော့ အဲဒီအဆင့်မြင့် တာလည်း အသုံးမဝင်တာပေါ့’

-
- ‘အဲဒီလို ဖြစ်စရာပဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘တို့ဗမာပြည် အတန်းကျောင်းတွေမှာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ သင်တာတွေကြည့်ရင် တတ်ချင်စရာကောင်းလိုက်တာ’
  - ‘ဘယ်လို သင်ပေးတာတွေလို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အစဆုံးသင်တော့ စကားလုံးကလေး နှစ်လုံး သုံးလုံးကို ဗမာလို ဘယ်လို ခေါ်တယ်သိအောင် သင်ပြီး အဲဒါကို ပေါင်းပြီး စကားဖြစ်အောင် သင်တာတွေရတယ်’
  - ‘စကားပြောတတ်စ ကလေးတွေ ဒီလိုပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘စကားလုံးသင်တာက အဘိဓာန် သင်တာပဲ၊ စကားပေါင်း သင်တာက သဒ္ဒါသင်တာပဲ မဟုတ်ဘူးလား’
  - ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဘိဓာန်ရော သဒ္ဒါရော နကန်းတစ်လုံးမှ မသိသေးသူကို စကားစုရဲ့ ဆိုလိုချက်တွေ သင်တော့ မရှုတ်သင့်ဘဲ ရှုတ်ကုန်တာပေါ့’
  - ‘ဘုန်းကြီးစာတွေက မသိဘဲ အာဂုံဆောင်ကြရတာပဲ ထင်တယ်ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒီကနေ့ အသိနဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ တော်တော် ဟန်မကျတာဘဲ’
  - ‘ဘယ်လို ဟန်မကျလို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘တို့လို ခပ်ညံ့ညံ့လူတွေ စာသင်ရတာ အဟောသိကံဖြစ်တာတွေ ဒုနဲ့ဒေး ဖြစ်တာပေါ့’
  - ‘လုံ့လထုတ်ပြီး အဲဒါနဲ့ ကိုယ်ကျိုးရှာမယ့်သူတွေဟာ ဒီလိုဆိုးမှ ပိုပြီးအောင်ပွဲ ခံလို့ကောင်းမှာ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီမှာ အဲဒီပညာ သေတာပဲ’
  - ‘ဘယ်လို သေလို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒီပညာရပ်ဟာ လူစွမ်းကောင်းလုပ်နိုင်တဲ့သူသာ သုံးခွင့်ရှိတဲ့ပညာရပ်ဖြစ်တော့ အဲဒီလိုလူက နည်းနည်းရှိတာဆိုတော့ အရေအတွက်နည်းတော့ အရည်အချင်း မထွက်ဘူးပေါ့’

-
- ‘ဘာအရည်အချင်း ထွက်ရမှာမို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘သဘောတရားဟာ သဘောတရားထားဖို့မှ မဟုတ်တာဘဲ၊ သဘောတရားဟာ လက်တွေ့ဖြစ်ရပ်ဆီ ပြောင်းနိုင်တာ အရည်အချင်းပေါ့’
  - ‘သဘောတရားဆောင်သူက နည်းတော့ ဆောင်နိုင်သူကို ဝိုင်းပြီး ဖူးဖူးမှုတ်နေကြတော့ ဒါဆိုရင် လုံလောက်ပြီဆိုပြီး လက်တွေ့သရုပ်ဖော် မလုပ်ကြတာလားဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါဖြစ်နေတဲ့ သဘာဝအမှန်တွေပဲ မဟုတ်ဘူးလား’
  - ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ပြီးတော့လည်း ဒီထက်ဆိုးတာ ရှိသေးတယ်’
  - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒီဘုရားဟောစကားလေး ဖတ်တတ်ဖို့ဟာ တအား အားစိုက်နေရတော့ ဒါကလွဲပြီး ဘာမှ ဂရုမစိုက်အားတာတွေ ဖြစ်တာဘဲ’
  - ‘ဒါက ဘာသာတိုင်း ဖြစ်နေတာပဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီလိုဖြစ်တာ ဂုဏ်တင်ချင်လွန်းလို့ ဖြစ်တာပဲ’
  - ‘သူ့ဘာသာအရ ကုသိုလ်ရလည်း ထိပ်တန်းအလုပ်ဆိုပြီး ဂုဏ်တင်ကြတာပဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီတော့ အဲဒီလူစွမ်းကောင်းတွေက သူတို့လည်း ကုသိုလ်ရတာ လုပ်တာ လှုပ်ထင်ပြီး လုပ်တာဖြစ်နေတော့တာပဲ’
  - ‘အဲဒီလို ဟုတ်ပါ့မလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်ကြောင်းကြားဖူးတဲ့ အထောက်အထားတစ်ခု ပြောရမယ်’
  - ‘ပြောပါ ဘုရား’
  - ♣ ‘ပထမဘွဲ့ တိပိဋကဘွဲ့ရသူကို ဘွဲ့ရစက တောင်တွင်းဆရာတော်က ကိုယ်တော် သိပ်ဉာဏ်ကောင်းတယ်၊ အသက်လည်း ငယ်သေးတယ်၊ ဒီထက် အသုံးကျအောင် အင်္ဂုလိပ်နဲ့ ပြင်သစ်ဘာသာ သင်ပါ၊ ကမ္ဘာကျော်မှာပဲလို့ ပြောတယ်၊ အဲဒီတော့ ပြန်ပြောတယ်’

-
- ‘ဘယ်လို ပြောတာတဲ့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ကုသိုလ်ရမယ့်အလုပ် မဟုတ်တာ သူ့ မလုပ်ချင်ဘူးလို့ဘဲ’
  - ‘ကုသိုလ်ရလို့ လုပ်တာတဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘာသာရေးသမားတွေမှာ အဲဒါ သဘာဝပဲ’
  - ‘သူ့သဘာဝနဲ့သူဆိုတော့ ပြီးတာပဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီလို နှလုံးသွင်းရဘူး’
  - ‘ဘယ်လို နှလုံးသွင်းစရာရှိလို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘာသာတွေဟာ ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ်လုပ်နေတယ်လို့ ပြောကြပေမယ့် တကယ်တော့ တစ်ဘာသာနဲ့ တစ်ဘာသာ တိုက်ခိုက်နေတာပဲ’
  - ‘အစွန်းရောက် နည်းနည်းပဲ တိုက်တာ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီလောက်မကဘူး’
  - ‘ဘယ်လိုတိုက်ခိုက်သေးလို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘယ်ဘာသာကမဆို ကိုယ့်ဘာသာဝင်တွေ ဖြစ်လာကြဖို့ စည်းရုံးနေကြတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား’
  - ‘ဒါတော့ လုပ်နေမှာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘယ်ဘာသာဝင်မဆို ကိုယ့်ဘာသာထဲ ရောက်လာနိုင်သူကို ရောက်လာအောင် လုပ်တာဟာ တိုက်ပွဲဝင်နေတာပဲ၊ ခရစ်ယန်တွေ၊ မွတ်ဆလင်တွေကလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာထဲ ထိုးဖောက်နေတာပဲ’
  - ‘ဗုဒ္ဓဘာသာတွေကလည်း ဥရောပ အမေရိက သွားပြီး ထိုးဖောက်နေကြတာဆိုတော့ အဲဒါတွေဟာ တိုက်ပွဲဝင်တာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒီလို ထိုးဖောက်တိုက်ပွဲဝင်တာလောက်မကလည်း လုပ်ရတယ်၊ အဲဒါက တစ်ဖက်က ကိုယ့်အထဲ ထိုးဖောက်တာမခံရအောင် ကာကွယ်ရတာပဲ၊ အဲဒါတွေ မလုပ်ကြရဘူးလား’
  - ‘လုပ်ကြရတာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒီတော့ ငြိမ်းချမ်းနိုင်ပါ့မလား’

-
- ‘စစ်အေးတိုက်ပွဲဖြစ်နေတော့ အေးချမ်းတယ် ပြောလို့ မရတော့ဘူးပေါ့ဘုရား’
  - ♣ ‘စစ်အေးတိုက်ပွဲရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း နိုင်စဉ်မြင်ရင် ဖိကြမှာပဲ မဟုတ်လား၊ နိုင်စဉ်မမြင်သေးလို့ အေးနေတာ မဟုတ်လား’
  - ‘သူ့ဖိရင် ကိုယ်လည်း အဖိခံရမှာကြောက်ပြီး အေးနေကြတာ ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
  - ♣ ‘တတ်နိုင်ရင် ကိုယ်လိုချင်အားလုံးဖြစ်တာ မလိုလားတဲ့ ဘာသာဝင်ရှိပါ့မလား’
  - ‘မရှိပါဘူး ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုဖြစ်တာလဲ’
  - ‘ဘာသာတရားရဲ့ ပြတဲ့အမြင်ချင်း မတူကြလို့ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီလို ထင်ခွင့်ရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီလို ထင်တာ အမှန်မဟုတ်တဲ့အထင်ပဲ’
  - ‘အဲဒီလို ဖြစ်ရခြင်းရဲ့ အမှန်အကြောင်းက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အမြင်ကျဉ်းလို့ပဲ’
  - ‘ဘယ်လိုကြောင့် အမြင်ကျဉ်းတာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ကိုယ့်ဘာသာက အလုံးစုံပြီးပြည့်စုံတာ ဖြစ်တယ်၊ တခြားတွေက ဘာမှ မဟုတ်ဘူးဆိုပြီး ကိုယ့်ဟာပဲ ကိုယ်လေ့လာလို့ပဲ’
  - ‘ဒီလိုပဲ လုပ်ရမှာ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါ အမြင်ကျဉ်းတာပဲ’
  - ‘အမြင်က ဘယ်လို ကျဉ်းလို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ကိုယ့်ဘာသာရဲ့ပမာဏကို မသိတဲ့အထိ အမြင်ဖြစ်လို့ပဲ’
  - ‘ကိုယ့်ဘာသာလေ့လာသူဟာ ကိုယ်ဘာသာရဲ့ ပမာဏမသိတာ မဖြစ်နိုင်တာပဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး’
  - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘အရက်သောက်သူဟာ အရက်က သောက်သူကို ပြန်သောက်တာခံရတယ်လို့ ကြားဖူးမှာပဲ’

– ‘ကြားဖူးပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ အရက်မှ မဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်အရာဖြစ်ဖြစ် သူလုပ်ရမယ့် ပမာဏထက် ပိုလုပ်ရင် အဲဒီလိုပဲအလုပ်က လုပ်သူကို ပြန်လုပ်ပေးသွားတာ ခံရတာချည်းပဲ’

– ‘ဘာသာတရားရဲ့ လုပ်ရမယ့်ပမာဏက ဘာလဲ ဘုရား’

♣ ‘လူ ရိုးသားဖြူစင်ပြီး လူတွေကို နားလည်ခွင့်လွှတ်ဖို့ပဲ’

– ‘အဲဒီရောက်ရင် ဘာသာရေးကိစ္စ ပြီးပြီလား ဘုရား’

♣ ‘ပွားများလေ့ကျင့်ရမယ့်ကိစ္စပြီးပြီ၊ လုပ်ဆောင်စရာ လုပ်ဆောင်ဖို့ပဲ ရှိတော့တာ မဟုတ်ဘူးလား’

– ‘ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား’

♣ ‘ဥပမာ ရွှေငွေနေဥစ္စာဟာ လူရဲ့ စားဝတ်နေရေး ကျန်းမာရေးတွေအတွက် အသုံးကျတဲ့ပစ္စည်းတွေပဲ၊ ဒီပစ္စည်းတွေရအောင် ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်တာမလုပ်ဘဲ ဥစ္စာဟာ ဘယ်လိုအသုံးကျတယ်၊ ဘယ်လိုရအောင် လုပ်ရမယ်လို့ ပြောတဲ့လမ်းညွှန် အထပ်ထပ် မမေ့အောင် ရွတ်ဖတ်နေရင် ရွတ်ဖတ်မှုက ရွက်ဖတ်သူကို သိမ်းပိုက်သွား တာခံရပြီး ရွတ်ဖတ်တာက ငါ့အလုပ်လို့ အဖြစ်ခံရမှာပဲ’

– ‘အရက်က သောက်သူကို ပြန်သောက်ပြီပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုဖြစ်ပြီး ဘာသာရေးသမားတွေဟာ အမြင်ကျဉ်းသွားကြတာပဲ’

– ‘အမြင်ကျဉ်းတယ်ဆိုတာ ကိုယ့်အမြင်ပဲ ကိုယ့်မြင်တတ်တော့တာဖြစ်လို့လား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို ထင်ချင်ကြတယ်’

– ‘အဲဒီလိုပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘မဟုတ်ဘူး’

– ‘ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အမြင်ကျဉ်းမှတော့ ကိုယ့်အမြင်လည်း ကိုယ်အမြင်တတ်တော့တဲ့ရောဂါ

ရတာပဲပေါ့’

– ‘အဲဒါက ဘာရောဂါလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဥပါဒါန်လို့ခေါ်တဲ့ ကံနာ၊ ဝဋ်နာရောဂါပဲ’

– ‘အဲဒါ ဘာဥပါဒါန်လဲ ဘုရား’

♣ ‘အတ္တဝါဒုပါဒါန်ပဲ’

– ‘ကိုယ့်အမြင်ကိုတောင် ကိုယ်မမြင်တတ်တော့တာဆိုတော့ သူများအမြင်လည်း မမြင်နိုင်ဘဲ ကိုယ့်အုပ်စုနဲ့ မတူတဲ့အုပ်စုဟာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအုပ်စုဆိုပြီး အဲဒီအုပ်စုကို ရန်သူအုပ်စုလို့ သတ်မှတ်ပြီး နိုင်ရင်တိုက်မှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီအတိုင်းပဲ’

– ‘ဒါဟာ လူ့လောကရဲ့ မငြိမ်းချမ်းကြောင်းကြီးပဲ၊ ဒါမဖြစ်အောင် ဘယ်သူမှ မတတ်နိုင်တော့ဘူးများ ဖြစ်မလား ဘုရား’

♣ ‘ဒီလိုလည်း ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ’

– ‘ဘယ်လိုလဲ၊ ဒါက ရှင်းနိုင်သူ မပေါ်နိုင်တဲ့ပြဿနာကြီးပဲ ဘုရား’

♣ ‘ရှင်းနိုင်သူ ပေါ်လို့မရတာဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ရှင်းလို့မရတာတော့ မဟုတ်ဘူးပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘လောကမှာ မရှင်းရသေးတဲ့ ပြဿနာလို့မှ မရှိတာ၊ ရှင်းလို့မရတဲ့ ပြဿနာလို့ မရှိဘူးမဟုတ်လား’

– ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘တစ်နေ့ကျရင် လူတွေက လူတွေ အချိုးအနှီး ဖြုန်းတီးနေတာ မခံနိုင်ဖြစ်လာ ကြမယ်၊ အဲဒီအခါ အဖြေတွေမှာပဲ’

– ‘ဘယ်လို တွေ့လာမှာမို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အခုတိုက်နေတာက တရားချင်းတိုက်နေတာ မဟုတ်ဘူး’

– ‘တရားချင်း မတူညီကြလို့ဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘တိုက်နေကြတဲ့ ပဓာနအကြောင်းက အဲဒါ မဟုတ်ဘူး’

-
- ‘ဘာတွေလဲဘုရား’
  - ♣ ‘တရားဖြစ်ပေါ်လာပုံအကြောင်း မြင်ကြတဲ့ဒဿနခြင်း မတူတဲ့ လူအုပ်စုချင်း တိုက်နေတာပဲ’
  - ‘ဘယ်လို အဖြေပေါ်မှာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘တရားဖြစ်ပေါ်ပုံအမြင် ဒဿနတရားကို ဘဝလို့ ခေါ်ကြစို့၊ ဒဿနနဲ့ဘဝ ဘယ်ဟာက ပဓာနလည်း စဉ်းစားကြမှာပဲ’
  - ‘ဒဿနက ဘဝဖြစ်ဖို့ပဲ၊ ဘဝက လက်တွေ့အသုံးချဖို့ ဖြစ်တာကြောင့် ပဓာနအဖြစ်သိလာကြမယ် ဆိုလိုတာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီတော့ ဘဝမတူတာ နည်းနည်းပါးပါးကလေးကို တစ်စုနဲ့တစ်စု ညှိကြမှာပေါ့’
  - ‘ကိုယ့်နောက်ကို သူ့ကိုလိုက်စေရမှာလား၊ သူ့နောက်ကို ကိုယ်က လိုက်ရမှာလား၊ ဘယ်လို ညှိမှာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီညှိနည်းက ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ညှိနည်းပဲ၊ အဲဒီလို ညှိလို့မရဘူး’
  - ‘ဘာနဲ့ ညှိမှာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘တို့က ဒီလိုကျင့်တော့ ကျင့်ရင် ဘာအကျိုးဖြစ်သလဲ၊ ဘာအကျိုး ယုတ်သလဲ၊ မကျင့်တော့ ဘာအကျိုးတွေဖြစ်ပြီး ဘာအကျိုးတွေယုတ်သလဲ ကြည့်တာနဲ့ ညှိကြမှာပဲ’
  - ‘ထင်သာမြင်သာတဲ့ဆီ ရောက်လာရင် ညီ၊မလာစရာအကြောင်း မရှိတော့တာ ပေါ့ဘုရား’
  - ♣ ‘အခုလူတွေက ကလေးစိတ်မကုန်ကြသေးလို့ ဒီလိုပြဿနာတွေ ဖြစ်နေတာပဲ’
  - ‘ဘယ်လို ကလေးစိတ်လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘တို့ငယ်ငယ်က လူကြီးတစ်ယောက်က ကိုရင် ဘာစာသင်ယူနေသလဲ မေးလို့ တို့က သဒ္ဒါ၊ သင်္ဂြိုဟ်လို့ ပြောတော့ သဒ္ဒါမှာ သုတ်နဲ့ ဥဒါဟရဏ် ဘယ်ဟာ ပဓာနလဲ မေးတာကို သုတ်ကပေါ်ဗျလို့ ဖြေတော့ ကိုရင် သဒ္ဒါ သဘောမပေါက်သေးဘူးလို့ ပြောတာခံရသလိုပဲ’

-
- ‘သုတ်က ပဓာနလို့သိတာ ကလေးအသိလား ဘုရား’
    - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီလိုရုပ်ပြောင်းတာ ရှိလို့ ဒီလို ရုပ်ပြောင်းရမယ် စည်းကမ်း သတ်မှတ်တဲ့ သုတ်ဆိုတာက ပေါ်ရတာ မဟုတ်လား’
    - ‘သုတ်ရှိလို့ ဥဒါဟရုဏ်တွေ ရုပ်ပြောင်းလို့ရတာ သိပြီး ဥဒါဟရုဏ်ရှိလို့ သုတ်တည်ရတာ မသိတော့ ကလေးပေါ့’
    - ♣ ‘ကလေးက သဒ္ဓါမှာ သုတ်က စသင်ရတာ မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ ဒီလို ထင်တာပေါ့’
    - ‘ဓမ္မနဲ့ ဓမ္မဒဿနလည်း ဓမ္မဒဿန စသင်ရတော့ အဲဒါကို ပဓာနထားမိတာဟာ ကလေးအသိနဲ့ သိတာပေါ့ ဘုရား’
    - ♣ ‘ကလေးဟာ ရန်ဖြစ်ရလို့ ပျက်စီးတာမသိပေမယ့် ကလေးမဟုတ်ရင် သိမှာပဲ’
    - ‘ကလေး လူကြီးတွေကို ကလေးစိတ်မပြောင်းအောင် ထိန်းတာတွေက လက်လွှတ်ချင်အောင် လောကရှေ့ဆောင်နေကြတဲ့ စာသမားပေသမားတွေက ဆော်သြကြဖို့လိုပေါ့ဘုရား’
    - ♣ ‘သူတို့ကလည်း အဲဒီပုတ်ထဲက ထွက်လာတဲ့ ပဲတွေပဲဆိုတော့ ဒီအန္တရာယ် စကားကို ယောင်ပြီး မဟမိအောင် လက်ရှောင်ကြတာပဲ’
    - ‘ဒါကို ငြိမ်းချမ်းမှုရဲ့ အချက်အချာကျတာ မစမ်းမဝါးမိကြသေးလို့ အန္တရာယ်လို့ မြင်တာကို လက်ရှောင်တာ ဖြစ်မယ် ဘုရား’
    - ♣ ‘အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်စေချင်တယ်’
    - ‘လောကမှာ ရွှေတတ်တဲ့အရာတိုင်းပဲ မတွန်းဘဲထားရင် မရွေ့ပေမယ့် တွန်းရင် မရွေ့ဘဲ မနေတာဘဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘ဥပါဒါန်ရောဂါဖြစ်တဲ့ ကံနာ၊ဝဋ်နာရောဂါထဲမှာ ကုသဖို့ အခက်ဆုံး ဥပါဒါန် ရောဂါဟာ အတ္တဝါဒုပါဒါန်ရောဂါ ကံနာ၊ဝဋ်နာရောဂါပဲ’
    - ‘ကွန်မြူနစ်အတ္တဝါဒုပါဒါန်ရောဂါက ကမ္ဘာအနှံ့ ပဋိပက္ခတွေ ဖန်တီးသွားလို့ နစ်နာကြရတာ မျက်မြင်လက်တွေ့တွေပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘အဲဒါမှ ပြီးမယ်မကြံသေးဘူး၊ မှတ်အတ္တဝါဒုပါဒါန်ရောဂါက သောင်းကျန်းတာ တစ်နေ့ ဘယ်နှစ်လောင်း ဆုံးရှုံးနေရပြန်ပြီလဲ မသိဘူး ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ သူတို့အတ္တဝါဒုပါဒါန်ရောဂါထဖို့ အလှည့်ကျလို့ သူတို့ ထကြတာ၊

ကိုယ့်အတ္တဝါဒုပါဒါန်ရောဂါထဖို့ အလှည့်ကျရင် ကိုယ်လည်း ထမှာပဲ’

– ‘ကိုယ့်ထိလာတာ ခံနေသူ မျိုးပြုတ်ခံရမှာဆိုတော့ အပြတ်မခံနိုင်တော့ ပြန်ချတယ်ဆိုတာ လုပ်ရမှာပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အတ္တဝါဒုပါဒါန်ဟာ ဟိန္ဒူဘာသာရဲ့ ‘သိဝ’ဆိုတဲ့ နတ်ဘုရားလိုပဲ၊ အဖျက် ရှေ့ဆောင်ပဲ၊ တခြားဘာသာတွေရဲ့ ရှယ်တန်နဲ့ မာန်နတ်ပဲ၊ ဒီနတ်ဘုရားတွေဟာ လူတိုင်းနီးပါးမှာ ပူးနေကြတာပဲ’

– ‘ဆွေးနွေးစရာ ကောင်းကောင်းနဲ့ ဆွေးနွေးလာတာ တကယ်သိစရာ သိရတာ အမြတ်ပဲ၊ စကားကွက်ကတော့ နယ်ကျွန်လာပြီပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘လက်တွေ့နဲ့ ကင်းကွာပြီး ဘာသာတရားကို တအားချဉ်းကပ်ရာက ဘေးထွက် ဆိုးကျိုးတွေ ပြောလှည့်သင့်တော့ ပြောရာက စကားကြောတွေ လွဲကုန်တာပဲ’

– ‘စာသင်သားဘဝ ပြန်သွားကြဦးစို့ဘုရား’

♣ ‘စာသင်သားဘဝ ပြန်ပြောရရင် ရေထဲငုတ်သွားနေရသလိုပဲ၊ ဘာအမြင်မှ မရှိဘူး၊ ဒီလို ဘာသာစာပေအကြော မျောတာမခံရတာက တော်လို့မဟုတ်ဘဲ ညံ့လို့ မခံရတာဘဲ’

– ‘ဒီအသိတွေ အဲဒီအချိန်က မရှိသေးဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဝေးမှ ဝေးပဲ’

– ‘အပြင်းဆုံး အတ္တဝါဒုပါဒါန် လောကဓမ္မန်းတိုင်းတိုက်ခတ်တာမှာ အလဲအပြု မခံရတာက သစ်ပင်ကြီးတွေရဲ့ အကြားက သစ်ပင် ပင်ညပ်ကလေး ဖြစ်နေလို့ပေါ့ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ အစစ်ပဲ’

– ‘ဒါဟာ ဘုန်းကြီးရဲ့ ပါရမီလို့ ပြောရမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဘယ်က ပါရမီလဲ’

– ‘ငယ်တုန်းက အသားကြီး အစားရှောင်တာ၊ ဥပုသ်အမြဲစောင့်တာ၊ ဒီဘဝ ဘုန်းကြီးအဖြစ် ပေးမယ်ဆုံးဖြတ်တာ၊ တောကျောင်းဘုန်းကြီးပဲ လုပ်မယ် ဆုံးဖြတ်တာ၊ မမြင်နိုင် မကြားနိုင် မတွေ့နိုင်တာတွေကို ကိုယ်တိုင် သိစရာစာရင်းထဲ မထည့်တာ၊ ဒါတွေပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါတွေဟာ တို့ဘဝရဲ့ အခြေခံတွေဆိုတော့ ပါရမီဆိုတာ အခြေခံ ရှိတာရဲ့ နာမည်ပဲ၊ ဒါတွေ ဒါတွေကို ပါရမီရှိတယ် ပြောရင်တော့ ဖြစ်နိုင်တယ်’

– ‘ဘုန်းကြီးရဲ့ စာသင်သားဘဝက ဘုန်းကြီးတို့ အခုသိနေတဲ့ အသိရောက် အောင် ပို့နေသလို ဖြစ်တာတွေနေရတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ်စိုက်တဲ့မျိုးအတိုင်း စာသင်တိုက်မှာလည်း အညွန့်အခက်တွေက တူအောင် ထွက်ပေါ်တာနေမှာပဲ ပြောရမယ်’

– ‘မန္တလေးမှာ တွေ့ရကြုံရတာတွေအပေါ်မှာ ဘာမှ ဝါသနာပါတာ မတွေ့ ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘တရားပွဲတွေ ရှိမှာပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အခုလောက် ဓမ္မကထိက များချင်မှ များမယ်၊ တရားပွဲ ရှိတာပဲ’

– ‘ဓမ္မကထိက ဘယ်သူတွေလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဦးလှသိန်း၊ ဝိဇ္ဇောဒယဆရာတော်၊ အနီးစခန်းဆရာတော်၊ ရန်ကုန်က ဦးညေယျ၊ မဟာစည်ဦးဣန္ဒြေ ဆရာတော်တွေနဲ့ ရွှေဘို ဦးအာသဘတို့ပဲ၊ တချို့ဆိုရင် ရုပ်ရှင် ဆလိုက်တွေနဲ့ပဲ’

– ‘အဲဒါတွေ ဘယ်လို ခံစားရသလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီအချိန်က ခေတ်စားတာ တစ်ခု ရှိတယ်၊ အဲဒါက စာဟောလို့ ခေါ်တဲ့ ကွက်စိပ်လို့လည်း ခေါ်တဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေထဲ လူတွေရဲ့ အသံတွေနဲ့ ပြောင်းပြောင်းပြောတဲ့ ဟောပြောတာပဲ၊ တရားဟောဆရာတော်တွေရဲ့ တရားတွေက အဲဒီကွက်စိပ်နဲ့ ဘာထူးသလဲ လို့ပဲ ခံစားရတယ်’

- ‘ကွက်စိပ်ဟောတာ ကြိုက်သလား ဘုရား’

♣ ‘ကွက်စိပ် မပြောနဲ့ တကယ့်ဇာတ်ကောင်တွေနဲ့ ကပြနေတဲ့ ဇာတ်ပွဲကိုတောင် ကြိုက်တတ်တာ မဟုတ်တော့ ဘုရားဟောတာ သိဖို့ နားထောင်ရတာ ကြာတယ်၊ စိတ်မရှည်ဘူးလို့ ခံစားရတယ်’

- ‘သီချင်းတွေ နားထောင်တတ်ရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ပြောရမှာ ရှက်စရာကြီးပဲ၊ အဲဒါလည်း နားမထောင်တတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် မာမာအေးသီချင်းဆိုပွဲတစ်ခုမှာ ဆိုတာတွေ ကြိုက်သွားဖူးတယ်’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ပရိသတ်နောက်ဖျားက ရပ်ပြီး မော့နေရတော့ သောင်းနေပြီ၊ မာမာအေး ဆိုပြီးရင် ပြန်မယ်လို့ပဲ၊ တကယ် မာမာအေးဆိုလိုက်တော့ သောင်းတာတွေ ပျောက်သွားပြီး နောက်တစ်ခါ မာမာအေးဆိုပြီးမှ ပြန်မယ်လို့ ဖြစ်သွားတာ တွေ့ရလို့ပဲ’

- ‘အဲဒါက ဘာနားထောင်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ မသိဘူး၊ သူ့သီချင်းက ဘာပြောတာလို့ စာသားလည်း မသိဘူး၊ စည်းတို့ ဝါးတို့ဆိုရင် ဝေးရောပဲ၊ အသံအမူအရာ ကြိုက်တာနေမှာပဲ’

- ‘အငြိမ့်တွေ၊ ရုပ်ရှင်တွေတော့ ကြိုက်သလား ဘုရား’

♣ ‘မကြိုက်ဘူး၊ ကြည့်တုန်းက ကြည့်ခဲ့ပေမယ့် မန္တလေးနေတဲ့ နောက်ပိုင်း လေးနှစ်လောက်ဟာ လုံးဝအငြိမ့် မကြည့်တော့တာဘဲ၊ ရုပ်ရှင်လည်း တို့အနေနဲ့ ဒီလိုနေရာနဲ့ မတော်ဘူးလို့ဖြစ်ပြီး မရောက်တော့တာဘဲ’

- ‘တရားနာဖို့ ဝါသနာပါသလား ဘုရား’

♣ ‘မန္တလေးနေစဉ်က တရားမနာဖူးသူဆိုရင် နာဖူးတယ်ရှိအောင် နာတာပဲ၊ ဝါသနာ မပါဘူး’

- ‘ဘာ ဝါသနာပါတယ်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထင်ပါသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာ ဝါသနာပါတယ်လို့ မသိမိဘူး၊ ဘာဖြစ်ဖြစ် လုပ်ချင်သလားလို့ သိနေမိတယ်’

– ‘လုပ်ချင်တာတွေချည်းဆိုတော့ ဘယ်အလုပ်မှ မအောင်မြင်ဘူး ဖြစ်မလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘ဝိသဘာဂအာရုံရဲ့အလှတွေ ခံစားတတ်မယ် ထင်ပါတယ်၊ အဲဒါ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါမှာလည်း ပြောရင် ယုံနိုင်ကောင်းမှ ယုံနိုင်မယ်၊ အဲဒီအလှလည်း သိပ်မသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် မကြိုက်ဖူးလားမေးရင်တော့ ကြိုက်တတ်တာပဲ၊ ဘာကို ကြိုက်သလဲ မေးရင်လည်း ဝိသဘာဂအဖြစ်ကို ကြိုက်တာလို့ ထင်တာပဲ’

– ‘အဲဒါလည်း နားမလည်စရာပဲ’

♣ ‘အဲဒါကို အရင်ကတော့ သရုပ်မကွဲခဲ့ဘူး၊ အခုအနေနဲ့ ပြောရင် သူတို့ဆီမှာ ရှိတဲ့ ကိုယ့်အတွက် ဖောက်ပြန်မှုရှိတဲ့ လှုပ်ရှားမှု ရှိတယ်၊ အဲဒါဖြစ်မယ်လို့ သုံးသပ်မိတယ်’

– ‘ကိုယ်နဲ့ အဆက်အစပ်မရှိဘဲ ကိုယ့်အတွက် လှုပ်ရှားမှု ရှိပါ့မလား ဘုရား’

♣ ‘ရှိတယ်လို့ ထင်တယ်’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘သံနဲ့ သံလိုက်လိုပေါ့’

– ‘သံလိုက်နား ဖြတ်သွားတဲ့သံဟာ ဖြောင့်ဖြောင့်မသွားနိုင်ဘဲ သံလိုက်ရဲ့ဆွဲငင်မှု ခံရသလိုလားဘုရား၊ အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိရသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ်ချင်းစာပြီး သိရတာပေါ့’

– ‘ကိုယ်က ဘယ်လို ဖြစ်တာတွေ့ရလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ့်အာရုံခံထဲရောက်လာသူဟာ သဘာဂလား၊ ဝိသဘာဂလား တုံ့ပြန်မှု ကွဲပြားတာကို သိနေရတယ်’

– ‘သူတို့ဆီမှာ အဲဒါမျိုး တွေ့ရလို့လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘အဲဒါက ဝိသဘာဂတိုင်းဆီမှာ တွေ့ရလို့လား ဘုရား’

-
- ♣ ‘မဟုတ်ဘူး’
  - ‘အဲဒါတော့ ဘယ်လိုပြောမလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါလည်း ကိုယ်ချင်းစာပြီး ပြောရမှာပဲ’
  - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ကိုယ်ကလည်း ဝိသဘာဝတိုင်းအပေါ်မှာ ဖောက်ပြန်တဲ့ လှုပ်ရှားမှု မဖြစ်တာဘဲ’
  - ‘အဲဒါက ဘာဖြစ်လို့ မဖြစ်တာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ငယ်ငယ်ကတော့ အဲဒါ ဘယ်သိမလဲ၊ အခုအသိအနေနဲ့ ပြောရရင် ကိုယ့် သညာဖောက်ပြန် မဖောက်ပြန်မှာ တော်တော်တည်တာ တွေ့ရတယ်’
  - ‘ဘယ်လိုဖြစ်ရင် သညာဖောက်ပြန်တာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါလည်း အရင်ကတော့ မသိဘူး၊ အခုအနေနဲ့ပြောရင် နိမိတ်ကောက်မှု၊ မကောက်မှုမှာ တည်တာတွေရမှာပဲ’
  - ‘နိမိတ်ကောက်တယ်ဆိုတာက ဘယ်လို ဖြစ်တာကို ပြောတာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ရှေ့အလားအလာကြည့်တာဟာ နိမိတ်ကောက်တာပဲ’
  - ‘ဒီလိုဆို နိမိတ်ကို လူတိုင်းပဲ ကောက်နေကြတာပဲဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် အဖိုအမအဖြစ်နဲ့ချည်းမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ ကိုယ့်မိဘ မွေးချင်းတွေပေါ် ကောက်တဲ့နိမိတ်မှာ အဲဒီလို မဟုတ်တာတွေရတာဘဲ’
  - ‘နိမိတ်က ကိုယ်ကောက်ချင်ရာ ကောက်တာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘယ်ဟုတ်မလဲ’
  - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အတိတ်ရှိသလို နိမိတ်ကောက်တာပေါ့’
  - ‘အတိတ်ရမှ နိမိတ်ပေါ်တာလား ဘုရား၊ ဒီလိုဆိုတော့ အတိတ်ကို အရင် ကောက်တာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒါပဲပေါ့’

- ‘အတိတ်မရှိရင် နိမိတ်ကောက်လို့ မရဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဘယ်ရမလဲ’

- ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘ပုံပြင်တစ်ခု နားထောင်ကြည့်’

- ‘ပြောပါ ဘုရား’

♣ ‘ရှေးအခါက လူမှန်းမသိတတ်ခင်က ရသေ့လုပ်တာခံရသူဟာ တစ်နေ့မှာ ဖခင်ခရီးသွားခိုက် ရသေ့မလေး ရောက်လာတယ်။ ရေချိုးဖို့ အဝတ်ချွတ်ကြတော့ မင်းဟာက ငါဟာနဲ့လည်း မတူဘဲ၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ မေးတယ်။ ငယ်ငယ်က ဝံကိုက်ခံရတာ အနာဖြစ်နေတာ ပြောတော့ ရသေ့လေးက အနာကိုဖြုတ်ပေး အနံ့ခံကြည့်တော့ မင်းအနာက အနံ့ထွက်တယ် မပျောက်သေးဘူးလို့ ပြောတယ်။ အဲဒါအတွက် ငါလာတာ၊ မင်းပစ္စည်း အနာထဲသွင်းပြီး နည်းနည်း မွေပေးမှ ပျောက်မှာဆိုတဲ့အတိုင်း ရသေ့လေးက ဆောင်ရွက်တော့မှ ဖိုမရဲ့ ရသေ့ဖြစ်တာ သိတယ်လို့ပဲ’

- ‘ပုံပြင်က အတော်မိတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘အတိတ်မရှိ နိမိတ်မသိဆိုတာ ပေါ်တယ်မဟုတ်လား’

- ‘ထင်ရှားပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘အတိတ်ရှိလို့ နိမိတ်သိတာပေါ်အောင်လည်း လက်တွေ့ဖြစ်ရပ်တစ်ခု အမှတ်ရလို့ ပြောမယ်’

- ‘ပြောပါဘုရား’

♣ ‘ငယ်ငယ်က အရွယ် အသေအချာ မမှတ်မိဘူး၊ မန္တလေးကို တောမြို့တစ် မြို့က အိမ်ထောင်ကျပြီးစ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် လာတယ်။ သူနဲ့ လက်ချင်းဆက်ပြီး မြို့ထဲသွားတော့ လက်ကို ခဏခဏ ကုတ်တယ်။ ဘာလုပ်တာလဲ မေးတော့ ကောင်မလေးကို မတွေ့လိုက်ဖူးလားလို့ ပြန်မေးတယ်။ အဲဒါ ကိုယ်က အမှတ်မထင်ဘဲ’

- ‘အရူးအမဲသား ကျွေးခံရတော့ နွားမြင်တိုင်း လက်ညှိုးထိုးတာ ဖြစ်မှာပဲဘုရား’

♣ ‘အမဲသားစားဖူးတဲ့ အတိတ်ရှိလို့ပဲပေါ့’

- ♣ ‘တို့လည်း တို့အတိတ်ရှိသလောက်တော့ ခံရတာပဲ’
- ‘ဒီအတိတ်က ဘယ်သူမှ မလွတ်နိုင်တာ ဖြစ်မှာပဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’
- ‘ကိုယ့်မှာ အတိတ်မရှိသေးလို့ ကိုယ်က နိမိတ်မကောက်တတ်ပေမယ့် အတိတ်ရှိပြီးသူက ကိုယ့်ကို နိမိတ်ကောက် ဖောက်ပြန်တဲ့မျက်နှာ၊ လက်ခြေ၊ ဟန်ပန်တွေ အပြစ်ခံရ နိုင်တယ် မဟုတ်လား ဘုရား’
- ♣ ‘ဟုတ်တာပဲပေါ့’

ရဟန်းဘဝနှင့် မာတုဂါမ

- ‘ဘုန်းကြီးရော အဲဒီစက်ကွင်းက လွတ်ခဲ့လို့လား ဘုရား’
- ♣ ‘မေးပုံက စစ်ဆေးနေသလိုကြီးပဲ’
- ‘အဲဒါလည်း ကြားချင်တယ် ဘုရား’
- ♣ ‘တခြားစကားပြောပါလား’
- ‘အနာပြန်ထမှာ စိုးလို့လား ဘုရား’
- ♣ ‘မဟုတ်တာဘဲ’
- ‘ဘာဖြစ်လို့ စကားအလွဲခိုင်းတာလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ပြောလို့ မကောင်းလို့ပဲ’
- ‘စကားပဲ ပြောလို့ ဘာမကောင်းစရာ ရှိလို့လဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ငါတစ်ယောက်တည်း ခံရတာမဟုတ်ဘဲ တစ်ဘက်သူပါတော့ အားနာစရာ ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား’
- ‘သင်ခန်းစာသဘောမျိုး ဖြစ်ရတာပေါ့ ဘုရား’
- ♣ ‘နိဒါန်းမသွယ်ဘဲ ပြောမယ်’
- ‘နိဒါန်းမပါရင် ဘယ်လို သင်ခန်းစာ ယူလို့ရမလဲ ဘုရား’

-
- ♣ ‘ဟုတ်ပြီ’
  - ‘ပြောပါ ဘုရား’
  - ♣ ‘တစ်နေ့မှာ တို့ထက် လေးငါးနှစ်ငယ်တဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နဲ့ မိတ်ဆွေ ဖြစ်တယ်’
  - ‘သူက လှသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါ လုံးဝ မသိဘူး’
  - ‘ဘယ်လို မိတ်ဆွေဖြစ်တာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘တို့ကို လေးစားခင်မင်ပြီး တို့လိုအပ်တာတွေ ဖြည့်ဆည်းပေးတာတွေ လုပ်တာပဲ’
  - ‘ဘာဖြစ်လို့ ခင်မင်တာလို့ ထင်သလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘တို့ရဲ့ ရိုးပုံရိုးလက်မြင်ပြီး ကူညီချင်စိတ်ဖြစ်လို့ပဲ’
  - ‘ဟုတ်မှာပဲပေါ့ဘုရား၊ အဲဒီမိတ်ဆွေအပေါ်မှာ စိတ်ပြစ်မှားတာ မဖြစ်ဘူးလားဘုရား’
  - ♣ ‘နည်းနည်းမှကို အဲဒါ မဖြစ်ဘူး’
  - ‘ဆက်ပြောပါဦး ဘုရား’
  - ♣ ‘တစ်နေ့မှာ လိုတဲ့ပစ္စည်းတစ်ခုတောင်းတာမှာ တန်ဖိုးက နည်းနည်းများတော့ အပေးအယူသဘောနဲ့ တစ်ဖက်လူက ပေးချင်သွားအောင် အဲဒါ လာပို့ပါ၊ လာရင်သွားချင်ရာ ပို့ပေးမယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်’
  - ‘လာပို့တော့ အဖော်ပါသေးသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ချာတိတ်မလေးတစ်ယောက် ပါတယ်’
  - ‘လာပို့တော့ ဘယ်လိုက်ပို့ရသလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီအချိန်က ဘုရားကြီးမှာ ပွဲဖြစ်နေတယ်၊ ဘာပွဲလဲ မမှတ်မိဘူး၊ အဲဒီကို လိုက်ပို့တယ်၊ ပြန်တော့ဆိုတော့ ရုပ်ရှင်ပြပေးရဦးမယ် ပြောတယ်၊ မပြန်သေးဘူးပေါ့’
  - ‘ပြသလား ဘုရား’

♣ ‘သွားချင်ရာပို့မယ် ပြောတာထဲမှာ အဲဒါ မပါပေမယ့် တောင်းဆိုတာကို မလွန်ဆန်နိုင်ခဲ့ဘူး’

- ‘မပြချင်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ရှက်တာပဲ’

- ‘ရုပ်ရှင်မှာ ဘာဖြစ်သေးလဲ ဘုရား’

♣ ‘လုံးဝ ဘာမှ မဖြစ်တာဘဲ’

- ‘စိတ်ရော မဖောက်ပြန်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါကို မဖြစ်ဘူး’

- ‘ညမှာ ကျောင်းပြန်အိပ်ရတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါလည်း ရှက်တာ တအားပဲ’

- ‘သီတင်းသုံးဖော်တွေက ယုံကြရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ့်ပုံစံကြည့်ပြီး ယုံကြပုံရတာပဲ’

- ‘နောက်နေ့ဆက်ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘မနက်စောစောပဲ ကျောင်းကထလာပြီး ပြန်ဖို့ပြောရတာပေါ့’

- ‘ပြန်သလား ဘုရား’

♣ ‘သွားချင်ရာ ပို့မယ်ပြောပြီး အပြန်မခိုင်းပါနဲ့၊ သွားချင်တာ ရှိသေးတယ် ဆိုတော့ လိုက်ပို့ရတာပေါ့’

- ‘ဘယ်ဆီပို့ရသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘယ်မှ များများမပို့ရဘူး၊ ရောက်တဲ့နေရာမှာထိုင်ပြီး စကားလည်း မပြောဘူး၊ သူနဲ့ ပါလာတဲ့ ကလေးက သူ့ဟာသူ ဆော့နေတာပဲ၊ သူက ငိုငိုပြီး အာသန်းနေတာပဲ’

- ‘ပျင်းသွားပြီနဲ့ တူတယ် ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို ထင်လို့ ပျင်းပြီလား၊ ပြန်ရအောင်လို့ ပြောတော့ မပြန်သေးဘူး၊ မပျင်းဘူး ပြောတယ်၊ ညက အိပ်ပျက်လို့ အိပ်ချင်နေသလားမေးတော့ ခေါင်းခါတယ်’

- ‘သူ့ကို ဘုန်းကြီးက ဘယ်လို မြင်သလဲ ဘုရား’

-
- ♣ ‘ဘာမှ မမြင်တတ်ဘူး’
    - ‘ဘယ်အချိန်ကျမှ ပြန်သလဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘နေနည်းနည်းစောင်းမှ ပြန်မယ်ပြောလို့ သူ့ကားဂိတ် လိုက်ပို့ရတယ်။ ကားဂိတ်ရောက်မှ မပြန်သေးဘူးပြောတော့ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲလို့ စိတ်ထဲမှာကြပ်သွားတာခံရတယ်’
    - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘ကျောင်းကို ပြန်ခေါ်လာဖို့ ဝန်လေးလို့ပဲ’
    - ‘ဘယ်လိုလုပ်သလဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘မလိုက်ခဲ့နဲ့လို့ မပြောတတ်တော့ ခေါ်လာပေမယ့် အချိန်ကုန်မှ ကျောင်းဝင်ချင်လို့ လမ်းမှာ တစ်နေရာထိုင်ပြီး အချိန်ဖြိုးရင်း စိတ်ထဲက ရှိတဲ့စကားက ပါးစပ်မထိန်းနိုင်ဘဲ ထွက်သွားတယ်’
    - ‘ဘယ်လိုစကား ထွက်သွားတာလဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘မင်းကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲလိုက်တာလို့ပဲ’
    - ‘အဲဒီစကားကို ဘာပြန်ပြောတာခံရသလဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘ဒီကလည်း စိတ်ဆင်းရဲတာပါပဲလို့ ပြန်ပြောတယ်။ မင်းက ဘာကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲသလဲ မေးတော့ ဦးဇင်းကြောင့်လို့ ဖြေတယ်။ မင်းက ဘာဖြစ်ချင်တာလဲလို့ မေးရတယ်’
    - ‘ဘာပြန်ပြောသလဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘ရုပ်ရှင်ထဲက ကရင်မလေးလို ဖြစ်ချင်တယ်လို့ ပြောတော့ ဟာ ဒီလိုလားလို့ အတွေးပေါက်သွားပြီး မင်းမှားနေပြီလို့ ပြန်ပြောရတယ်’
    - ‘ဘာပြန်ပြောလဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘သိပါတယ်။ ဦးဇင်းက သူ့အပေါ် ဘာစိတ်မှ မရှိဘူးဆိုတာ သိပါတယ်လို့ ပြောပြီး ဝမ်းနည်းပြတယ်’
    - ‘အဲဒီတော့ ဘာလုပ်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘မင်း မှားနေတယ်၊ ငါနဲ့အတူ တစ်ခန်းထဲ တစ်ညလောက် အိပ်လိုက်လို့ ငါ့စက်ကွင်း မိသွားတာပဲ၊ ငါ့ကို မင်းနားမလည်ဘူး၊ ငါက လူတွေ ပျော်အောင်မနေတတ် သူဘဲ၊ အဲဒါ မင်း မသိသေးလို့ဘဲလို့ ပြောရတယ်’

- ‘ဘာ တုံ့ပြန်သလဲဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတွေ ဘာမှ မပြောနဲ့လို့ တုံ့ပြန်တော့ ဟုတ်ပြီ ဒီလိုဆိုရင် မင်း ငါ့ကို ကတိတစ်ခု ပေးမလား၊ ငါကလည်း ကတိတစ်ခု ပေးမယ်လို့ ပြောတော့ ဘာပေး ရမလဲ၊ ဦးစင်းက ဘာပေးမှာလဲ မေးတယ်’

- ‘အခုမှ ဇာတ်ရှိန်တက်လာတယ် ဘုရား’

♣ ‘ငါက မင်းဖြစ်စေချင်တာ မင်းဆီက ကတိရရင် ပေးမှာပေါ့၊ မင်းက ငါ့ကို ကတိအရင် ပေးရမယ်ဆိုတော့ ဘာပေးရမလဲလို့ မေးတယ်’

- ‘ဘာ ကတိတောင်းလိုက်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘အခု မင်းက ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ပြန်၊ မင်းကို ချစ်ကြသူတွေ အများကြီးရှိမှာပဲ၊ အဲဒါတွေကို မင်းက ချစ်လို့မရဘူးဆိုရင် ငါက မင်းဖြစ်စေချင်သလို ဖြစ်စေရမယ် ကတိပေးတယ်၊ အဲဒါ သဘောတူရင် ကတိပေးဖို့ ပြောလိုက်တယ်’

- ‘ကတိပေးသလား ဘုရား’

♣ ‘ပေးတယ်၊ တို့ကလည်း ကတိပြန်ပေးလိုက်ရတယ်၊ ဒီတော့မှ ပြန်မယ်လို့ ပြောပြီး ပြန်သွားတာပဲ’

- ‘အောင်မယ်လေး ဘုရား’

♣ ‘ဘာဖြစ်လို့ အာမေဍိတ် လုပ်တာလဲ’

- ‘ရုန်းရသူနဲ့ အတူလိုက်ပြီး မောရလို့ပါ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အကြပ်အတည်းက ခဏတော့ လွတ်သွားတာပဲ’

- ‘ပျော်သွားမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ်လည်း ပျော်၊ သူလည်း ပျော်သွားကြတာပဲ၊ ဒါပေမယ့်’

- ‘ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘သူက လိုင်စင်ရသူဖြစ်ပြီး တို့ဆီ မကြာမကြာပဲ စားစရာ သုံးစရာတွေ ပို့လာနေတယ်’

– ‘ဘယ်လို ခံစားရသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ချစ်ရတာကလည်း စိတ်ချမ်းသာစရာ ကောင်းလိုက်တာလို့ ဖြစ်လာတာပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးက ဘယ်သူကမှ အရေးတယူ ပြုစုယုယတာ မခံဖူးတော့ ပိုဖြစ်မှာပေါ့’

♣ ‘အဲဒီလိုလည်း ဖြစ်စရာ ရှိတယ်၊ လူမှာ ဘာလိုတာမှ မရှိဘဲ အလိုလိုပြည့်ဝ နေသလိုပဲ ခံစားရတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီစိတ်ခံစားတာကို သူ့အနေနဲ့ မမြင်ရဘူးနဲ့ တူတယ်၊ တစ်နေ့မှာ သူ နောက်ဆုတ်လိုက်တဲ့စာတစ်စောင် ပို့တာ ဖတ်ရတယ်’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘လူကြီးတွေက အပြစ်တင်တယ်၊ ဦးဇင်းဆီက မျှော်လင့်တာကို ဖြတ်လိုက်ပြီ၊ ကိုယ့်ဟာကိုပဲ နေတော့မယ်လို့ပဲ’

– ‘ကောင်းလိုက်တာ ဘုရား’

♣ ‘ကောင်းတယ်သာ ပြောရမယ်၊ တို့တော့ ရက်ပိုင်းလောက် အိပ်ရာက မထချင်အောင် ခံစားရတော့တာပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ရင်ထဲ ဘာမှ မရှိသလို ခံစားရလို့ဘဲ’

– ‘နောက်မှာ ဘယ်လိုလုပ်သေးလဲ ဘုရား’

♣ ‘အချိန်နဲ့ ကုစားနေရတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့်’

– ‘ဘာဖြစ်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘မမျှော်လင့်တဲ့တစ်နေ့မှာ တို့ဆီ သူပေါက်လာတယ်၊ မျက်နှာက စူလို့ပဲ၊ ဘာမှလည်း မပြောဘူး၊ မတ်တပ်ရပ်နေတယ်’

– ‘အဲဒီတော့ ဘယ်လို နှုတ်ဆက်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘အပြီးပျောက်သွားပြီဆိုပြီး ရင်ထဲမှာ ဘာမှ မရှိသလို ခံစားလိုက်ရတာလို့’

ပြောတော့ ဘာထူးမှာလဲလို့ ပြန်ပြောတယ်။ အခု ဘာလုပ်လာတာလဲလို့ မေးတော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ ရန်ဖြစ်ရရင် ကောင်းမလားလို့ လာတာလို့ ပြောတယ်။ ရန်ဖြစ်လေလို့ ပြောတော့ ရန်ဖြစ်ချင်တာက ထွက်မလာဘူးလို့ ပြောတယ်’

- ‘ဘယ်လိုအဆုံးသတ်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ရန်ဖြစ်တာက မကောင်း၊ ချစ်တာက ကောင်းတယ်။ တို့ ချစ်ချစ်ခင်ခင် နေသွားရအောင်နော်လို့ ပြောလိုက်တယ်’

- ‘ဘာပြန်ပြောသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ခေါင်းညိတ်တာပဲပေါ့’

- ‘နောက်တော့ တွေ့ရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘သူက လာမတွေ့ဘူး၊ ကိုယ်က ချိန်းတွေ့တာပဲ။ မတွေ့သင့်ဘူးလို့သိလည်း မတွေ့ဘဲ မနေနိုင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျူးကျူးလွန်လွန် လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်လည်း မပေါ်ဘူး၊ တွေ့ရတာရဲ့ အနှစ်သာရကို တွေးရင်လည်း ရှာကြည့်လို့ မရဘူး၊ သတိရကြောင်း တွေ့ချင် ကြောင်းတွေ ပြောရတာပေါ့၊ တစ်ခါမှာ သူကလည်း အဲဒီလိုတွေ ပြောဖို့ စတော့ သူ့ပါးစပ်ကို လှမ်းပိတ်လိုက်တာ လုပ်မိတယ်’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘သူကလည်း အဲဒီလိုပဲ မေးတယ်၊ အဲဒါကို ပြန်ပြောမိတာက အံ့အားသင့် စရာကြီးပဲ’

- ‘ဘယ်လို ပြောတာလဲဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတွေ မပြောနဲ့၊ အဲဒါတွေ ဘာမှ မဟုတ်ဘူး၊ ငါ ပြောခဲ့တာတွေလည်း ဒီလိုပဲ၊ အခုလို တွေ့နေရလို့ ပြောတာပဲ၊ မင်းကတခြားလူတစ်ယောက်နဲ့တွေ့နေရင် အဲဒီလူကို အဲဒီလိုပဲ ပြောမှာပဲ၊ ငါလည်း ဒီလိုပဲ မင်းနဲ့တွေ့နေလို့ မင်းကိုပြောတာ၊ တခြားလူနဲ့ဆိုလည်း မင်းပြောသလိုပဲ အဲဒီလူကို ပြောမှာနေမှာပဲ၊ အခု တို့ ပျော်တယ်၊ အဲဒီလိုပဲ နေရအောင် လို့ပဲ’

- ‘ဘာပြန်ပြောသလဲ ဘုရား’

♣ ‘တိတ်သွားတာ လုပ်တာပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးဆိုမှာ ဘုန်းကြီးရဲ့ ပင်မရည်ရွယ်ချက်က ဘုန်းကြီးကို လွတ်မထားဘူးဘဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်စရာပဲ၊ သူဟာ တို့ကို မရနိုင်ဘူးလို့ သိတဲ့အဖြစ် ရှိနေတာ သိရတယ်’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘တို့ကျောခိုင်းတော့ ခံနိုင်တဲ့အနေအထားရှိတာ တွေ့ရလို့ပဲ’

– ‘နောက်တော့ အိမ်ထောင်ကျရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ကျတယ်’

– ‘အဖို့တွေ အမတွေ ကြုံကြရင် ဆုံကြမှာ ဓမ္မတာကို ဘယ်လိုလွန်ကြမလဲဘုရား’

♣ ‘ဘုန်းကြီးတွေရဲ့ ဘဝတွေက ဘုရားလက်ထက်တော်ကလို အရွှေ့သမားတွေ မဟုတ်တော့ဘူးဆိုတော့ မကြုံဘဲလည်း နေမှာ မဟုတ်တာဘဲ’

– ‘ဘုန်းကြီး ငယ်ငယ်က စဉ်းစားသလို အကုန်တောထဲသွားနေကြဖို့ဆိုတာလည်း အဟုတ်မဟုတ်တော့တာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ငယ်ငယ်က ပူတာအိုဘက် ရောက်သွားတော့ ရှမ်းကျောင်းခလေ့ သိခဲ့ရတယ်၊ ကျောင်းအမိုး တံစက်မြိတ်က နိမ့်နိမ့်၊ ကျောင်းက ကန်ဘောင်ဖို့ထားတဲ့ တာဘောင်ကြီးရဲ့ အလယ်မှာ ဒကာမ ဆွမ်းလာပို့ရင် ကျောင်းပေါ် မတက်ရဘူး၊ ဒါတွေဟာ ဖိုမပြဿနာကို ရှင်းတာတွေပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးနဲ့ ဒကာမ မမြင်ကြစတမ်း လုပ်ထားတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဒါပေါ့’

– ‘အခုခေတ်မှာ အင်တာနက်တွေ၊ မီဒီယာတွေက ပေါလုပေါဘိသနဲ့ ဆိုတော့ အဲဒီဘုန်းကြီးနဲ့ ဒကာမ ပြဿနာဟာ မတွေးပုံစရာဘဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒါတွေဆိုတာလည်း မကြည့်ဖူးတဲ့ ဘုန်းကြီး မရှိသလောက် ရှားမှာပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးတော့ ကြည့်ဖူးရဲ့လား ဘုရား’

-
- ♣ ‘ကြည့်ဖူးတာပေါ့’
  - ‘မခံစားရဘူးလားဘုရား’
  - ♣ ‘ခံစားရတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့်’
  - ‘ပြောပါ ဘုရား’
  - ♣ ‘အချင်းချင်းရဲ့ လိင်တွေကို စုတ်ကြလျက်ကြတာတွေ နားလည်လို့ မရဘူး’
  - ‘သွင်းကြ၊ ထုတ်ကြတာကို ဘယ်လို မြင်သလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘယ်နေရာမှာ ဘာကို သွင်းတယ်လောက်ပဲ မြင်တယ်၊ အဲဒါလည်း ခံစားမှု သိပ်ကြီး မပေါ်ဘူး၊ ကျင်ကြီးပေါက်ထဲ သွင်းတာလဲ ဒီလိုပဲ’
  - ‘ခံစားရတယ်ဆိုတာက ဘယ်မှာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘သူတို့ ဘယ်လို ခံစားနေတယ်ဆိုတာကို မြင်ရတာမှာ ခံစားမှုက ဖြစ်တာပဲ’
  - ‘ဒီခံစားချက်မျိုးဟာ တွေ့ရဖူးတိုင်းကို ဖြစ်စေနိုင်လောက်သလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘ဒီလိုခံစားရသူတွေ ဒုက္ခမရောက်လောက်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ရောက်စရာပဲ၊ ခံစားမှုသညာဖောက်ပြန်ရင် ဒုက္ခရောက်မှာပဲ’
  - ‘ဘုန်းကြီးလည်း ဒုက္ခရောက်သလား ဘုရား’
  - ♣ ‘မရောက်ဘူး’
  - ‘ဝိပဿနာတရားတွေ အားထုတ်လို့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘မဆိုင်တာဘဲ’
  - ‘အသက်ကြီးပြီမို့လား’
  - ♣ ‘အဲဒါလည်း မဟုတ်ဘူး’
  - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အချက်နှစ်ချက် ရှိတယ်’
  - ‘ဘာတွေလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒါတွေဟာ လူတွေ မလုပ်ဆောင်ကောင်းတဲ့အရာတွေ မဟုတ်ဘူး၊ လူတွေ

လုပ်ဆောင်စရာကို လုပ်ဆောင်ဖြစ်အောင် ခံစားမှုပေါ်ပေးရတာဖြစ်တာ မြင်တာတစ်ချက်ပဲ’

– ‘နောက်တစ်ချက်ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘လွတ်လပ်ကြသူနှစ်ဦးတို့ရဲ့ လုပ်ဆောင်နိုင်ခွင့်ရှိတာပဲလို့ မြင်တာက တစ်ချက်ပဲ၊ ဒီနှစ်ချက် ကြည်ကြည်လင်လင် မြင်လို့ပဲ’

– ‘ဒီအမြင်တွေ မြင်တာနဲ့ ဒုက္ခမရောက်တာ ဘယ်လို ပတ်သက်လို့လဲဘုရား’

♣ ‘တို့နဲ့ မဆိုင်တာကို မဆိုင်ဘူးဆိုတဲ့ သညာထားနိုင်တယ် မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ သညာ မဖောက်ပြန်တော့ ဘယ်လိုဆင်းရဲပါ့မလဲ’

– ‘အဲဒါက သညာနဲ့ပဲ ပတ်သက်သလား ဘုရား’

♣ ‘ဘာနဲ့ ပတ်သက်ချင်သေးတယ်ထင်လို့လဲ’

– ‘လုံးဝခံစားလို့ မရတာနဲ့ ပတ်သက်မလားလို့ပါ ဘုရား’

♣ ‘စိတ်မှန်သူထဲမှာ အဲဒါ မရှိဘူး’

– ‘စိတ်မှန်သူက ဘယ်သူလဲ ဘုရား’

♣ ‘သညာပျက်နေသူပဲ၊ ဒီသူဟာ မဆင်းရဲသူ ပြောစရာ မရှိဘူးပဲ’

– ‘သညာမပျက်သူဆိုရင် ခံစားမှုရှိမှာချည်းလား ဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲပေါ့’

– ‘ခံစားတတ်ပေမယ့် သညာမဖောက်ပြန်ရင် ဒုက္ခမရောက်ဘူး ဆိုလိုတာ ပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲ’

– ‘စာသင်သားဘဝ ငယ်ငယ်က အဲဒီလို သိရင်ကောင်းမှာ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီဘဝတုန်းက သင်ပေးခံရတာက အဲဒါမပါတော့ အဲဒီအသိမရတာဘဲ’

– ‘စာချဆရာဖြစ် သင်ကြားချက်တွေမှာ အဲဒါတွေ ပါမလား ဘုရား’

♣ ‘ပါလည်း ဘာသိမှာမှ မဟုတ်တာဘဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီအတန်းက စာဖတ်နည်းသင်တာပဲ’

-
- ‘စာသင်တာနဲ့ စာဖတ်နည်းသင်တာ ဘာထူးလို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ကပ်ကပ်သတ်သတ် ပြောသလို ဖြစ်နေပြီ’
  - ‘အဲဒီလို မဖြစ်အောင် ရှင်းပြပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘စာသင်တာက ဒီစာက အစိတ်အပိုင်းက ဘယ်လိုရှိတယ်၊ အပေါင်းက ဘယ်လို ဖြစ်တယ်၊ လူရဲ့ ဘယ်အဖြစ်ကို ဆိုလိုတယ်သိအောင် သင်တယ်’
  - ‘စာဖတ်တတ်အောင် သင်တာကလည်း ဒီလိုပဲမဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒါနဲ့စပ်ပြီး တို့ငယ်ငယ်က မြန်မာ့မြောက်ဖျား ရေခဲတောင်တွေအကြားက ရွာတွေ ရောက်ခဲ့တာ၊ အဲဒီမှာ အထမ်းသမားလိုက်လာတဲ့ ရဝမ်အမျိုးသမီးကလေးနဲ့ စကား ပြောကြည့်တယ်၊ သူက စတုတ္ထတန်းအောင်ပြီးသူလို့လည်း သိရတယ်၊ သူပြောလိုက်ရင် ဗမာစကား နားမလည်ဘူးဆိုတဲ့ ရဝမ်စကားကိုပဲ ပြောတယ်၊ အဲဒါဟာ ဗမာစာဖတ်တတ်အောင် အသင်ခံရတာပဲ၊ ဗမာစာ အသင်ခံရတာ မဟုတ်တာဘဲ’
  - ‘ဘုန်းကြီးက ခရီးတွေပဲ သွားနေတယ်ထင်တယ် ဘုရား’
  - ♣ ‘သွားချင်တယ်၊ သိပ်ကြီး မသွားနိုင်ဘူးပဲ’
  - ‘စာသင်တန်းပြီးတာနဲ့ တတ်နိုင်သလောက် သွားနေပုံရတယ်လို့ အောက်မေ့တယ် ဘုရား’
  - ♣ ‘အသိငတ်သူဆိုတော့ သိစရာကို သိချင်တယ်၊ ဒီတော့လည်း တတ်နိုင်သမျှ သွားတာပဲ၊ မတတ်နိုင်ရင် ပိုက်ဆံတစ်ကျပ် တစ်ကျပ်ခွဲပေးရတဲ့ခရီး သွားတာပဲ’
  - ‘အဲဒီလောက်ခရီး ရှိလို့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘ရှိတယ်၊ တစ်ကျပ်ဆို မတ္တရာ ရောက်တယ်၊ တစ်ကျပ်ခွဲဆိုရင် မုံရွာ ရောက်တယ်’
  - ‘ဘာကိစ္စမှ မရှိဘဲ သွားတာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘ဘာရှိလို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ကိုယ်မတွေ့ဖူးသေးတဲ့ လူတွေကို ဖတ်ရတာပေါ့’

-
- ‘လူတွေကို ဖတ်သလား ဘုရား’
  - ♣ ‘လူတိုင်းပဲ လူတွေကို ဖတ်နေကြတာပဲ၊ ဖတ်နေကြမှန်း မသိကြလို့သာ မသိကြတာဘဲ’
  - ‘ဘုန်းကြီးက စာချဆရာဖြစ်အတန်းတော့ မတက်ဘဲ လူတွေလျှောက်ဖတ်တာ လုပ်နေသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘အပြစ်တင်တာလား’
  - ‘ပြောကြည့်တာပါ ဘုရား’
  - ♣ ‘အကျိုးရှိမယ်ထင်တာ လုပ်ရတာပဲ၊ ပိုပြီး ပြောစရာလေး ထပ်ပြောရမှာပဲ’
  - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘တစ်နေ့မှာ စာကြည့်တိုက်တစ်ခုထဲ သတင်းစာ ဖတ်နေတယ်၊ အဲဒီမှာ ကြော်ညာတစ်ခု တွေ့တယ်၊ တစ်နှစ်အတွင်း သတင်းစာ မဂ္ဂဇင်းဖတ်နိုင်အောင် အင်္ဂလိပ်စာ သင်ပေးမယ့် သင်တန်းဖွင့်မယ်ဆိုတာပဲ’
  - ‘အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘တစ်နှစ်တည်းနဲ့ ဒီလိုဖြစ်ရင် လုပ်ချင်လိုက်တာလို့ ဖြစ်တာပဲ၊ တခြား သတင်းသုံးဖော် တစ်ယောက်ကို ပြောပြတော့ ကြော်ညာသူဆိုသွားပြီး လေ့လာရအောင် ပြောတာနဲ့ သွားလေ့လာကြတာပဲ’
  - ‘လေ့လာတော့ ဘာသိခဲ့သလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ပိုပြီးတတ်ချင်သွားတာပဲ’
  - ‘တက်ဖြစ်သလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘ကျောင်းပြောင်းရမှာပေါ့ဘုရား’
  - ♣ ‘ညောင်ရမ်းပြောင်းတယ်’
  - ‘ပြီးအောင် တက်ဖြစ်ရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘တစ်ဝက်မှီး ပေးပြီးတော့ ဖြတ်လိုက်တယ်’

-
- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♠ ‘သူ ပြောတာဆီ မရောက်နိုင်တာ သိလို့ပဲ’
  - ‘စာသင်တဲ့အချိန်တွေ ဖြိုးနေတာပေါ့ ဘုရား’
  - ♠ ‘ပြီးနေပြီဆိုတော့ ပိုတာ သုံးတာပဲ’
  - ‘ဘယ်လောက်တတ်သေးလဲ ဘုရား’
  - ♠ ‘တခြားမှာဖတ်တာ ဂရုစားတွေ ဖတ်စာတွေ တော်တော်တော့ ပြီးလိုက်တာပဲ’
  - ‘အဲဒါလုပ်ရတဲ့အတွက် ဘာရသလဲ ဘုရား’
  - ♠ ‘ရတာပေါ့’
  - ‘ရတာပြောပါဦး ဘုရား’
  - ♠ ‘ကမ္ဘာဟောင်းအမြင်ကနေ ကမ္ဘာသစ်အမြင် မွေးဖွားခံရတာ ရတာပဲ’
  - ‘ဘုန်းကြီးဟာ အသိအလွန်ငတ်မွတ်သူပဲ ဘုရား’
  - ♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဖြစ်ရတာ မလိုချင်ဘူး၊ သိရတာဆိုရင် ဘယ်ကရရပဲ’
  - ‘ဆေးဝါး၊ဗေဒင်လက္ခဏာတွေတော့ မသင်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♠ ‘ပယောဂကလွဲပြီး အကုန်မြည်းစမ်းဖူးတယ်’
  - ‘ပယောဂတော့ ဘာကြောင့် မမြည်းတာလဲ ဘုရား’
  - ♠ ‘ကိုယ့်ကိုယ်ပေးလိုက်ရတာ ဖြစ်လို့ပဲ’
  - ‘ဘယ်လို ပေးရလို့လဲ ဘုရား’
  - ♠ ‘မှော်သွင်းတယ်၊ ဆေးထိုးတယ်၊ ကန်တော့ပွဲ ပေးတယ်ဆိုတာတွေဟာ တပည့်အဖြစ် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပေးရတာတွေပေါ့’
  - ‘ဗေဒင်တတ်သလား ဘုရား’
  - ♠ ‘မတတ်ဘူး’
  - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♠ ‘အခြေခိုင်တယ်လို့ မမြင်ရတဲ့ပညာဖြစ်လို့ပဲ’
  - ‘ဘယ်လို မခိုင်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဥတုလိုက်ပြီး ဖြစ်တာတွေ တွက်တာဖြစ်လို့ပဲ၊ လူက ဥတုအလိုက်အတိုင်း အားလုံးဖြစ်တာ မဟုတ်လို့ဘဲ’

– ‘လက္ခဏာရော ဘုရား’

♣ ‘လူအဖြစ်ဟာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မတူညီတဲ့အဖြစ်အတိုင်း မတူညီတဲ့ အရေးအကြောင်း ဖြစ်တာတွေလောက်လို့ သဘောထားတယ်’

– ‘ဆေးဝါးပညာကို ဘယ်လို မြင်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဝမ်းပြင်တဲ့ပညာပဲ’

– ‘ဘယ်လို ပြင်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အစာရေလေတွေ ပိတ်နေတာတွေ သွားနေတာတွေ မဖြစ်ဘဲ ကျေညက်သက် ဆင်းတာတွေဖြစ်အောင်ပေါ့’

– ‘ဓာတ်ပုံပညာ၊ စက်ချုပ်ပညာ၊ စက်ပြင်ပညာ၊ စာရင်းကိုင်၊ စာရိုက်ပညာ တွေတော့ မလေ့လာဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ့်ကို ပေးရတာတွေ ဖြစ်လို့ပဲ’

– ‘လူ့လောကကို ဘာမှ လုပ်မပေးချင်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီစိတ် မရှိဘူး’

– ‘လူ့လောကက အလေးဂရုပြုတာလည်း မလိုလားဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါလည်း လိုလားရကောင်းမှန်း မသိဘူး’

– ‘စိတ်ထဲမှာ လောကဟာ ထူးဆန်းတာတွေလို့ မထင်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘မန္တလေးမှာ ခင်မင်တဲ့ ဆရာသမားတွေ သီတင်းသုံးဖော်တွေ ဒကာဒကာမတွေ မရှိဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘မရှိဘူး’

-
- ‘မုန်းတာတွေရော ရှိသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘မရှိဘူး’
  - ‘မန္တလေးမှာ နောက်ဆုံး ဘာဖြစ်ချင်ခဲ့သလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘယ်သူမှ အုပ်ချုပ်သူမရှိဘဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေရတဲ့ ကျောင်းကလေး တစ်ကျောင်းမှာ နေရသူဖြစ်ချင်တာပဲ ဖြစ်တယ်’
  - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘယ်သူမျက်နှာမှ ကြည့်နေရတာ မဖြစ်ချင်လို့ဘဲ’
  - ‘အချိန်က စေ့တော့မှာဆိုတော့ ကျောင်းနေဖို့အသိက လွှဲဆော်လာတာများလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ခေတ်ကလည်း ပျက်လာတယ်’
  - ‘ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘တော်လှန်ရေးကောင်စီဆိုပြီး ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းက တိုင်းပြည်ကို ပြည်သူ့အာဏာတွေ ရုတ်သိမ်းပြီး အုပ်ချုပ်လာတာ အစက ဘယ်လောက် ထိခိုက်တာမသိပေမယ့် ပြည်သူပိုင်တွေ သိမ်းပြီး တစ်ရာတန် ငွေစက္ကူတွေ မသုံးရတော့ဘူး ကြေညာတော့ လူတွေ ကသီလင်တ ဖြစ်ကြတာတွေ ဖြစ်လာတယ်’
  - ‘တစ်ရာတန်တွေ သိမ်းတော့ အပ်ရတာထဲ ပါသေးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘အပ်ရတယ်၊ ကိုယ့်ပိုက်ဆံတော့ ဘယ်ဟုတ်မှာလဲ၊ ကိုယ်နေတဲ့ကျောင်းက ဆရာတော်ရဲ့ ပိုက်ဆံတွေပေါ့’

မယ်တော်ကြီးအကြောင်း

- ‘မွေးရွာဘက်က မိခင်တို့ ပိုက်ဆံအပ်တာတော့ မလုပ်ဘူးလား ဘုရား’
- ♣ ‘သတိတောင်မရဘူး’
- ‘သူတို့လည်း ကသီလင်တ မဖြစ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘တို့က ဘာမှ မသိတတ်သူဘဲ၊ တကယ်တော့ အမေတို့ ကသီလင်တ ဖြစ်ကြတာပေါ့’

– ‘ဘုန်းကြီးမိခင်ဆိုရင် ဘုန်းကြီးပဲရှိမှာ မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် သူတို့မှာ ဘာရှိတာ မရှိတာ သတိမရှိတာဘဲ’

– ‘သူတို့ကလည်း မပြောဖူးဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘မပြောဘူးပေါ့၊ တောင်းရင် ပေးနိုင်သလောက် ပေးလိုက်တာပဲ၊ များများကြီး တော့ မတောင်းဖူးတာဘဲ၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ်က စောင့်ရှောက်မှုပေးဖို့ စိတ်ကူးတော့ ရှိစရာကောင်းတာပေါ့’

– ‘ရောက်တော့ သွားသေးလား ဘုရား’

♣ ‘သူများက သတိပေးလို့ နောက်ကျမှတော့ ရောက်သွားတယ်၊ ကျန်တာတော့ သွားအပ်ပေးတာ လုပ်ရတာပေါ့၊ အဲဒါက သတိရတာတွေ တစ်သိကြီးကို ဖြစ်စေတာ ခံစားရတယ်’

– ‘ဘာတွေလဲ ဘုရား’

♣ ‘ငါ့အမေဟာ ငါမွေးတော့ မုဆိုးမဖြစ်နေပြီ၊ ငါတို့ မွေးချင်းလေးယောက်ကို ပြုစုလာခဲ့ရတာ၊ ကျန်သူတွေ မရှိကြပေမယ့် ငါက လက်ဝါးဖြန့်တောင်းပြီး သုံးလာလိုက်တာ အခု အသက် နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ် ရှိပါပကောလို့ပဲ’

– ‘ဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘ငါ့အမေ ငါ့ကို မွေးရတာ ငါ့ဆီက ဒီအရွယ်ရောက်တဲ့အထိ ဘာမှ မရဘူးဘဲ၊ ရှင်ဒကာ၊ ရဟန်းဒကာဆိုတာ ရတယ်ဆိုပြီး ကျေနပ်နေရှာရတယ်၊ စာသင်နေတဲ့ သူတို့ ရဟန်း ထောက်ပံ့ပေးနေရတယ်ဆိုတာနဲ့ ကျေနပ်နေဟန်ပဲလို့လည်း သတိရတယ်’

– ‘တော်သေးတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အခု ငါက စာသင်တာလည်း မလုပ်တော့ဘူး၊ ဆိုတော့ အမေ့ဆီက လက်ဝါးဖြန့်ခံတာတော့ တော်တော့မှ ကောင်းတယ်၊ ငါ ချီးမြှောက်နိုင်တာ ဒါပဲ ရှိတယ်၊ နောင်လည်း သူတို့ကို စောင့်ရှောက်နေဖို့ ငါ စိတ်ကူး မရှိဘူး၊ တောကျောင်းနေဖို့’

စိတ်ကူးကလည်း ဖျက်လို့ မဖြစ်ဘူးလို့ပါ သတိရတယ်’

- ‘သူတို့ စောင့်ရှောက်ဖို့ လိုတယ်လို့ မဖြစ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အမေတို့ကလည်း စိတ်မာတယ်၊ သူတို့ စောင့်ရှောက်ဖို့ လိုတယ်ဆိုတာ အရိပ်အရောင်ကလေးတောင် မပြဘူး’

- ‘အကောင်လိုက်ပြရင်တောင် သိမယ့်သူမဟုတ်ဘူး ထင်လို့များလားဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုလည်း ဖြစ်တာပဲ၊ အဲဒါမှတော့ အမေတို့ တော်တယ် ပြောရမလား၊ တို့က ရှော်လွန်းတယ်ပြောရမလား၊ အဲဒါတွေ ဘာမှ မသိဘူး’

- ‘မိခင်ကြီးတို့ကို သာသနာအစည်းရုံးခံတာကလည်း ဒီလိုဖြစ်စေမှာထင်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘သေတော့ မန္တလေး ဆင်ဖြူခံ သုဿာန်မှာ မြေမြှပ်သင်္ဂြိုဟ်တယ်၊ အခုသိတဲ့ တရားသိပြီး မင်းကွန်းမြစ်ငယ်ကို တစ်လတစ်ကြိမ် လဆန်းရက် စနေနေ့တိုင်း တရားဟော သွားတော့ အဲဒီသုဿာန်ကို မြင်ရတဲ့လမ်းပေါ်က ကားစီးရင်းက စိတ်ထဲမှာ အမြဲပြောဖြစ်တယ်၊ အမေက အမေ့သား အမေ့ကိုယ်စား လောကအကျိုး သယ်ပိုးသွားနေတာ အမေသိပါနော်လို့ပဲ’

- ‘အမေသိရင် ဝမ်းသာလောက်မလား ဘုရား’

♣ ‘သူ့ကို ပြုစုလုပ်ကျွေးတာမရှိပေမယ့် သူမွေးသူက သူမဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့ လောကအကျိုး ဆောင်တာသိရင် ဝမ်းသာမှာ ဧကန္တပေါ့’

- ‘ဟုတ်တာတော့ ဟုတ်တာပဲ ဘုရား’

♣ ‘အမေက တို့ကို မမွေးခဲ့ရင်ဖြစ်ဖြစ်၊ မွေးပြီးလည်း သာသနာ့ဘောင်မှာ လေ့လာစရာတွေ လေ့လာနိုင်အောင် ရှင်ရဟန်း စာသင်သားတွေအဖြစ် မထောက်ပံ့ရင်ဖြစ်ဖြစ် အခုလို လောကကို တရားဟောပြုသူဆိုတာ ဖြစ်မလာနိုင်တာဘဲ၊ ဒီတော့ ဒီတရားဟောပြော ဖြန့်ဝေတာထဲမှာ အမေ့ဝေစုဟာ အကြီးကြီးပါတယ် မဟုတ်လား’

- ‘သူမသိလည်း သူ့ဝေစုဟာ သူ့ဟာပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒီတော့ ကိုယ်လုပ်တဲ့ကောင်းမှုဟာ အမေ့ကိုယ်စားလုပ်တဲ့ ကောင်းမှုအမှတ်နဲ့ အဲဒီလိုပဲ ကျေးဇူးတုံ့ပြန်ရတာပဲ’

– ‘မိခင်ကြီးတို့က စားဝတ်နေရေး ကူညီပံ့ပိုးဖို့ လိုအပ်တဲ့အနေ မရှိပါဘူး ထင်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ သူတို့သားအမိနှစ်ယောက်နဲ့ သေသွားတဲ့ အမလတ်က မွေးခဲ့တဲ့ ကလေးနှစ်ယောက်နဲ့ နေကြတာပဲ၊ မြေးမအကြီးလေးပဲ ယက်ကန်းလုပ်တာပဲ၊ သူတို့ အလုပ် မလုပ်ဘဲ နေနိုင်တဲ့ အနေမှာ ရှိတာပဲ’

– ‘ဘာရောဂါ ဖြစ်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘နာတာရှည်လို့ ပြောရမှာပဲ’

– ‘ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘တို့မွေးပြီးနောက် ဂုတ်ကျိုးတဲ့ရောဂါလို့ ပြောရတဲ့ ခေါင်းမထောင်နိုင်တာ ဖြစ်တာ သိရတယ်၊ အဲဒါကြောင့်ပဲ နို့မထွက်လို့ တို့ကို နို့မတိုက်နိုင်ဘဲ သူများနို့တွေ စို့စေရာက နောက်ပိုင်း ဆိတ်ဝယ်၊ ဆိတ်ကြီးကလည်း မမွေးတတ်လို့ နေမှာပဲ၊ နို့မထွက်လို့ နွားမကြီး ဝယ်ပြီး နို့တိုက်ရတယ် ပြောတာပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးက အမေ့နို့မစို့ရလို့ အမေ့ကျေးဇူးတုံ့ပြန်မပြုချင်တာများလားဘုရား’

♣ ‘ပြောရင် ပြောရမလိုဘဲ၊ တကယ်တော့ အဲဒါလည်း အမေတို့ရဲ့ အပြစ်ပဲ ဖြစ်မှာပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ကလေးတစ်ယောက်ဟာ သူတို့ မွေးထားတာပဲ၊ သူတို့ သင်တဲ့အတိုင်း ဖြစ်မှာပေါ့၊ အဲဒါကို သူတို့ မသင်ဘူးနဲ့ တူတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျေးဇူးမတုံ့ပြန်တတ်တာ ဖြစ်မှာပဲ’

– ‘အဲဒါ တကယ်ပြောတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဒါဟာ ဓမ္မတာတရားပဲ၊ တကယ်ပြောရင် အဲဒီလိုပဲ ပြောရမှာ၊ တချို့ မိဘတွေဟာ သူတို့ သားသမီးတွေ မိုက်ကြလို့ ဆင်းရဲကြရတာတွေ ရှိတယ်၊ အဲဒီ အမိုက်ဟာ သူတို့ဆီကသွားတာ သူတို့အသိပဲ၊ သားသမီးတွေပဲ အပြစ်တင်ကြတယ်’

– ‘လိမ်မာတာလည်း ဒီလိုပဲ မြင်ရမှာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ်မိဘဖြစ်လာရင် ကိုယ်ကလေးရဲ့ပုံကို ကိုယ်လောင်းနေတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဒါကို မိဘတွေ မသိကြဘူး’

- ‘သူတို့ သားသမီးကို သူတို့ချစ်တာ၊မချစ်တာဘဲ ရှိတယ်၊ ဘယ်လိုပုံ ကောင်းတာ မကောင်းတာ မသိကြဘူးပဲ ဘုရား’

♣ ‘ပြောကြတာ ကြားဖူးသေးတယ်၊ ဒီကလေးဟာ ပဋိသန္ဓေက ဆိုးတာ ပါလာတယ်လို့ပဲ၊ ဆိုလိုတာက မွေးကတည်းက အဆိုးပါလာတယ်လို့ပေါ့’

- ‘အဲဒီလို မဖြစ်နိုင်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဒီလို ဘယ်ရှိမှာလဲ၊ ဒါက ဆိုးတာဖြစ်ရခြင်းရဲ့အကြောင်းကို သိနိုင်တဲ့ အသိဉာဏ်မရှိရက ပြောကြတဲ့စကားပဲပေါ့’

- ‘ကလေးကလည်း ဘာမှ မသိတတ်သေးတာဆိုတော့ ကလေးကို နားလည်ဖို့ လည်း ဘယ်လွယ်မှာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့၊ နားလည်တယ်လို့ မဟုတ်ပေမယ့် ချစ်ခြင်းလို့ဆိုတဲ့ မိဘရဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ ကလေးကို နားလည်ပေးကြရတာပေါ့’

- ‘ဘုန်းကြီးရဲ့ မိခင်ကတော့ သူ့အိမ်ထောင်ပျက်တော့ အိမ်ထောင်ကို ချစ်လှတယ်၊ မချစ်လှဘူးဆိုတာထက် ဘဝတည်ဆောက်ရေးဆိုင်ရာတွေ အပြောင်းအလဲ လုပ်တာတွေနဲ့ စပ်ပြီး ခေါင်းအလုပ်တွေများသွားတာ ခံရပုံရှိတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဖြစ်နိုင်တာပဲ၊ နောက်တော့ အဲဒီရောဂါ ပျောက်သွားပေမယ့် သားတစ်ယောက် သေ၊ သမီးနှစ်ယောက် အိမ်ထောင်ခွဲပြီးနောက်ပိုင်း အဲဒီရောဂါ နည်းနည်း ပြန်ပေါ်တာပဲ’

- ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘အမေပြောတယ်၊ နှစ်မိုင်လောက်ခရီးဝေးက ဈေးတောင်းတစ်ခုရွက်လာရင်း အိမ်ရောက်တဲ့အခါ အဲဒီလိုဖြစ်ရက တစ်မိုင်လောက်ဆိုဖြစ်လာတာ၊ ဝန်မပါလည်း ဖြစ်လာတာ တွေရတယ်’

- ‘အဲဒါကို ဘုန်းကြီးက ဘာပြန်ပြောသလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါကို ဆေးကုကြရအောင်၊ မကုဘဲ ထားရင် တစ်မိုင်လောက် သွားတာ မဟုတ်ဘဲ ရွာအပြင်ဘက် သွားတာကြောင့် ဖြစ်လာစရာ ရှိတယ်၊ နောက်ဆုံး အိမ်ထဲမှာ

လှုပ်ရှားတာကြောင့် ဖြစ်လာမှာပဲ၊ ဒါကြောင့် ဆေးကုရအောင် ပြောရတာပေါ့’

– ‘ဒီတော့ ဘာပြန်ပြောသလဲ ဘုရား’

♣ ‘မကုခံချင်ဘူးလို့ ပြောတယ်၊ လူဟာ သေနေ့စေ့ရင် သေမှာပဲလို့ ပြောတာပဲ’

– ‘ဟုတ်တော့ ဟုတ်တာပဲ ဘုရား’

♣ ‘သေနေ့စေ့ရင် သေမယ်ဆိုတာ လူတွေ ပြောနေကျဖြစ်ပေမယ့် အဲဒါ မဟုတ်ဘူး၊ တကယ်က သေတဲ့နေ့ဟာ သေနေ့စေ့တဲ့ရက်ပဲ၊ ဘယ်နေ့သေရမယ်လို့ မပါဘူးလို့ ရှင်းပြပေမယ့် မရတာဘဲ’

– ‘အဲဒီအတိုင်း ဖြစ်လာသလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါမတွေ့ရဘဲ မောတယ်ဆိုတာ နည်းနည်းဖြစ်လာတော့ အဆုပ်ရောဂါ ထင်ပြီး မန္တလေးမှာ ဓာတ်မှန်ရိုက်တာရှိလို့ မန္တလေး လာပြတယ်၊ သလိပ်လည်း ပေးခဲ့ရတယ်၊ သုံးလလောက် ခွါချိန်းတယ်’

– ‘အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးက ဘယ်ရောက်နေပြီလဲ ဘုရား’

♣ ‘တောကျောင်းရောက်နေပြီ။ တောထဲက လာပြီး မန္တလေးပို့ရတာပေါ့၊ ပြီးတော့ တောထဲပြန်ပြီး ချိန်းရက်မှာ ပြန်လာ၊ မန္တလေးပို့ဖို့ပေါ့’

– ‘သွားကြရော့လား ဘုရား’

♣ ‘မသွားဖြစ်ဘူး၊ အမေက အသည်းအသန် ဖြစ်နေပြီ၊ မန္တလေးသွားရင် အိမ်ကျန်ခဲ့သူ ချက်ပြုတ်ဖို့ အသင့်ဖြစ်အောင် ဆန်သန့်စင်တာက စပြီး အမောဖောက်တယ် ပြောရမယ်’

– ‘နေမကောင်းဖြစ်ပြီပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အစ်မကို ကြေးနန်းရိုက်မှာပြီး ပြုစုရတယ်၊ အမေဟာ နေမကောင်းရင် အသံမထွက်တတ်ရာက ညည်းလိုက်တာ တွေ့ရမှာတောင် ကြောက်လောက်အောင်ဘဲ’

– ‘ရောဂါ သိပ်ဆိုးနေပြီထင်တယ် ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ မခံနိုင်လွန်းမက မခံနိုင်လွန်းလာမှ ဦးဇင်းတို့ လုပ်ချင်သလို လုပ်တော့လို့ ခွင့်ပေးလို့ မန္တလေးယူလာ၊ ဆေးရုံကြီးတင်ပြီးဓာတ်မှန်ရိုက်တော့ အဆုပ် ကင်ဆာ ဖြစ်နေတာ တွေ့ရပြီး နောက်ဆယ်ရက်ဆို သေတာပဲ’

-
- ‘အဆုပ်ဓာတ်မှန် ရိုက်စဉ်က ကင်ဆာလို့ မသိခဲ့ဘူးပေါ့ ဘုရား’
  - ♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီအချိန်က ဆေးဝါးကုသမှု သက်တမ်း နုသေးတာ ဖြစ်မလားဘဲ’
  - ‘သိလည်း အဆုပ်ကင်ဆာကတော့ သေမှာပဲပေါ့ ဘုရား’
  - ♠ ‘မသေခင် ဆေးရုံမှာ မနာကျင်ဖို့ ဆေးသွင်းခံရလို့လား မသိဘူး၊ အမေ မညည်းတော့ဘူး၊ တစ်ခါတစ်ခါ ညနေ လူနာ မေးလာကြသူတွေနဲ့ ဆေးရုံက အသံတွေ များနေတာတွေကို အလှူပွဲအကြိုနေ့မှာ ကြက်သွန် လှီးကြသူတွေအသံတွေလို့ အမေ ထင်နေတယ်၊ တစ်ခါမှာတော့မျက်စိဖွင့်ပြီး ဦးဇင်း အမေသေပြီးလားလို့ တို့ကို မေးတယ်၊ စကားလုံးက ဝိညာဉ်ချုပ်ပြီလားလို့ပဲ’
  - ‘ဘယ်လို ပြောပေးသလဲ ဘုရား’
  - ♠ ‘အမေ ဝိညာဉ်ချုပ်တာဆိုတာ သေတာပဲ၊ အမေ မသေသေးလို့ မေးနိုင်တာပေါ့၊ အမေ့ဝိညာဉ် ရှိပါတယ်၊ မချုပ်သေးပါဘူးလို့ ဖြေရတယ်’
  - ‘ဝိညာဉ်ချုပ်ဖို့ကို မျှော်လင့်နေလို့နဲ့ တူတာပဲ ဘုရား’
  - ♠ ‘အမေက တင်းတင်းပဲ၊ သူ့မူနဲ့ သူနေတာပဲ၊ အဲဒါက တို့ကို ပြန်လောင်း ပေးလိုက်ပုံရတယ်၊ တို့လည်း မှားတာ မှန်တာ ထား၊ တို့မူက မပြောင်းလွဲချင်တတ်တာဘဲ’
  - ‘အဲဒီလို သင်လို့လား ဘုရား’
  - ♠ ‘မသင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီမူအောက်မှာ နေခဲ့ရတာ မဟုတ်လား’
  - ‘တခြားတွေရော ရတာရှိသလား ဘုရား’
  - ♠ ‘ရှိတာတွေရတယ်’
  - ‘အဲဒါ နည်းနည်း ပြောပါဦး ဘုရား’
  - ♠ ‘အမေက သူတို့သုံးမယ့်ပစ္စည်းကို တစ်တို့တစ်ဖွယ်မသုံးဘဲ လုံလောက်အောင် ဝယ်ထားပြီး သုံးတယ်၊ အများကြီး ရှိလို့လည်း များများ မသုံးဘူး၊ သုံးသင့်သလောက်ပဲ သုံးတယ်၊ ဒါတွေဟာ တို့ကို မသင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် အဲဒါတွေ အကုန်တို့တတ်နေတာ တွေ့ရတယ်’
  - ‘အမေက ငါ့သားလေး ချစ်လိုက်တာလို့ မပြောပြဖူးဘူး လား’

♣ ‘တစ်ခါမှ ပြောတာ အမှတ်မရဘူး၊ ကိုယ်ကလည်း အဲဒီလိုမျိုး အမေ့ကို ချစ်လိုက်တာလို့ မပြောဖူးဘူး၊ အမေ့နမ်းတာ မခံရဖူးဘူး၊ အမေ့ကိုလည်း မနမ်းဖူးဘူးလို့ တွေးလို့ရတယ်’

– ‘ဘုန်းကြီးအမေက တခြားကလေးတွေ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ရယ်ရယ်မောမော ဖက်လှဲတကင်းနေတာ မတွေ့ဖူးဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး၊ တို့လည်း ဒီလိုပဲ သူများ ခင်မင်စရာနဲ့ မုန်းတီးစရာဖြစ်အောင် မနေတတ်ခဲ့ဘူး၊ အမေ့ခြေရာအတိုင်းပဲ၊ အမေ့နဲ့စပ်ပြီး စဉ်းစားမှုဝင်တော့ ဆုံးဖြတ်တာတစ်ခု လုပ်လိုက်တယ်’

– ‘ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အမေ့ကို ကူနိုင်တာမရှိဘူးဆိုလည်း အမေ့အပေါ်ဖိစီးတာ မရှိအောင်နေဖို့ သင့်ပြီလို့ပဲ’

– ‘ဘယ်လို ဖိစီးတာမရှိအောင်လဲ ဘုရား’

♣ ‘တို့အသက် အစိတ်ရှိပြီ၊ ဒါလည်း အမေ့ဆီ လက်ဝါးဖြန့်ခံ သုံးစွဲနေတာ ဖိစီးတာလို့ မြင်လာတာပဲ’

– ‘အစိုးရက တစ်ရာတန်တွေ သိမ်းတဲ့အခါ အမေတို့ ဘယ်လောက် စိတ် ဆင်းရဲမှာကို တွေ့တော့မှ သားတစ်ယောက်အနေနဲ့ မုဆိုးမအမေရဲ့အပေါ် ကူဖို့အသိမဲ့တာကို သိလာတာလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို ပြောရမှာပဲ’

– ‘ဒီတော့ ဘာလုပ်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘အမေ့အကူနဲ့ မန္တလေးနေတာပဲ၊ ပိုက်ဆံမရှိရင် နေလို့ မရတော့ဘူးပေါ့’

– ‘ဘုန်းကြီးဆိုတာ စားစရာ၊ ဝတ်စရာ၊ နေစရာတွေ ကုန်ကျတာ မရှိဘူး မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့်’

– ‘ဘာဖြစ်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘လှုပ်ဖို့ရှားဖို့ လေ့လာဖို့က သူမရှိဘဲ ပြီးတာမှ မဟုတ်တာဘဲ’

-
- ‘အဲဒါတွေ မလုပ်ဘဲနေပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါတွေ မလုပ်ရရင် အချိန်တွေပဲ အလကားဖြုန်းနေရမှာလား’
  - ‘အဲဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ခေါင်းထဲမှာ နှိုးစက်ကလည်း အသံမြည်လာပြီ’
  - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘တောကျောင်းနေဖို့ အချိန်ကျပြီလို့ပဲ’
  - ‘ဘာမှ မလုပ်ဘဲနေရင် တောထဲသွားနေရမှာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘တောထဲမှာ ဘာလုပ်စရာရှိလို့လဲ’
  - ‘အဲဒါတော့ မသိဘူးပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘တို့စိတ်ကူးထဲမှာ အဲဒီအချိန်ကရှိနေတာက ဒီအသံကိုသိပြီးမှတွေ့ရတဲ့ အဖွားကြီး တစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ကူးမျိုးနဲ့ ထပ်တူကျနေတာ သိရတယ်’
  - ‘အဖွားကြီးရဲ့ စိတ်ကူးကို ပြောပါဦး ဘုရား’
  - ♣ ‘သူ့မှာ တို့အမေတို့လိုပဲ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ သားသမီး သုံးလေးယောက် မွေးထားပြီး အိမ်ထောင်ဆုံးသွားခံရတယ်။ ကလေးတွေ လူလားမြောက်အောင် မွေးမယ်၊ အိမ်ထောင်ကျကုန်ကြရင် တစ်ယောက်တည်းသားဖြစ်တဲ့ အငယ်ဆုံးနဲ့အတူ နေမယ်လို့ ရည်ရွယ်ထားတယ်’
  - ‘အဲဒါ ဘယ်ကလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ခနောင်တိုလား ဆိတ်ကြီးလား အဲဒီဘက်ကပဲ’
  - ‘ဘယ်မှာတွေ့တာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘မင်းကွန်းမှာ’
  - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘တို့က ရွှေမြင်တင်တောင်ထိပ်မှာ တစ်ယောက်တည်းနေတာကို သင်္ဘောဟောင်း ဖျက်တဲ့အလုပ်ကြီးကြပ်တဲ့သူက ဒီတောင်မြင့်ပေါ်က ဘုရားရောက်ဖူးအောင် တက်လာဖူးတော့ တို့တွေ စကားပြောရာက သူ့အမေကို တို့နဲ့တွေ့စေချင်လို့ အောက်ပြည်က ခေါ်လာပြီး တို့ကို တွေ့ပေးလို့ပဲ’

-
- ‘အဖွားက အသက်အတော်ရနေပြီလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘အဖွားက သူ့အကြောင်းပြောသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ပြောတယ်၊ ပြောတာထဲမှာ သူ့သားနဲ့အတူနေဖို့ စီမံကိန်းအတိုင်း နေတာပဲ၊ တစ်နေ့မှာတော့ သားက သူ့မိန်းမမဟုတ်သူနဲ့ ငြိနေတာသိပြီး အတူမနေချင်တော့ဘဲ တူမသားချင်းတွေရဲ့ သရက်ခြံထဲ တဲတစ်လုံး ဆောက်ပေးဖို့ သားကို ပြောတယ်၊ အမေ ဒီလိုနေမှာကို သဘောမတူလို့ သားက တဲဆောက်ပေးဖို့ အချိန်တွေ ရွှေ့နေတယ်၊ ကြာလာတော့ သားမရှိခိုက်မှာ ကိုယ်တိုင် သစ်ဝါး၊ နီ၊ ဝယ်ပြီး ခြံရှင်ကို ပန်ကြားကာ တဲဆောက်ပြီး အဲဒီမှာ နေတာပဲ’
  - ‘ဘယ်လို စားသောက်နေသလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘သားသမီးတွေကို တစ်လ ဆန်တစ်ပြည်ပေးဖို့နဲ့ ဟင်းချက်လို့ အချိန်မီ ကျက်ရင် ဟင်းပို့ချင် ပို့နိုင်တယ်၊ မပို့လည်း ရတယ်လို့ ပြောပြီး မနက်စောစော ထမင်းထချက်စားတာ ပြောတယ်’
  - ‘ဘာတွေ လုပ်နေသတဲ့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါမေးတော့ ဘုရားရှိခိုး၊ ဆွမ်းတော်ကပ်၊ ပန်းရေချမ်းကပ်၊ ဒါပဲလို့ ပြောတယ်၊ မပျင်းဘူးလားဆိုတော့ ငြိမ်းအေးနေတယ်လို့ ပြောတာပဲ’
  - ‘အဖွားကြီးရဲ့ စိတ်ကူးထဲမှာ ခြိုးခြိုးခြံခြံစားပြီး အေးအေးချမ်းချမ်းနဲ့ သေမယ့် အချိန်ကို စောင့်မယ်လို့များ ဖြစ်မလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘ဘုန်းကြီးစိတ်ကူးကလည်း အဲဒီလိုပဲလား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီလိုပဲ’
  - ‘အဖွားကြီးက လူအိုဆိုတော့ သိပ်အကြာကြီး မစောင့်ရလောက်ဘူးပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘အဖွားကြီးကို ဘာအကြံပေးလိုက်သေးလဲ ဘုရား’

-
- ♣ ‘သူအိုတာ ရင်ဆိုင်နည်းက တိဘက်ဗုဒ္ဓဘာသာလူကြီးတွေ ရင်ဆိုင်တာမျိုးပဲ’
  - ‘ဘယ်လိုမှိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အိုရင် တောထဲ တစ်ယောက်တည်းနေချင်ကြတယ်၊ ပို့တာနဲ့စားပြီးနေတာပဲ’
  - ‘အဲဒါ ကြောင်တွေလိုပဲပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘယ်လိုလဲ’
  - ‘ကြောင်အိုတွေလည်း သစ်ခေါင်းတွေထဲ အိပ်နေတာပဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဖြစ်မှဖြစ်ရလေပဲ’
  - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘တကယ်တော့ အဲဒါဟာ ဟိန္ဒူလိုဆိုရင် သီဝဘုရားပူးကပ်တာလို့ ပြောရမှာပဲ’
  - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟိန္ဒူမှာ ရှိတဲ့ဘုရားသုံးဆူမှာ ကမ္ဘာ့အဖျက်လုပ်ငန်းကို ထမ်းဆောင်တဲ့ ဘုရားက အဲဒီသုံးဆူထဲက သီဝဘုရားပဲ’
  - ‘သီဝက ဗမာလို အဓိပ္ပာယ် ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ပါဠိလို သီဝပဲ၊ ဗမာလိုဆိုရင် ငြိမ်းအေးခြင်းပဲပေါ့’
  - ‘ငြိမ်းအေးဖို့ လုပ်တာဆိုတော့ သီဝကပ်တယ်ဆိုတာ ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့’
  - ‘သီဝက ကမ္ဘာ့အဖျက်လုပ်ငန်း ထမ်းဆောင်တာက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီလိုနေတာ ပျက်စီးဖို့ မဖြစ်နိုင်လို့လား’
  - ‘အမလေး ဘုရား’
  - ♣ ‘အငြိမ်းနေတာ အပျက်ရဲ့နိဒါန်းပဲ’
  - ‘အဖွားကြီးကို အဲဒီလို ပြောလိုက်သေးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘယ်ပြောရက်ပါ့မလဲ’
  - ‘ဘုန်းကြီး သီဝကယ်တာတော့ အပျက်အစီး မဖြစ်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘တို့ဖြစ်လို့ပဲ’

- ‘အဲဒါမှတ်ထားမယ်ဘုရား၊ တောထဲနေတာရောက်တော့ အဲဒီစကား ရှင်းပေးပါ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အခု တောမှ မထွက်ရသေးဘဲ မြို့ကထွက်ဖို့လုပ် ‘တုံးရှိသေးတာပဲ’

- ‘မန္တလေးကနေ တောထဲ တစ်ခါတည်း မသွားဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလောက် သူရဲဘောမှ မကောင်းတာ’

- ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘တောကျောင်းက ကိုယ်နဲ့ မရင်းနှီးတဲ့အရပ်ပဲ၊ ဘာက စလုပ်ရမှန်းတောင် မသိတာဘဲ’

- ‘ကြားဖူးသလိုရှိတာတော့ ပစ္စည်းတွေပစ်ထားခဲ့ပြီး သပိတ်တစ်လုံး၊ သင်္ကန်းသုံးထည်နဲ့ ထွက်သွားကြတယ်လို့ပဲ ဘုရား’

♣ ‘သူတို့နဲ့မှ မတူတာဘဲ’

- ‘သူတို့လည်း တောထွက်တာပဲမဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘သူတို့ တောထွက်ကြတာက တရားရှာဖို့ပဲ’

- ‘ဘုန်းကြီးတောထွက်မှာက ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ပြောပြီးပြီပဲ၊ အဖွားကြီးစိတ်ကူးလိုပဲလို့၊ သီဝ အပူးကပ်ခံဖို့ပဲ’

- ‘အဲဒီအချိန်က သီဝကို သိလို့လား ဘုရား’

♣ ‘သိရင် ဘယ်အပူးခံဖို့ ရည်ရွယ်ပါ့မလဲ၊ မသိလို့ပေါ့’

- ‘ဘာလုပ်ဖို့မှ မရည်ရွယ်ဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ရည်ရွယ်ရအောင် ဘာသိတာမှ ရှိတာမဟုတ်တာဘဲ’

- ‘တရားအားထုတ်ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘တရားသိတာမှ မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လို အားထုတ်မှာလဲ’

- ‘နိဗ္ဗာန်ရချင်စိတ် မရှိဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ပြောရင် မရှိဘူးပြောရမယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ နိဗ္ဗာန် မသိဘူး၊ မသိတာ ရချင်တယ်ဆိုရင် လူပလီဖြစ်မှာပေါ့’

– ‘အဲဒီအချိန်က နိဗ္ဗာန်ကို မသိဘူးလို့ သိသလား ဘုရား’

♣ ‘နိဗ္ဗာန် မသိဘူးလို့တော့ မသိတာ မဟုတ်ဘူး၊ သိတာက ဘာမှ မဖြစ်ရာဟာ နိဗ္ဗာန်လို့ သိတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဘာမှ မဖြစ်ရာဟာ လိုချင်စရာမရှိတာဆိုတော့ အဲဒီလို ဟုတ်မယ်လို့ မမှတ်ချင်တာဘဲ၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုဆိုတာလဲ သိတာ မဟုတ်ဘူး၊ ကောင်းတဲ့

အရာတစ်ခု ဖြစ်မယ်လို့တော့ ထင်တယ်’

– ‘ဒီလိုဆိုတော့ တောထဲ ဘာလုပ်တာမှ မဟုတ်တဲ့အလုပ် လုပ်မယ်ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ သီဝဘုရား ပူးနေတာပဲ’

– ‘အဲဒီအချိန်က သီဝလည်း မသိတော့ အဲဒီဘာမှ မလုပ်တဲ့အလုပ်ကို ဘယ်လို ပြောမလဲ ဘုရား’

♣ ‘ပါရမီလို့ ပြောမှာပဲ’

– ‘ဘာပါရမီလဲ ဘုရား’

♣ ‘နေက္ခမ္မ ပါရမီပေါ့’

– ‘အဲဒီဟာက အဲဒီလို လုပ်ရတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မှာဖြစ်ပေမယ့် အဲဒီလိုပဲ ထင်ထားတာပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်ဖို့ လုပ်ရတဲ့အလုပ်လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားရဲ့ တပည့်ရင်းဖြစ်ဖို့ပေါ့’

– ‘အဲဒီအချိန်က ဘုရားသိလို့လား ဘုရား’

♣ ‘တကယ်တော့ ဘယ်သိမလဲ၊ ဒါပေမယ့် ဘုရားဆိုတာ အတော်ကြီး

မြတ်သူအဖြစ် ဖြစ်မယ်လို့ အမှန်းခံရသူပဲ’

– ‘ဘာမှ မလုပ်တဲ့အလုပ်လုပ်ပြီး ပါရမီလုပ်နေတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုကြီးပြောတာ သိပ်မကောင်းဘူး’

– ‘ဘာလုပ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်ဆိုတဲ့ အာရုံခံအင်္ဂါတွေကို ရိုင်းချင်တိုင်း

ရိုင်းခွင့်မရအောင် ထိမ်းချုပ်တဲ့လုပ်ငန်းဟာ ဘာမှမလုပ်ရတဲ့အလုပ်ထဲမှာ ပါမနေဘူးလား’

– ‘ဟုတ်ပါ့ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတွေကို ထိမ်းထိမ်းသိမ်းသိမ်းနေတာ မကောင်းဘူးလား’

– ‘ကောင်းတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒီကောင်းတဲ့အလုပ်ဟာ ဘာမှ မလုပ်ရတဲ့အလုပ်ထဲက အလုပ်ပဲမဟုတ်လား’

– ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ရန်မဖြစ်တာ သူများတွေကို မလိုတမာစိတ်တွေ မမွေးတာ သူများတွေကို အထင်အမြင် လွဲတာတွေ မလုပ်တာ သူများတွေအပေါ် အပြုအမူ အပြောအဆိုမှားတွေ မလုပ်တာလည်း ဘာမှမလုပ်ရမယ့် အလုပ်ထဲက အလုပ်တွေပဲ မဟုတ်ဘူးလား’

– ‘ဘာမှ မလုပ်ရတဲ့အလုပ်တွေကလည်း လုပ်စရာအများကြီးပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တောထဲမှာ အဲဒီအလုပ်တွေ လုပ်နေတယ်ဆိုရင် ကောင်းတယ် မပြောထိုက်ဘူးလား’

– ‘ကောင်းတယ်ပဲ ပြောရမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဘာမှ မလုပ်ဘဲနေတာ အကျင့်ကောင်းကျင့်နေတာ မပြောထိုက်ဘူးလား’

– ‘ဒါကြောင့် ဒါကို နေက္ခမ္မပါရမီ ဖြည့်နေတာလို့ ပြောရတာလား ဘုရား’

♣ ‘တို့ဆီလာတဲ့အဖွားကြီးလည်း ကျင့်နေတာပဲ ပြောရမှာမဟုတ်လား’

– ‘နေက္ခမ္မပါရမီ ဖြည့်ကျင့်နေတာပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် အခုအသိနဲ့ပြောရင် တကယ့်ဘုရားဟောတဲ့ နေက္ခမ္မ ပါရမီတွေ မဟုတ်ဘူး၊ အများသိတဲ့ နေက္ခမ္မပါရမီပေါ့’

– ‘တကယ့် နေက္ခမ္မပါရမီက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဝဋ်ဒုက္ခသံသရာမှ ထွက်မြောက်တာက နေက္ခမ္မ၊အဲဒီ နေက္ခမ္မဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်း ကျင့်တာက နေက္ခမ္မပါရမီပဲ’

– ‘တောထဲမှာ ဘာမှ လုပ်စရာမရှိတဲ့အလုပ်ကို လုပ်နေတာက နေက္ခမ္မပါရမီ ဖြည့်နေတာ မဟုတ်ဘူးပေါ့ ဘုရား’

-
- ♣ ‘အဲဒီ အတိုင်းပဲ’
  - ‘ဒါကြောင့် သီဝဘုရားပူးနေတယ် ပြောတာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘နေက္ခမ္မပါရမီ မဟုတ်ဘဲ ဘာကြောင့် တောထဲနေတာကို လုပ်မှာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီအချိန်က အဲဒါကို အဲဒီလို မသိမှ မသိတာဘဲ’
  - ‘ပျက်စီးခြင်းကြီးအတိုင်းမသိ မဖြစ်တာ တော်သေးတာပဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’

တောကျောင်းထွက်ဖို့ ပြင်ဆင်

- ‘မြို့ကထွက်တာ ဆက်ပြောပါဦး ဘုရား’
- ♣ ‘မွေးစွဲပြန်တာကို လုပ်တာပဲ’
- ‘ဒီတစ်ခါ ပြန်တာကတော့ မန္တလေးက အပြီးပြန်တာပေါ့ ဘုရား’
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
- ‘ပရိဘောဂတွေရောလား ဘုရား’
- ♣ ‘ပါတာပေါ့၊ သေတ္တာနှစ်လုံးထဲပဲ၊ သားရေသေတ္တာက အသုံးအဆောင်တွေ ထည့်၊ ကျန်သေတ္တာကြီးက စာအုပ်တွေထည့်ပေါ့’
- ‘ဘာစာအုပ်တွေပဲ ဘုရား’
- ♣ ‘စာအုပ်သုံးမျိုးပေါ့’
- ‘ဘာတွေလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘သင်စာကြည့်စာတွေ၊ အင်္ဂလိပ်စာအုပ်တွေ၊ စာရေးဆရာတွေ ရေးထားတဲ့ စာအုပ်တွေပဲ’
- ‘စာသင်တိုက်က ပြန်ရတာ ပျော်ရဲ့လား ဘုရား’

-
- ♣ ‘မပျော်ဘူး’
  - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘဝပြောင်းဖြစ်လို့လဲ’
  - ‘ရွာပြန်ရောက်တော့ တောထဲသွားဖြစ်ရောလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘယ်သွားဖြစ်မလဲ’
  - ‘ဘာလုပ်နေလို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘သွားနိုင်အောင် အားထုတ်နေရလို့ပေါ့၊ ဘယ်လို သွားမလဲ၊ ဘယ်ကို သွားမလဲ၊ ဘယ်တော့ သွားမလဲ၊ အစစတွေ စိတ်ကူးရတာပဲ’
  - ‘စိတ်ကူးလို့ ပေါက်ရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘မပေါက်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဥပဇ္ဈာယ်ကျောင်းမှာ လူကနေပေမယ့် စိတ်က ဥပဇ္ဈာယ်ကျောင်းနေတာလို မနေဘဲ တောထဲနေတာလို နေတာလုပ်နေတယ်’
  - ‘ဘယ်လိုနေလို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဥပဇ္ဈာယ်ကျောင်းက အလုပ်တွေထဲ ပါဝင်မလုပ်မိအောင် နေတယ်၊ အစားအစာ လည်း ဥပဇ္ဈာယ်ကျောင်းမှာ စားသလို အကြိမ်ကြိမ်စားတာ ရှောင်နေတယ်၊ စာဖတ်တာတောင် မလုပ်ဘူး’
  - ‘ဥပဇ္ဈာယ်က တောထွက်ဖို့ ပြင်ဆင်နေတာ သိသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘မသိဘူး’
  - ‘အဲဒီလိုနေတာကို ဥပဇ္ဈာယ်က အမြင်မစောင်းဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘စောင်းတာပေါ့’
  - ‘ဘယ်လို ပြောလို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘တို့ကိုတော့ ဘာမှ မပြောဘူး၊ ရောက်လာတဲ့ ဒကာဒကာမတွေက တို့နေပုံကို ချီးမွမ်းစကားပြောရင် ပြန်ပြောတာက ပျင်းလို့ပါလို့ ပြောတာကြားရတယ်’
  - ‘အဲဒါ ဘယ်လောက်ကြာသွားသလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘လပိုင်းလောက် ဖြစ်သွားတယ်’

-
- ‘နောက်တော့ ဘယ်လို ထွက်ဖြစ်သလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘တစ်နေ့မှာ မြို့က စာသင်တန်းတက်နေတဲ့ သီတင်းသုံးဖော်ရှေ့မှာ တို့ ညည်းတာကြားပြီး စကားပြောကြတယ်’
  - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ငါ တောထဲသွားချင်ပြီ၊ ဘယ်လိုသွားရမယ် မသိလို့ပဲလို့ ပြောတာကို အဲဒီ သီတင်းသုံးဖော်က အဲဒါဆိုရင် သွားနိုင်အောင် သူက လိုက်နေပေးမယ်လို့ ပြောတာပဲ’
  - ‘အဖော်တော့ ရပြီပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီစကားဟာ တကယ်လားလို့ မေးပြီး ဟုတ်ရင် မနက်ဖြန်မှာ သီလဆေးတာ လုပ်မယ်လို့ ပြောလိုက်တာပဲ’
  - ‘တကယ် လုပ်ကြရောလား ဘုရား’
  - ♣ ‘သီတင်းသုံးပတ်လောက် သီလဆေးပြီး နောက်တစ်ပတ်လောက် နေရာ ကြည့်တယ်၊ ပြောတဲ့နေ့က တစ်လလောက်ရောက်တော့ တောထဲရောက်တာပဲ’
  - ‘ဘာတွေ ယူလာသေးလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဆေးဝါးနည်းနည်းယူဖို့ရှိပေမယ့် ဆေးတွေက အိမ်က လူအို၊ လူနာနဲ့ ကလေးတွေအတွက် ဝယ်ထားတာ အစုံပဲ ရှိတယ်၊ အဲဒါတွေ နိဿဂ္ဂိပစ္စည်းတွေ ဖြစ်နေလို့ လွတ်တဲ့ ဗမာသွေးဆေးကလေးတစ်မျိုးပဲ ယူနိုင်ခဲ့တယ်၊ သပိတ်တစ်လုံးနဲ့ သင်္ကန်းသုံးထည်စီပဲ’
  - ‘ဘယ်ထွက်ဖြစ်သလဲ ဘုရား’

ရှင်မတောင် အနောက်ဖက် ရန်ကင်းတောင် တောကျောင်း

- ♣ ‘တောင်ဦး ဇာလီတောင်တောကျောင်း စရောက်တယ်၊ အဲဒီက ရှင်မတောင်၊ တောင်ဦး ပြုံးတောကျောင်း ရောက်တယ်၊ ဝါကပ်ဖြစ်တာကတော့ ရှင်မတောင် အနောက်ဖက်က ရန်ကင်းတောင် တောကျောင်းမှာပဲ’

-
- ‘ကျောင်းအခင်းအကျင်း ပြောပါဦး ဘုရား’
    - ♣ ‘နဂါးပေါက်ရွာနဲ့ တောစပ်တစ်ဝက် ကွင်းတစ်ဝက် ခြားထားတဲ့ မိနစ်နှစ်ဆယ် လောက် လျှောက်ရတဲ့တောင်ကလေးပေါ်က ကျောင်းပဲ’
  - ‘ကျောင်းက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘လေးပင်တိုင် ထန်းရွက်မိုးကာပြီး ကြမ်းခင်းက သစ်သားချောင်းကလေးတွေ ကြထားတဲ့ ကျောင်းကလေး နှစ်လုံးရှိတယ်၊ မနီးမဝေးမှာ တဲ ခပ်ကြီးကြီးပျက်နေတာလည်း ရှိတယ်’
  - ‘ကျောင်းဝိုင်းကရော ဘုရား’
    - ♣ ‘တောင်ပေါ်မြေပြန့်ကလေးပဲ၊ လေးဖက်လေးတန်က အနိမ့်တွေပဲ၊ အနံ့အလျား ပေတစ်ရာနှစ်ရာလောက် ရှိမှာပဲ၊ အရှေ့ထိပ်မှာ ကုန်းမြင့်ကလေး ရှိပြီး အဲဒီမှာ စေတီငယ် တစ်ဆူ ရှိတယ်’
  - ‘သစ်ပင်တွေ ရှိသလား ဘုရား’
    - ♣ ‘ဒဟတ်ပင် ခပ်နိမ့်နိမ့် သုံးလေးပင်ပဲ ရှိတယ်၊ ကျောင်းတလင်းက မြေညီပဲ၊ ရေကန်ကိုတော့ ကျောက်တုံးတွေနဲ့ စီထားပေမယ့် ရေမလုံဘူး၊ ရေတော့ နည်းနည်း ရှိတယ်’
  - ‘ရွာက ကူကြရဲ့လား ဘုရား’
    - ♣ ‘နေမယ်ဆိုတော့ တဲကို လုံခြုံအောင် ပြင်ပေးကြတယ်၊ ဖျာတစ်ချပ်စီလည်း တဲထဲ ခင်းပေးတယ်၊ အိမ်သာလည်း ဆောက်ပေးကြတယ်၊ တဲဝင်ပေါက်ကို ထန်းလက် နှစ်ချပ်ဆက်ပြီး တုတ်တစ်ချောင်းနဲ့ ညှပ်ထားတယ်၊ အဲဒါထောင်လိုက်ရင် တဲပေါက်ပိတ်တာပေါ့’
  - ‘တစ်တဲစီ နေကြသလား ဘုရား’
    - ♣ ‘နေမှာပဲနေတယ်၊ ညမှာတော့ နည်းနည်းကျယ်တဲ့ တဲမှာ ပေါင်းအိပ်ကြတယ်’
  - ‘မီးထွန်းစရာ ရှိရဲ့လား ဘုရား’
    - ♣ ‘ဖယောင်းတိုင် ရှိတယ်၊ အရေးအကြောင်း မရှိရင်တော့ အမှောင်ထဲမှာပဲ နေကြတာပဲ’

-
- ‘အနှောင့်အယှက် အကောင်ဘလောင်တွေ မတွေ့ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘာမှ မရှိသလောက်ဘဲ၊ နောက် လနည်းနည်းလောက်ကျမှ သစ်ပင်တွေမှာ ကျတဲ့ ပိုးကောင်တွေ တစ်လက်မခွဲ နှစ်လက်မလောက်ရှိတာတွေ ပေါ်လာတာတွေရတယ်’
  - ‘အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဆွမ်းခံသွားရင် သစ်ပင်တွေ တိုးသွားတော့ လူကပ်ပါလာတာတွေ ဖြစ်တယ်’
  - ‘ဆွမ်းခံလို့ အဆင်ပြေရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘လိုက်ပို့မယ့် ဒကာကြီးက ရွာပေါက်ကစောင့်ပြီး ဆွမ်းခံရမယ့်အရပ်ကို ဦးဆောင်ပို့ပေးတယ်၊ ဆွမ်းလောင်းသူတွေက စောင့်နေကြတာပဲ’
  - ‘စားသောက်လို့ ရရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘ရတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဈေးနဲ့ ဝေးလွန်းတဲ့ရွာဖြစ်တော့ ပဲဟင်း၊ ပဲကြော်၊ ပဲပြုတ်၊ ငါးပိကြော်တွေပဲ များတယ်၊ မိုးခေါင်လို့ ဟင်းသီးဟင်းရွက် မပါဘူး၊ ပဲပင်ပေါက်ပေါ့၊ ဆွမ်းတွေ သပိတ်နဲ့ တစ်ဝက်လောက် ကုန်အောင် စားကြတာပဲ’
  - ‘ကျန်းမာရေးရော ကောင်းရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဝမ်းချုပ်တတ်တာ ဝမ်းတောင် မချုပ်တော့ဘူး၊ ကောင်းတယ်၊ ဥတုပြောင်း သဘောမျိုး အနည်းအပါးတော့ ဖြစ်တယ်’
  - ‘နှစ်ပါးလုံး ဆွမ်းခံသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘တောကျောင်းနေဖို့ စဉ်းစားတာထဲမှာ ရွာတွေမှာ ဘယ်လို ဆွမ်းခံရမလဲ စဉ်းစားတာလဲပါတာကို သိတင်းသုံးဖော်က သိတော့ သူဆွမ်းခံကျွေးမယ်လို့ အာမခံလာတာ ဖြစ်တော့ သူပဲ ဆွမ်းခံမယ်ပြောပေမယ့် ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ်ယူရမှာသိပြီး နှစ်ပါးလုံးပဲ ဆွမ်းခံတယ်’
  - ‘ရေရောလုံလောက်ရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘ရေကုန်တော့ တစ်ယောက် အိုးတစ်လုံးစီနဲ့ ရွာနဲ့ ကျောင်းကြား တစ်ဝက် လောက်က ရွာသုံးရေကန်သွားပြီး ထမ်းသုံးကြတယ်၊ နောက်တော့ ရွာကလူတွေက လုံလောက်အောင် သူတို့ပဲ ပို့ပေးကြတယ်’

-
- ‘တောထဲတော့ ချောချောမောမော ရောက်ပြီပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဘာအထစ်အငေါ့မှ မတွေ့ရဘဲ ရောက်နေတာပဲ’
  - ‘ဘာမှ မလုပ်ဘဲနေရတာ ကောင်းရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘မနေတတ်ဘူး’
  - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

စိတ်ထိန်းအလုပ် ကြိုးစားလုပ်

- ♣ ‘ဘာမှ မလုပ်ရတော့ လူက ငြိမ်နေတာဖြစ်သလို စိတ်ကမငြိမ်ဘူး’
- ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘စိတ်က တောထဲမှာ မနေဘူး’
- ‘သူ ကျက်စားစရာ မရှိသေးလို့ပေါ့ ဘုရား’
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် စိတ်နဲ့လူနဲ့ အတူရှိစေချင်တယ်၊ အဲဒီလို ဖြစ်အောင် လုပ်ပေမယ့် သာမန်နဲ့ မရတာ တွေရတယ်’
- ‘ဒီတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘လဝကံတစ်ကြိမ် ဥပုသ်ပြုသွားတဲ့ကျောင်းက စာအုပ်တစ်အုပ် ယူလာခဲ့ပြီး အဲဒီထဲက နည်းတွေနဲ့ လုပ်ကြည့်တယ်’
- ‘ဘာစာအုပ်လဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ဝိသုဒ္ဓိမဂ်စာအုပ်’
- ‘အဲဒီမှာ အဲဒါတွေပါသလား ဘုရား’
- ♣ ‘စိတ်ထိန်းနည်း အများဆုံးရေးထားတာ အဲဒီစာအုပ်ပဲ’
- ‘ကောင်းတာပေါ့ ဘုရား’
- ♣ ‘ဘယ်လို ကောင်းလို့လဲ’
- ‘ထိန်းလို့ရလို့ပေါ့ ဘုရား’

-
- ♣ ‘နည်းနည်းရဖို့ အများကြီး လုပ်ရတယ်’
  - ‘ရတော့ ဘယ်လိုဖြစ်သလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ရပုံက မျှော်လင့်သလို မဟုတ်ဘူး’
  - ‘ဘယ်လိုရတာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ကိုယ့်အသိ ဘာမှ မသိဖြစ်ပြီး သူသိချင်ရာ သိတဲ့အသိ ဖြစ်လို့ပဲ’
  - ‘အိပ်ပျော်သွားလို့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘အိပ်ပျော်ရင် လဲကျသွားမှာပေါ့’
  - ‘သူသိချင်ရာသိတာ မဖြစ်တဲ့မသိတာ မဖြစ်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါလည်း ဖြစ်တယ်’
  - ‘အဲဒါ မကောင်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘာကောင်းလို့လဲ’
  - ‘ကိုယ်နဲ့အတူ ရှိချင်တာဆိုတော့ ဘယ်မှ မသွားတော့ အတူဖြစ်နေတာ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘယ်မှမသွားပေမယ့် ကိုယ်နဲ့အတူဖြစ်နေတယ် ပြောလို့ မရတာဘဲ၊ အတူဖြစ်နေတယ်ဆိုရင် သိရမှာ မဟုတ်လား၊ ဘာမှ မသိတာဆိုတော့ အတူမရှိတာ တစ်မျိုးပဲ မဟုတ်လား’
  - ‘အဲဒီလိုလည်း ပြောလို့ရတာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘စိတ်ထိန်းတဲ့လုပ်ငန်းက ကိုယ်လိုချင်ရာ ပန်းတိုင် မရောက်ဘူးဖြစ်နေတာဘဲ’
  - ‘လိုချင်တဲ့ပန်းတိုင်ကို ရှင်းရှင်းသိရအောင် ပြန်ပြောပါဦး ဘုရား’
  - ♣ ‘လူက တဲထဲမှာနေရင် စိတ်ကလည်း တဲထဲမှာနေ၊ လူက လမ်းလျှောက်ရင် စိတ်ကလည်း လမ်းလျှောက်ရာမှာ နေဖို့ပေါ့’
  - ‘ဆွမ်းခံသွားတာ ပြန်တာ ဆွမ်းစားတာတွေမှာတော့ စိတ်က အတူရှိရဲ့လားဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါတွေမှာတော့ ရှိတာပဲ၊ ဘာမှ မလုပ်တဲ့အခါမှာမှ မရှိတာဘဲ’

- ‘မသိတာမဖြစ်ဘဲ သူသိချင်ရာသိတာမှာရော စိတ်မကြည်သာစရာ ခြောက်ခြားစရာ ဖြစ်သလား ဘုရား’

♣ ‘ခြောက်ခြားစရာတော့ မဖြစ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် အိပ်မက်ထဲမှာ မျှော်လင့်သလို မက်တာမဟုတ်ဘဲ သူမက်ချင်သလို မက်တာလိုမျိုး ဖြစ်တာပဲ’

- ‘အဲဒီလို အဖြစ်မခံချင်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အသိဆိုတာ ကိုယ်က အသိခိုင်းလို့ သိတာပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ သူသိချင်သလို သိတာကို ဘယ်ခံချင်ပါ့မလဲ၊ အရူးမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ မဟုတ်ဘူးလား’

- ‘စိတ်ထိန်းနည်းရဲ့ အချိုးမကျတဲ့အဖြစ်ကို အဲဒီအချိန်က မသိသေးဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဘယ်သိမှာလဲ’

- ‘အဲဒီတော့ ဘယ်လိုလုပ်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပြစ်တင်တာပေါ့’

- ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘ငါဟာ လူတော်မဟုတ်ပေမယ့် လူညံ့တော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီစိတ်ထိန်းတာဟာ လိုချင်သလိုမရတာ ငါ့မှာ ဘာချွတ်ယွင်းလို့လဲ စစ်ရတာပေါ့’

- ‘ဘာအပြစ်တွေ့သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ငါက အအိပ်မက်သူပဲ၊ ဒီတော့ ဝီရိယနည်းတာ ဖြစ်စရာရှိတယ်၊ ဝီရိယ တင်ရမှာပဲလို့ မြင်တယ်’

- ‘ဘယ်လို ဝီရိယဖြစ်ဖို့လုပ်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘အအိပ်မက်တာအတွက် တင်ရမယ့် ဝီရိယဟာ မအိပ်ဘဲနေတာလုပ်ရမှာပဲ ဆိုပြီး အိပ်တဲ့ဣရိယာပုထ်ကို ဖြုတ်တာ လုပ်လိုက်တယ်’

- ‘မလဲလျောင်းတော့ဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘မအိပ်ချင်ဘူးလား ဘုရား’

-
- ♣ ‘ထိုင်ရင်းငိုက်တာတွေ ဖြစ်တာပေါ့’
  - ‘အိပ်ပျော်မသွားဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ထိုင်ရင်းပျော်တာကတော့ ပျော်မှာပဲလေ၊ ဒါပေမယ့် အသိနဲ့ ပျော်မှာပေါ့၊ အသိလွတ်သွားရင် ထိုင်လို့မရဘဲ လဲကျသွားမှာ မဟုတ်လား’
  - ‘လမ်းများများ လျှောက်နေရမလား ဘုရား’
  - ♣ ‘နေ့မှာတော့ နေပူတာဆိုတော့ သိပ်မလျှောက်နိုင်ဘူး၊ ညမှာတော့ များတယ်’
  - ‘လမ်းလျှောက်ရင်း စိတ်ထိန်းတာမှာတော့ မသိတာ မဖြစ်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘သူ သိချင်ရာသိတာလည်း မပေါ်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘အဲဒီတော့ ကောင်းပြီပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘မကောင်းတာ ခံစားရတယ်’
  - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဖျားနာချင်သလိုလို လူက ပမ်းလာတယ်’
  - ‘ပေပြီး လုပ်မကြည့်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘လုပ်ရတာပေါ့’
  - ‘ဘယ်လိုဖြစ်သလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီအလုပ်ကို တန်ဖိုးဖြတ်တာ ဝင်လာခံရတယ်’
  - ‘ဘယ်လို တန်ဖိုးဖြတ်တာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အခု ဘာတွေဖြစ်ဖို့ ဘာတွေလုပ်နေတာလဲလို့ မေးခွန်းမေးလာတာပဲ’
  - ‘ဘယ်လို ဖြေသလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘စိတ်ကို ငါနဲ့အတူရှိဖို့ အိပ်တဲ့ ကျိယာပုထ်စွန့်တာ လုပ်နေတာပဲလို့ပေါ့၊ အခု ငါ အတော် ပင်ပန်းနေတယ်၊ ဒါထက်လုပ်ရင် နွမ်းသွားပြီး လဲသွားမလားလို့ပဲ’
  - ‘လူက အအိပ်ငတ်တော့ ပမ်းမှာပဲ ဘုရား’

-
- ♣ ‘အဲဒီအချိန်က အိပ်တာကို အချိန်ဖြုန်းတာလို့ သိခဲ့တာဆိုတော့ မအိပ်လို့ ပမ်းတယ်လို့ မချဖြစ်ဘူး’
- ‘ဘာကို အပြစ်ချသလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ငြီးငွေ့တာကို အပြစ်ချတာပဲ’
- ‘ဘယ်လို့ ငြီးငွေ့လို့လဲ ဘုရား’
- ♣ ‘စားလို့လည်း မကောင်းတော့တာ ထိုင်လို့လည်း မကောင်းတော့တာတွေ ဖြစ်တာပဲ’
- ‘ပင်ပန်းရင် ဒီလိုပဲ ဖြစ်တတ်တာထင်ပါတယ် ဘုရား’
- ♣ ‘အဲဒီလို မထင်ဘူး’
- ‘ဘယ်လိုထင်လို့လဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ပန်းလို့ ငြီးငွေ့တာမဟုတ်ဘဲ ငြီးငွေ့လို့ပမ်းတာလို့ ထင်တာပဲ’
- ‘အဲဒါတော့ မပြောတတ်ဘူး ဘုရား’
- ♣ ‘ဘာကို ငြီးငွေ့တာလဲ စစ်ကြည့်တော့ စိတ်ကို ကိုယ်နဲ့အတူရှိစေချင်လို့ ထိမ်းထားရလို့ ငြီးငွေ့တာလို့ အဖြေရတယ်’
- ‘စိတ်ထိန်းတာကို စိတ်က ငြင်းဆန်ပြတာလို့ ဆိုလိုတာလား ဘုရား’
- ♣ ‘စိတ်က စိတ်ထိန်းတာကို ငြီးငွေ့ပြတာပဲ’
- ‘ကြားဖူးတာတွေမှာတော့ စိတ်ထိန်းပြီး ချမ်းသာသွားကြတာလို့ပဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
- ‘သူတို့က ဘာဖြစ်လို့ ချမ်းသာသွားကြတာလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘အခုအသိနဲ့ ပြောမယ်’
- ‘ပြောပါ ဘုရား’
- ♣ ‘အဲဒီလို ငြီးငွေ့ပမ်းနွမ်းတာတော့ ထိန်းသူတိုင်း ဖြစ်မှာပဲ’
- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
- ♣ ‘စိတ်က ထိန်းထားရမယ့်အရာ မဟုတ်တဲ့အတိုင်း ထိန်းတာကို ရုန်းကန်လို့ပဲ’

- ‘သက်ရှိသတ္တဝါတွေ သူတို့ကိုလုပ်ကြံမယ်ဆိုရင် သူ့သက်ရှိအပျောက်မခံရအောင် တုံ့ပြန်ရန်ကန်သလိုလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘ဒီလိုဆိုရင် စိတ်ထိန်းပြီး ချမ်းသာကြသူတွေက ဘာဖြစ်လို့ ချမ်းသာကြတာလဲဘုရား’

♣ ‘ငြီးငွေ့လို့ ငြင်းဆန်ပေမယ့် ငြင်းဆန်နိုင်အား ကုန်သွားလို့ မငြင်းဆန်တော့ဘဲ ထိန်းတာနဲ့ အလျော်နေနိုင်သွားလို့ ချမ်းသာတာပဲ’

- ‘အဲဒီလို ချမ်းသာမျိုးကို ဘုန်းကြီးက လိုချင်တာ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုလည်း မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီလိုချမ်းသာမှုမျိုး ရှိမှန်းတောင် မသိတာဘဲ’

- ‘သိရင်တော့ အရယူဖြစ်မလား ဘုရား’

♣ ‘သိရင် ပိုပြီး မယူဖြစ်မှာဘဲ’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီချမ်းသာယူရင် အခုအသိနဲ့ အဝေးကြီး ဝေးတာဖြစ်မှာကြောင့်ပဲ’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီချမ်းသာဟာ သီဝရဲ့အစိတ်အပိုင်းပဲ’

- ‘အဲဒီလိုဖြစ်မှန်း မသိဘဲ အဲဒီချမ်းသာဆီအရောက် ဘာကြောင့် မသွားဖြစ်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ငြီးငွေ့တာကို စစ်ကြည့်လိုပဲ’

- ‘ဘယ်လို စစ်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အခုငြီးငွေ့ခံရတာက ဘာကိုအကြောင်းခံသလဲလို့ ဖော်ပြည့်တဲ့အခါ ချမ်းသာချင်တာကြောင့်လို့ အဖြေထွက်တာ တွေ့ရတယ်’

- ‘စိတ်နှံ့ကိုယ်နှံ့ကွဲရင် ဆင်းရဲမယ်ဆိုတော့ အဲဒါ မဖြစ်စေချင်တာဟာ ချမ်းသာမက်တာလို့ တွေ့တာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ချမ်းသာချင်လို့လုပ်ပေမယ့် လုပ်လို့ရတဲ့ချမ်းသာက မဆိုသလောက်ဘဲဖြစ်ပြီး အဲဒီချမ်းသာအတွက် ပေးဆပ်ရတာက များနေတယ်လို့ သိလာတာပဲ’

-
- ဘုရား’
- ‘စိတ်ထိန်းကြသူတွေ ဒုနဲ့ဒေး ရှိတာပဲ၊ သူတို့ကတော့ ဒီလိုမတွေးကြဘူးလား
- ဘုရား’
- ♣ ‘မတွေးကြဘူး’
  - ‘ဘုန်းကြီး စိတ်ထိန်းတာကျမှ ဘာကြောင့် ဒီလို စစ်ဆေးတာတွေ လုပ်တာလဲ
- ဘုရား’
- ♣ ‘လွတ်လပ်လို့ပေါ့’
  - ‘ကျန်တဲ့စိတ်ထိန်းသူတွေ ဒီလိုမဖြစ်တာက မလွတ်လပ်လို့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘သူတို့က ဘယ်လို မလွတ်လပ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဆရာက မောင်းတဲ့အတိုင်း သွားနေရသူတွေအဖြစ် မလွတ်လပ်တာပေါ့’
  - ‘ဒါကြောင့် စိတ်ထိန်းလုပ်ငန်းဟာ ဆရာရှိမှလို့ ပြောကြတာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဆရာရှိတာလောက် မဟုတ်ဘူး၊ စာချုပ်တောင် လက်မှတ်ထိုးရသေးတယ်’
  - ‘စိတ်ထိန်းတာမှာ လက်မှတ်ထိုးရတယ်လို့ မကြားဖူးတာဘဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်မှာပဲ’
  - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အမေရိကန် သမ္မတအိုဘားမား သူတို့နိုင်ငံရဲ့ သမ္မတ ပထမအကြိမ်
- တက်ပွဲ တီဗီမှာ မြင်လိုက်တယ်’
- ‘ဘာကိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘နိုင်ငံတော်တရားသူကြီးချုပ်က ချပေးတာကိုလိုက် ဆိုပြီး
- ကျမ်းကျိန်နေတာကိုပဲ’
- ‘ဘာဖြစ်သလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီအတိုင်း လုပ်ဆောင်ပါ့မယ်လို့ ကတိပြုတာ ဖြစ်တာပဲ၊ အဲဒါ စာချုပ်
- လက်မှတ်ထိုးတာပဲ’
- ‘စိတ်ထိန်းလုပ်ငန်းလုပ်မယ့်သူကလည်း ဆရာဆီမှာ အဲဒီကတိပြုရလို့
- မလွတ်လပ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲ၊ ငြိမ်းငြိမ်းပေမယ့် ငြိမ်းငြိမ်းတာမှာ ရုပ်လို့မရဘူး၊ အဲဒီ ငြိမ်းငြိမ်းတာကို တန်ဖိုးဖြတ်ခွင့်ရှိတဲ့အထိ မလွတ်လပ်ဘူးမဟုတ်လား’

- ‘အဲဒီလိုတော့ ဟုတ်တာပဲ ဘုရား’

♣ ‘စိတ်ထိန်းသူစိတ်က မငြင်းဆန်ဘူးလို့တော့ မထင်နဲ့၊ တချို့ဆိုရင် စိတ်က ငြင်းဆန်တာဟာ စိတ်ကိုသာမကတော့ဘဲ ရုပ်ကိုပါ ငြင်းဆန်စေတာအထိပဲ’

- ‘ဘယ်လို ရုပ်ကို ငြင်းဆန်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘တို့ဘုရားဟာ ဘုရားမဖြစ်ခင်က ဒီစိတ်ထိန်းတဲ့ချမ်းသာဖြစ်တဲ့ အဟုတ်မဟုတ်တဲ့ အလုပ်ကို အဟုတ်မဟုတ်တာဖြစ်တဲ့အကြောင်း အသိစိတ်က ငြင်းဆန်ပြတာဆိုရင် ကြောက်မနန်းလိလိပဲ’

- ‘ဘယ်လိုတွေလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဓားထက်ထက်နဲ့ ဝမ်းဗိုက်ကို လှီးဖောက်တာ ခံရသလိုတို့၊ ခေါင်းခွံကို ဆောက်ထက်ထက်နဲ့ ရိုက်ဖောက်တာ ခံနေရသလိုတို့ပဲ’

- ‘အခုလည်း ဒူးအဆစ်တွေက ကိုက်ခဲတာတွေ၊ မခံနိုင်စရာတွေ ဖြစ်ကြတာဟာ ငြိမ်းငြိမ်းတာကို စိတ်က ပြောလို့မရလို့ ရုပ်ကိုပါ ဆန္ဒပြခိုင်းတာ ခံရတာပဲလား ဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲ၊ အဲဒါကို ကိုယ်အပ်ထားခံရသူက ဆက်လုပ်ဖို့ မောင်းပေးနေတာကို လွတ်လပ်သူမဟုတ်တော့ မငြိမ်းငြိမ်းသာဘဲ ဆက်လုပ်ရတာပဲ’

- ‘ဆက်လုပ်ရတော့ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘မလုပ်သင့်တာ မလုပ်ဖို့သိတဲ့အသိစိတ်က လက်မြှောက်အရှုံးပေးလိုက်တော့ ပြနေတဲ့ခံစားချက်ဆိုးတွေ ငြိမ်းသွားကြတာဖြစ်တာပေါ့’

- ‘အဲဒီတော့ ချမ်းသာတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘မချမ်းသာဖူးတဲ့ ချမ်းသာမျိုး ချမ်းသာတာပဲပေါ့’

- ‘အဲဒါ ကောင်းတယ်မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါဟာ သီဝဘုရားပူးတာပဲ’

- ‘ဘယ်လို ပျက်လို့လဲဘုရား’

♣ ‘သူ့မှာရှိတဲ့ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်တွေကို သူမပိုင်တော့တဲ့အထိ ဖြစ်တာတွေ ပျက်တယ်’

- ‘မမြင်မကြားနိုင်တော့လို့လား ဘုရား’

♣ ‘မဟုတ်ဘူး၊ မြင်တယ်၊ ကြားတယ်’

- ‘ဘယ်လိုပျက်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အဟုတ် မဟုတ်တာတွေဘဲ မြင်နိုင်ကြားနိုင်တာ ဖြစ်လို့ပဲ’

- ‘သီဝက ကမ္ဘာ့အဖျက်လုပ်ငန်းလုပ်တယ်ဆိုတာ အဲဒီလိုလား ဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲ’

- ‘ဒီလိုတွေအဖြစ်မခံရတာ ဘုန်းကြီးမှာ အရတော်တာပဲ ဘုရား’

♣ ‘သိလို့ရအောင်ယူနိုင်လို့ အရတော်တာတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့’

- ‘ဘာကြောင့် ဒီအရတော်တာ ရတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘လွတ်လပ်အောင်နေလို့ပဲ’

- ‘ဘုန်းကြီးရဲ့ လွတ်လပ်မှုတော့ ကြိုက်ပြီ ဘုရား’

♣ ‘လွတ်လပ်အောင်နေတဲ့အတွက် အကျည်းတန်တာတော့ ဖြစ်တာပဲ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီအကျည်းတန်တာကပဲ ဒီလိုဖြစ်တယ်ဆိုတော့ အကျည်းတန်အလှ ဖြစ်တာပေါ့’

- ‘ဟုတ်ပါ့ ဘုရား’

♣ ‘ပင်မစကား ပြန်ဆက်ကြဦးစို့’

- ‘ရတာကလေးနည်းနည်းအတွက် ပေးရတာများတယ်လို့ သိတော့ ဘာ ဆက်လုပ်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ငါ ငယ်ငယ်က ဘယ်လိုနေခဲ့သလဲ ပြန်အတွေးပေါ်တယ်၊ ငယ်ငယ်က ဘာ ကြိုက်တာမှလဲ မရှိဘူး၊ ဘာမုန်းတာမှလဲ မရှိဘူး၊ အဲဒီတုန်းက နေလို့ကောင်းလိုက်တာ၊ အခုလည်း ငါက အဲဒီလိုနေလို့ မရလို့လားဆိုတော့ မရစရာ ဘာမှ မရှိဘူးလို့ မြင်ပြီး အဲဒီလိုနဲ့ နေပြီး မြင်တာ၊ ကြားတာ၊ တွေ့တာ၊ သိတာတွေကို ငါမတားတော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်’

- ‘အဲဒီလိုလုပ်လိုက်တော့ ဘာသိဘာသာဖြစ်နေမှာပေါ့ ဘုရား’

-
- ♣ ‘သူ ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်နေမယ်လို့ ဆိုလိုတာလား’
  - ‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါဆို ဘာမှ မကျင့်တော့ဘူးပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒါပေါ့’
  - ‘ကိလေသာဝင်ပြီး သောင်းကျန်းတာခံရဖူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘မသောင်းကျန်းကြဘူး’
  - ‘ဘာဖြစ်လို့ အဲဒါတွေ မဝင်တာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီ အတွင်းကတော့ ဘယ်သိမှာလဲ’
  - ‘အခု အသိနဲ့ဆိုရင် သိမလား ဘုရား’
  - ♣ ‘သိတာပေါ့’
  - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ကိုယ်က တောနေဘုန်းကြီးလုပ်နေတာဆိုတော့ ဘယ်ပစ္စုပ္ပန်မြို့ဆွယ်မှုမှ မခံရတော့ ကိုယ့်မှာရှိမယ့် အနုသယကလည်း အခွင့်မရလို့ပေါ့’
  - ‘ဘာဆို ဘာမှ မကျင့်တော့တာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဥပုသ်ပြုတဲ့ကျောင်းက ဘုန်းကြီးက ဓုတင်ဆောက်တည်ကြရဲ့လား သတိပေးတာကို ဘယ်လို ပြန်ပြောမိတယ် မှတ်သလဲ’
  - ‘ပြောပါဦး ဘုရား’
  - ♣ ‘တောထဲနေတာပဲဘုရား၊ တောထဲနေတာကို ဆောက်တည်ပါ၏လို့ လုပ်ဖို့ လိုဦးမှာလားလို့ပဲ’
  - ‘ဘယ်လို ပြန်ပြောသလဲဘုရား’
  - ♣ ‘တောထဲနေတိုင်း မဆောက်တည်ရင် ဓုတင်ဘယ်ရမလဲ၊ လူဆိုးတွေ တောထဲနေတာ ဓုတင်ရမလားလို့ ပြောတာပေါ့’
  - ‘အဲဒါ ဘယ်လိုပြန်ပြောသလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ရဟန်းက တောထဲ နေတာဆိုတော့ မဆောက်တည်လည်း တောထဲမနေလို့ဖြစ်တဲ့ ကိလေသာ ခါတွက်တာ ဖြစ်ပြီးသားပဲလို့ပေါ့’
  - ‘ဘာဓုတင်မှ မဆောက်တည်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘ဆောက်တည်ရင် ဘာခုတင်တွေ ရမှာလဲ ဘုရား’

♣ ‘တောထဲနေတဲ့အာရညိကခုတင်၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ပဲ ဆောင်တဲ့ တိစိဝရိတ်၊ ဆွမ်းခံစားတဲ့ သပဒါနာစာရိက၊ သပိတ်ထဲပါတာစားတာ ပိဏ္ဏပါတိက၊ တစ်ထပ်စားတဲ့ ဧကသနိက်၊ လဲလျောင်းတာ မလုပ်တဲ့ နိဿဇ္ဇိက လေးငါးခြောက်ပါး ရမှာပေါ့’

– ‘ဥပုသ်ပြုကျောင်းက ဘုန်းကြီးကတော့ အကျည်းတန်လိုက်တာလို့ မြင်ပြန်မှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒီလို အကျည်းတန်လို့ သီဝ မပူးနိုင်တာဘဲ’

– ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား၊ ဘာမှ မကျင့်တော့ တောထွက်တာ ဘာအဓိပ္ပာယ် ရှိသေးလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာမှ အဓိပ္ပာယ် မရှိတော့ဘူးလို့ ထင်စရာပဲ’

– ‘ထင်စရာ ဖြစ်တာလောက်ပဲလား၊ တကယ်လည်း အဓိပ္ပာယ် မရှိတော့ဘူး မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘ဘာအဓိပ္ပာယ်မှ မရှိတာ ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ၊ တောထွက်နေတော့ တောထဲက ဘုန်းကြီး ဖြစ်နေတာဟာ အဓိပ္ပာယ် မဟုတ်ဘူးလား’

– ‘ဒါပဲလား ဘုရား’

♣ ‘တောထဲမှာနေတဲ့ဘုန်းကြီးနဲ့ မြို့ရွာမှာနေတဲ့ဘုန်းကြီး ပြုမူပြောဆိုကြံစည် တာတွေ အတူဖြစ်နိုင်ပါ့မလား’

– ‘တူလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီ မတူတာတွေဟာ တောကျောင်းမှာနေတဲ့ဘုန်းကြီးရဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေပေါ့’

– ‘အဲဒီ အချိန်က အဲဒါတွေ သိသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ဘယ်သိမလဲ၊ အစဆုံး တောကျောင်းဘုန်းကြီးအဖြစ် နေမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တုန်းက အဲဒီအဓိပ္ပာယ်ရှိတာ မတွေ့နိုင်ဘူးလား၊ ငါက အာရုံတွေကို မက်မောလွန်းသူပဲ၊ အာရုံတွေထဲနေရင် အာရုံက ငါ့လာမငြိလည်း ငါက အာရုံတွေကို

သွားငြိပြီး အာရုံတွေထဲကျလို့ ဘုန်းကြီးအဖြစ် ဒီတစ်သက် ပေးသင့်တယ်အသိ အပျောက်ခံရစရာပဲ၊ ဒီတော့ ဒါတွေ ဝေးရာနေမှလို့ဖြစ်တယ် မဟုတ်လား’

– ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘အခု အဲဒါဖြစ်နေတာဟာ အလကားဖြစ်နေတာမဟုတ်ဘဲ လုပ်လို့ဖြစ်နေတယ်လို့ မပေါ်လွင်ဘူးလား၊ အဲဒါ တွေဟာထူးခြားတဲ့ တောထဲနေတာရဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေပဲပေါ့’

– ‘ဘာမှ မကျင့်ဘူးဆိုပေမယ့် တောကျောင်းဘုန်းကြီးလုပ်နေတာဟာ ကျင့်တာ ဖြစ်နေတယ်လို့ ဆိုလိုတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တို့လည်း အဲဒါ အဲဒီအချိန်က ကျင့်တယ်လို့ မသိခဲ့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် အလုပ်က သိမှ အဖြစ်ဖြစ်တာမဟုတ်ဘဲ မသိလည်း လုပ်တဲ့အတိုင်းဖြစ်တာပဲ မဟုတ်လား’

– ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘အခုလို သိလာတဲ့အခါမှ သိရတာက စကျင့်တာမှာ သီလဖြစ်နေတာပဲ၊ စိတ်ထိန်းတာက သီလ မဟုတ်ဘူးပဲ၊ အစဆုံးကျင့်ရမယ့်သီလကို ကျင့်ရင် စိတ်ထိန်း နိုင်တာက မရောက်မဖြစ် ရောက်သွားရမယ့်အရာပဲ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒါ အဲဒီအချိန်ကတော့ မသိဘူး၊ စိတ်ထိန်းတာ မလုပ်တာဟာ အကျင့်မကျင့်တာလို့ မှတ်တာပဲ’

– ‘အဲဒီတော့ ဘာတွေလုပ်သလဲ ဘုရား’

စိတ်ထိန်းရပ်စဲ စိတ်လွတ် စောင့်ကြည့်

♣ ‘လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်၊ အိပ်ချင်ရင် အိပ်မယ်၊ ထိုင်ချင်ရင် ထိုင်မယ်၊ လမ်းလျှောက်ချင်ရင် လျှောက်မယ်၊ မလုပ်ချင်ဘဲ အကျင့်အဖြစ် ဘာမှ မလုပ်ဘူးလို့ဘဲ’

– ‘အိပ်တဲ့ဣရိယာပုထ် စွန့်ထားရာက ဒီလို ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့ လှအိပ်သွားမလား ဘုရား’

-
- ♣ ‘အစတော့ အဲဒီလိုပဲ ထင်ထားတာပဲ’
  - ‘မဖြစ်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီဆုံးဖြတ်ချက်ကို ညဘက်မှာ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာ၊ ဆုံးဖြတ်ပြီး ချိန်မှာ ဘာလုပ်ချင်သလဲလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မေးကြည့်တော့ ဒီလိုထိုင်နေတာပဲ လုပ်ချင်တယ်လို့ အဖြေထွက်လို့ ဆက်ထိုင်နေလိုက်တယ်’
  - ‘အမှောင်ထဲမှာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘စိတ်ကူးတွေ မဖြစ်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘စိတ်ကူးကတော့ သိတဲ့အတိုင်းပဲ အိပ်မနေရင်ဖြစ်ဖြစ်၊ အာရုံတစ်ခုမှာ မထားရင် ဖြစ်ဖြစ် မပေါ်ဘဲ ဘယ်နေပါ့မလဲ’
  - ‘အဲဒီစိတ်ကူးကို ဘယ်လိုလုပ်ပစ်ဖို့ စိတ်ထဲမှာ ရှိသလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘယ်လိုမှ လုပ်ပစ်မယ်လို့ စိတ်ကူးမရှိတော့ဘူး’
  - ‘အဲဒီ စိတ်ကူးက ဘာကို သိတဲ့စိတ်ကူးပေါ်တာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ရွှေတိဂုံပေါ် ရောက်နေတဲ့စိတ်ကူးပဲ’
  - ‘အဲဒါပြီးတော့ ဘာစိတ်ကူးဖြစ်သလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဪ ခြေတိဂုံသိတဲ့စိတ်ကူးပေါ်တယ်လို့ သိတဲ့စိတ်ကူးပေါ်တယ်’
  - ‘ပြီးတော့ရော ဘုရား’
  - ♣ ‘ရွှေတိဂုံသိတဲ့စိတ်ကူးကို ရွှေတိဂုံသိတဲ့စိတ်ကူးပဲလို့ သိတဲ့စိတ်ကူးပေါ်တော့ ရွှေတိဂုံသိတဲ့စိတ်ကူးက စိတ်ကူးတဲ့နေရာပဲ ကျန်နေတာကို သိတဲ့စိတ်ကူး ထပ်ပေါ်တယ်၊ အဲဒီရွှေတိဂုံသိတဲ့စိတ်ကူးဖြစ်သွားတဲ့နေရာက ဘာမှ မရှိတာဆိုတော့ ဘယ်တော့မှ မပျက်တဲ့ အတွက် အဲဒီရွှေတိဂုံသိတဲ့စိတ်ကူး ပျက်သွားလို့ မရှိတဲ့နေရာကို သိတဲ့စိတ်ကူးကလည်း မပျက်ဘဲ ဒီအတိုင်း သိနေတာ ဖြစ်တယ်’
  - ‘ဆန်းဆန်းပြားပြား ဖြစ်တာပဲ ဘုရား’

♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ စိတ်ကူးတွေဟာ ဖြစ်ပြီးရင် ပျက်ကြတာပဲ၊ ပျက်ပြီးရင်လည်း နောက်စိတ်ကူးတစ်ခု အလိုလိုပေါ်လာလို့ အရင်စိတ်ကူးရဲ့ ပျက်သွားလို့ မရှိနေတဲ့နေရာ ဆိုတာ ဖြစ်ရိုး မရှိတာဘဲ’

– ‘အဲဒီလို ဖြစ်နေတာ ဘယ်လောက်ကြာသလဲ ဘုရား’

♠ ‘မိနစ်တော်တော်ကြီးလောက် ကြာမယ်ထင်တယ်’

– ‘အဲဒီအပေါ် ဘယ်လိုသဘောထားသလဲ ဘုရား’

♠ ‘ဒါက မတော်တဆ ဖြစ်တာပဲ၊ နောက် ဒီလိုဖြစ်ချင်ရင်များ ဖြစ်ဦးမလားလို့ ဖြစ်တယ်’

– ‘အဲဒါ စမ်းသပ်မကြည့်ဘူးလား ဘုရား’

♠ ‘ဘယ်နေ့မလဲ’

– ‘ဘယ်လိုတွေ့ရသလဲ ဘုရား’

♠ ‘နောက်လုပ်ကြည့်တာလည်း ဖြစ်တာတွေ့ရတယ်’

– ‘ဘယ်လို လုပ်ကြည့်တာလဲ ဘုရား’

♠ ‘သူဟာသူ စိတ်ကူးတာကိုကြည့်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးနေတဲ့အခါ မမျှော်လင့်တဲ့ သူဟာသူ စိတ်ကူးတစ်ခု ဖြစ်လာတယ်’

– ‘အဲဒါက ဘာကို စိတ်ကူးမိတာလဲ ဘုရား’

♠ ‘တံမြက်စည်း တစ်ချောင်းအကြောင်းပဲ’

– ‘တံမြက်စည်းက ကျောင်းမှာ ရှိလို့လား ဘုရား’

♠ ‘မရှိဘူး’

– ‘ဖြစ်ပုံ ပြောပါဦး ဘုရား’

♠ ‘တံမြက်စည်း စိတ်ကူးကို သိတဲ့စိတ်ကူးပေါ်တော့ တံမြက်စည်းစိတ်ကူး သေတဲ့နေရာ တွေတာပဲ’

– ‘အဲဒီ သိတဲ့စိတ်ကူးကတော့ မပျက်ဘူးလား ဘုရား’

♠ ‘တံမြက်စည်းစိတ်ကူး သေတဲ့နေရာက အဲဒီစိတ်ကူးကို သိရတဲ့စိတ်ကူးရဲ့ အသိခံအာရုံဖြစ်တော့ အဲဒီအာရုံက မပျက်တော့ အဲဒါကိုသိတဲ့ စိတ်ကလည်း မပျက်ဘူး၊

တောက်လျှောက်သိနေတာပဲ’

– ‘အဲဒီအသိက ထားသလောက်ကြာကြာနေသလား၊ သူ့ကိုလည်း

ဘယ်လောက် ကြာကြာထားသလဲဘုရား’

♣ ‘မိနစ်တော်တော်ကြီးလောက် ကြာအောင်ပဲ’

– ‘ကြာကြာ ထားမကြည့်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘လိုတယ် မထင်လို့ဘဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီလို ထင်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို ဖြစ်ချင်တဲ့အချိန်မှာ ဖြစ်လို့ရတာကို သိနေပြီ ဖြစ်လို့ပဲ’

– ‘အဲဒါ ဘာဖြစ်တာလို့ သိသလဲ ဘုရား’

♣ ‘မသိဘူး’

– ‘အသုံးကျတယ်လို့ရော သိသလား ဘုရား’

♣ ‘သိတယ်’

– ‘ဘယ်လို အသုံးကျတယ်သိတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဥပမာပြောကြည့်မယ်’

– ‘ပြောပါ ဘုရား’

♣ ‘သားရဲတိရစ္ဆာန်တွေ ပေါတဲ့တောအုပ်ထဲမှာ အဲဒါတွေရဲ့ အနှိပ်စက်မခံရအောင် လုံခြုံတဲ့ လိုဏ်ဂူတစ်လုံးရှိတယ်ဆိုရင် အဲဒီဂူဟာ အဲဒီလူအတွက် အသုံးကျတဲ့အရာ မဟုတ်လား’

– ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကြိုက်စရာ၊ မုန်းစရာတွေ ပေါတဲ့တောမြိုင်ကန္တာရထဲကလူလို့ မြင်ပြီး အဲဒါတွေက မျှဝါးစားသောက်တာ မခံရအောင် ဒီအာရုံက လိုဏ်ဂူလို အသုံးချလို့ အသုံးကျတဲ့အရာပဲလို့ပေါ့’

-
- ‘သိပ်ကြီး ပျော်သွားလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ကိုယ့်ရဲ့တောကျောင်းနေတဲ့ဘဝ အောင်မြင်ပြီလို့အထိ မြင်သွားတာပဲ’
  - ‘ဘယ်လိုအောင်မြင်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘နောက်က အဖြစ်တွေဆီ စိတ်ကူးသွားတာက တောကျောင်းနေရတာရဲ့ အန္တရာယ်ပဲ၊ အဲဒါကို သတ်ပြစ်နိုင်တာက ဒီအသိပဲ မဟုတ်လား’
  - ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒီတော့ ငါ့စိတ်ကူးပြည့်ဝပြီလို့ ဖြစ်တော့တာပေါ့’
  - ‘အဲဒီ အသိက ကိုယ်က မသိနေတဲ့အသိလည်း မဟုတ်ဘူးပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘တောက်လျှောက်သိနေတာပဲ’
  - ‘အဲဒီ အသိခံအာရုံဟာ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်တယ်လို့ မထင်မိဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘မထင်ဘူး’
  - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ မဂ်ဖိုလ်တွေ ပွားမှ သိတာပဲ၊ ကိုယ်က အဲဒါတွေ ပွားတာ မဟုတ်ဘူးဖြစ်တော့ ကိုယ်သိတာ အဲဒါလို့ မထင်တာဘဲ’
  - ‘အဲဒါကို သိတဲ့အသိကိုရော မဂ်လို့ မထင်ချင်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘မဂ်ဆိုတာ မဂ္ဂင်တွေ ရှိရတယ်၊ အခု ငါသိတာမှာ ဘာမဂ္ဂင် ရှိလို့လဲ၊ ဒီသိတာဟာ သိတာပဲ ဖြစ်နေလို့ပဲ၊ ပြီးတော့လည်း အဲဒါတွေဟာ မြင့်မြတ်သူတွေရဲ့ ပစ္စည်းတွေပဲ၊ ကိုယ်နဲ့ မဆိုင်တာတွေလည်း ဖြစ်လို့ပဲ’
  - ‘ကိုယ်က ကိုယ့်ကိုယ်မှာပါတဲ့ ပါမ္မာဒလို့ သဘောထားတော့ အဲဒီလို မမြင်တာ ပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘အဲဒါကို ဆက်ကာဆက်ကာ လုပ်နေသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘မလုပ်ဘူး’

-
- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘လုပ်စရာအကြောင်းမပေါ်လို့ဘဲ’
  - ‘လုပ်စရာအကြောင်းဆိုတာက ဘယ်လိုဟာလဲဘုရား’
  - ♣ ‘ကိုယ့်စိတ်က ကိုယ့်ဆီမှာမရှိဘဲ မရှိတော့တဲ့နောက်အကြောင်းတွေဆို ပြန်သွားတာဟာ တောကျောင်းမှာ မပျော်ဖို့အကြောင်းဘဲ’
  - ‘အခု အဲဒါတွေ မပေါ်တော့လို့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘ဘာကြောင့် အဲဒါတွေက မပေါ်ကြတော့တာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒီအသိပေါ်လိုက်တာက အဲဒါတွေ မပေါ်စေသလားအောက်မေ့တာပဲ၊ တစ်ခါတစ်ခါ ငါးရက်တစ်ခါ ဆယ်ရက်တစ်ခါ ဆိုသလိုပဲ ပေါ်တယ်၊ ပေါ်ရင်လည်း အဲဒါ သေတဲ့နေရာ ကြည့်လိုက်တာပဲ’
  - ‘ဟန်ကျလိုက်လေ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တကယ် ဟန်ကျသွားတာပဲ’
  - ‘ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ဘူးဆိုပြီး ဘာအလုပ်မှ မလုပ်တော့ဘူးပေါ့ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒီလို အားနေတာလည်း ဖြစ်ဘူးတာမှ မဟုတ်တာဆိုတော့ အလုပ်နဲ့တူတဲ့ အလုပ်တစ်ခုတော့ လုပ်မိတာပေါ့’
  - ‘ဘာအလုပ်ကို လုပ်တာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ပစ္စည်းလေးပါး သုံးစွဲတာမှာ သုံးစွဲတာရဲ့အလျောက် သုံးစွဲခြင်းအကြောင်း အလျောက် သိနေအောင် လုပ်တာပဲပေါ့’
  - ‘အဲဒါ အရင်က မလုပ်ဖူးဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘မလုပ်ဖူးဘူးလို့ဘဲ ပြောရမယ်’
  - ‘အဲဒါက ပုတီးစိပ်ရတာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘မဟုတ်ဘူး’
  - ‘ကိုရင်တွေ ပုတီးစိပ်ကြတာ အဲဒါပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’

-
- ‘ဒီလိုဆိုတော့ ဒါတွေဟာ ပုတီးစိပ်စရာတွေပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါက အခုတော့ အဲဒီလို နားလည်နေကြတာ ခံရတယ်၊ တကယ်တော့ ပုတီးစိပ် မဟုတ်တာဘဲ’
  - ‘ဘာဖြစ်လို့ ပုတီးစိပ်စရာလို့ သိနေကြတာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ပုဏ္ဏားမျိုးက ဘုန်းကြီးလုပ်ပြီး ထင်ရှားတဲ့ဗမာ နောက်ဆုံးနားကဘုရင်ရဲ့ အားအကိုးခံဘုန်းကြီးက ရှင်ကျင့်ဝတ်စာအုပ် ရေးခဲ့တယ်၊ အဲဒီမှာ ဒါကို ပုတီးစိပ်လေးပုဒ်လို့ နာမည်ပေးခဲ့တော့ ပုတီးစိပ်စရာလို့ သိကုန်ကြတာပဲ’
  - ‘လယ်တီဆရာတော်တို့လို ဘုန်းကြီးတွေရဲ့ ဓာတ်ပုံတွေမှာ ပုတီးလက်စွဲနေတာ တွေရတာ အဲဒါကြောင့်လား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီလိုလည်း ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဗမာပြည်ဘုန်းကြီးတွေရဲ့ လက်ထဲ ပုတီးရောက်တာ အင်းဝခေတ်နောက်ပိုင်းလောက်ကဆိုတော့ ဟုတ်ကောင်းမှလည်း ဟုတ်မယ်’
  - ‘ဒီအရင်က ဘုန်းကြီးလက်ထဲ ပုတီးမရှိဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘ပုဂံ ရှင်အရဟံပုတီးစိပ်နည်းဆိုတာ ကြားဖူးပါတယ် ဘုရား’
  - ♣ ‘ထွင်တာတွေပေါ့’
  - ‘ရှင်သီဝလိရုပ်တွေမှာလည်း ပုတီးပါတာ တွေရတယ် ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘုန်းကြီးတွေ လက်ထဲ ပုတီးရောက်ပြီးမှ ထုတဲ့ရုပ်တုဖြစ်လို့ပေါ့’
  - ‘အင်းဝနောက်ပိုင်း ပုတီးက ဘယ်ကလာလို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘တိဘက်တွေဆီကလို့ ဆိုတာပဲ’
  - ‘တွင်ကျယ်တာက ပုဏ္ဏားဆရာတော်စာအုပ်ကြောင့်ပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီဆရာတော်က စာစောင်းထက်ပုံရတယ်’
  - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘မင်းတုန်းဘုရင်က ပိဋကတ်ကို ကျောက်ထက်အက္ခရာတင်ပြီး သင်္ဂါယနာ လုပ်တာပြီးတော့ ဓမ္မဝိနယ ပြန်တမ်းလုပ်ချင်လို့ အဲဒါကို အဲဒီဘုန်းကြီး အရေးခိုင်းတာ

အဲဒီဘုန်းကြီးကလည်း ရေးတယ်၊ စာအုပ်တွေ ဖတ်ရဖူးတယ်’

– ‘ဘာတွေ ရေးထားတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုန်းကြီးတွေ မြို့ထဲ ဘယ်လိုမသွားရ အစရှိတာတွေပဲ၊ တကယ့် ဓမ္မဝိနယ ပြန်တာမဟုတ်တော့ မှတ်လည်း မထားမိဘူး’

– ‘အမှားကြီးလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဗန်းမော်ဆရာတော်က အဲဒါပေါ့၊ အနောက်တောင်က နွားသိုး ချိုကျိုးချင်လို့လား ဘာညာနဲ့ စာချိုးခဲ့တာပဲ’

– ‘အဲဒါ အဲဒီပြန်တမ်းအတွက်လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်လို့ ကြားဖူးတယ်’

– ‘ဘာတွေ မှားလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အကုန်ပေါ့’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဓမ္မဝိနယပြန်တမ်း မသိလို့မှားတာပဲ’

– ‘ဓမ္မဝိနယပြန်တမ်းဆိုတာက ဘာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အခုခေတ်မှာ ပါတီကြီးတွေ ပြည်လုံးကျွတ် ညီလာခံတယ်ဆိုတာ ရှိတယ် မဟုတ်လား’

– ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ ဘာလုပ်ကြတာလဲ’

– ‘အချက်နှစ်ချက်ပါ ဘုရား’

♣ ‘ဘာတွေလဲ’

– ‘ပါတီက ကိုင်စွဲတဲ့ ပေါ်လစီက အရင်က ဘယ်လို ရှိတယ်၊ အခု အရင်ကနဲ့ ကွဲပြီး ဘယ်လို ချမှတ်တယ်ဆိုတာနဲ့ ပါတီစည်းကမ်းလည်း ဒီလိုပဲ အရင်ရှိတာနဲ့ ဘယ်ဟာတူတယ်၊ ဘယ်ဟာ ကွဲတယ်ဆိုတာတွေ ဆုံးဖြတ်ကြတာတွေပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတွေကို အစည်းအဝေးပြီးရင် ဘယ် ပေါ်လစီနဲ့ ဘယ်ပါတီစည်းကမ်းတွေဟာ ပါတီရဲ့ ပေါ်လစီနဲ့ စည်းကမ်းဖြစ်တယ် မကြေညာဘူးလား’

-
- ‘ကြေညာရတာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒီလိုပဲ’
  - ‘ဒီလိုဆိုတာ ချဲ့ပြောပါဦး ဘုရား’
  - ♣ ‘သင်္ဂါယနာဆိုတာ ဘုရားဟောတရားကို အပြည့်ချဉ်းကပ်တဲ့ သာသနာရဲ့ ဥပသမ္ပန္နဖြစ်သူ တရားဖြန့်ဝေတဲ့တာဝန် ယူထားကြသူတွေ ဆိုင်ရာအားလုံးရဲ့ ညီလာခံကြီးပဲ’
  - ‘သင်္ဂါယနာပွဲဆိုတာ အဲဒီလိုလို့ မသိမိဘူး ဘုရား’
  - ♣ ‘အခမ်းအနားက ကြီးတော့ အစိတ်အစိတ်တွေပဲ မြင်လို့ ပေါင်းပြီး သိရမယ့်အသိ မသိတာဘဲ’
  - ‘အဲဒီသံဃာက ဘာကိစ္စ ညီလာခံတာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီသံဃာတွေ ဆောင်နေကြရတဲ့ အချက် နှစ်ချက် ရှိတယ်’
  - ‘ဘာတွေလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘သံဃာအဖွဲ့ စည်းကမ်းနဲ့ သံဃာတွေ သယ်ပိုးဖြန့်ပေးနေရတဲ့တရားပေါ့၊ အဲဒါကို ဝိနယနဲ့ဓမ္မလို့ ပြောရတာပဲ၊ အဲဒါနှစ်ခု ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးဖို့ ညီလာခံရတာပဲ’
  - ‘အဲဒါမှာ ဘာညှိနှိုင်းဆွေးနွေးစရာ ရှိလို့လဲဘုရား’
  - ♣ ‘ဘာဖြစ်လို့ မရှိဘူးထင်တာလဲ’
  - ‘ဘုရားက ဟောထားတာပဲ၊ ဘုရားဟောတဲ့အတိုင်း စာအုပ်တွေထဲ ရှိပြီးသား ဖြစ်လို့ပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီအတိုင်းဆိုရင် ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးတဲ့ ညီလာခံလုပ်စရာမလိုသလိုတော့ ဖြစ်တာပေါ့’
  - ‘ပွဲလမ်းလုပ်ချင်လုပ်ပါတယ်ဆိုရင်တော့ လုပ်စရာရှိတာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘာညှိနှိုင်းမှာလဲ’
  - ‘ဒီနိုင်ငံကစာအုပ်နဲ့ ဟိုနိုင်ငံကစာအုပ် တခြားနိုင်ငံကစာအုပ်၊ အဲဒီလိုစာအုပ်တွေ တိုက်ကြည့်ပြီး ကွဲလွဲနေတာရှိရင် ဘာဖြစ်သင့်တယ် ဆုံးဖြတ်တာလုပ်ဖို့ ညှိနှိုင်းရမှာပေါ့ဘုရား’
  - ‘ဒါကလေးပဲလား’
  - ♣ ‘ဒါကတော့ ပဓာနရယ် မဟုတ်ဘူးပေါ့၊ ကုသိုလ်ပွဲကြီး ဘယ်လောက်

ကြီးကျယ်အောင် ဆင်ယင်နိုင်တယ်ဆိုတာ ပြဖို့က ပဓာနပေါ့ ဘုရား’

– ‘ဒီလိုဆိုတော့ ရှိုးပဲ့သံဃာ့ညီလာခံကြီးပေါ့’

♣ ‘အဲဒီလို မဖြစ်အောင် အဲဒီသံဃာ့ညီလာခံက ဘာတွေ ညှိနှိုင်းရမှာလဲ ဘုရား’

– ‘ဘုရားဟောထားတဲ့ စကားတွေကို ညှိနှိုင်းရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဟောပြီးသား စကားဟာ စာနဲ့တင်ထားပြီးလို့ အပျောက်အရှုလည်း မရှိဘူး၊ ညှိနှိုင်းရမှာက အဲဒီစကား တော်တွေကပြောတဲ့ အကြောင်းအရာလို့ဆိုတဲ့ လူတွေလုပ်လို့ ဖြစ်တာတွေကိုပဲ’

– ‘အဲဒါ နားလည်အောင်ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားက သံသရာလည်နေကြတဲ့ လူ့လောကကို သံသရာက လွတ်အောင် ဟောတာပဲ၊ အဲဒါလွတ်အောင် ဘယ်လို ဟောပြောချက်ကို ဘယ်လို နားလည်ကြပြီး ဘယ်လို လုပ်ကြရမှာကို ညှိနှိုင်းကြရမှာပဲ’

– ‘ဒါက ဓမ္မညှိနှိုင်းမှုအတွက် ညှိနှိုင်းပုံပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဝိနယညှိနှိုင်းတာလည်း ဘုရားဟောအတိုင်းပဲဆိုရင် အဲဒါတွေက စာတွေပေါ် ရောက်နေပြီဖြစ်လို့ ဘာမှ ညှိနှိုင်းစရာ မရှိဘူးမဟုတ်လား’

– ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီ ဝိနယဟောချက်စာတွေက ပြောတဲ့အကြောင်းအရာတွေဟာ ဒီနေ့ပြောင်းလဲ လာတဲ့ လူ့လောကနဲ့အညီ ထားသင့်တယ်၊ ပယ်သင့်တယ် ညှိနှိုင်းကြရမှာပဲ’

– ‘စာတွေမှာ ဘယ်စကားလုံးဟာ ဘုရားဟောတယ်၊ မဟောဘူး ညှိနှိုင်းရမှာ မဟုတ်ဘဲ အဲဒါတွေက ပြောတဲ့အကြောင်းအရာတွေ သင့်သေးသလား၊ မသင့်တော့ဘူးလား ညှိရကြမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီ ညှိနှိုင်းပြီးတာကို သံဃာက ဘယ်ဓမ္မဝိနယတွေကို ကိုင်စွဲကျင့်သုံးမယ်လို့ ကြေညာတာဟာ ဓမ္မဝိနယပြန်တမ်း ထုတ်တာပဲ’

– ‘အဲဒါ သဘောပေါက်ပြီး ဒီပြောချက်တွေနဲ့ စပ်ပြီး မေးချင်တာတွေ ပေါ်လာတယ် ဘုရား’

♣ ‘ဘာတွေလဲ’

- ‘ဒီနေ့ကမ္ဘာမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာနိုင်ငံတွေ ရှိကြတာ ထေရဝါဒချည်း မဟုတ်ဘူး၊ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံတွေကလည်း ရှေးကလို ခြံစည်းရိုးခြားထားတာ မဟုတ်တာဆိုတော့ ထေရဝါဒချည်း သံဃာ့ညီလာခံလုပ်ဖို့ မဟုတ်တော့ဘဲ ဗုဒ္ဓဘာသာလုံးဆိုင်ရာ ညီလာခံလုပ်ပြီး ဓမ္မဝိနယပြန်တမ်း ထုတ်နိုင်မှ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အင်အားဟာ ကမ္ဘာမှာ ထင်ရှားတောက်ကြွား လာမယ် မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘အလွန်ကောင်းတဲ့ အကြံဉာဏ်ပဲ’

- ‘မဖြစ်နိုင်တဲ့ဆရာ အဆက်ဆက်က တခြားစီ ရပ်တည်လာခဲ့ကြတာဆိုတော့ ညှိနှိုင်းစရာတွေတော့ ဒုနဲ့ဒေး ရှိစရာပေါ့၊ ‘အကျိုးပြုနိုင်တာ ထား၊ အကျိုးမပြုနိုင်တာ သွား’ ဒီလို ညှိကြရင် မရစရာ မရှိဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ လောကကို ဦးဆောင်ပြုပြင်မယ့်သူတွေပဲ အချင်းချင်း နားမလည် နိုင်တာတွေနဲ့ နေကြတာထက် နားမလည်စရာရှိရင် စွန့်ပစ်တာ လုပ်သင့်တာပဲ’

- ‘အခုခေတ်က အင်တာနက်ရှိပြီဖြစ်လို့ အခေါက်ခေါက် အသွားအပြန်တွေနဲ့ ကုန်ကျမှုလည်း မများနိုင်တာကြောင့် မလုပ်နိုင်စရာလည်း မရှိဘူး ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ပထမတော့ ပြည်တွင်းမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ တစ်သံတည်းဖြစ်အောင် ညှိ၊ နောက် နိုင်ငံတကာနဲ့ အဲဒီပြည်တွင်းက အသံရတာတွေ ထပ်ညှိလိုက်ရင် ခက်စရာ ဘာရှိတော့သလဲ’

- ‘ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓဘာသာ သင်္ဂါယနာ မျှော်လင့်လို့ရပြီပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ပစ္စဝေက္ခဏာ ပြောရင်းက ပုတီးရောက်သွားပြီး အဲဒါ တွင်ကျယ်စေသူကို ဓမ္မဝိနယပြန်တမ်းဝေဖန်ရင်း ဒီစကားတွေဘက် ထွက်လာတာ၊ အဲဒါ တော်ကြဦးစို့’

- ‘ဘေးထွက်စကားကလေးဖြစ်ပေမယ့် အဖိုးတန်အကြံဉာဏ်ကလေး ဖြစ်လို့ ဆက်မေးနေတာပါ ဘုရား’

♣ ‘ပစ္စဝေက္ခဏာကို စာသင်သား သီတင်းသုံးဖော်တိုင်း ပုတီးတစ်ပတ်လောက် အနည်းဆုံး စိပ်ကြတယ်၊ တို့တော့ ပုတီးတောင် မရှိဘူး၊ စိပ်ဖို့ တိုက်တွန်းကြတိုင်း တို့ဘာမှ မိမိခံနေတာမရှိလို့ လုပ်ဖို့မလိုဘူး ပြန်ပြောလိုက်တာပဲ’

- ‘ပုတီးမစိပ်ရင် ကုသိုလ်မရဘဲနေမှာစိုးလို့ စိပ်ကြတာလား ဘုရား’

♣ ‘မဟုတ်ဘူး’

– ‘ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ စိပ်ကြတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အကြွေးသုံးဆောင်တာဖြစ်မယ်လို့ ပြောထားတာရှိတော့ သုံးဆောင်တာအတွက် ကြွေးဆပ်တဲ့အနေနဲ့ စိပ်ကြတာပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးက ကြွေးမကြောက်လို့လား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို အကြွေးတင်မယ် မထင်လို့ဘဲ’

– ‘အခုတောထဲမှာ ရောက်တော့ အကြွေးတင်မယ် ပြန်ပြီးထင်လာလို့လား ဘုရား’

♣ ‘မဟုတ်ဘူး’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘တောမရောက်ခင်ကတော့ လုပ်စရာတွေလည်း ရှိနေတာဆိုတော့ ပစ္စဝေက္ခဏာ သီလကို ဖြည့်စလည်းမရှိတော့ မဖြည့်ဖြစ်ဘဲ တောထဲမှာတော့ ပြောင်းပြန်ဖြစ်သွားတော့ အားနေတော့လည်း ဒီသီလ ဖြည့်တာလုပ်တာပဲ’

– ‘ပစ္စဝေက္ခဏာက သီလလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘ဘာသီလလည်း ဘုရား’

♣ ‘စာရိတ္တသီလပဲ’

– ‘နှစ်ရာနှစ်ဆယ် ခုနှစ်သွယ် သိက္ခာတွေကလည်း စာရိတ္တသီလတွေပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဝါရိတ္တသီလတွေ များတယ်’

– ‘အဲဒါက ဘယ်လိုခွဲတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘တားမြစ်တာ လိုက်နာတာက ဝါရိတ္တသီလ၊ ပြုကျင့်စရာ လိုက်နာပြုကျင့် တာက စာရိတ္တသီလပေါ့’

– ‘တောထဲမှာဆိုတော့ သီလတွေ ပြည့်နေဖို့ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ပါတိမောက်သီလတွေ ပျက်စရာလည်း မရှိ၊ ဣန္ဒြေတွေလည်း ပျက်စရာမရှိ၊ အသက်မွေးမှုမှာလည်း မလျော်မကန် ပျက်စရာမရှိ၊ ပစ္စည်းသုံးတာကို ဆင်ခြင် တာကလေး ဖြည့်လိုက်ရင် သီလတွေနဲ့နေတာ ဖြစ်ဖို့ပေါ့’

– ‘ဒါတွေဟာ တောထဲနေလို့ရတဲ့ လုပ်ရပ်တွေပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘အဲဒီ ပစ္စုပ္ပန်ကာသီလဖြည့်တာက ငယ်ငယ်ကရလာတဲ့ ပါဠိကို အထပ်ထပ် ရွက်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်တာ လုပ်တာလား ဘုရား’

♣ ‘မဟုတ်ဘူး’

– ‘ဘယ်လို ဆင်ခြင်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဆွမ်းဖြစ်ဖြစ်၊ သင်္ကန်းကျောင်းနဲ့ ဖိနပ်တောင်ဝှေး၊ ဆေးဝါးဖြစ်ဖြစ်၊ အဲဒီ ပစ္စည်းသုံးဆောင်တာတွေ အချိန်နေရာနဲ့ အမှုအမျိုးမျိုးအလျောက် သုံးဆောင်ခြင်းအကြောင်း တွေဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု မတူကြဘူး’

– ‘သင်္ကန်းဝတ်တာမှာ အချိန်၊ နေရာ အမှုတွေအလျောက် ဝတ်ခြင်းရဲ့ အကြောင်းက ဘယ်လိုပြောင်းလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အေးတဲ့အခါ သင်္ကန်းဝတ်တယ်မဟုတ်လား’

– ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘အေးတဲ့အခါ သင်္ကန်းဝတ်တာမှာ အကြောင်းက ဘာဖြစ်သလဲ’

– ‘အေးတာ မဖြစ်ဖို့ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ပူတဲ့အခါ ဝတ်တာအကြောင်းကရော’

– ‘ပူတာမဖြစ်ဖို့ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘သင်္ကန်းကတော့ ဒီသင်္ကန်းဝတ်တာပဲ မဟုတ်ဘူးလား’

– ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဝတ်ခြင်းရဲ့အကြောင်း တူရဲ့လား’

– ‘မတူဘူးပေါ့ဘုရား’

-
- ♣ ‘အဲဒါမှာ အေးလို့ဝတ်တာကို ပူတာမဖြစ်အောင် သင်္ကန်းဝတ်တယ်လို့ ဆင်ခြင်ရင် အကြောင်းမှန်ဆင်ခြင်တာ ဟုတ်သေးတော့ရဲ့လား’
- ‘အကြောင်းမှားဆင်ခြင်တာ ဖြစ်ပြီပေါ့ ဘုရား’
- ♣ ‘ဆင်ခြင်တယ်ဆိုတာ အသိစာရင်းသွင်းတာပဲ’
- ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ပွဲရုံ သင်္ဘောဆိပ်တွေမှာ ပစ္စည်းသွင်းတာ၊ ထုတ်တာတွေလုပ်တဲ့အခါ ဂရုစိုက်တဲ့ တုတ်တံကလေးတွေ ပေးတာယူတာတွေဖူးတယ် မဟုတ်လား’
- ‘တွေ့ဘူးပါတယ် ဘုရား’
- ♣ ‘အဲဒါ ဘာလုပ်တာလဲ’
- ‘မမှားဖို့ မှတ်တာပေါ့ ဘုရား’
- ♣ ‘ဘာပစ္စည်း၊ ဘယ်လောက် သွင်းတာ၊ထုတ်တာ မှတ်တာလုပ်ဖို့ မဟုတ်လား’
- ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
- ♣ ‘အခုလည်း ဘယ်အတွက် ဘာပစ္စည်းသုံးတယ်ဆိုတာ အသိစိတ်(ဦးနှောက်)ထဲ စာရင်း သွင်းတာပဲ’
- ‘ဘာလုပ်ဖို့ ဒီစာရင်းက သွင်းရတာလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ပွဲရုံက စာရင်းသွင်းတာ အပျော်လုပ်တာလား’
- ‘စာရင်း ရှင်းနိုင်အောင်လို့ သွင်းတာပဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ပစ္စုပ္ပန်ကာလလည်း ဘာပစ္စည်း ဘာအကြောင်းကြောင့် သုံးစွဲတယ်ဆိုတဲ့ စာရင်း မရှိရင် အဲဒါတွေနဲ့ စပ်ပြီး တွက်ချက် တွေးခေါ်တဲ့အခါ စာရင်းရှုတ်မနေလောက်ဘူးလား’
- ‘စာရင်းမရှိတော့ တွက်လို့ မရတာ ဖြစ်မှာပေါ့ ဘုရား’
- ♣ ‘မှားသွင်းမိရင်ရော စာရင်းရှင်းလို့ရပါ့မလား’
- ‘မရဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘စာရင်းရှင်းလို့မရရင် အဲဒီအကြောင်းတွေကို အသိကအမှန်အတိုင်း သိလို့ရပါ့မလား’

– ‘မရနိုင်ဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒါကြောင့် ဒီပစ္စုပ္ပန်ကာလကလုပ်တဲ့ အလေ့အထကို လုပ်ရတဲ့အလေ့အထဖြစ်လို့ စာရိတ္တသီလလို့ ပြောရတာပဲ။ ဒီသီလမရှိရင် အမှန်အတိုင်းအသိမရှိလို့ ဒီသီလကို အသိပညာအတွက်ဖြစ်လို့ ‘ပညာသီလ’လို့ ပြောရတာပဲ’

– ‘အသိပညာဆိုတာ မွေးရာပါပစ္စည်း မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အသိပညာဟာ ပြုလုပ်တဲ့အချက်အလက်တွေကို တွက်ချက်ရာက ဖြစ်လာတာပဲ။ မွေးရာပါ ဘယ်ဟုတ်မလဲ၊ ဟုတ်တယ်ထင်ရင် အဲဒီအချက်အလက်တွေ ဖျောက်ကြည့်ပေါ့၊ ဘာသိမှာလဲ’

– ‘ဒီပစ္စုပ္ပန်ကာလသီလဟာ ပညာတည်ဆောက်တဲ့ သီလပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ပညာတည်ဆောက်တဲ့သီလက ဒီတစ်ခုတည်းတော့ မဟုတ်ဘူး၊ သီလတိုင်းပဲ ပညာတည်ဆောက်တာတွေ ချည်းပဲ။ သီလမရှိရင် ပညာဆိုတာ မဖြစ်နိုင်တာဘဲ။ ပညာဆိုတာ မရှိပြန်ရင်လည်း သီလ မရှိနိုင်ပြန်တာဆိုတော့ ပညာနဲ့ သီလက အချင်းချင်း အထောက်အကူ ပြုတာတွေပဲ’

– ‘ဒီလိုဆိုတော့ ဆွမ်းသင်္ကန်းကျောင်းဆေးဝါး အသုံးအဆောင်တွေက အချိန်နဲ့ တပြေးညီ သုံးနေတာတွေဆိုတော့ ပြီးတော့လည်း အဲဒီသုံးစွဲခြင်းရဲ့အကောင်းတွေကလည်း တစ်မျိုးမှာ တစ်ခုနစ်ခု မဟုတ်တော့ အမြဲအလုပ်လုပ်နေရမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အလုပ်များလို့ မဆင်ခြင်ရင် အသိစိတ်ဦးနှောက်ထဲ ဘာဝင်စွက်သွားမှန်း မသိတာတွေ ဖြစ်မှာပဲ။ စာရင်းရှင်းချင်တဲ့အခါ ဘာအသိမှ မရတာဖြစ်မှာပေါ့’

– ‘ဒီလိုဆိုတော့ ဒီလုပ်ငန်းတွေဟာ လူတိုင်း လူတိုင်းလုပ်ရမှာတွေပဲ ဘုရား’

♣ ‘လူတိုင်း မပြောနဲ့ ဘုန်းကြီးတိုင်းလည်း အားလုံးပဲ မလုပ်ကြတာ မဟုတ်လား’

– ‘ဒီယဉ်ကျေးမှု ငုတ်နေလို့ပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါဟာ အရိယာယဉ်ကျေးမှုပဲ’

– ‘ဒီယဉ်ကျေးမှုဟာ လူတွေ အလိုမရှိနေကြဘူးဆိုတဲ့ လောဘ၊ဒေါသ၊မောဟတွေ သေစေတဲ့ ယဉ်ကျေးမှုပဲ ဘုရား၊ လူတွေ မနိုင်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ လောဘ၊ဒေါသ၊မောဟတွေ မရှိကြတော့ရင် လူ့လောက ဘယ်လောက်ငြိမ်းချမ်း သာယာလိုက်မလဲ ဘုရား’

♣ ‘စားဝတ်နေရေး၊ ကျမ်းမာရေးတွေမှာ ဘာဒေတာမှ မရှိတော့ ဘယ်ဟာ ဘယ်လောက် လိုတာ၊ပိုတာကို အသိကမပြနိုင်တော့ဘဲ မလိုတာ လိုတယ်ထင်၊ မပိုတာလည်း ပိုတယ်ထင်တော့ လောဘ၊ဒေါသ၊မောဟဖြစ်မှာကျမှ မဖြစ်ချင်ဘူးဆိုတော့ မဖြစ်အောင် ဘယ်အသိနဲ့ တားမှလဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးက ဒါကို အရင်က ဒီလို သိခဲ့သလား ဘုရား’

♣ ‘ဘယ်သိမှလဲ’

– ‘ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်မယ်ဆိုတော့မှ သိလာတာလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါလည်း မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီတုန်းက မသိသေးဘူး’

– ‘ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုဆင်ခြင်ရမယ် သိတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဝတ်ကျေဝတ်ကုန် မလုပ်ချင်လို့ဘဲ’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဆင်ခြင်ပုံတွေကို စိတ်ဖြာကြည့်တော့ ပြီးရင်ပြီးရော ဆင်ခြင်စရာမဟုတ်တာကို တွေ့လာတာပဲ’

– ‘ဒီဆင်ခြင်ပုံက ပါးစပ်ထဲ ရှိနေတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဒါက ငယ်စဉ်က ဘုရားရှိခိုးတိုင်း ရွက်လာတာပဲ’

– ‘ဒါဆင်ခြင်ရင် အကျိုးဖြစ်မှာတော့ မြင်လာမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီလိုမြင်လို့ ဒါကို စနစ်တကျ လုပ်တာပဲ’

– ‘အကျိုးဖြစ်တာ သိသာရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

-
- ‘ဘယ်လောက်ကြာမှ သိတာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘လပိုင်းလောက် ဆင်ခြင်တော့ အတော်သိလာပြီ’
  - ‘တောကျောင်းမှာ ပျော်မွေ့နေတော့မှာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘တောကျောင်းအတူပါလာတဲ့ သီတင်းသုံးဖော်အကြောင်း နည်းနည်းလောက် ပြောပါဦး ဘုရား’
  - ♣ ‘သူက ဆေးလိပ်ပြင်းပြင်းတွေ ကြိုက်သူပဲ’
  - ‘တောထဲမှာ ဆေးလိပ်ရရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘သောက်မယ်ဆိုရင် ရမှာပဲ’
  - ‘ဘယ်ကရမှာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဆွမ်းလောင်းသူတွေက အစရက်မှာ ဆေးလိပ်နဲ့ဆေးရွက်ကြီး ငုံတတ်သူဆိုရင် ငုံဖို့ ဆွမ်းလောင်းမယ့်ပစ္စည်းတွေမှာ ပြင်ထားတာတွေ တွေ့ရတယ်’
  - ‘အဲဒါ ခံလာခဲ့တာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘မခံခဲ့ဘူး၊ သူက တောထဲမှာ ဆေးလိပ်ဖြတ်ဖို့ စိတ်ကူးထားလို့ပဲလို့ ပြောတယ်’
  - ‘တော်တာပဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျောင်းရောက်တော့ သူနဲ့တွေ့တဲ့အခါတိုင်း ဆေးလိပ် ဆာတာကို ညည်းတယ်၊ ညည်းမနေနဲ့၊ မနေနိုင်ရင် အလှူခံတာပြန်လုပ်လို့ ပြောတော့ တောထဲမှ မပြတ်ရင် ပြတ်မှာမဟုတ်လို့ ဖြတ်ကိုဖြတ်မယ်လို့ ပြောတယ်’
  - ‘ချီးကျူးစရာပဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘နောက်ရက် နည်းနည်းရှိတဲ့အခါတွေတော့ သူ့ကို မေးကြည့်တယ်၊ ဆေးလိပ် ဆာတာ ပျောက်သွားပြီလား၊ ညည်းသံမကြားရတော့ဘူးလို့ဆိုတော့ သူက ပြန်ပြောတယ်၊ မညည်းနဲ့ဆိုလို့ မညည်းဘဲနေတာ၊ မိနစ်နဲ့အမျှ ဆေးလိပ်က သတိရနေတယ်လို့ ပြန်ပြောတာ ကြားရတယ်’

- ‘မလွယ်ဘူးပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဖြတ်ဖို့ လွယ်ပုံမရဘူး၊ တစ်နေ့တော့ ညနေဘက်မှာ သွားကို ဒန်ပူစားနေတာ တွေ့လို့ ဘယ်လိုလဲ၊ မနက်က အစာစားလို့ ဒန်ပူစားထားတာ၊ အခု ဘာစားရလို့ ဒန်ပူစားတာလဲ မေးတော့ ဘာစားရမှာလဲ၊ ဆေးလိပ်ဆာတာ ပျောက်မလားလို့ ဒန်ပူစားနေတာလို့ ပြန်ပြောတယ်’

- ‘သူတော့ အတော်ခံနေရတဲ့ပုံ ရှိတယ် ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တစ်နေ့မှာ နေ့လည် နေပူကြကြီးမှာ ကျောင်းအဆုံး ခြုံစပ်နားတွေ သွားလာနေတဲ့ အသံကြားလို့ ကျောင်းထဲက ကြည့်တော့ သူ ဖြစ်နေတယ်၊ ခဏကြာတော့ တို့နေတဲ့ ကျောင်းနားက ဒဟတ်ပင်ခွံမှာရှိတဲ့ သောက်ရေအိုးကို ရေလာ သောက်တာ ကြားရလို့ နေပူထဲ ဘာသွားလုပ်နေတာလဲလို့ နှုတ်ဆက်အသံ ပေးလိုက်တယ်’

- ‘ဘာပြန်ပြောလဲ ဘုရား’

♣ ‘သူများတွေ ပစ်ထားတဲ့ ဆေးလိပ်တိုက်လေးများ တွေ့လိုတွေ့ညား လိုက်ရှာတာလို့ ပြောတယ်’

- ‘မလွယ်ပါလား ဘုရား’

♣ ‘မလွန်လွန်းဘူးလားလို့ ပြောတော့ ကိုယ့်ဝဋ်နဲ့ ကိုယ်၊ ကိုယ်စီပေါ့ ဘုရား၊ ဘုန်းကြီးလည်း ကော်ဖီကြိုက်တာပဲ မဟုတ်လားလို့ ပြောတာခံရတယ်’

- ‘ဘုန်းကြီး ကော်ဖီကြိုက်သလား ဘုရား’

♣ ‘ကြိုက်တယ်၊ လဝက်တစ်ကြိမ် ဥပုသ်ပြုရာကျောင်းရောက်ရင် အဲဒီကျောင်းက ကော်ဖီတွေ ကြွေခရားအိုးတစ်လုံး ဖျော်ထားတယ်၊ သီတင်းသုံးဖော်က မကြိုက်ဘူးဆိုတော့ တစ်ခရားလုံးကုန်အောင် ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း သောက်ခဲ့တာပဲ၊ အဲဒါသိပြီး သူက ပြန်ပြောတာပဲ’

- ‘မသောက်ရတဲ့အခါ နေနိုင်ရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘အမှတ် မရဘူးလို့တော့ အောက်မေ့တာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဒီတောကျောင်း မရောက်ခင် တောကျောင်းမှာ နေ့ခင်းအိပ်ရာအနီးမှာ ကော်ဖီနဲ့တွေ့ မွှေးနေတာခံစားရလို့

အဲဒီကျောင်းကို ဥပုသ်စောင့်လာသူတွေက ဥပုသ်ထွက်ပြီမို့ နေလည်မှာ ကော်ဖီနပ်ပြီး သောက်ကြဟန်ရှိတယ်ထင်ပြီး မေးကြည့်တော့ လုံးဝ ကော်ဖီ မလုပ်ကြကြောင်း ပြန်ပြောကြတာ ခံရတယ်’

– ‘ကော်ဖီစိတ္တတော့ ရှိတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါလည်း သီတင်းသုံးဖော်က သိတယ်’

– ‘နောက်တော့ ဆေးလိပ်ပြဿနာ ဘယ်လို ပြီးသွားသလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို လိမ့်နေအောင် ဆေးလိပ်ငတ်ခံနေရချိန်မှာ ကယ်မယ့်သူ ပေါ်လာတာပဲ’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘သူ့အမေက အဖော်တစ်ယောက်နဲ့ ဆေးလိပ်ပြင်းပြင်းတွေ အများကြီးကို ခေါင်းပေါ်ရွက်ပြီး ဆယ့်ငါးမိုင်လောက်ခရီးကို ခြေလျင်လာခဲ့လို့ပဲ’

– ‘သောက်ရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘သောက်တာပေါ့၊ သူ့အမေတို့လည်း တစ်ညအိပ်ပြီး ရွာပြန်သွားတာ၊ နောက် သီတင်းသုံးပတ်လောက်ဆို တစ်ခေါက် ရောက်လာတယ်၊ ဆေးလိပ်ပို့တာပဲ’

– ‘ခရီးက ဝေးတာပဲ၊ အတော်ပင်ပန်းစရာပဲ ဘုရား’

♣ ‘တတိယတစ်ခေါက်မှာ အဲဒါ ပြောမိတယ်၊ သူက ပြန်ဖြေတာက သားကို ချစ်တော့ တွေ့ချင်တာကြောင့် မပင်ပန်းဘူးလို့ဘဲ’

– ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီစကားကို စကားပြေအဖြစ် သူ့ကို ပြန်ပြောတာထဲမှာ “ကျုပ်တို့ အမေတို့ကတော့ ကျုပ်တို့ကို မချစ်ဘူးနဲ့ တူတယ်”လို့ ပါသွားတယ်’

– ‘အဲဒါ တကယ်စိတ်ထဲရှိတာ ပြောလိုက်တာလား ဘုရား’

♣ ‘မဟုတ်ဘူး၊ စကားအဖြစ် သူက ချစ်လို့ မတွေ့ရမနေနိုင်လို့ လာတယ်ဆိုတော့ နေနိုင်သူက မချစ်လို့ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ပြီး စကားအဖြစ် ပြောလိုက်တာပဲ’

– ‘ဘာခံစားတာမှ မပါဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါ ပြဿနာတက်တယ်’

-
- ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒီလို တို့က ပြောလိုက်တယ်လို့ တို့အမေကို ပြောတာပဲ’
  - ‘အမေက ဘာဖြစ်သလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အမေ့စိတ် အတော်ထိခိုက်သွားပုံရတယ်၊ ဖျားနာတဲ့အဖြစ် ခံရတယ်၊ အဖျားက ရက်တွေ ရှည်သွားလို့ လူကျသွားပြီး သေတဲ့အခါမှာ ဖြစ်တဲ့အဖြစ်ဆီ အဲဒါက စပြီး ရောက်သွားတာပဲ’
  - ‘မာတယ်ဆိုတဲ့သူက စိတ်ပျော့လှချည့်လား ဘုရား’
  - ♣ ‘ပြောစရာပဲ’
  - ‘ဒီအကြောင်း တောထဲ သတင်းပို့သေးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘မပို့ဘူး၊ တောထဲမှာ အဲဒါ မသိရဘူး’
  - ‘သီတင်းသုံးဖော်ရဲ့ အမေ နောက်ထပ် မလာတော့ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘သူ့သားက သူပြန်လာတော့မှာ ပြောလိုက်ပြီပဲ’
  - ‘ဘုန်းကြီးတစ်ပါးတည်း ချန်ထားပြီး ပြန်မှာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘စိတ်မကောင်း ဖြစ်ချင်စရာ ဘုရား’
  - ♣ ‘သူလည်း အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်တာပဲ၊ ဒါကြောင့် ပြန်လိုက်ခဲ့ပါ၊ သူကတော့ ဒီလောက်ပဲ နေနိုင်တာဖြစ်တော့ ဆက်မနေနိုင်တော့တာ ခွင့်လွှတ်ပါ ပြောရှာတယ်’
  - ‘ဘယ်လို ပြန်ပြောလိုက်သလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ပြန်ပါ၊ ငါနေခဲ့မယ်၊ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်လို့ မနေနိုင်လွန်းတာဖြစ်ရင် ငါပြန်လာခဲ့မယ်၊ အခုတော့ တောထဲနေမိပြီးသားကလေး ပျက်မသွားအောင် ဆက်နေခဲ့ချင်တယ် လို့ပြောရတယ်’
  - ‘ကြောက်တတ်သလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ကြောက်တတ်တာပေါ့’
  - ‘တစ်ခါမှတော့ အခြောက်မခံရဘူး မဟုတ်လား ဘုရား’

-
- ♣ ‘နှစ်ပါးနေကြတာမှာ တစ်ခါမှ ဘာမှ မတွေ့ဖူးတာဘဲ’
  - ‘ဒါပေမယ့် တစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ နှစ်ယောက်နဲ့တော့ မတူတော့ဘူး ပေါ့ဘုရား’
  - ♣ ‘အသိစိတ်ထဲမှာ အဲဒီခံစားမှုက မဝင်အောင် မတတ်နိုင်ဘူး’
  - ‘သီတင်းသုံးဖော်လည်း အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်မှာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ သူက ပြောတယ်၊ ကြောက်ပြီး နှလုံးကွဲသေတယ်ဆိုတာ ကြားဖူးတယ်၊ အဲဒီလိုဖြစ်မှာ စိုးရိမ်လိုက်တာလို့ပဲ’
  - ‘တကယ်စိုးရိမ်တာ ဖြစ်မှာပဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါကြောက်ရင် နောင်လည်း တောထဲပြန်မဝင်ဝံ့တာ ဖြစ်မှာပဲ၊ ဒီတော့ ဒါကို စွန့်စားကြည့်ရမှာပဲ ပြောပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်တယ်’
  - ‘ပြန်သွားတာ မနက်ခင်းမှာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒါပေါ့’
  - ‘ပြန်သွားတော့ ဘယ်လို ခံစားရသလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘မနက်ခင်းနဲ့ နေ့လည်မှာတော့ သိပ်မထူးခြားသလိုဘဲ၊ နေစောင်းသွားတော့ သူနဲ့ တွေ့ဆုံချိန်ဖြစ်တာ တစ်ချက်၊ ညအမှောင်ကို တစ်ယောက်တည်း ကျော်ဖြတ်ရမှာ တစ်ချက်ကြောင့် အနေခက်သလို ခံစားရတယ်၊ တတ်နိုင်ရင် နေကို ဝင်မသွားဖို့ ဆွဲထား ချင်တဲ့အထိပဲ’
  - ‘ညကို ကြောက်လို့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီလို ပြောရမှာပဲ၊ အရင်ကတော့ ညဟာ ပျော်စရာပဲ၊ ကောင်းကင်က ကြယ်ကလေးတွေကြည့်ပြီး ဒီကြယ်ဒီနေရာရောက်ရင် နာရီဘယ်လောက်ဖြစ်မယ် ခန့်မှန်း တွက်ချက်တာတွေ လုပ်နေတာပဲ’
  - ‘ကြယ်တွေကြည့်ပြီး နာရီမှန်းတာက မှန်ရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘မှန်မှာပါ၊ ကြယ်ကလေးတွေက တစ်နေ့မှာ သုံးမိနစ်လောက် စောထွက်တဲ့ နိယာမကို သိထားတာဆိုတော့ မမှားနိုင်တာပေါ့’

-
- ‘နာရီမပါဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘နာရီထားလို့ သွားတိုက်တံ၊ ဆေး၊ ဆပ်ပြာတွေတောင် မပါဘူး’
  - ‘ဘာနဲ့ သွားတိုက်သလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘သိတတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်က သတိတရနဲ့ ဆားနို့ဆီခွက် တစ်ဝက်လောက် ကျောင်းအောက်မြေပြင်မှာ မြူအိုးနဲ့ မှောက်ထားပေးလို့ အဲဒါယူပြီး သွားတိုက်ရတယ်’
  - ‘ခြိုးခြံတာ ကျင့်ကြတာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ကျင့်မယ်လို့ ကျင့်တာ မဟုတ်ဘူး၊ သပိတ်တစ်လုံးနဲ့ ထွက်ကြတယ်ဆိုပြီး ထွက်လာတာဆိုတော့ ဘာလို့မှာတွေ မလို့မှာတွေ မတွက်တတ်တာလို့ ပြောရမလားပဲ’
  - ‘စောင်တွေ ခေါင်းအုံးတွေ ရှိသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ခေါင်းအုံးတော့ သစ်သားခေါင်းအုံးကလေးတွေ ရှိတယ်၊ စောင်ကတော့ ဒုက္ခသင်္ကန်းပါတာဆိုတော့ မလိုတော့ဘူးပေါ့၊ ရှိလည်း မရှိဘူးပဲ’
  - ‘မီးတော့ ထွန်းရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘အမြဲတော့ ဘယ်ထွန်းမလဲ၊ အကြောင်းရှိတဲ့အခါ ထွန်းဖို့ ဖယောင်းတိုင်နဲ့ မီးခြစ်ပေးထားတာ ရှိတာပဲ’
  - ‘သီတင်းသုံးဖော် ပြန်သွားတဲ့ညအကြောင်း နည်းနည်း ပြောပြပေးပါဦး ဘုရား’
  - ♣ ‘နေလုံး ကွယ်သွားပြီ၊ အလင်းနည်းနည်းတော့ တိမ်တွေကတစ်ဆင့် ကျန်သေးတာပေါ့၊ အဲဒီအချိန်မှာ ကိုယ်နေတဲ့ကျောင်းနဲ့ သီတင်းသုံးဖော်နေခဲ့တဲ့ ကျောင်းနှစ်ခု အကြား ရှေ့နားမှာ စင်္ကြံ လျှောက်နေကျအတိုင်း လျှောက်နေတယ်’
  - ‘စိတ်တွေ ငယ်နေသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘မောင်လာတဲ့အထိပဲ၊ လျှောက်နေရင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း အကဲခတ်နေတာပဲ၊ ဘာမှ ခြောက်ခြားတာ ထူးခြားဖြစ်တာ မတွေ့ရဘဲ ကြည်ကြည်လင်လင် သာသာယာယာပဲ၊ စင်္ကြံလျှောက်တာ ရပ်ချိန်တော်ပြီလို့ ဆုံးဖြတ်တဲ့အခါမှာတော့ စိတ်ကမရပ်ချင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်’

-
- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ကျောင်းကလေးတက်ရမှာ မတက်ချင်ဖြစ်နေတာ တွေ့ရတယ်။ အခုလို လင်းလင်းချင်းချင်းကလေး နေရတာက အပြောင်းအလဲ မလုပ်ချင်ဘူး ဖြစ်နေတာပဲ’
  - ‘ဆက်လျှောက်ဖြစ်သလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဆက်လျှောက်နေရက ဒီတစ်ခါ စကြိုလျှောက်တာ ကျောင်းဘက်အစွန်း ရောက်ရင် တော်ပြီလို့ စိတ်ထဲမှာဖြစ်ပေမယ့် ရောက်တဲ့အခါ စကြိုကမပျက်ဘဲ နောက်ဘက် ပြန်လျှောက်တာကိုပဲ လုပ်နေမိတယ်’
  - ‘ဘယ်လောက်ကြာမှ ကျောင်းထဲရောက်သလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘စကြိုသုံးလေးခေါက်ကြာမှ စကြိုက ဖယ်နိုင်ခဲ့တယ်’
  - ‘ဒီလို ဘာဖြစ်လို့ ဖြစ်တာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အလင်းကနေ အမှောင်ထဲ ဝင်ထိုင်ရမှာ မလိုလားသလို ဖြစ်တာခံစားရတယ်။ အမှောင်ထဲမှာ ဘာရှိနေမလဲ မသိတာကဘဲ အမှောင်ကို မလိုလားတာဘဲ’
  - ‘အဲဒါ အားငယ်တာ ဖော်ပြတာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်စရာပဲ။ အမှောင်ထဲ ဝင်လိုက်တော့လည်း ဘာမှ မဟုတ်တာတွေရပြီး အဲဒီ အမှောင်ထဲမှာပဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပိုလုံခြုံနေသလိုမျိုး ခံစားရတယ်’
  - ‘အမှောင်ထဲမှာ ဘာလုပ်နေသလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ထိုင်တဲ့ဣရိယာပုထ်ကို အသုံးချပြီး ထိုင်နေတာပဲ။ ဘာမှ အထူးလုပ်နေတာ မရှိတာဘဲ။ အိပ်ချိန်တန်လာတဲ့အထိ ထိုင်နေတာပဲ’
  - ‘အိပ်ချိန်ကျမှ လွဲအိပ်လိုက်မှာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘လွဲအိပ်လိုက်လို့ မရသေးဘူး’
  - ‘ဘာလုပ်စရာ ရှိသေးလို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘မအိပ်ခင်မှာ ကျင်ငယ်စွန့်တာ လုပ်တာ ထုံးစံပဲ။ ဒါမှ အိပ်ပျော်ချိန်မှာ ဆီးအိမ်တင်းပြီး နိုးတာမဖြစ်ဖို့ပေါ့’
  - ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အောက်ဆင်းမယ်ဆိုတော့လည်း မဆင်းချင်တာ ခံစားရပြန်တယ်။ အောက်ကွင်းထဲမှာ ဘာတွေရှိနေမယ် မသိတာက ဝင်လာတယ်။ မဆင်းလို့တော့ ဘယ်ဖြစ်မှာလဲဆိုပြီး

တိုက်တွန်းပြီး ဆင်းရတယ်’

– ‘စိတ်ရဲ့သဘာဝဟာ မလွယ်တာဘဲ ဘုရား’

♣ ‘အောက်ရောက်တော့လည်း ရှင်းလင်းလို့ပဲ၊ စင်္ကြံတောင် အခေါက်ခေါက် လျှောက်နေလိုက်သေးတယ်။ ဘာမလိုလားစရာရှိသလဲ မေးကြည့်တော့လည်း ဘာမှ မလိုလားစရာ မရှိတာ တွေ့ရတယ်’

– ‘နောက်တစ်ခါ ကျောင်းထဲပြန်ဝင်တော့ လျှောလျှောလျှူလျှူ ဖြစ်ရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘မဖြစ်ချင်ဘူး၊ ထစ်ငေါ့ချင်တာပဲ’

– ‘ခက်တာပဲ ဘုရား’

♣ ‘လူဟာ အားပြုစရာရှိရင်သာ ဘာမှ မသိပေမယ့် ဘာမှ အားပြုစရာ မရှိဘူးဆိုရင် မသိတာဟာ မရဲစရာကိုဖြစ်စေတာ တွေးမိတယ်’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘ရေပြင်ကျယ်ထဲ လမ်းလျှောက်တဲ့အခါ မရဲသလိုပေါ့၊ ဘယ်နေရာက ချောက်ကြီး ဖြစ်နေမလဲ၊ ဘယ်နေရာမှာ ငုတ်ဆူးကြီး ရှိနေမလဲ၊ မမြင်ရတော့ ကိုယ်ခံရမှာကို အကာအကွယ် ပေးတဲ့အနေနဲ့ စိတ်က မရဲတာကို ဖြစ်စေတာဟာ လူတည်ဆောက်မှုရဲ့ ဓမ္မတာနဲ့ တူတယ်လို့ပဲ’

– ‘ညမှာ အိပ်လို့တော့ ပျော်ရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတော့ ပျော်တယ်၊ တို့ရဲ့သဘာဝက ဘယ်လိုလဲ မသိဘူး၊ မျက်စိ မှိတ်လိုက်ရင် ပျော်တတ်တာပဲ၊ အမှောင်ထဲမှာဆိုရင် အိပ်ငိုက်ချင်တယ်၊ မငိုက်အောင် အမှောင်ထဲက ရတတ်တဲ့အလင်းကို ရှာယူထားရတဲ့အထိပဲ’

– ‘ညမှာ မနိုးဘူးလား ဘုရား’

- ♣ ‘နိုးတယ်၊ နိုးတဲ့အခါ မလင်းသေးရင် လင်းစေချင်တဲ့ စိတ်စောနေတာတွေ့ရတယ်၊ လင်းပြီဆိုရင် ကောင်းမှာပဲဆိုတဲ့ စိတ်ပဲ၊ လင်းလာချိန်မှာ နိုးတာဆိုရင်တော့ ဟန်ကျလိုက် တာလို့ စိတ်ဖြစ်တယ်’
- ‘လင်းလာတော့ ဘာလုပ်မှာမို့လဲ ဘုရား’
- ♣ ‘လင်းတော့လည်း ဘာအထူးလုပ်စရာရှိလို့ မဟုတ်ပေမယ့် အကုန်သိတာတွေ ဖြစ်နေတော့ ဘာတွေစရာမှမရှိဘဲ လွတ်လပ်သွားသလို ဖြစ်လို့ပဲ’
- ‘တောကလူသူတွေနဲ့ မဆက်ဆံရဘူးလား ဘုရား’
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဘယ်သူနဲ့တွေ့တာမှလည်း မရှိခဲ့ဖူးသလောက်ဘဲ၊ အဲဒီလို ဖြစ်ပြီး ဒီနေရာမှာ ငါတစ်ယောက်တည်း ရှိတယ်ဆိုတဲ့အသိက ပိုပြီး လွတ်လပ်လန်းဆန်း စေတာ တွေ့ရတယ်’
- ‘ဘယ်အချိန် ဆွမ်းခံဆင်းသလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘နေအလင်းကလေး ပီပီသသရတဲ့အချိန်မှာ ဆွမ်းခံဆင်းတာပဲ၊ ဆွမ်းခံအချက်ပေး အုန်းမောင်းကို ရွာဦးကျောင်းက ခေါက်တယ်၊ အဲဒီအချိန်ထက် နည်းနည်း စောရင် ရွာမဝင်သေးဘဲ ရပ်နေတယ်၊ ခေါက်ချိန်မှာ ဆွမ်းဝင်ခံတာပဲ’
- ‘ကျောင်းပြန် ဆွမ်းစားတော့ အဖော်ကွဲတာအတွက် ခံစားရတာ ဖြစ်သေး သလား ဘုရား’
- ♣ ‘အဲဒါတော့ မဖြစ်တော့ဘူး’

တောကျောင်းဘုန်းကြီးဘဝ နှင့် သရဲတစ္ဆေ

- ‘မိုးချုပ်ချိန် ရင်ဆိုင်ရတာမှာရော ဘာထူးခြားသေးသလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ထူးခြားမှုအလွန် မဖြစ်ပေမယ့် နည်းနည်း ဖြစ်သေးတာက မလွတ်ဘူး’
- ‘အဲဒီတောကျောင်းမှာ ထူးခြားတဲ့အဖြစ်တွေ ဘာမှ မတွေ့ဘူးလား ဘုရား’
- ♣ ‘မတွေ့ဘူးပဲ ပြောရမယ်၊ ဒါပေမယ့်’
- ‘ဘာဖြစ်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ညတစံညရဲ့ မအိပ်ခင် ကျောင်းထဲမှာထိုင်နေတုံးမှာ ထူးခြားတဲ့အဖြစ်တစ်ခုလို့ ပြောရမယ့်အဖြစ်ကို တွေ့ရတယ်’

– ‘ဘာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကျောင်းအထွက် နှစ်လံလောက်ဝေးတဲ့နေရာမှာရှိတဲ့ ဒဟတ်ပင်ရဲ့ခွကြားမှာ သောက်ရေအိုး ထားတယ်။ အပင်ခြေရင်းမှာလည်း သောက်ရေဖြည့်အိုး ထားတယ်။ အဲဒီ အိုးနဲ့ အဖုံး မထိတဲ့နေရာချင်း ထိတဲ့အသံ ထွက်နေတယ်’

– ‘ဘယ်လိုအသံလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒေါက်၊ ဒေါက်၊ ဒေါက်၊ ဒေါက်။ အဲဒီအသံ လေးငါးချက်ပဲ’

– ‘ဘယ်လို ခံစားရသလဲ ဘုရား’

♣ ‘တိတ်ဆိတ်နေတဲ့ညမှာ ဒီလို မြည်တာဆိုတော့ ဦးနှောက်က တအားအလုပ်လုပ် သွားတာ ခံရတယ်။ စိတ်ထဲမှာ အဲဒီအသံနဲ့အတူ ဘာလဲ ဘာလဲလို့ မေးခွန်းတွေ မေးနေ တယ်။ တိတ်သွားတော့ တိတ်သွားပြီလို့ စိတ်ဖြစ်တယ်’

– ‘တိတ်သွားတော့ ဘယ်လို ခံစားရသလဲ ဘုရား’

♣ ‘တော်သေးတာပေါ့လို့ပဲ။ ဒါပေမယ့်’

– ‘ဘာဖြစ်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘အရင်ကလိုပဲ ဆက်မြည်တာ ဖြစ်ပြန်တယ်။ အဲဒါလည်း အရင်က အတိုင်းပဲ ဦးနှောက်က လုပ်နေတာပဲ။ ခဏနေတော့ ရပ်သွားလို့ အရင်ကလိုပဲ တော်သေးတယ်လို့ အောက်မေ့တာပဲ။ အဲဒီလို အောက်မေ့လို့ မကြာခင် ဒီလိုပဲ ထပ်မြည်တယ်။ ရပ်တယ်။ ဒီတစ်ခါတော့ မီးခြစ်ပြီး ဖယောင်းတိုင် ထွန်းလိုက်တယ်’

– ‘ဘာလုပ်မလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာပဲ ရင်ဆိုင်ရ၊ ရင်ဆိုင်ရ၊ ဒီအသံဖြစ်ရာကို ဆင်းကြည့်မလို့ဘဲ။ ကျောင်းဝင်ပေါက် ကာထားတဲ့ ထန်းလက်ကို တုတ်နဲ့ညှပ်ပြီး ပိတ်ထားတာကိုဖွင့်ပြီး ဆင်းလိုက်တယ်’

– ‘ဘာတွေ့သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာမှ မတွေ့ဘူး၊ ရေအိုးက အဝကျယ်လို အမျိုးအစား သဲအိုးပဲ၊ အိုးအုပ်တဲ့ အဖုံးကလည်း မြေနဲ့လုပ်ထားတဲ့ ပန်းကန်ပြားလိုအရာပဲ၊ အိုးကလည်း ရွှံ့နိုင်တယ်၊ အင်ကလည်း ရွှံ့နိုင်တယ်၊ ဖုံးတဲ့အခါ မထိတဲ့နေရာက မထိဘဲ လွတ်နေတယ်၊ အဲဒီနေရာကို လက်နဲ့တို့ထိလိုက်တော့ အစောက ကြားတဲ့အသံမျိုး ထွက်လာတာ တွေ့ရတယ်’

- ‘ဒါ ဘာကြောင့်မြည်ရသလဲ တွေးပြီးကြောက်တာ မဖြစ်တော့ဘူးလားဘုရား’

♣ ‘မဖြစ်တော့ဘူး၊ ဘာကြောင့် မြည်ရသလဲဆိုတာလည်း ရအောင်တွေးနိုင်တာ တော့ မဖြစ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် အတွေးနည်းနည်း ရလာတယ်’

- ‘ဘယ်လိုကြောင့်လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒါ တစ္ဆေခြောက်တာ ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်မယ်၊ ဖြစ်လည်း ငါက ခြောက်တဲ့နေရာကို ဆင်းလာပြီပဲ၊ သူ့ကို မတွေ့ဘူးဆိုတော့ ဒါကို ငါက ဘာကြောက် နေရမှာလဲလို့ အတွေးဖြစ်လာလို့ပဲ’

- ‘အဲဒီလို တွေးတာလည်း ဟုတ်တာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒီတော့ အိုးနဲ့ အိုးဖုံးအင် လှုပ်နိုင်တဲ့နေရာကို အဲဒီနားက ကျောက်ခဲကလေး တစ်လုံးကောက်ပြီး ခုကြည့်လိုက်တယ်၊ မြည်အောင် လုပ်ကြည့်တော့ မမြည်တော့ဘူးပေါ့၊ အဲဒီလို လုပ်ပြီး နှုတ်မှလည်း အသံထုတ်ပြီး ပြောလိုက်တယ်၊ နောက် မမြည်စေရလို့ပေါ့’

- ‘ဘယ်သူ့ကို ပြောတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘယ်သူမှ မရှိတာဆိုတော့ ဘယ်သူပြောတာတော့ ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ၊ အိုးနဲ့ အိုးဖုံးကိုပဲ ပြောရတော့တာပေါ့၊ အဲဒါက ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီး လုပ်နေတာပဲ၊ အဲဒါပြီးတော့ ထရပ်လိုက်တဲ့အခါ ဖယောင်းတိုင်မီးက အထက်တက်နေတဲ့ မီးတောက်က ဝပ်ကျတာ ဖြစ်သွားတော့ အရိပ်တစ်ခု ထွက်လာသလိုပဲ’

- ‘ဘာတွေလို့လဲဘုရား’

♣ ‘ယုန်ကလေးတစ်ကောင် လှစ်ဆို ထွက်ပြေးလိုက်သလိုလို ဖြစ်သွားတယ်’

- ‘အဲဒါ တကယ်ပြေးတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဒါ တကယ်လား၊ ဖယောင်းတိုင်မီးက ဖြစ်တဲ့အရိပ်လားလို့ မဝေခွဲနိုင်ခဲ့ဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒါကို အဆန်းလုပ်နေစရာ မရှိတာဆိုတော့ ကျောင်းပေါ်ထက်ပြီး ထန်းရွက်

‘တံခါး ပြန်ကာပြီး အိပ်လိုက်တာပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးက ကြောက်တတ်တယ်သာ ဆိုတာပဲ၊ တကယ်တော့ မကြောက်
တတ်ဘူးပဲ ဘုရား’

♣ ‘မကြောက်တတ်ဘူးတော့ ဘယ်ဟုတ်မှာလဲ၊ တကယ့်နှိပ်စက်မယ့် အကောင်
ဘလောင်ပုံမျိုးကြီးသာ တွေ့ကြည့်ပါလား၊ ခွေးကြီးကြီးတွေ၊ ကျားတွေ၊ ဆင်တွေ၊
လူနှစ်ကိုယ် သုံးကိုယ်စာကြီးတဲ့ လူကြီးတွေ၊ ပုံပျက်နေတဲ့ ရန်မှုမယ့် ပုံရှိတဲ့လူကြီးတွေမျိုး
တွေ့မယ်ဆိုရင် ကိုယ်ခံရမှာပဲ၊ အဲဒါ မကြောက်လို့ ဘယ်ဖြစ်မှာလဲ’

– ‘ကိုယ်ခံရမှာကို မကြောက်တတ်တာတော့ ပညာရှိမှ ဟုတ်ပါ့မလား ဘုရား’

♣ ‘ပညာရှိ မကြောက်တာက ကြောက်စရာကို ကျော်လွှားနိုင်တဲ့အမြင်ရှိလို့
မကြောက်တာဘဲ၊ ထွက်လမ်းလည်း မမြင်ဘဲ မကြောက်တာဟာ လူမိုက်ပဲ၊ အဲဒီလူ
မြန်မြန် ပျက်စီးမှာပဲ၊ ပညာရှိဟာ အဲဒီလို အပျက်ခံမယ့်သူ မဟုတ်တာဘဲ’

– ‘ဘုရားအတ္ထုပ္ပတ်ထဲမှာ ဘုရားကို အရက်အတိုက်ခံထားရတဲ့ ဆင်ကြီးလာတာ
နောက်ပါရဟန်းတွေ တိမ်းကြပေမယ့် ဘုရားကမတိမ်းတော့ ကြောက်တတ်တာများ
မရှိတော့လို့လား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို ထင်ဖို့မကောင်းဘူး’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အသက်ခြွေမယ့်အရာကို မကြောက်တာ အသက်မြန်မြန်ကြွေကြောင်း
ဖြစ်လို့ပဲ’

– ‘ဘုရားရဲ့ အဲဒီအဖြစ်ကို ဘယ်လို နားလည်ပေးမလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားက သုဒ္ဓေါဒနရဲ့ သားပဲ မဟုတ်လား’

– ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘သုဒ္ဓေါဒနဟာ တိုက်ခိုက်ရေးသမားဘုရင်ပဲ’

‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဆင်က ဆင်ယဉ်ပဲ၊ ဆင်ယဉ်ဟာ လူစကား နားလည်အောင် သင်ထား
ခံရပြီးဆင်ပဲ’

-
- ‘အရက်တွေ တိုက်ထားခံရတဲ့ဆင်ပဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အရက်မူးနေတဲ့လူဟာ အချက်ကျတဲ့ လူစကားပြောတာ နားလည်တာပဲ မဟုတ်လား’
  - ‘အဲဒီဆင် ရမ်းနေတာ လူတွေမခံရအောင် ဆင်ထိန်းက ကောက်လို့ရတာ နားလည်လို့ဆိုတာ ထင်ရှားပါတယ် ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘုရားက အဲဒီဆင်ထိန်းက ဆင်ကောက်တဲ့ပညာမျိုး တတ်နေတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား’
  - ‘အဲဒါကြောင့် အဲဒီဆင်ကို ဘုရားက မကြောက်တာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အသက်ရှိတဲ့သူဟာ ကိုယ့်အသက်ကိုယ် စောင့်ရှောက်ကြတာဟာ သက်ရှိတိုင်းရဲ့ ဓမ္မတာပဲ။ စောင့်ရှောက်ဖို့ အချက်ပေးတာဟာ ကြောက်တယ်ဆိုတာ ဖြစ်တာပဲ။ အဲဒီအထဲက မကြောက်ဘူးဆိုရင် အဲဒီသူဟာ ကြောက်စရာကို လွန်မြောက်အောင် လုပ်နိုင်လို့ဆိုတာ အသေအချာပဲ’
  - ‘အဲဒီအချိန်က တစ္ဆေကို ယုံထားတာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီအကြောင်းကြားထားတာတွေက နားနဲ့အပြည့်ပဲ။ အဲဒါတွေ မဟုတ်ဘူး ပြောရအောင်လည်း သူတို့က ကိုယ်တွေ့တွေဆိုတော့ သက်သေပြစရာလည်း ကိုယ့်အသိမှာ မရှိ၊ ယုံရအောင်လည်း ဘယ်လို ဆက်စပ်ရမယ်မသိသူဘဲ’
  - ‘သံသယဝါဒီပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒီနေရာမှာ ယုံတယ်ဆိုတဲ့စကားကို သူများတွေ ဖွင့်ထားကြတာလို မဟုတ်ဘဲ နားလည်နေတာရှိတယ်’
  - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ယုံစရာကို မတွေ့ဖူးပေမယ့် ယုံရလောက်တဲ့ အချက်အလက်တွေကို တွေ့နေရတယ်ဆိုရင် အဲဒါကို လက်ခံတာဟာ ယုံတာပဲ’
  - ‘တစ္ဆေကို လက်ခံဖို့အချက်အလက် မတွေ့ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ကြားဖူးတာတွေပဲ ရှိတယ်။ ကိုယ်တွေ့အချက်အလက် မတွေ့ဖူးဘူး’

-
- ‘ကိုယ့်တွေ့အချက်အလက်ဆိုတာ ရှင်းပါဦး ဘုရား’
    - ♣ ‘ဖြစ်အပျက်တစ်ခုတော့ တွေ့တယ်၊ အဲဒီဖြစ်အပျက်ကို အကြောင်းရှာကြည့်တာမှာ အကြောင်းမတွေ့ဘူးဆိုရင် ကြောက်စရာလည်း ဖြစ်ရင်ပေါ့၊ အဲဒါ ကြောက်စရာရဲ့ အချက်အလက်ပဲ’
    - ‘အဲဒီလို အချက်အလက်ရှာရတာ ဘယ်လောက်တွေ့ဖူးသလဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘နှစ်ခါသုံးခါလောက် တွေ့ဖူးတယ်’
    - ‘အဲဒါ နည်းနည်း ပြောပါဦး ဘုရား’
    - ♣ ‘တစ်ခါကတော့ ဇာလီတောင် တောကျောင်းမှာ ဆောင်းရာသီ စွေမိုးရွာနေတယ်၊ ကျောင်းကလည်း မိုးယိုတယ်၊ ဒုက္ခနဲ့ ကွေးလို့တောင် အချမ်းမပြေဘူး၊ ထိုင်ပြီး နေတာကြာတော့ ဒူးညောင်းတဲ့ဒဏ် မခံနိုင်ဖြစ်တယ်၊ လေကလည်း တောင်ပေါ်ဖြစ်တော့ အတော်တိုက်တယ်’
    - ‘ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘ရက်များလာတော့ လူမနေတဲ့ ဂူဟောင်းကြီးတစ်ခု တစ်နေရာမှာရှိတာ သိတယ်၊ အဲဒီ ပြောင်းနေရာမှာပဲဆိုပြီး သောက်ရေနည်းနည်းနဲ့ ဂူကို ရှင်းပြီး နေလိုက်တယ်’
    - ‘ဂူက အကျယ်ကြီးလား ဘုရား’
    - ♣ ‘ငယ်ငယ်ပဲ၊ အလျားအနံ့ဆယ်ပေလောက် ရှိမယ်၊ တစ်တုံးတည်းဖြစ်တဲ့ ကျောက်တုံးကြီးကို ထွင်းထားတဲ့ဂူပဲ’
    - ‘တံခါးပိတ်စရာ ရှိရဲ့လား ဘုရား’
    - ♣ ‘သွပ်ပြားတံခါးပိတ် ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် လူမနေတော့ တံခါးဖွင့်ထားလို့ လင်းနို့ ဝင်နေတယ်နဲ့ တူတယ်၊ သူတို့အညစ်အကြေး ရှင်းရတယ်’
    - ‘အဲဒီဂူမှာ ဘယ်လိုဖြစ်သလဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘ညရှစ်နာရီလောက်မှာ ပိတ်ထားတဲ့ သွပ်ပြားတံခါးကို ဒုန်းဒုန်းဆိုပြီး ထုတဲ့အသံမျိုး ဖြစ်တာပဲ’
    - ‘ကြောက်သွားသလား ဘုရား’

♣ ‘ဦးနှောက်တော့အလုပ်တွေ တအားလုပ်သွားတာပေါ့၊ ဖယောင်းမီးထွန်းပြီး အတွင်းထဲက အိမ်မြှောင်တောက်တဲ့တွေများ ရှိသလား၊ စေ့စပ်အောင်ရှာတာ မတွေ့တော့ တံခါးဖွင့်ကြည့်ရမှာပဲလို့ အားတင်းပြီး တံခါးဖွင့် ရှာတာပဲ’

- ‘အပြင်အဝက ရှုတ်ယှက်ခတ် ဖြစ်မနေဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ကျောက်သားပြင်ဆိုတော့ ရှင်းလို့ပဲ၊ ဘာမှ မတွေ့ဘူး၊ ဂူဝက ထွက်ပြီး ဝဲယာရှေ့နောက် မြင်ရတဲ့နေရာအထိ ထွက်ကြည့်တော့လည်း တောတောင်နဲ့ သစ်ပင်တွေပဲ ငြိမ်သက်နေတာ တွေတာပဲ’

- ‘ဘာဆိုတာ အဖြေရှာလို့ မရဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘ကြောက်မလာဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ကြောက်တာ မဖြစ်ဘူး’

- ‘ဘယ်လိုအသိနဲ့ မကြောက်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘တစ္ဆေခြောက်တယ်ဆိုလည်း အခြောက်ခံရတဲ့ငါက အပြင်ထွက်လာပြီပဲ၊ ငါ့ကို ဘာမှ မလုပ်တာဘဲ၊ တစ္ဆေကို မတွေ့ရတော့ ငါက တစ္ဆေကို ကြောက်စရာ ဘာရှိသလဲလို့ အသိဖြစ်လာလို့ပဲ’

- ‘မိုးရွာတာက မတိတ်သေးဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘တိတ်စပြုပြီ၊ လေတော့ ငြိမ်သွားပြီ၊ ဒါပေမယ့် နေလက်စနဲ့ ဆက်နေတယ်၊ နောက်ည အဲဒီအချိန်မှာ တစ်ခါ ဖြစ်တာပဲ၊ အဲဒီအခါကျတော့ အတွေးပေါက်လာတယ်၊ လင်းနို့တွေ လာနေကျအချိန်လာတာ ဖြစ်မယ်လို့ပဲ၊ ဒီတော့ အချက်အလက် ရှိသလိုလိုနဲ့ မရှိတာဘဲ’

- ‘နောက်တစ်ခု ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါက ရွှေမြင်တင် တောင်ပေါ်မှာပဲ၊ **ဘယ်လဲကျမ်း**တစ်ခု ရေးနေရင်း မျက်စေ့အညောင်းဖြေဖို့ မြစ်ဖက်ကြည့်တာကို ဘုရားအာရုံခံ အရှေ့အစပ်မှာပဲ လုပ်တယ်၊ အဲဒီမှာ အမိုးသွပ်ပြားပေါ်ကို သဲမှုန်ကြမ်းကြမ်းတွေနဲ့ ဖြူးချနေသလို ကိုယ့်ခေါင်းပေါ်

တည့်တည့်က အသံဖြစ်နေတယ်၊ အဖြေရှာလို့ မရခဲ့ဘူး၊ ဒါ တစ္ဆေလို့ ပြောရမယ့် အချက်အလက်ပဲပေါ့’

- ‘ကြောက်သလား ဘုရား’

♣ ‘လူသူဝေးပြီး တိတ်ဆိတ်နေတဲ့ နေရာဖြစ်ပေမယ့် နေ့ခင်းကြောင်တောင် ဖြစ်နေတော့ ကြောက်လို့ မရဘူး’

- ‘အဖြေရှာမရတဲ့အဖြစ်ဟာ တစ္ဆေယုံဖို့ အချက်အလက်ပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် နောက်နေ့ကျတော့ အချက်အလက်တွေတယ်’

- ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘အရင်နေ့ကလိုပဲ မြစ်ပြင်ကြည့်ဖို့လာတော့ အရင်နေ့က အသံမျိုးဖြစ်လာလို့ မော့ကြည့်တော့ မြွေကလေးတစ်ကောင်က လူမြင်တော့ သူ့ကိုယ်ကိုဖွက်ဖို့ သွပ်ပြားအကြား တိုးဝင်တာလုပ်တဲ့ တစ်စတစ်နဲ့ တွေ့လိုက်ရတယ်’

- ‘ဘာကြောင့် အဲဒီအသံထွက်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘သူ့ကိုယ်ရဲ့ အကြီးခွံကြမ်းတွေနဲ့ သွပ်ပြားပွတ်ပြီးတိုးလို့ ထွက်လာတဲ့အသံပဲ၊ အဲဒီတောင် တောကျောင်းမှာပဲ ထူးဆန်းတာ တစ်ခုဖြစ်တယ်’

- ‘ဘာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကျောင်းက သမံတလင်းခင်းပြီး လျှာထိုးပျဉ်ကာထားတာဆိုတော့ အိုက်လို့ ခေါင်းရင်းတံခါး ဖွင့်ပြီး အိပ်တယ်၊ ညသန့်ခေါင်မှာ ခွေးကလေးတစ်ကောင် ဒုက္ခရောက်နေလို့ အော်တာမျိုး အသံအဆက်မပြတ် ကြားနေရပြီး နိုးလာတယ်’

- ‘တောင်ပေါ်မှာ ခွေးမမွေးဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘မမွေးဘူး၊ ခွေးကလေးဆိုတာတော့ အမြင့်ကြီး ဘယ်က ရောက်လာမလဲ၊ ဒါပေမယ့် ထွက်ကြည့်တာလုပ်ရမယ်ဆိုပြီး အဝင်တံခါးဖွင့်တော့ အသံက ရပ်သွားတယ်၊ အသံက အရှေ့ကလာတာဆိုတော့ ဘုရားအာရုံခံကျတဲ့ရေခဲဖို့ အုတ်ကန်ထဲကျနေသလား ကြည့်ပေမယ့် မတွေ့လို့ ပြန်အိပ်နေလိုက်တယ်၊ တစ်ခါ ထပ်အော်တာ ကြားရလို့ တံခါးဖွင့်လိုက်တော့ အသံက တိတ်မြဲတိတ်နေလို့ တံခါးပိတ်ပြီး ပြန်အိပ်တယ်’

- ‘မကြောက်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ခွေးကလေး ဒုက္ခရောက်နေလို့ အော်သံဆိုတော့လည်း မကြောက်ဘူး၊ တတိယ တစ်ကြိမ်ကြားတော့ တံခါးကို အသံမမြည်အောင် ဖွင့်လိုက်တယ်။ အနောက်ဘက်တံခါးဖွင့်မှ တကယ့်အသံက လူသံမကြားလို့ ဆက်အော်နေတဲ့ အနောက်ရေကန် ဖြစ်နေတယ်’

- ‘အဲဒီရေကန်သွားကြည့်သလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီတော့ အသံက မရှိတော့ဘူး၊ မရှိတော့ပေမယ့် သဲလွန်စ တွေလိုက်တယ်။ ရေကန်ရဲ့ တောင်ဘက်ဘောင်ပေါ်မှာ ခွေးမတစ်ကောင် ထိုင်နေတာပဲ။ ခွေးကလေးတော့ မတွေ့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်မှာ ရှိရမယ်ဆိုတာ သိလာတယ်’

- ‘ဘယ်လို သိတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ရေကန်က မြေပေါ် အုတ်ကန်ကျယ်ကြီးထဲမှာ မြေတွင်းရေကန်နက်တစ်ခု ထပ်လုပ်ထားတော့ အဲဒီကန်ထဲ ဆင်းပြီး ရေခပ်ဖို့ လှေကားထစ်တွေ ရှိတယ်။ အဲဒါ အကောင်ဘလောင်တွေ ဆင်းပြီး ရေနစ်နေကြမှာမဖြစ်အောင် ပျဉ်ပြားချပ်ကြီးနှစ်ခုနဲ့ လှေကား ကို ဖုံးထားတယ်။ ခွေးကလေးက ရေဆာတော့ အဲဒီပျဉ်ပေါ်က လှေကားထစ်ပေါ် ခုန်ဆင်းပြီး ရေသောက်ပေမယ့် ပြန်တက်တော့ လှေကားပေါ်ကပျဉ်ပြားပေါ် ပြန်မခုန်နိုင်တော့ဘဲ ဖြစ်နေ လို့ဆိုတာ တွေ့မိတာပဲ။ တကယ်လည်း ပျဉ်ပြားဖွင့်လိုက်တော့ တွေ့တာပဲ’

- ‘အကြောင်းရှာမရတဲ့ ကြောက်စရာ အဖြစ်အပျက် ရှိတယ်ဆိုရင် တစ္ဆေ ယုံစရာ ဖြစ်ပေမယ့် အကြောင်းရှာမရတာ မတွေ့ဖူးတော့ ယုံလို့လည်း မရဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကြားဖူးထားတာတွေက နားနဲ့အပြည့်ဆိုတော့ မကြောက်ဘဲလည်း မနေနိုင်ဘူးပဲ’

- ‘ကြောက်ခဲ့တဲ့ အရာတစ်ခုလောက် ပြောပေးပါလား ဘုရား’

♣ ‘ရွှေမြင်တင်တောင်ပေါ် ရောက်စ ည၊ လင်းတော့မယ့်အချိန်မှာ အိပ်ယာက နိုးနေတယ်။ အသံတွေ ကြားနေတယ်။ အသံက ရွာတစ်ရွာရဲ့ လင်းခါနီးမှာ ကြက်တွေ

တွန်နေကြတဲ့အသံတွေလိုပဲ၊ ဒီနေရာက ဘယ်ရွာနဲ့မှ မနီးတာဆိုတော့ ဘာသံမှ မကြားနိုင်တဲ့ နေရာပဲ။ အဲဒါ ဆင်ခြင်မိပြီး ကြောက်လာတယ်’

- ‘ဘာကို ဘယ်လိုကြောက်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကြားဖူးတာတစ်ခုထဲမှာ ကလေးမမွေးနိုင်လို့ သေတဲ့အလောင်း မြှုပ်ထားတာကို အောက်လမ်းဆရာတပည့် ဆေးစီရင်ဖို့ အလောင်းကို ကြိမ်ရိုက်ပေါ်လာစေကာ သနပ်ခါး အလိမ်းခိုင်းပြီး လိမ်းပြီးသနပ်ခါးတွေ အလောင်းမျက်နှာက ခြစ်ခွါခိုင်းပြီးယူတဲ့လုပ်ငန်းအပြီးမှာ အလောင်းကို မြေထဲ ပြန်အဝင်ခိုင်းတာ ငြင်းဆန်နေလို့ အလင်းဘက်ရောက်လာပြီး ကြက်တွေ တွန်သံကြားတော့ ဆရာက တပည့်ရေ တို့ ပြေးကြစို့ဆိုပြီး ရွာဘက် ပြေးလာတာကို အလောင်းကြီးက နောက်က ပြေးလိုက်ဖမ်းတာ၊ ရွာပေါက်မှာ ဆရာကို မမိဘဲ အလောင်းကြီးက လဲကျနေတယ် ဆိုတာပဲ။ ဒီကြက်တွန်သံတွေက စိတ်ခြောက်ခြားစေတာပဲ’

- ‘အဲဒီ ကြက်တွန်သံတွေက ဘယ်က ကြက်တွေလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဆွမ်းခံပြန်လာတော့ အဲဒီအသံကို ကြားတယ်’

- ‘ဘယ်ကလဲ ဘုရား’

♣ ‘တောင်ပေါ်ဘုရားထီးကို လေပြင်းတိုက်တော့ မြည်တဲ့အသံတွေပဲ။ လေတိုက် ထားလို့ ဆွဲလဲအရွက်တွေ မရှိကြတော့လို့ ဆွဲလဲဆံ့မပါဘဲ ထီးအကြိုအကြားတွေ လေတိုးတာက ကြက်တွေအများအပြား တွန်နေကြသလိုပဲ’

- ‘ကြောက်တာဟာ ကြောက်စရာကြားဖူးထားတာတွေက ဖြစ်စေတာပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘အခုရော တစ္ဆေကြောက်သေးလား ဘုရား’

♣ ‘တကယ် အခြောက်ခံရရင် မကြောက်လောက်တော့ဘူးလို့ ထင်တာပဲ။ ဘယ်လို အသိပြောင်းသွားသလဲဆိုတော့ တစ္ဆေရှိရင် တွေ့ချင်တယ်လို့ ဖြစ်သွားတယ်။ ငါက သူတို့ရဲ့ ရန်သူအဖြစ် မရှိနိုင်တာဆိုတော့ သူတို့ကို ငါက ကြောက်စရာ မဟုတ်ဘူး၊ ကောင်းကောင်း ဆက်ဆံမယ်လို့ပဲ’

- ‘မတွေ့ဖူးဘူးလားဘုရား’

♣ ‘မတွေ့ဖူးဘူး၊ တစ္ဆေဆိုတာ မြင်ကြသူတွေရဲ့ ဦးနှောက်က ဖြစ်တာတွေ မြင်တာလို့ မှတ်ချက် ထွက်လာတယ်’

- ‘ဘယ်လိုကြောင့်လဲ ဘုရား’

♣ ‘တစ်နေ့မှာ မန္တလေးက ဒကာတစ်ယောက် တွေ့တယ်၊ အလုပ်ကြီးကြီး လုပ်နေသူပဲ၊ တော်လှန်ရေးအစိုးရ မကျေနပ်ပြီး တစ်ယောက်တည်း မနက်အစောကြီး လမ်းပေါ်မှာ ထွက်အော်သူပဲ၊ သူ့မိသားစုက ပယောဂဆရာနဲ့ ကုလို့ပျောက်သွားပြီး အလုပ်လုပ်နေပေမယ့် မာရ်နတ်ကို အမြဲလိုလို တွေ့နေတယ်၊ မာရ်နတ်ခိုင်းတာ မလုပ်လို့ မာရ်နတ်ရဲ့ နှိပ်ကွပ်ခံရတာတွေကို အကွက်ကျကျ ပြောပြတယ်’

- ‘အဲဒါ ဘယ်လို ပြောရသလဲ ဘုရား’

♣ ‘လူမှာ ဖြစ်တာတွေဟာ သူတို့အမှုအလျောက် ဖြစ်တာတွေပဲ၊ မာရ်နတ်က သူတို့အမှုနဲ့ အဖြစ်ကြားမှာ ဘယ်ကဏ္ဍက ပါမှာလဲလို့ မေးပြီး မာရ်နတ်ပြောတာကို တိတ်သွား အောင် လုပ်နိုင်ပေမယ့် သေတော့ အကောင်းကနေ တံခါးကြားပုန်းပြီး ရှုံးပြီဆိုပြီ သေတာပဲ’

- ‘အဲဒါ တကယ်လား ဘုရား’

♣ ‘စိတ္တအဖြစ် အဲဒါ ရှိနေတာပဲ’

- ‘စိတ္တဟောလည်း လူကို သေစေနိုင်တာပဲလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ရွှေမြင်တင်တောင်မှာ နေစဉ်က ညအိပ်ခရီးသွားမယ်ဆိုရင် ကျောင်းမှာ ကိုရင်ရှိခိုက်ဆိုရင် ကိုရင်တွေကို ရန်မဖြစ်ဖို့၊ ညထရင် အဖော်နဲ့ထဖို့ မှာခဲ့ရ တယ်၊ တစ္ဆေဟာ တကယ်မရှိပေမယ့် မပျော်ရင်၊ အိပ်မှုနံ့စိုင်းဖြစ်ရင် မြင်သလို ဖြစ်တတ်တယ်၊ ကြောက်သွားရင် အဲဒါ မထွက်တာဖြစ်တတ်လို့ မှာရတယ်’

- ‘တစ္ဆေဟာ မပျော်ရင်မရှိပေမယ့် မြင်တတ်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုသိသလဲ ဘုရား’

♣ ‘တစ္ဆေခြောက်တတ်တဲ့ သူများတွေ အခြောက်ခံရတဲ့နေရာတွေမှာ ငါ့ကို ဘာကြောင့် မခြောက်သလဲ၊ သူတို့ကို ဘာကြောင့် ခြောက်သလဲ ဆန်းစစ်ကြည့်လို့ပဲ’

-
- ‘ဘယ်လို တွေ့ရသလဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘ငါက ပျော်နေတယ်၊ သူများတွေက အကြောင်းအားလျော်စွာ နေကြပေမယ့် မပျော်ဘဲနေတာ တွေ့ရတယ်’
  - ‘ဘုန်းကြီးက ဘုရားစာတွေ မေတ္တာတွေ ပွားနေလို့များလား ဘုရား’
    - ♣ ‘အဲဒါတွေကို သူများတွေကပဲ လုပ်ပြီး တို့က လုံးဝ မလုပ်တာဘဲ’
  - ‘ဘုန်းကြီးက တောမှာ ဘာနဲ့ ပျော်အောင်နေလို့လဲ၊ တောကျောင်းဘုန်းကြီး တွေဟာ အားနေရင် ဘုရားတည်၊ ကျောင်းဆောက်၊ လမ်းဖောက်၊ ရေနံတည် အစစ ဝေယျဝစ္စတွေလုပ်ပြီး ပျော်မွေ့အောင်နေကြတာ တွေ့ရတယ်၊ အဲဒါတွေ လုပ်သလားဘုရား’
    - ♣ ‘အဲဒါတွေ ဘာမှ မလုပ်ဘူး’
  - ‘ဘာလုပ်သလဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘ဘယ်အဖြစ်ဟာ ဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်တာလဲ၊ ဘယ်အကြောင်းဟာ ဘယ်အဖြစ်ကို ဖြစ်စေသလဲ၊ ဒီဆင်ခြင်မှုပဲ လုပ်တယ်’
  - ‘အကျိုး ဘယ်လိုဖြစ်သလဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘အဲဒါ နည်းနည်း ပြောရမယ်’
  - ‘ပြောပါ ဘုရား’
    - ♣ ‘ရွှေမြင်တင်တောင် ရောက်စ နှစ်ဝက်လောက်က သင်္ကြန်ရက်မှာ ကြိုပြီး မန္တလေးက ဧည့်သည် ရောက်လာတယ်၊ အဲဒီဧည့်သည်အငယ်နဲ့ ဘုရားဝိုင်းထဲမှာပဲ ရပ်ပြီး စကားပြောနေတာ နေမိုးချုပ် မှောင်လာတယ်၊ ဧည့်သည်က ပြောတယ်၊ ဒီတောင်ကြီးပေါ်က လင်းချင်းနေတုန်းက သာယာသလိုပဲ၊ အခုတော့ ကြောက်စရာကြီး ဖြစ်လာပြီလို့ပဲ’
  - ‘ဘုန်းကြီးက ဘာပြန်ပြောသလဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘ဘယ်လို ကြောက်စရာဖြစ်လို့လဲ မေးတော့ ဘုရားအာရုံခံတွေ အခုသွားပါ ဆိုရင် မသွားဝံ့တော့ဘူး ပြောလို့ လာပါ ငါ ပို့ပေးမယ်ဆိုပြီး ဘုရားအာရုံခံထဲ ခေါ်လာပြီး ဒါက ရေအိုးစင်ပဲ၊ ဒါက ဘုရားပန်းအိုးတင်ခုံလို့ပြောဖို့ ဘုရားရှေ့ရောက်တော့ ဘုရားရှိခိုးတဲ့ နေရာမှာ အုတ်ဂူဖွေးဖွေးကြီး ရောက်နေတာတွေပြီး ဟာ၊ဆိုပြီး ဖြစ်သွားရတယ်’

-
- ‘ကြောက်သွားတာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့၊ တစ္ဆေမရှိကြောင်း ပြောနေသူကို တစ္ဆေက ထင်ထင်ရှားရှား ခြောက်ပြတာ တွေ့ရတာ မဟုတ်လား’
  - ‘ဧည့်သည်ကလည်း ကြောက်သွားမလား ဘုရား’
  - ♣ ‘သူကတော့ ကိုယ်ပါလို ကြောက်ပုံမရဘူး၊ ပြီးတော့ မှောင်နေတာကြောင့် ကိုယ် ဟန်ပျက်တာလည်း မမြင်ရလောက်ဘူး မဟုတ်လား’
  - ‘အဲဒါ ဘယ်လို လုပ်သလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ကိုယ့်အမြင်မှာ အုတ်ဂူကြီးဟာ နှစ်ပေလောက် အမြင့်ရှိပြီး ဝါဂွမ်းလို ထုံးဖွေးဖွေးနဲ့ပဲ၊ ဒါကြီးကို သွားကိုင်ကြည့်မယ်ဆိုပြီး သွားကိုင်လိုက်တယ်၊ အုတ်ဂူမဟုတ်ဘဲ ရှစ်ပေလောက်ရှိတဲ့ သွပ်ပြားကြီးဖြစ်နေတာ တွေ့ရတယ်’
  - ‘သွပ်ပြားက ဘယ်က သွပ်ပြားလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီ အာရုံခံကာထားတဲ့ သွပ်ပြားဖြုတ်ပြီး ဘုရားဖူးထဲက တစ်ဦးဦး ထားသွားတာပေါ့၊ အဖြစ်အပျက် လေ့လာသူမဟုတ်ရင် လွဲမှာပဲ မဟုတ်လား’
  - ‘အဲဒါမျိုး တခြားရှိသေးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ရှိတယ်၊ တစ်ခါက မွေးရွာရဲ့တောကျောင်းမှာပဲ နေ့လည်ခင်းမှာ လှဲနေတယ်’
  - ‘ပျော်အောင် အိပ်နေတာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘မဟုတ်ဘူး၊ နေ့အိပ်ဖို့ထားလို့ ညအိပ်တာတောင် ပျော်မှ ပျော်ရဲ့လားလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်မေးယူရတယ်’
  - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ညမှာ အသံဗလံ တိတ်နေတဲ့အထဲက တစ်ခုခုဖြစ်ရင် သိနေလို့ပဲ’
  - ‘လှဲနေတုန်းမှ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ကျောင်းက ပျဉ်ခင်းပျဉ်ကာ ကပ်မိုးတစ်ခန်းပတ်လည်ကျောင်း ကျဉ်းကျဉ်း ကလေးပဲ၊ အဲဒါ ကြမ်းပေါ်ကို ကုလားပဲစေ့လောက် ကျောက်ခဲလေးကျတဲ့အသံ ကြားရတယ်’
  - ‘တစ်ချက်တည်းဆိုရင်တော့ တစ်နေရာရာက ပြုတ်ကျတာ ဖြစ်မှာပေါ့ ဘုရား’

- ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အချက်တွေက သုံးလေးချက် ဆက်တိုက် ကျနေတယ်၊ ဘာလဲလို့ ရှာဖို့ လုံနေရာက ထလိုက်ရင် အဲဒီအသံက ရပ်သွားတယ်၊ ပြန်လှဲပြီး ငြိမ်သွားရင် ထပ်ကြားရတယ်’
- ‘မသိတဲ့ ထင်ရှားတဲ့အဖြစ်တစ်ခု ဖြစ်တာပေါ့ ဘုရား’
- ♣ ‘ကျောင်းအောက်ဆင်းပြီး အသံဘယ်လိုဖြစ်သလဲ ရှာကြည့်တော့လည်းဘာမှ မတွေ့ဘူး၊ ကြောက်ရအောင်လည်း နေ့ခင်းကြောင်တောင်ဆိုတော့ ကြောက်လို့ မဖြစ်ဘူး’
- ‘အဲဒါ အဖြေမတွေ့ဘူးလား ဘုရား’
- ♣ ‘တွေ့အောင် ကြိုးစားရတာပေါ့’
- ‘ဘယ်လိုလုပ်သလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ဒီတစ်ခါ အသံမြည်ရင် မထဘဲ ခေါင်းရင်းကလား၊ ခြေရင်းကလား၊ ဝဲဘက် ယာဘက်တွေကလား ကွဲအောင် နားထောင်မယ်ဆိုပြီး ပြန်လှဲနေလိုက်တယ်’
- ‘သိသလား ဘုရား’
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အသံမြည်လာတော့ မထဘဲ ကြမ်းနဲ့ နားနဲ့ ကပ်ပြီး အသေအချာ နားထောင်တော့ ခြေရင်းယာဘက်ဆီက ဖြစ်တဲ့အသံလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ ဖြစ်တယ်၊ အဲဒီကို အသေအချာ လေ့လာတော့ တွေ့တာပဲ’
- ‘ဘာလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘အဲဒီထောင့်တိုင်ရဲ့ အခေါင်းတစ်ခုထဲဝင်နေတဲ့ မြေနဲ့ရောတဲ့ ကျောက်ခဲ ကလေးတွေကို အဲဒီမှာ အသိုက်ဆောက်နေတဲ့ နကျယ်လို့ အတောင်ပါတဲ့အကောင်က အတွင်းဝင်ပြီး ခဲလေးတွေကို ယက်ထုတ်လို့ ကျလာတာက ဖြစ်တဲ့အသံပဲ၊ လူက လှုပ်ရင် သူကရပ်ပြီး လူငြိမ်သွားရင် သူလှုပ်တာ တွေ့ရတယ်’
- ‘ဒါဟာ ဖြစ်တောင့်ဖြစ်ခဲပဲ ဘုရား’
- ♣ ‘အဲဒီလိုပဲ တစ်ခုရှိသေးတယ်’
- ‘ပြောပါဦး ဘုရား’
- ♣ ‘ညဘက်တစ်ညမှာ ကျောင်းရှေ့က ထန်းလုံးအနုခြမ်းတွေ ခင်းထားတဲ့အပေါ် ဖျာတစ်ချပ်ခင်းပြီး ထိုင်နေတယ်၊ အချိန်ကည ၉ နာရီလောက်ပေါ့’

-
- ‘တောက တိတ်နေမှာပေါ့ ဘုရား’
  - ♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ မမျှော်လင့်ဘဲ အသံကျယ်ကြီးနဲ့ ဦးဇင်း၊ ဦးဇင်းဆိုပြီး
ခေါ်လိုက်တာ ခံရတာပဲ’
  - ‘ဘယ်သူက ခေါ်တာလဲ ဘုရား’
  - ♠ ‘ဒီအချိန်ကြီး ဘယ်သူက လာခေါ်မှာလဲ၊ ဒါကို အပြေးအလွှားဝေဖန်ရတာပေါ့’
  - ‘တွေ့သလား ဘုရား’
  - ♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီရှေ့နေရာကလေးကို နေရိပ်လုပ်ထားတာက ဝါးလုံးအခြင်ပဲ၊
‘အခေါင်းထဲမှာ ပိတုံးက ဝင်ဥထားခဲ့ပြီး ဒီအကောင်က ပေါက်ခါနီးမှာ ပြုတဲ့အသံပဲ၊
အဲဒီ အသံဟာ ဦးဇင်းလို့ ခွန်းဆင့်ခေါ်သံနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ထူတာပဲ’
  - ‘မဆင်ခြင်ရင် မသိနိုင်တာဘဲ ဘုရား’
  - ♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ နောက်နေ့ လေ့လာတော့ အဲဒါ အတိအကျ တွေ့ရတာပဲ’
  - ‘ကိုယ့်ဝန်းကျင်အနီး ဖြစ်နေတာတွေဟာ အဖော်တွေနဲ့နေတော့
မေ့မေ့လျော့လျော့ ဖြစ်ပေမယ့် သိလိုက်တာတွေပဲ ဘုရား’
  - ♠ ‘ညဘက် လသာတဲ့အခါ ညဌာန်တွေ ပျံ့ဝဲမြူးပျော်နေတာတွေ ယုန်ကလေး
တွေလည်း ဖိုမပျော်မြူး ကျက်စားနေတာတွေ၊ ဒါတွေဟာ သင်္ခန်းစားယူစရာတွေ ဖြစ်တာ
တွေရတယ်’
  - ‘ဘယ်လို သင်္ခန်းစားလဲ ဘုရား’
  - ♠ ‘တို့တတွေက တိတ်ဆိတ်တဲ့ညကို အားငယ်စွာရင်ဆိုင်နေကြတယ်၊
ရှက်ဖွယ်ပဲ၊ ဘာအားမှ ပြောလောက်အောင် မရှိတာတွေက မြူးနေကြတာပဲ၊ တကယ်လို့
ခြောက်လှန့် တတ်တဲ့အကောင်တွေရှိရင် သူတို့ ဘယ်ပျော်နိုင်မှာလဲ၊ ဖမ်းစားတတ်တာ
တွေရှိရင် လူထက် ဒါတွေက ဖမ်းစားလို့ လွယ်တာတွေပဲလို့ပေါ့၊ ဒီတော့ တစ္ဆေဆိုတာ
အိပ်မပျော်ဘဲ မက်တဲ့အိပ်မက်ပဲ၊ ဒီအိပ်မက်ဟာ မက်သူကို ဒုက္ခပေးနိုင်တယ်၊ ဒီအိပ်မက်ဟာ
တော်သလို ပြောဆိုပြုမူနေထိုင်သူတွေမှာ ဖြစ်တတ်တယ်၊ ကြိုးကို လိမ်ဖန်များရင်
ကြက်တွန့်တတ်တယ် ဆိုတာမျိုး အဖြစ်လိုပဲ’

-
- ‘ဘုန်းကြီးရဲ့ တစ္ဆေရင်ဆိုင်ပုံနဲ့ တစ္ဆေအတွေ့အကြုံ၊ တစ္ဆေအမြင်တွေ ကြားရတာ တစ်လောကလုံး တစ္ဆေလက်ခံထားကြသူတွေအတွက် အတိုင်းမသိ တန်ဖိုးပဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တစ္ဆေဟာ ပေါ့သေးသေးမဟုတ်တာ သေချာတယ်’
  - ‘ဘယ်လို ပေါ့သေးသေး မဟုတ်လို့လဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘အခြောက်ခံရလို့ ကြက်သီးဖြန်းဖြန်းထအောင် ကြောက်ရတာလောက်ဆိုရင် ပေါ့သေးသေးအကြောင်းအရာပေါ့’
  - ‘ဒီထက် လေးနက်မှု ဘာရှိလို့လဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘ကြားဖူးတာ တစ်ခုရှိတယ်’
  - ‘ပြောပါ ဘုရား’
    - ♣ ‘ဗမာပြည်မှာ ထက်မြက်တဲ့ကျမ်းစာတွေလည်း အများကြီးရေးခဲ့တဲ့ ဆရာတော် ကြီးတစ်ပါးဟာ တောင်တွင်းဆရာတော်တို့နဲ့ ခေတ်ပြိုင်ဆိုတော့ နောင်ဘဝ လက်ခံဖို့ သံသယပေါ်မှာ ရှိနေပုံရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ’
  - ‘အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘တစ်နေ့တော့ သူ့ကျောင်းနားက ကျောင်းမှာလို့ ထင်တယ်၊ သူ ယုံကြည်သူက တစ္ဆေအခြောက်ခံရတယ်၊ ဒါကို အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကသိတော့ တစ္ဆေရှိတယ်လို့ခံယူပြီး သူ့အယူ သံသယ ဖျောက်ဖျက်တာပဲ’
  - ‘ဘယ်လို ဖျောက်ဖျက်တာလဲ ဘုရား’
    - ♣ ‘သူမြင်နိုင်တဲ့နေရာမှာ ဆိုင်းဘုတ်ငယ်လုပ်ပြီး ထားတာပဲ “တစ္ဆေရှိတယ်၊ သရဲရှိတယ်၊ ဒါကြောင့် နောင်ဘဝရှိတယ်”လို့ ရေးထားတာပဲ’
  - ‘သူ့သံသယက နောင်ဘဝ ရှိမှရှိရဲ့လား ဖြစ်လို့လား ဘုရား’
    - ♣ ‘ဒါပဲပေါ့’
  - ‘နောင်ဘဝရှိတာကို တစ္ဆေ၊ သရဲနဲ့ သက်သေထူတာပေါ့ ဘုရား’
    - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘အဲဒါ မကောင်းလို့လား ဘုရား’
    - ♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့’

-
- ‘ဘာ မကောင်းလို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ပထမတစ်ချက်က တစ်ဆင့်သိဘဲ ကိုယ်တွေ့အခြေခံခံရသူ အပြောအရ တစ်ဆင့်ကိုအရှိအဖြစ် လက်ခံမှု မခိုင်မာတာဘဲ’
  - ‘နောက်တစ်ချက်က ဘာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘နောင်ဘဝရှိတယ် ခံယူတာကို ဗုဒ္ဓဘုရားက သဿတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့တာသိလျက် ရှိတယ်လက်ခံပြီး မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအဖြစ် လက်ခံသွားခြင်းပဲ’
  - ‘ပထမအချက်က ဘုန်းကြီးပြောခဲ့လို့ရှင်းပေမယ့် ဒုတိယအချက်က အများ လက်ခံကြတာကို လက်ခံတာဖြစ်လို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်ဆိုတာ မရှင်းဘူး ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီ အများလက်ခံသူတွေဟာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီးသူလို့ လက်ခံသူတွေလား’
  - ‘အဲဒီလိုတော့ ဘယ်ဟုတ်မလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မပြုတ်သေးဘူးဆိုတာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပဲဖြစ်ပါသေးတယ်ဆိုတာ ထူးလို့လား’
  - ‘မပြုတ်ရသေးတာဟာ ဖြစ်နေတာဆိုတာ တူပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကံကို ကိုယ့်ဥစ္စာလို့ ယုံတဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မဟုတ်သူလို့တော့ ခံယူမှာပဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ ဂုဏ်ကိုးပါးထဲမှာ “သမ္မာတရားကို ကိုယ်တိုင်သိတယ်”ဆိုတဲ့ ဂုဏ်တစ်ခု မပါဘူးလား’
  - ‘ပါတာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ကံဟာ ကိုယ့်ဥစ္စာဖြစ်တယ်ခံယူတာ သမ္မာဖြစ်တယ်ဆိုရင် အဲဒီခံယူတာမျိုးကို ဟိန္ဒူတွေလည်း ခံယူတာဖြစ်လို့ ဟိန္ဒူတွေက ဗုဒ္ဓဘုရားထက်စောပြီး သမ္မာတရား သိခဲ့ တာကြောင့် ဗုဒ္ဓဘုရားက ကိုယ်တိုင်သိတယ်ဆိုတဲ့ဂုဏ် မရနိုင်တာဘဲ မဟုတ်ဘူးလား’
  - ‘ကံ၊ ကံရဲ့အကျိုး ယုံကြည်ပြီး ကံတွေ လုပ်တာဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာအလုပ် မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဗုဒ္ဓဘာသာအလုပ် မဟုတ်တာ ဟုတ်တယ်’
  - ‘ဗုဒ္ဓဘာသာတိုင်း လုပ်နေတာပဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဗုဒ္ဓဘာသာတိုင်း လုပ်တာနဲ့ပဲ ဗုဒ္ဓဘာသာအလုပ် ဖြစ်ရမှာလား’

-
- ‘ဗုဒ္ဓဘာသာတွေက လုပ်နေမှတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာအလုပ်ပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ကံ၊ ကံရဲ့အကျိုးယုံကြည်ပြီး လုပ်တာဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်တယ်ဆိုရင် ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တွေလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာတွေပဲ’
  - ‘သူတို့က ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တွေပဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟိန္ဒူနဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာက နာမည်နဲ့ ဘုရားပဲခြားပြီး ယုံကြည်လုပ်ကိုင် တာချင်းက အတူလား’
  - ‘ဟိန္ဒူက ဗြဟ္မာရဲ့ အဖန်ဆင်းခံလို့တာပဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါက အစဆုံးအတ္တမကလေးပဲ ဗြဟ္မာက ဖန်ဆင်းပေမယ့် နောက်မှာတော့ ကိုယ်ပြုတဲ့ကံနဲ့ ကိုယ်နေရတယ်ယုံပြီး လုပ်နေကြရတာပဲ’
  - ‘အဲဒီအဖန်ဆင်းခံယူတာ မှားလို့ သူတို့နဲ့ မတူတာပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒီလိုဆိုရင် သူတို့မေးတဲ့မေးခွန်းကို ဗုဒ္ဓဘာသာတွေက ဖြေနိုင်ပါ့မလား’
  - ‘ဘာလဲ ဘုရား’
  - ♣ **‘ကံကြောင့် သတ္တဝါဖြစ်တယ်လို့ခံယူရအောင် သတ္တဝါကိုဖြစ် စေတဲ့အစဆုံး ကံက ဘယ်သူလုပ်လို့ ဖြစ်တဲ့အရာလဲလို့ဆိုတာ ဘယ်လို ဖြေမှာလဲ’**
  - ‘သတ္တဝါ မရှိရင် ကံမပြုနိုင်ဘူး၊ ကံမရှိရင် သတ္တဝါ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတော့ အဲဒီ မေးခွန်းအတွက် အဖြေမရှိဘူးပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီလို မြင်သာထင်သာ မရှိတာမဖြစ်အောင် ဗြဟ္မဏတွေက သတ္တဝါကို ဗြဟ္မာက ဖန်ဆင်းတယ် လုပ်ခဲ့တာပဲ’
  - ‘မြင်သာထင်သာ မရှိဘူးဆိုရင်တော့ အဘိဓမ္မာလို့ ပြောရတဲ့ ဒဿနစာရင်းဝင် မဖြစ်နိုင်တဲ့ ပေါက်လွှတ်ပဲစား သဘောတရားပဲပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ **‘သတ္တဝါက ကံပြုမှ ဖြစ်တာဆိုတော့ အဲဒီကံကို ပြုမယ့်သတ္တဝါက ဘယ်ကရသလဲ မပြနိုင်ရင် ကလေးကချေ သဘောတရားပဲ၊ ဒီလို သဘောတရားမျိုး သိတာကို သမ္မာဖြစ်တယ်လို့ ဗုဒ္ဓဘုရား ဟောတယ်လုပ်တာဟာ ဗုဒ္ဓဘုရားကို ဂုဏ်ပျက်အောင် လုပ်ရာမကျဘူးလား’**

- ‘ဗုဒ္ဓဘုရားက သမ္မာတရားကို ကိုယ်တိုင်သိတယ်လို့ ထုတ်ဖော်ထားတာ ရှိတယ် မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီကိုယ်တိုင်သိတယ်လို့ ထုတ်ဖော်ထားခံရတဲ့ သမ္မာတရားဟာ ကံနဲ့ ကံအကျိုးယုံပြီး လုပ်တာတွေကိုပြောတာမဟုတ်ဘဲ ကံနဲ့ ကံအကျိုးဆိုးဝါးတဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခ ဖြစ်တာသိလို့ အဲဒါတွေက လွတ်အောင် လုပ်တာတွေကို ကိုယ်တိုင်သိတဲ့ သမ္မာတရားလို့ ပြောတာပဲ’

- ‘အဲဒါ သေချာရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

- ‘ပြောင်းပြန်ဖြစ်နေလို့ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ကံနဲ့ ကံရဲ့အကျိုးယုံကြည်ပြီး ကံလုပ်တာနဲ့ ကံနဲ့ကံအကျိုးတွေဟာ ဒုက္ခတွေ အဖြစ်သိပြီး ကံသတ်တဲ့အရိယမဂ် လုပ်တာ ဖြစ်နေလို့ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို ဖြစ်နေတာ အသေအချာပဲ’

- ‘အဲဒါ ဘုရားဟောတာ အသေအချာပဲလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့’

- ‘ဘယ်မှာ ဘယ်သူ့ကို ဘယ်အချိန်က ဟောတဲ့တရားလဲ ဘုရား’

♣ ‘စစ်လှချည့်လား’

- ‘ဒါ အရေးကြီးတဲ့အချက်ဖြစ်လို့ပဲ ဘုရား’

♣ ‘မိဂဒါဝုန်တောမှာ ပဉ္စဝဂ္ဂီတွေကို မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်၊

ဝါဆိုလပြည့်နေ့မှာ နေဝင်ရီတရောအချိန်မှာ တရားဦးအဖြစ်ဟောတဲ့ ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့တရားပဲ’

- ‘အရိယမဂ်ဆိုတာဟာ ကံတွေကို သတ်တာတော့ အသေအချာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘အဲဒါ နည်းနည်း သိရအောင် ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘အရိယမဂ်ပွားရင် အရိယမဂ်ကအစုနဲ့ ပြောရင် အကျင့်၊အကြံ၊အသိဉာဏ် ဆိုပြီး သုံးစု ရှိတယ်။ အဲဒီမှာ အသိဉာဏ်က ဘာကို သိတာလဲ၊ ကံနဲ့ ကံအကျိုးတွေရဲ့ ဒုက္ခတွေကို သိတာပဲ။ အဲဒါတွေက အသိရဲ့ အသိခံ အာရုံတွေပဲ။ ဒါသိတော့ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း

သမုဒယလို့ ပြောရတဲ့အသိမှားတွေ ပယ်တာပဲ။ အသိမှားမရှိရင် အလုပ်မှားဖြစ်တဲ့ အဘိသင်္ခါရကံတွေမဖြစ်ဘဲ ငြိမ်းရာ ရောက်တာပဲ။ ဒီတော့ အရိယမဂ်ဟာ အမြင်မှား သတ်တော့ အမြင်မှားကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ကံတွေ သေကြတာပဲပေါ့’

– ‘ဗုဒ္ဓဘုရားဟာ ဘုရားအဖြစ်ရောက်တယ်ဆိုတာ ဒီအကျိုးကို သိတာပဲပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဗုဒ္ဓဘုရားဟာ တရားဟောတယ်ဆိုတာကကော ဒီအသိက တခြားကို ဟောမှာလား၊ ဒီအသိပဲ ဟောမှာလား’

– ‘သူသိထားတာက လွဲတာကြီးကို ဘယ်ဟောမှာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကံယုံပြီး ကံလုပ်တာကို သမ္မာပြောမလား၊ ကံသိပြီး ကံသတ်တာကို သမ္မာပြောမလား’

– ‘ကံယုံပြီး ကံလုပ်တာကို သမ္မာလို့ ထင်တာဟာ မမှန်နိုင်တာ ထင်ရှားပြီပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ကံလုပ်တိုင်း ကံလုပ်ပြီးနောက် ဇာတိ၊ ဇရာမရဏ ဖြစ်တာကို ဘုရားအဖြစ် ရောက်တဲ့ညဦး ဆင်ခြင်တာထဲက ဇရာမရဏဟာ ဘာတွေ ယိုယွင်းပျက်စီးတာလို့ ထင်သလဲ’

– ‘ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘ဇာတိဖြစ်ခဲ့တာကို ဒါ ငါ့ဟာ၊ ဒါ ငါ၊ ဒါ ငါ့ရဲ့ အတ္တကိုယ်လို့ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတွေ ဝင်တာဟာ ဇရာမရဏ ဖြစ်တာတွေပဲ’

– ‘တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ ဝင်တာဟာ ယိုယွင်းပျက်စီးတာလား ဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲပေါ့’

– ‘ဇာတိကို တဏှာဖြစ်တာ မာနဖြစ်တာနဲ့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်တာကို ဘာဖြစ်လို့ ယိုယွင်း ပျက်စီးတယ် ပြောရတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဇာတိက ဘဝကံကြောင့် ဖြစ်တာ၊ ဘဝကံက အဝိဇ္ဇာ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ ဥပါဒါန်တွေကြောင့် ဖြစ်တာ၊ အဲဒါတွေက အဟုတ်မဟုတ်တာတွေကို

အဟုတ်ထင်တာတွေပဲ၊ ဒီအထင်တွေက လူက ထင်တဲ့အထင်မဟုတ်ဘဲ ယစ်မူးမှုက ထင်တဲ့အထင်ပဲ၊ အဲဒါတွေက ဖြစ်စေတဲ့ အပြောအပြုအနေတွေဟာလည်း အမှန်နဲ့ သွေဖည်တာတွေပဲ၊ အဲဒီအမှုတွေက ဖြစ်စေတာဟာ ဇာတိပဲ၊ အဲဒီဇာတိကို ငါ၊ငါ့ဟာ၊ငါ့ကိုယ်အတ္တ မှတ်တာဟာ ယိုယွင်းပျက်စီး တာပဲပေါ့’

– ‘ဇာတိနဲ့ ဇာတိဖြစ်စေတဲ့ ကံ၊ ကံကို ဖြစ်စေတဲ့ ကိလေသာတွေက မူးရူးနေသူရဲ့ အသိတွေဖြစ်ပြီး လူ့အသိမဟုတ်တော့ အဲဒီအသိတွေနဲ့ လုပ်ဖြစ်တာတွေကို ငါ၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ကိုယ် လုပ်တာ ယိုယွင်းပျက်စီးတာ အမှန်ဆိုတာ သိပါပြီ ဘုရား’

♣ ‘ဒီအကြောင်းကို လူတွေ သိကြရဲ့လား’

– ‘သိရင် ဘဝကံတွေ ဘယ်လုပ်မလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘဝကံတွေ မလုပ်မယ့် ဒီအကြောင်းတွေကို လူတွေ ဘာကြောင့် မသိတာလို့ ထင်သလဲ’

– ‘မသိဘူး ဘုရား’

♣ ‘သိစရာမဟုတ်တာကို သိနေလို့ပဲ’

– ‘သိစရာမဟုတ်တာက ဘာလဲ ဘုရား’

♣ ‘နောက်ဘဝနဲ့ နောင်ဘဝပဲ’

– ‘မမွေးမီက အဖြစ်နဲ့ သေပြီးအဖြစ်လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘အဲဒါတွေဟာ မသိရမယ့်အရာတွေလား ဘုရား’

♣ ‘ထင်သာမြင်သာ မရှိတဲ့အရာတွေပဲ၊ မသိရမှာတွေပေါ့’

– ‘အဲဒါတွေဟာ ထင်သာမြင်သာမရှိဘဲ ဘာဖြစ်လို့ သိနေကြတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဇာတိကို ငါ၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့အတ္တထင်တော့ ကိုယ့်ကိုယ်အလေးထားအမြင်

ဖြစ်တာပဲ၊ ဒီတော့ အခုကိုယ့်ကိုယ်ဟာ ဘယ်က လာတာလဲ၊ ဘယ်ကို သွားမှာလဲ၊ မေးခွန်းတွေ ထွက်လာပြီး ကြံကောင်းစည်ရာတွေအဖြစ် ရှေးဘဝတွေ၊ နောက်ဘဝတွေ ခံယူတဲ့အဖြစ် ရောက်တဲ့အသိတွေ သိကြတာပဲ၊ ဒါသိမှ ကံရှိ၊ ဒါ မသိ၊ ကံမရှိ၊

နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ လို့ လုပ်ပစ်ကြတာပဲ။ သူတို့ဟာ ဘဝကံမရှိသူအဖြစ်ရောက်မှာ သိပ်ကို ကြောက်ကြတယ်’

– ‘ဒါကြောင့် နောင်ဘဝကို တစ္ဆေနဲ့ ကျားကန်ပြီး တည်ဆောက်တာလားဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲပေါ့’

– ‘တစ္ဆေအကြောင်း ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား ဘုန်းကြီးလို ပြောနိုင်သူ ရှိမှာမဟုတ်ဘူး ဘုရား’

♣ ‘တို့ တစ္ဆေ ဆင်ခြင်တာက တစ္ဆေမကြောက်လို့မဟုတ်ဘဲ တစ္ဆေကြောက်လို့ တစ္ဆေဆင်ခြင်တာ ဖြစ်လို့ပဲ။ တို့လောက် တစ္ဆေမကြောက်ကြတော့ တို့လို တစ္ဆေကို မဆင်ခြင် ကြလို့ မသိကြတာဘဲ’

– ‘တစ္ဆေအကြောင်း မေးကောင်းကောင်းနဲ့ ပျောက်သွားမှာစိုးလို့ မေးလိုက်တာ ဘုန်းကြီး တောကျောင်းနေတာလေးကို ဟိုအဝေးမှာ ကျန်ခဲ့သွားစေတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘အဲဒီတောကျောင်းကလေးမှာ သီတင်းသုံးဖော်ပြန်သွားပြီး နေတာကလေး အကြောင်း ဆက်ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘အရင်က ကိုယ်မျှော်မှန်းခဲ့တဲ့ ဝိဝေကလို့ခေါ်တဲ့ တိတ်ဆိတ်မှုအပြည့်ရနေတာ တွေ့ရတယ်။ ဘာအလုပ်မှ မလုပ်တဲ့အတွက် ဘာအခက်အခဲမှ မရှိတာလည်း ဖြစ်နေတာပဲ။ ပြီးတော့လည်း ဘာအလုပ်မှ မရှိတဲ့အတွက် ပျင်းရိငေးမောနေတာလည်း မဖြစ်ဘူး။ တမိုန်းမိုန်းနဲ့ အိပ်နေတာလည်း မရှိဘူး။ တံမြက်စီးတစ်ချောင်းတောင် မရှိတဲ့အတွက် တံမြက်စီးလည်း လှဲမနေဘူး’

– ‘နားမလည်စရာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ် အဲဒီအဓိပ္ပာယ်မျိုး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း မေးခွန်းမေးဖို့ ပေါ်တယ်’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘တောကျောင်းနေတာဟာ လူ့လောကရဲ့အမှား မလုပ်မိအောင် တောထဲသွားပုန်း နေတာလား၊ ပုန်းရင်းနဲ့ သေမယ့်နေ့ကို စောင့်နေတာလား’

-
- ‘အဲဒါ ဘယ်လို ဖြေသလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အခုအတိုင်းကတော့ အဲဒီထက် ပိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်မရှိတာ သိရတာပဲလို့ အဖြေထွက်တယ်’
  - ‘အဲဒီအဖြေကို ကျေနပ်နှစ်သိမ့်နိုင်ရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘ကိုယ်တွေးတတ်တာက ဒါပဲ ရှိတာဆိုတော့ ဒါကို မကျေနပ်လို့ မရဘူးပေါ့’
  - ‘ဘုန်းကြီးက ဘယ်လို တွေးထားလို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ကိုယ်တွေးခဲ့တာကို ပီပြင်အောင် တိုတိုပြောရင် အစိုးရစာသင်တန်း ပြီးတဲ့နှစ်ကပဲ မုံရွာ၊ ယင်းမာပင်နယ်က အလောင်းတော်ကဿပတောထဲ ရောက်တယ်’
  - ‘အဲဒီအချိန်လောက်က အဲဒီကို ဘုရားဖူးမသွားကြသေးဘူး မဟုတ်လား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အလောင်းတော်ကဿပက တန်ဆောင်းအိုကြီးနဲ့ပဲ ရှိသေးတယ်၊ ဘုရားဖူး အသွားအလာ မရှိကြသေးတာဘဲ’
  - ‘ဘယ်လို ရောက်သွားတာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘မန္တလေးမှာ ယောနယ်ကဘုန်းကြီး သီတင်းသုံးဖော်က သူရွာပြန်မလို့ လိုက်လည်ပါ ပြောတာ၊ လိုက်သွားပြီး ယောက ပထမဦးဆုံး အလောင်းတော်ကဿပ ဖူးသွားကြမယ့်အဖွဲ့ပြင်နေတာတွေလို့ သူတို့နဲ့အတူ လိုက်လာခဲ့တာပဲ’
  - ‘အဲဒီက ဘယ်လောက်လာရသလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ယောက နောက်ဆုံးညအိပ်တဲ့ရွာ မရောက်ခင် တစ်ည အိပ်ခဲ့ရသေးတယ် တောထဲမှာတော့ အလောင်းတော်ကဿပ မရောက်ခင် နှစ်ည အိပ်ရတယ်၊ နောက်နေ့ မွန်းတည့်ပြီးလောက်မှာ အလောင်းတော်ကဿပ ရောက်တယ်၊ လေးရက်ခွဲလောက် လာရတာပဲ ’
  - ‘လူအများကြီးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘုန်းကြီး ခြောက်ပါး၊ ဒကာဒကာမ အစိတ်လောက်နဲ့ပဲ၊ အစားအစာ အိုးခွက်တွေ လူက သယ်ကြ၊ ဗူးသီးခြောက်တွေနဲ့ ရေကို ဘုန်းကြီးတွေက သယ်နဲ့ လာခဲ့ကြတာ တောင်အဆင်းအတက်တွေက များပြီး လမ်းလည်း မရှိဘူး၊

ရှေ့ကသွားခဲ့တာက မသွားလို့ ပျောက်ပြီဖြစ်လို့ နောင်သွားနိုင်အောင် သစ်ပင်တွေကို
စားနဲ့ထစ်တာလည်း လုပ်ရတယ်’

– ‘သွားဖူးသူ မပါဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘နောက်ဆုံးရွာက တစ်ယောက်က လမ်းလိုက်ပြတာ ပါတယ်’

– ‘အလောင်းတော်ကဿပကို ဦးတိုက်တွေတာလား ဘုရား’

♣ ‘မဟုတ်ဘူး၊ အမိုးနဲ့ အခင်းပဲရှိတဲ့ ဧရပ်ကလေးတစ်ဆောင် ချောင်းဘေးမှာ
တွေ့တယ်၊ အဲဒီမှာ ဝန်တွေချကြပြီး ချောင်းမှာ ခြေလက်သန့်စင်၊ ပန်းတွေ ခူးသူခူးပြီး
အလောင်းတော်ကဿပ သွားကြရတယ်’

– ‘ဝေးသေးသလား ဘုရား’

♣ ‘ကိုက်နည်းနည်းတော့ ဝေးတယ်၊ သွပ်ပြားမိုး၊ သွပ်ပြားကာ
အဆောက်အဦးကို တွေ့ရတယ်၊ အဲဒါကြီးရဲ့ မြောက်ဘက်က တောင်၊
တောင်ဘက်အောက်ခြေက ချောင်းပဲ၊ အနောက်က လာပြီး အဆောက်အဦးထဲဝင်လိုက်တော့
မြောက်ဦးခေါင်းပြုပြီး အနောက်ဘက် မျက်နှာပြုထားတဲ့ ဆယ့်လေးငါးတောင်လောက်
ဘုန်းကြီးရုပ်တုကြီး တွေ့ရတယ်’

– ‘ဘယ်လိုခံစားရသလဲ ဘုရား’

♣ ‘အလောင်းတော်ကဿပဘုရားဆိုတာ ငယ်ငယ်ကတည်းက ကြားဖူးနေတာ၊
ဒါပေမယ့် ဘုရားမဟုတ်ဘူးဆိုတာ အသိမဝင်ခဲ့ဘူး၊ ဘုရားပဲမှတ်နေခဲ့တာ အခု
ဘုရားမဟုတ်တာတွေရတော့ တစ်မျိုးကြီး ခံစားရတယ်’

– ‘ဘယ်လို ဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ်က ဘုရားရှိခိုးစာပဲ ရတာ၊ ဘုန်းကြီး ရှိခိုးစာရတာ မဟုတ်ဘူး၊
ဒီတော့ ဘာနဲ့ ရွက်ဆိုရှိခိုးရမလဲ ဖြစ်တာပေါ့’

– ‘အဖော်တွေက ရှိခိုးကြရောလား ဘုရား’

♣ ‘သူတို့ကတော့ မြန်ရည်ယှက်ရည် ရှိခိုးကြတာပဲ၊ ကိုယ်ကတော့ သြကာသကို
ဘုန်းကြီးရှိခိုးဖြစ်အောင် ပြင်ပြီး မနည်း ကြိုးစားရှိခိုးပြီး တိုတိုနဲ့ ပြီးတော့ အဆောက်အဦး

အပြင်ဘက် တစ်ယောက်တည်း ထွက်နေရတယ်။ တောထဲဆိုတော့ အဲဒါလည်း ကြောက်ကြောက်နဲ့ နေရတာပဲ’

– ‘အားလုံးပြီးကြတော့ ဘာလုပ်ကြသေးလဲ ဘုရား’

♣ ‘ချောင်းထဲဆင်း၊ ကျောက်တံခါးကြည့်၊ ချောင်းတစ်ဖက်ကမ်းတက်၊ ရှင်သူငယ် ထွက်ပေါက်ကြည့်၊ အဆောက်အဦးမြောက်ဖက်က တောင်ခုလပ်က နတ်ရေတွင်း လမ်းပြတဲ့ သဘောကြည့်တယ်။ အဆောက်အဦးထဲ ကြေးစည်အလုံးများစွာက မကောင်းတဲ့ကြိုးလဲပေး၊ ချောင်းအထက် ဆန်တက်သွားပြီး ခြေရာကြည့်၊ သပိတ်ရေဆေးတဲ့နေရာ လေ့လာ၊ ညမှာ ဇရပ်ပြန်အိပ်ကြတာပဲ’

– ‘မနက်ကျတော့ ဆွမ်းကပ်သွားကြမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီရုပ်တုအုတ်ခုံကြီးပေါ်မှာ လက်နှစ်သစ်လောက်အထူ၊ ဆယ့်လေးငါးလက်မလောက်ရှိတဲ့ ဘုရားဖူးမှတ်တမ်းစာအုပ်ကြီးမှာ မှတ်တမ်းရေးကြမယ် လုပ်ကြတာပဲ’

– ‘အဲဒါက ဘယ်သူထားတာ ဖြစ်မယ်ထင်လဲ’

♣ ‘အရင်က အဲဒီနေရာကို သစ်ထုတ်ရေးရဲ့ ဆင်နာတွေပြုစုတဲ့ ဆင်ဆေးရုံ လုပ်ခဲ့ဖူးတာ သိရတယ်။ အခုတော့ မရှိတော့ပေမယ့် အဲဒီရဲ့ အရှေ့ဘက် ငါးမိုင်နဲ့ အနောက်မြောက်ဘက်ဆီမှာ သစ်ထုတ်စခန်းတွေ ရှိနေတာဆိုတော့ သူတို့ပဲ ထားမှာပဲ’

– ‘ရေးကြရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘တို့ကို ဦးဆုံးရေးဖို့ စောင့်နေတာ တွေ့ရတယ်’

– ‘သူတို့က မရေးတတ်ကြလို့လား ဘုရား’

♣ ‘ရေးတတ်ကြတာပဲ၊ သူတို့အထဲမှာ ရှေးခုနစ်တန်းအောင်ထားသူတွေ ပါတာပဲ၊ ဒီအုပ်စုမှာ အစိုးရစာသင်တန်းပြီးထားသူ မန္တလေးကဆိုတဲ့ကိုယ့်ကို လက်ဦးရေးစေချင်လို့ပဲ’

– ‘ဘာတွေ ရေးခဲ့သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒီလိုအားစိုက်ခွန်စိုက် စွန့်စားလာရောက် ပူဇော်ရတဲ့ ကောင်းမှုကြောင့် တွေ့ကြသူတွေက ကိုယ့်ကို ကျောက်တုံးတစ်တုံးလို သစ်ငုတ်တစ်ငုတ်လို အသိအမှတ်ပြုတာ ခံရပါလို့၏လို့ပဲ ရေးလိုက်မိတယ်’

-
- ‘အဲဒါ ဘာသဘောလဲ မမေးကြဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ကိုယ်က ရေးပြီး ပြန်လာခဲ့ပေမယ့် သူတို့က ဆက်ရေးကျန်ခဲ့ကြရာက ဧရပ်ရောက်တော့ မေးကြတာပဲ’
  - ‘အဲဒါ ဘယ်လို ဖြေပေးသလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘တကယ်ပဲ အဲဒီလို စိတ်ဓာတ်ရှိလို့ အဲဒီစိတ်ဓာတ်အတိုင်း ရေးခဲ့တာပါလို့ပဲ ဖြေရတာပေါ့’
  - ‘အခုလို အသိရှိလာတော့ အဲဒီဆုတောင်းဟာ မှန်တယ်လို့ ထင်သေးသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘယ်မှန်မလဲ’
  - ‘ဘယ်လိုဖြစ်လို့ မမှန်တာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အစွန်းရောက်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်လို့ပဲ’
  - ‘ဘယ်အစွန်းရောက်တာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အတ္တကိလမထာနုယောဂအစွန်းပေါ့’
  - ‘အဲဒါက ဘယ်လိုအလုပ် လုပ်တာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ရူပကုသိုလ်, အရူပကုသိုလ်အလုပ်တွေ လုပ်တာပဲ’
  - ‘အဲဒီသူတွေက ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ ကင်းကင်းနေချင်သလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘ဒါကို ဘာဖြစ်လို့ အစွန်းရောက်တယ် ပြောရတာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ လုံးလားထွေးလားနေချင်တာရဲ့ တစ်ဖက်စွန်းဖြစ်လို့ အစွန်းရောက်တယ် ပြောရတာပဲ’
  - ‘အဲဒီအစွန်းနှစ်ခုဟာ ဘယ်လိုလူအတွက် အစွန်းရောက်တယ် ပြောရတာလဲဘုရား’
  - ♣ ‘ငြိမ်းချမ်းလိုသူ, ရိုးသားလိုသူ အရိယာတို့အတွက် အစွန်းရောက်တယ် ပြောရတာပဲ’

- ‘သီတင်းသုံးဖော် ပြန်သွားပြီး တစ်ယောက်တည်းကျန်ခဲ့တဲ့ တောကျောင်းမှာ နေနေတဲ့အနေဟာ အစွန်းရောက်အနေနဲ့ နေတဲ့အနေလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘အဲဒီလိုနေမှန်း သိပြီလား ဘုရား’

♣ ‘မသိသေးဘူး၊ သိဖို့ဦးတည်နေတဲ့ လှုံ့ဆော်ချက်တွေ တစ်ချက်တစ်ချက် ဝင်တာ ခံရတယ်’

- ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘ရွာထဲက ဒကာကြီးတစ်ယောက် ကျောင်းရောက်လာတယ်၊ သူက လောကကို နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန် မြင်တတ်တဲ့အထဲကပဲ၊ သူက သတိပေးစကား ပြောတယ်’

- ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘အရှင်ဘုရားဟာ ငယ်သေးတာပဲ၊ ဒီလိုပဲ နေသွားတော့မလား၊ ဒီအရွယ်ဟာ ဆီဦးထောပတ်စားနေရမယ့် အရွယ်ပဲ၊ နောင်ရေး ဘယ်လို မြင်ထားလို့လဲဆိုတာတွေပဲ’

- ‘တရားတွေ မမေးဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဘာတရားစကားမှ ပြောစရာမရှိတာ သိပုံရတယ်၊ မမေးဘူး၊ မေးလည်း ပြောစရာ တကယ်မရှိတာဘဲ’

- ‘သူ သတိပေးပြောဆိုတာကို ဘယ်လို သဘောထားသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ငါ့မှာ စားစရာ အာမခံချက် မရှိဘူး၊ ဝတ်စရာလည်း အာမခံချက် မရှိဘူး၊ သုံးဆောင်စရာတွေလည်း ဘာ အာမခံချက်မှ မရှိတာ အမှန်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် မင်းကွန်း အရပ်မှာ အရူးတစ်ယောက် ရှိတယ်၊ ထမင်းတောင်းလာရင် ရှိတာကို ပေးကြတာပဲ၊ နေမကောင်းလို့ လမ်းမှာ လဲနေရင် ဆေးလာတိုက် ပေးသူလည်း ရှိတာပဲ၊ အဲဒီအရူးက သူများကို ဘာအနှောက်အယှက်မှ မပေးလို့ မကူညီပေးမယ့် မနှောက်ယှက်သူကို လူတွေက ပစ်မထားဘူး၊ အခု ငါဟာ မနှောက်ယှက်ရုံ မဟုတ်ဘူး၊ အရူးတောင် မဟုတ်တာဆိုတော့ အားငယ်စရာ မဟုတ်တာဘဲလို့ သဘောထားတယ်’

- ‘သူ ပြောတာ အဓိပ္ပာယ် မရှိဘူးလား ဘုရား’

-
- ♣ ‘သူပြောတာ အဓိပ္ပာယ် ရှိတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ်က ကိုယ်နေတာ အဓိပ္ပာယ်မရှိတာ မသိတော့ သူ့အဓိပ္ပာယ်ရှိတာကို နေရာမပေးနိုင်တာဘဲ’
  - ‘နေရထိုင်ရတာ ကောင်းနေတာပဲလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီထက်ကောင်းတာ ရှိတယ်လို့ မထင်မြင်တာဘဲ’
  - ‘ဒီထက်ကောင်းတယ်ဆိုတာတွေအပေါ် ဘယ်လိုသဘောထားလို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါတွေဟာ ကောင်းဖို့အတွက် ပေးရလို့ဆိုတာက ပိုများတယ် မြင်လို့ပဲ’
  - ‘ကိုယ်က ဘာမှမပေးချင်တော့ ဘာမှမရမှာ မပူဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါ ပူရကောင်းမှန်း မသိသေးတာဘဲ’
  - ‘ဖျားမှာနားမှာကို မတွေးဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒီလိုလည်း မဖြစ်ဖူးတာဆိုတော့ မတွေးမိဘူး’
  - ‘လူမှာ လူအကူလိုတာကိုလည်း မသိဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါလည်း အတွေးမပေါ်ဘူး’
  - ‘လူလောကထဲမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘယ်နေရာ ရှိတယ်လို့ သိမလား ဘုရား’
  - ♣ ‘အဲဒါလည်း မသိဘူး’
  - ‘ဘယ်နေရာမှာ ထားမယ်လို့ ရည်မှန်းချက်ရော ရှိရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘မရှိဘူး’
  - ‘လူလောကက ကိုယ့်ကို ဘယ်လိုအသိအမှတ်ပြုတာ ခံနေရသလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘လေးစားထိုက်သူလို့ အသိအမှတ်ပြုတာ ခံနေရတယ်’
  - ‘အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့ အသိအမှတ်ပြုတာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘သူတို့ လေးစားတဲ့အမျိုးအစားဝင် ဖြစ်လို့ပေါ့’
  - ‘စားဝတ်နေရေး ကြောင့်ကျမူ မဖြစ်ဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘မဖြစ်ဘူး’
  - ‘သုံးဆောင်နေတာတွေ ကုန်သွားရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ကုန်သွားလည်း ရလာမှာပဲလို့ သိနေတယ်’

-
- ‘ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီလို သိနေတာလဲ ဘုရား’
  - ♠ ‘ကိုယ့်စားဝတ်နေရေး ခွင်ကျဉ်းလို့ပဲ’
  - ‘အဲဒီတောကျောင်းမှာ အခက်အခဲ မတွေ့ဘူးလား ဘုရား’
  - ♠ ‘တစ်ခုတွေ့တယ်’
  - ‘အဲဒါ ပြောပါဦး ဘုရား’
  - ♠ ‘မိုးတွေ တအား ရွာတယ်၊ လေတွေ တအား တိုက်တယ်’
  - ‘ဆွမ်းခံသွားသလား ဘုရား’
  - ♠ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘ထီးတို့၊ ပလပ်စတစ်တို့ အကာအကွယ်ပါသလား ဘုရား’
  - ♠ ‘ထီး မရှိဘူး၊ ပလပ်စတစ်က အခုလို ခေတ်မစားသေးဘူး’
  - ‘မိုးစိုလာမှာပေါ့ ဘုရား’
  - ♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကျောင်းရောက်တော့ အဲဒီသင်္ကန်း ဖြန့်ထားပေမယ့် မိုးက စွေနေတော့ မခြောက်ဘူး၊ ပြီးတော့ ကျောင်းက ခေါင်အပိတ်မပါတော့ စိုထိုင်းတဲ့လေတွေလည်း ဝင်လို့ မခြောက်တာဘဲ’
  - ‘နှစ်ထည်လုံး စိုတာလား ဘုရား’
  - ♠ ‘ဒုက္ခစိုတော့ နှစ်ထပ်ဖြစ်လို့ ခါးဝတ်က ကောင်းကောင်း မစိုဘူး’
  - ‘နောက်ရက်လည်း ဆက်ပြီး ဆွမ်းခံသွားတာပဲလား ဘုရား’
  - ♠ ‘ဟုတ်တယ်’
  - ‘ဆွမ်းပို့ပေးမယ်လို့ မပြောကြဘူးလား ဘုရား’
  - ♠ ‘မပြောကြဘူးလား၊ မပို့ဖို့ ပြန်ပြောသလား ကောင်းကောင်း မမှတ်မိဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဆွမ်းခံတော့ ထွက်ဖြစ်တာပဲ’
  - ‘မိုးက မစဲသေးဘူးလား ဘုရား’
  - ♠ ‘စဲရိပ် မတွေ့ရသေးဘူး၊ ဒါပေမယ့် သဲတော့ မသဲဘူး’
  - ‘ဆွမ်းခံထွက်တာပဲလား ဘုရား’

-
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် အအေးပတ်ချင်လာတယ်’
  - ‘ဖြစ်လာမှာပဲပေါ့၊ အဲဒါ ဘယ်လို ဖြေရှင်းသလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဒီလို အဆက်မပြတ် မိုးရွာနေရင် ဒီလိုမိုးငွေ့ မလုံခြုံတဲ့နေရာ ဆက်နေဖို့ မသင့်ဘူးလို့တွေးပြီး ဒီထက်လုံခြုံတဲ့နေရာ ပြောင်းရမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး အဲဒီက ထွက်လာ ခဲ့တယ်’
  - ‘ဘယ်ပြောင်းခဲ့သလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ကျောက်ဂူတွေရှိတဲ့ ဥပုသ်ပြုသွားနေကျ ကျောင်း ပြောင်းလာခဲ့တာပဲ’
  - ‘အဲဒီမှာလည်း မိုးရွာသေးသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီမှာရှိတဲ့ သူတော်စင်တွေက ဆွမ်းချက်ကျွေးလို့ ဆွမ်းခံ မထွက်ရဘူး’
  - ‘ဒီအခက်အခဲနဲ့ စပ်ပြီး ဘာသင်ခန်းစားရသလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘာမှ မရဘူး၊ ဒီအဖြစ်မျိုးကလည်း ဖြစ်တောင့်ဖြစ်ခဲအဖြစ်လို့ သိလို့ပဲ’
  - ‘အဲဒီက ပထမတောကျောင်း ပြန်သေးသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘မပြန်ဖြစ်ဘူး’
  - ‘ဘယ်သွားလို့လဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ရွာဘက်က အမေနေမကောင်း သတင်းအရ အဲဒီကို သွားနေလို့ပဲ’
  - ‘အဲဒီမှာ ဥပဇ္ဈာယ်ကျောင်းမှာ နေသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ နေမကောင်းသူ သက်သာသွားတော့ ရွာနဲ့ နည်းနည်းပိုနီးတဲ့ ဇာလီတောင်တောကျောင်း သွားနေလိုက်တယ်’
  - ‘အဲဒီမှာလည်း တပါးတည်းလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ရှိနေတယ်၊ အဲဒါနဲ့ အတူနေတယ်၊ ကျောင်းကတော့ တစ်ကျောင်းစီပေါ့’
  - ‘အဲဒီကျောင်းကလည်း ဘာမှ မရှိဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘မဟုတ်ဘူး၊ တောကျောင်းအသုံးအဆောင် ချဉ်းကပ်တဲ့ ဒကာဒကာမ အထိုက်အလျောက် ရှိတယ်’

-
- ‘အဲဒီမှာ နေရတာပိုပြီး အဆင်ပြေသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘နစ်မျိုးပဲ၊ တစ်ပါးတည်းနေရတာလောက် ငြိမ်းချမ်းတာ မဖြစ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် တစ်ယောက်တည်းနေလို့ ဖြစ်တဲ့အဆင်မပြေတာလည်း မဖြစ်ဘူးဘဲ’
  - ‘ကျောင်းနေဘုန်းကြီးနဲ့ စကားပြောရရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘ညဦးဘက်မှာ ပြောကြတယ်၊ နောက် ကိုယ့်ဆီတောကျောင်းနေတဲ့ ဘုန်းကြီးလေးတစ်ပါးလည်း ရောက်လာတယ်၊ သူကလည်း တစ်ကျောင်းမှာ နေတယ်၊ သူတို့ စာမသင်ခဲ့ကြဘူး’
  - ‘နောက်ရောက်လာတဲ့ တောကျောင်းဘုန်းကြီးကလေးက သိက္ခာငယ်သလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ သူက အသက်သိက္ခာ ငယ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် တောနေသက် ကတော့ ကိုယ်ထက်ကြီးသူပဲ’
  - ‘ကျောင်းနေပုဂ္ဂိုလ်က ဘုန်းကြီးထက် အသက်ကြီးသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အသက်ကြီးပေမယ့် သူကလည်း သိက္ခာကတော့ ကိုယ့်ထက် ငယ်တယ်’
  - ‘သူတို့ရည်ရွယ်ချက်တွေကို သိရသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘သူတို့လည်း ဘာရည်ရွယ်ချက်ရှိတဲ့ပုံ မပေါ်တာ တွေ့ရတယ်၊ တရားရှာ နေတာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ တရားပြနေတာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ တောကျောင်းဘုန်းကြီး လုပ်ပြီး စိတ်ရှိရာ လျှောက်သွားနေသူပဲ’
  - ‘ဘုန်းကြီးလည်း ရည်ရွယ်ချက် မရှိသူဘဲမဟုတ်လား၊ လျှောက်မသွားတာဘဲ ထူးတာပဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်ပြောရမလိုဘဲ၊ ဒါပေမယ့် မတူဘူးလည်း ထင်တယ်’
  - ‘သူတို့နဲ့တွေ့တော့ ဘာသင်ခန်းစာရသလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ကိုယ့်ထက်ငယ်တဲ့ဘုန်းကြီးကလေး လွတ်လပ်စွာ သွားလာပြီး တောကျောင်း တွေ လျှောက်နေတာ အားကျမိတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်မှာ ဘာရည်ရွယ်ချက်မှ မရှိသလိုဖြစ်ပေမယ့် သူ ရည်ရွယ်ချက်မရှိတာတော့ အားမရဘူး’

-
- ‘သူတို့ကို ဘာတရားမှ မဟောပြဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ကိုယ့်မှာ ဟောပြစရာတရားမှ မရှိတာဆိုတော့ ဘာမှ မဟောဘူးပေါ့’
  - ‘သူတို့ မွေးဖွားရာတွေက ဘယ်ကလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘အကြီးဘုန်းကြီးက ဒီအရပ်ကပဲ၊ နောက်မှရောက်လာတဲ့ အငယ်ဘုန်းကြီးက မန္တလေးကပဲ၊ သူက ကျော်ကြားတဲ့တရားစခန်း တောကျောင်းမှာ ကိုရင်ဝတ်ရင်း အဲဒီက ရဟန်းဖြစ်လာတာပဲ’
  - ‘ဘုန်းကြီးစာပေနဲ့ စပ်တဲ့ သိချင်တာ မမေးကြဘူးလား ဘုရား’
  - ♣ ‘မေးကြပါတယ်၊ ဘုရားလက်ထက်တော်က ဘုန်းကြီးတွေရဲ့အကြောင်းတွေ ပြောကြတာများပါတယ်’
  - ‘ဘုန်းကြီးကို သူတို့ လေးစားကြရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘လေးစားကြပါတယ်၊ ကိုယ်ကလည်း သူတို့ကို လေးစားတာပဲ၊ သူတို့တွေ လည်း လေးစားစရာ ဆက်ဆံတတ်သူတွေပဲ’
  - ‘ဆွမ်းခံသွားတော့ အားလုံး အတူသွားသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ကျောင်းခံဘုန်းကြီးက နောက်မှသွား နောက်မှပြန်ပြီး နောက်မှပဲ စားတယ်၊ တို့နှစ်ပါးက အတူသွား အတူပြန် အတူစားပြီး ကျန်တာသပ်သပ်ထားပေးခဲ့တယ်’
  - ‘ရောက်လာရင် စားတာပဲလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ခြေဆေး၊ သင်္ကန်းလှန်းပြီး သတင်းသုံးဖော်က သပိတ်လိုက် အဖုံးဖွင့်ပြီး (လက်နဲ့ မြှောက်ပြီး) ဘုရားဆွမ်းတော် ကပ်တယ်၊ ခဏနေမှ စားကြတာပဲ’
  - ‘ဘုန်းကြီးက ဆွမ်းတော်မကပ်ဖူးပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ငယ်တုန်းက ဆွမ်းတော်ကပ် ဝတ္ထရားအရ ကပ်တာပဲ ရှိတယ်၊ မန္တလေးရောက်တာကစပြီး မကပ်တာဘဲ’
  - ‘ဘုရားရှိခိုးတာလည်း မလုပ်ဘူးပေါ့ ဘုရား’
  - ♣ ‘မန္တလေးက ခွါလာကတည်းက ဘုရားရှိခိုးတာလည်း မလုပ်ဘူး’
  - ‘သီတင်းသုံးဖော်တွေရော ဘုရားရှိခိုးကြမလား ဘုရား’

-
- ♣ ‘ကြားတော့ မကြားဘူး၊ ရှိခိုးကြမယ်လို့တော့ ထင်တာပဲ’
  - ‘ဆွမ်းခံရွာက ဝေးသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘အလောတော်လောက်ထက် နည်းနည်း ပိုဝေးလောက်တယ်၊ လမ်းမှာ တောင်လျှောက်လေးအတိုင်း သွားရတယ်၊ ရွာနားရောက်မှ တောင်က ဆင်းရတယ်’
  - ‘အဲဒီမှာ သစ်ပင်ကြီးကြီးတွေ ရှိသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ကျောင်းနားမှာပဲ ရှိတယ်၊ ကျန်တာတော့ တောပြတ်တွေပဲ၊ ကျောက်တုံး ကျောက်ပြားထုတ်ကြတဲ့ ကျောက်တွင်းတွေ ရှိတယ်၊ ထုတ်နေသူတွေလည်း လမ်းမှာ တွေ့ရတယ်’
  - ‘တောင်ပေါ်ဆိုတော့ ရေဘယ်က ရသလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘မြေရေကန် ရှိတယ်၊ လုံလောက်အောင် ရေရတယ်’
  - ‘လူအဝင်အထွက် များသလား ဘုရား’
  - ♣ ‘နည်းတာပဲ၊ တစ်ယောက်နှစ်ယောက်တော့လည်း အမြဲရှိတယ်’
  - ‘သူတို့က ဆွမ်းကျန်တွေ စားကြမလား ဘုရား’
  - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ သူတို့က တောင်ပေါ်မှာ တင်းတောက်ဥတွေ ပေါကြောင်း ပြောတဲ့အတွက် သစ်ဥသစ်ဖုစားနေတဲ့အကျင့် တစ်ပတ်လောက် ကျင့်ချင်ကြောင်း ပြောလို့ တူးပြုတ်ကြွေးတာ စားရတယ်၊ အဲဒီလို စားနေစဉ် ဝစီပိတ်လည်း နေလိုက်ကြတယ်’
  - ‘အာဟာရပြည့်ရဲ့လား ဘုရား’
  - ♣ ‘ပြည့်တဲ့ပုံ မရှိဘူး၊ နည်းနည်း ချောင်ကျသွားတာ ခံရတယ်’
  - ‘ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လုပ်တာလဲ ဘုရား’
  - ♣ ‘ရှေးသူဟောင်းတွေ နေသလို နေကြည့်ဖို့ပဲ၊ အဓိပ္ပာယ် သိပ်ရှိလှတယ်တော့ မဟုတ်ဘူးပဲ’
  - ‘အဲဒီတောကျောင်းမှာ အမြဲနေတော့တာလား ဘုရား’
  - ♣ ‘အမြဲပဲ ပြောရမှာပဲ၊ လပိုင်းလောက်ကြာရင် မွေးရွာဘက် မိခင်ကြီးတို့ ဆရာတို့ ကျန်းမာရေး သွားလေ့လာ၊ စောင့်ရှောက်ပြုစုစရာ ပြုစုလိုက်၊ ပြီးရင်ပြန်လာလိုက်ပဲ’

-
- 'ကြာသလား ဘုရား'
  - ♣ 'တစ်ခါတစ်ခါလည်း ရက်ပိုင်းပဲ၊ တစ်ခါတစ်ခါ ကြာတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကြာတာကတော့ နည်းပါတယ်၊ ဆရာကျောင်းမှာ ကူလုပ်စရာကြုံတဲ့အခါ ကြာတာပဲ၊ တစ်ခါတစ်ခါ မန္တလေးသွားပေးဖို့ ကြုံရင်လည်း ကြာတယ်'
  - 'ရွာရောက်ရင် ရွာအနေအတိုင်း နေလိုက်တာလား ဘုရား'
  - ♣ 'ဆွမ်းတော့ မခံဘူး၊ ဒါပေမယ့် တောထဲမှာနေတဲ့ ကိုယ့်အနေအတိုင်း နေတာပဲ'
  - 'အဲဒီတောကျောင်းက ဘာဖြစ်လို့ ခွါခဲ့တာလဲ ဘုရား'

ပြုတ်တောကုန်း ဇာလီတောင် တောကျောင်း

- ♣ 'အမေဆုံးသွားလို့ပဲ၊ အမေဆုံးတော့ အဖွားနဲ့ အမလတ်ကမွေးခဲ့တဲ့ ကလေး နှစ်ယောက် ကျန်ခဲ့တယ်၊ အဲဒါ ပစ်ထားလို့မရတော့တဲ့အတွက် ပြန်မသွားနိုင်တော့တာဘဲ'
- 'ရွာကျောင်းပြန်နေသလား ဘုရား'
- ♣ 'ရွာကျောင်းကိုလည်း ကျော်ခိုင်းပြီး ပစ်သွားတော့ အာဂန္တုသဘောပဲနေပြီး သူငယ်ချင်းတွေကို ရွာနဲ့ တစ်မိုင်ပိုဝေးမယ့် ပြုတ်တောကုန်းတစ်ခုမှာ တဲတစ်လုံး ဆောက်ပေးကြဖို့ ပြောပြီး အဲဒီမှာ သွားနေလိုက်တယ်'
- 'အဖွားနဲ့ ကလေးတွေ စောင့်ရှောက်ဖို့ပေါ့ ဘုရား'
- ♣ 'ဟုတ်တယ်၊ ကလေးတွေကို ပြောရတယ်၊ အဖွားလုပ်ချင်တာ ဘာမှ မတားနဲ့ မလုပ်ချင်တာ ဘာမှ မလုပ်ခိုင်းနဲ့၊ အဖွားကြွေးတာစားကြ၊ ကိုယ်လုပ်လို့ရတာ ကိုယ်ယူကြ၊ အဖွားကို ကူပေးကြ၊ နေမကောင်းရင် ငါ့ဆီအကြောင်းကြားကြလို့ မှာထားပြီး အစ လတွေမှာတော့ ဆွမ်းခံသွားတိုင်း အဖွားကို ဝင်တွေ့တယ်၊ နောက်တော့ ရက်တွေ ခြားမှပဲ တွေ့တယ်'

-
- ‘ဘာဖြစ်လို့ တွေ့ရက်တွေ ခြားသွားတာလဲ ဘုရား’
  - ♠ ‘ဘာမှ လုပ်စရာ မရှိတာတွေရလို့ဘဲ’
  - ‘အသက်ဘယ်လောက်ရှိနေပြီလဲ ဘုရား’
  - ♠ ‘ရှစ်ဆယ့်လေးငါးနှစ် ဖြစ်ပြီး အသက်ရှင်နေသေးပေမယ့် အသက်ရှင်နေချင်စိတ် မရှိတော့သူဘဲ၊ တွေ့ရင် သေချင်တယ်၊ သေမင်းမခေါ်လို့ နေရတာ ပြောတာပဲ၊ သူ့သမီး ခေါင်းဆောင်မှုအောက်မှာ နေလာခဲ့တာဆိုတော့ ခေါင်းဆောင်မရှိတော့ အသက်ရှင်တဲ့ လမ်းပြ အပျောက်ခံရတာဖြစ်ပြီး သေချင်နေပုံပဲ’
  - ‘အဲဒါ ဖြစ်မှာပဲပေါ့ ဘုရား’
  - ♠ ‘သေချင်တာကို မသေချင်အောင် လုပ်ဖို့လည်း မလွယ်တာဘဲ၊ မျက်စိတွေလည်း ကောင်းကောင်း မမြင်တော့ဘူးလို့ ပြောတာမဆုံးခင်ဘဲ အိမ်ဝိုင်းကျယ်ရဲ့အစပ်မှာ ရောက်နေတဲ့ ကြက်တွေကို ဟဲ့ ထွန်းမောင်ကြက်တွေလို့ မောင်းတာလည်း လုပ်တာပဲ’
  - ‘အမေကြီးက အိမ်မှာ တက်တက်ကြွကြွနေလာခဲ့သလား ဘုရား’
  - ♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ ရေပြည့်အိုး ကျီးသောက်တာလည်း မကြိုက်ဘူး၊ ရေအိုးတွေ ပြည့်နေပေမယ့် ထည့်လာတဲ့ ရေက မကုန်သေးရင် ထည့်စရာခွက်တွေ ထုတ်ပြီး အထည့် ခိုင်းတာအထိ လုပ်နေသူပဲ’
  - ‘ကျန်းမာလည်း ကျန်းမာပုံရသလား ဘုရား’
  - ♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ နေမကောင်းလို့ ဆေးဆရာခေါ်ရတာ ကောင်းကောင်း မတွေ့ဖူးဘူး၊ နေမကောင်းရင် ထမင်းဝင်အောင် စားတာကိုလုပ်တာလည်း သတိထား မိဖူးတယ်’
  - ‘ဘုန်းကြီးကို ချစ်တဲ့ပုံ ရှိရဲ့လား ဘုရား’
  - ♠ ‘ချစ်မှာပါ၊ ဒါပေမယ့် ချစ်တယ်ဆိုတာ အချစ်ခံရသူက ချစ်လို့ကောင်းအောင် နေမှ ချစ်တယ်ဆိုတာလည်း ဖော်ပြလို့ ကောင်းတာ မဟုတ်လား၊ တို့က အဲဒီလိုပုံစံ မရှိသူဆိုတော့ သူ့ဆီက ချစ်တဲ့ပုံစံလည်း မတွေ့ရဘူး’

– ‘ဒီတော့လည်း ဘုန်းကြီးက သူ့အတွက် ပျော်စရာ မဖြစ်ဘဲနေမလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့၊ အဲဒါ တို့တစ်မိသားစုလုံးရဲ့ လက္ခဏာများလား အောက်မေ့တယ်၊ မွေးချင်း အချင်းချင်းလည်း အသိနဲ့ လေးစားကြတာလောက်ပဲလို့ သဘောထားမိတယ်’

– ‘ဘုန်းကြီးအမေက ဖြစ်စေတဲ့မူများလား ဘုရား’

♣ ‘ဖြစ်လောက်စရာ ရှိတယ်၊ သူ့အဖေလည်း မြင်တောင်မြင်ဖူးမှ မြင်ဖူးမလားဘဲ၊ သူ့အမေကလည်း ကလူချောမြူနေမယ့်ပုံ မရှိလောက်ဘူး၊ ဘယ်မြေးတွေကိုမှ အဲဒီလို လုပ်တာ မတွေ့တာကြည့် ပြောရတာပေါ့’

– ‘အဲဒီတော့ကျောင်းနေရတာတော့ မျှတရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ဖြစ်သလိုနေတဲ့ သဘောနဲ့ နေနေတာ၊ ရေလည်း မရှိ၊ သစ်ရိပ်လည်း မရှိ ဆိုတော့ မျှတတယ်မဟုတ်ဘဲ နေမယ်အောင့်မှေတာ၊ တကယ်တော့ ဒီတော့ကျောင်းဟာ တကယ်မျှတတဲ့ ကျောင်းဖြစ်တာ တွေ့ရတယ်’

– ‘ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲဘုရား’

♣ ‘အချက်ကတော့ တစ်ခုတည်းရှိမှာပဲ’

– ‘ဘာလဲဘုရား’

♣ ‘တွေ့သမျှလူတွေနဲ့ နားလည်နိုင်တာပဲ’

– ‘သိပြီးသားလူတွေချည်း ဖြစ်လို့လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘အနှောက်အယှက် မဖြစ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို မဖြစ်အောင် ကျောင်းလာတာကို စောင့်စည်းကြတာ သိရတယ်’

– ‘ကျောင်းပုံစံ ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီနေရာက မြေညီပေမယ့် ပြတ်သစ်ပင်နဲ့ ရိုးဖြစ်နေတာတွေက လက်ချောင်း တွေလို ဖြစ်နေတယ်၊ ရိုးနှုတ်ခမ်းပြတ်ပင်တွေရှင်းပြီး နှစ်ခန်းကျဉ်း ထန်းရွက်တဲ၊ ထန်းရွက် ကာအတွင်းမှာ အိပ်စရာဝါးကွပ်ပျစ်တစ်ခု ရှိတယ်၊ ချောင်းရိုးထဲက သဲဖြူတွေ တဲအတွင်း

အပြည့်ခင်းထားတယ်၊ တဲရှေ့အပေါက်က ထွက်လိုက်ရင် တစောင်းကြီးပင်ကြီးအောက် ရောက်တယ်’

- ‘ဘာပင်မှ ကြီးကြီး မရှိဘူးဆိုပါစို့ ဘုရား’

♣ ‘တစောင်းကြီးပင်က သစ်ပင်အရာဝင်တာ မဟုတ်လို့ ပြောတာပဲ၊ အဲဒီ တစောင်းကြီးတွေ တောထနေတာတွေတော့ ကျောင်းဆောက်တာနားမှာ ရှိတယ်’

- ‘ရေမရှိတာ ဘယ်လို လုပ်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒကာတစ်ဦးက သူ ရေထမ်းပို့ပေးမယ် အာမခံတာလည်း အားနာတာနဲ့ သောက်သုံးရေပို့စေပြီး ချိုးတဲ့လျှော်တဲ့အလုပ်ကို ဆွမ်းခံသွားရင်း ဥပဇ္ဈာယ်ကျောင်းဝင်ပြီး လုပ်ခဲ့တယ်’

- ‘ပြုတ်တော့လို့ ပြောခဲ့တာကို မေးချင်ပါတယ်၊ အဲဒါ ဘယ်လိုတော့ကို ခေါ်တာလဲဘုရား’

♣ ‘အရပ်အခေါ်ပဲ၊ စကားလုံးတော့ မသိဘူး၊ တောအနေကတော့ သစ်ဝါးအပင်ကြီး မရှိဘူး၊ ထင်းလုပ်ရတဲ့ သန်းပင်၊ မွေးနီပင်တွေလည်း ထင်းခုတ်ကြလို့ ငုတ်တွေက ပေါက်တဲ့ တစ်ရပ်တစ်ခုလောက်ရှိတဲ့ တောပဲ’

- ‘အဲဒါက အကျယ်ကြီးလား ဘုရား’

♣ ‘ဆယ်ဧကအောက်လောက် ရှိမယ် ထင်တယ်’

- ‘အဲဒီတောကျောင်း မျှတပုံ ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘ယာတောလမ်း ရှိတယ်၊ ရွာကူးလမ်းနဲ့ မနီးဘူး၊ ရွာနဲ့ အလွန်ကြီး မဝေးဘူး၊ လူတွေနဲ့ မစိမ်းဘူး၊ တွေ့သူတိုင်း နှုတ်ဆက်ကြတယ်၊ အသံဗလံ တိတ်တယ်၊ ကိစ္စမရှိဘဲ ကျောင်းလာလည်သူ မရှိသလောက် ဖြစ်တယ်၊ အဲဒီနားရွာက ဘုန်းကြီးကလေးတစ်ပါး နှစ်ပါးပဲ တစ်လနှစ်လ တစ်ခါလောက် ညနေဘက် ရောက်လာတာပဲ ရှိတယ်၊ စိတ်မငြိမ်စရာ ဘာမှ မရှိဘူး၊ ဒါတွေပဲ’

- ‘တစ်သက်လုံးနေဖို့ စိတ်မကူးဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါကတော့ ရောက်တဲ့နေရာတိုင်း စိတ်ကူးတာပဲ၊ နောင်မှ အကြောင်းပေါ်ပြီး ပြောင်းလာခဲ့လို့ပဲ’

- ‘တစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ ဘာတွေလုပ်နေသလဲ ဘုရား’

♣ ‘သမထ၊ ဝိပဿနာဆိုတာတွေ မလုပ်တော့ အမြဲလုပ်နေတဲ့အလုပ် မယ်မယ်ရရ မရှိဘူး၊ အေးချမ်းမှုနဲ့ နေတာပဲ၊ ပျင်းရိငြီးငွေ့ အိပ်ချင်နေတာလည်း မဖြစ်ဘူး၊ ညမှာ အိပ်ချိန်တိုင်လို့ အိပ်လိုက်လည်း အသံဗလံတွေ သိနေတယ်’

- ‘ညမှာ ဘာသံတွေ ရှိသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ညဌက်အော်သံ၊ ခွေအလို ခေါ်တဲ့ တောခွေးအူသံ၊ လမ်းမှားပြီး သွားလာတဲ့ လူသံတို့ပဲ၊ အဲဒါဆိုရင် သူတို့ကို ကူပြီး လမ်းပြပေးလိုက်တယ်’

- ‘အဲဒီမှာ တရားမဟောရဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘တစ်ခါပဲ ဟောရတယ်၊ သီတင်းကျွတ် ဘုရားမီးပူဇော်တာမှာ ဒကာတစ်ဦးက ဟောပေးဖို့ နေဝင်မိုးချုပ်မှာ လာပင့်တာ လိုက်ဟောတာပဲ’

- ‘ဘာတွေ ဟောသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာတွေ ဟောမှန်း မသိတော့ဘူး၊ ပွဲလမ်းနဲ့စပ်အောင် ပြောတတ်မယ် မထင်ဘူး၊ ကိုယ့်မှာ ပြောစရာတရားလည်း မရှိတာဆိုတော့ ကြားဖူးနားဝတွေ ပြောမှာပဲ ထင်တယ်၊ တစ်နာရီလျော့လျော့လောက်ပဲ၊ ပြီးတော့ တစ်ယောက်တည်း လသာသာမှာ ပြန်လာခဲ့တာပေါ့’

- ‘တရားဟောလို့ ကောင်းခဲ့ရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ကောင်းတယ်လို့ မခံစားရဘူး၊ အခု ပြန်တွေးတော့ ရှက်စရာလို့ တွေ့ရတယ်’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘လူတွေကို ဘာအသိပေးရမှာလဲ မသိဘူး၊ ကိုယ့်မှာ လူတွေကို ဘာအသိ ပေးချင်တာမှလည်း မရှိဘူး၊ ဒီလိုဖြစ်လျက်နဲ့ ဟောတာဆိုတော့ မလုပ်သင့်တာကို လုပ်တာဆိုတော့ ရှက်ဖွယ်ပေါ့’

- ‘ထန်းရွက်တဲကျောင်းက ရာသီဥတုမျှတရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ကောင်းတယ်၊ ထန်းလက်အသစ်ဆိုတော့ အနံ့ကလေးက မွှေးမွှေးရတယ်၊ အိပ်စင်ဘေးမှာ ဖျာကြမ်းတစ်ချပ် အလျားလိုက် သဲခင်းထားတာပေါ့ ထပ်ခင်းထားပြီး နေ့မှာ အဲဒီမှာ ထိုင်နေတယ်၊ အဲဒီဘေးမှာ ရေအိုးသုံးလေးလုံးနဲ့ ရေအပြည့်ထားတယ်၊

နေပူလည်း အေးနေတာပဲ၊ အဲဒီတဲထဲမှာပဲ သင်္ကန်းလှမ်းထားလို့လည်း ရတယ်’

- ‘မိုးစွေတာနဲ့ မတိုးဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ မမှတ်မိသဘောက်ဘဲ၊ မိုးရွာလည်း အညာမိုးက သိတဲ့အတိုင်းပဲ၊ သည်းချိန်နည်းတာပဲ၊ ပြတ်မှ ဆွမ်းသွားခံတယ်၊ နည်းနည်းစိုလည်း ဥပဇ္ဈာယ်ကျောင်းမှာ ထီးတို့ သီတင်းသုံးဖော်တို့အကူ ယူမှာပဲ၊ အဲဒီ ဒုက္ခတွေ့တာ အမှတ်မထင်တော့ဘူး’

- ‘ဘာကြောင့်ကျမှ မဖြစ်တော့ဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အပြည့်လွတ်လပ်သူပဲ၊ အေးတဲ့အခါ အအေးဒဏ်ကာကွယ်ဖို့ ချောင်းနံရံမှာ ထိုင်ပြီးဝင်လို့ရတဲ့ မြေတွင်းဂူတစ်ခု တူးပေးတာလည်း နောင်အခါမှာ ရလို့ အဲဒီဂူမှာ အေးတဲ့အခါ ဝင်အိပ်တယ်၊ ခြင်လည်း မရှိဘူး၊ နောင်အခါမှာ တရားဟောဖူးတဲ့ ဒကာက လက်ပံပျဉ်ကာခင်းပြီး ကပ်အမိုးနဲ့ တစ်ခန်းကျယ် ကျောင်းကလေး ဆောက်ပေးပြီး အဲဒီရိုးကို ပိတ်ပြီး ကန်ဆည်ပေးတာ ရတယ်၊ ကန်က အသစ်ဆိုတော့ ရေတော့ ကြာကြာ မနေဘူး’

- ‘အားလုံး ပြည့်စုံပြီပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ငြိမ်းချမ်းမှုအပြည့်ပဲ၊ ကိုယ်ငယ်ငယ်က မျှော်မှန်းခဲ့တဲ့အနေမှာ အပြည့်ရတာပဲ၊ တောအနေအထားပုံစံပဲ မတူတယ်၊ သစ်ပင်နဲ့ ရေနဲ့ ပြန့်ပြန့်ပြူးပြူးနေလို့ မျှတတဲ့ကျောင်း မကျဉ်းမကျယ်ပေါ့၊ အဲဒါ မဟုတ်တာဘဲ ရှိတယ်၊ မဟုတ်ပေမယ့် လွတ်လပ်အေးချမ်းမှု အပြည့်ပဲ’

- ‘စာဖတ်တာ မလုပ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘စာ လုံးဝမရှိဘူး၊ စာရွက် ခဲတံ ဓာတ်မီး ဘာမှ မရှိဘူး၊ သစ်သားမီးခြစ် ဖယောင်းတိုင်ပဲ ရှိတယ်၊ ဘာစာမှ မဖတ်ဘူး၊ နေ့မှာ ထိုင်တယ်၊ လှဲတယ်၊ နေမပူတဲ့အခါ ချောင်းထဲ သဲတွေပေါ် သွားထိုင်ချင် ထိုင်တယ်၊ မြက်ဖုံးကြီးကြီး အရိပ်မှာနေချင်လည်း နေတယ်၊ နေကျသွားတဲ့အခါ စင်္ကြံသွားတာ လုပ်တယ်၊ မှောင်လာမှပဲ စင်္ကြံကဆင်းပြီး ကျောင်းရှေ့ ထန်းလုံးခြမ်းအခင်းပေါ် ဖျာကြမ်းတစ်ချပ် ခင်းပြီး ထိုင်တယ်၊ အိပ်ချိန်မှ ကျောင်းထဲဝင် အိပ်တယ်၊ မနက်အိပ်ယာထမှာ အမှိုက်လိုက်ကောက်ပြီး ဆွမ်းခံချိန်မှာ ဆွမ်းခံထွက်တယ်၊ နေမပူခင် ကျောင်းပြန်ရောက်တာပဲ၊ ဆွမ်းမဆာသေးရင် ဆယ်နာရီ

ကျော်လောက်မှ စားပြီး ကိုယ်လက်သန့်စင်တာပဲ’

– ‘ဆွမ်းခံရာက ဘာစားခဲ့လို့ မဆာတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဆွမ်းခံလာတာကို ကယျာကယာလောင်းကြလို့ စကားတောင် မပြောရတာကြောင့် ကြာရင် ငါ စကားတွေများ မေ့ကုန်မလားအောက်မေ့ယူရအောင်ပဲ၊ စားခဲ့ရဖို့ပေးလို့ပဲ’

– ‘အဲဒီကျောင်းက ပြုတ်တော့ဆိုတော့ မြွေဆိုးတွေ မရှိဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ရှိမှာပဲ၊ ကျောင်းသားဘဝတုံးက ကျောင်းမှာ မြွေဆိုးတွေရင် ဖမ်းပြီး အိုးတစ်လုံးနဲ့ထည့်ခါ အဲဒီတော့ကို ကိုယ်တိုင် လွှတ်ခဲ့ဖူးတာပဲ၊ တစ်ခါက တဲကျောင်းဆောက်ဖို့ သစ်ငုတ်ဖယ်ရှားစဉ်က အဲဒီငုတ်အခြေမြေထဲက မြွေပွေးတစ်ကောင် တွေ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် နောက်မှာ မြွေဆိုးတစ်ကောင်မှ မတွေ့မိဘူး၊ ဆွမ်းခံလမ်းတစ်ဘက် ယာခင်းက အမှိုက်တွေစုပြီး မီးရှို့နေရင် အဲဒီယာခင်းအစအဆုံး အတွင်းလမ်းပေါ်မှာ မြွေဖြတ်ရာ လေးငါးခု အနည်း လောက် တွေ့တယ်’

– ‘မြွေမကြောက်ဖူးလား ဘုရား’

♣ ‘ရေလှေပို့တဲ့ဒကာက ပြောထားတယ်၊ မြွေမကြောက်နဲ့၊ ဆူးပဲကြောက်လို့ပဲ၊ ဆူးက ကိုက်တာမဟုတ်တာဆိုတော့ မကိုက်ပေမယ့် ဆူးကလူခြေသံကြားလည်း ရှောင်မပေးဘူး၊ မြွေက ကိုက်တတ်ပေမယ့် ရှောင်ပေးတယ်လို့ပဲ’

– ‘ဟုတ်တော့ ဟုတ်တာပဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ ဆင်ခြင်ပြီး မှန်မှန်သွားလာတာ လုပ်တာပဲ၊ မြွေနဲ့ တိုးတယ်လို့ မရှိဖူးတာဘဲ၊ တစ်ခါကတော့ လူထိုင်တဲ့ဘေးမှာ မြွေကလေးတစ်ကောင် လာခွေနေတာ တွေ့တယ်၊ ဘယ်အချိန်က ရောက်နေမှန်း မသိဘူး၊ လူထဲတော့ သူလည်း ထသွားတာပဲ’

– ‘ဒီလိုဆိုတော့ ဘာလောဘ ဘာဒေါသမှ မဖြစ်ကြတော့ဘဲ ဖြစ်နေမလားဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတွေ မဖြစ်ရုံမကဘူး၊ ဘာမောဟမှလည်း မဖြစ်ဘဲနေနေတော့တာလို့ ပြောရမယ်၊ ဆွမ်းစားချိန် လွန်မှာစိုးလို့ ဆွမ်းစားပေမယ့် ဆွမ်းအနံ့အရသာ မတွေ့သလိုဘဲ၊ များများလည်း မစားတော့ဘူး’

– ‘ဆွမ်းဟင်းတွေက မကောင်းလို့လား ဘုရား’

♣ ‘ဒီထက်ညံ့တဲ့ဟင်းတွေနဲ့ မြိန်လာခဲ့တာပဲ’

– ‘နေလို့တော့ ကောင်းရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ကောင်းတယ်၊ ထိုင်နေတယ်ဆိုရင် မထိုင်ချင်တော့ဘူး၊ မဖြစ်ဘူး၊ ထစရာ ရှိလို့သာ ထတာပဲ၊ လမ်းလျှောက်ချိန်ရောက်ရင်လည်း လမ်းမလျှောက်ချင်ဘူးလို့ မရှိဘူး၊ လမ်းလျှောက်နေရင်းလည်း လမ်းမလျှောက်ချင်တော့ဘူး၊ ရပ်ချင်ပြီလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ရပ်ချိန်တန်လို့ ရပ်တာပဲ၊ ထိုင်နေရာက အိပ်ချိန်တိုင်ရင်လည်း အိပ်ချိန်တိုင်လို့သာ အိပ်တာပဲ၊ လွဲနေချင်ပြီလို့ မဖြစ်ဘူး၊ အားလုံးနေလို့ကောင်းနေတာပဲ’

– ‘ကြောက်ရွံ့တာတွေလည်း ပျောက်ကုန်ပြီလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီမှာလည်း တစ္ဆေတွေချင်တာ ဖြစ်တာပဲ၊ အရင်ကဆိုရင် တစ္ဆေအကြောင်း အတွေးထဲပေါ်လာရင်တောင် မတွေးမိအောင် ပျောက်ပစ်နေရရာက အခုတော့ တွေ့ချင်နေတယ်၊ သူတို့ ငါက ရန်သူမှ မဟုတ်တာဆိုတော့ သူတို့ရဲ့ ကြောက်စရာအသွင် ကလည်း ပြပွဲထဲက ပြထားတာတွေရသလိုပဲ ဖြစ်မယ်လို့ ယုံကြည်လာလို့ပဲ’

– ‘ချစ်ကြိုက်စိတ်လည်း မပေါ်တော့ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ချစ်စရာ ကြိုက်စရာလို့ မြင်တာ ဘာမှ မရှိတာဘဲ၊ အဲဒီအကြောင်း အတွေးထဲမှာကို ဖြစ်လို့မရတာဘဲ’

– ‘မိန်းမောငိုက်မြည်း ငြီးငွေ့တာလည်း နည်းနည်းမှ မဖြစ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘စိတ်အလိုဆန္ဒနဲ့ ကင်းကွာနေရတာမျိုး ဘာမှ မရှိတော့ ငြီးငွေ့တယ်၊ ငိုက်မြည်းတယ်ဆိုတာ မဖြစ်ဘူး’

– ‘အဲဒီဖြစ်တွေဟာ တကယ့်လောဘဒေါသမောဟတွေ မဖြစ်နေတာ တွေလားဘုရား’

♣ ‘အဲဒီအချိန်ကတော့ အဲဒါတွေ မဖြစ်နေတာတွေဟာ တကယ့် လောဘဒေါသ မောဟတွေ မဖြစ်နေတာ ထင်တာပေါ့’

– ‘အဲဒီထင်တာတွေဟာ တကယ့်အဖြစ်တွေ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အခုအသိအရဆိုရင် ဘယ်မှာ တကယ့်လောဘဒေါသမောဟ မဖြစ်တာ

ဟုတ်မလဲ’

– ‘လူတွေက အဲဒါတွေ မဖြစ်ဘဲ မနေတာတွေဟာ လောဘဒေါသမောဟတွေ ဖြစ်နေတာလို့ သိနေကြတာ မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီတုန်းကတော့ တို့လည်း အဲဒီလိုပဲ လောဘဒေါသမောဟကို သိနေခဲ့တယ်၊ စာပေကလာတဲ့ အဲဒါတွေကို အဋ္ဌကထာကလည်း အဲဒီလို အနက်ဖော် ထားခဲ့တော့ တစ်လောကလုံး အဲဒီလိုပဲ သိနေကြရတာပဲ’

ကိုယ်ရသည့်တရား ကိုယ်တိုင်စစ်ဆေး

– ‘ဘုန်းကြီးတော့ အဲဒီအချိန်တွင်းက ကြွနေမယ်ထင်တာပဲ’

♣ ‘ဘာဖြစ်လို့ထင်တာလဲ’

– ‘ဒီလိုအဖြစ်ထူးကို ရသူဖြစ်လို့ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို မဖြစ်ဘူး’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီအဖြစ်တွေက တရားအားထုတ်မှ ဖြစ်တာတွေလို့ သိထားတော့ ကိုယ်က ဘာမှ အားမထုတ်လို့ မဖြစ်တာဘဲ’

– ‘ဒီလိုဆိုတော့ အဲဒါတွေကို ဘယ်လို သဘောထားသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒါတွေဟာ ပထမတော့ကျောင်းမှာ သိခဲ့တဲ့အသိရဲ့ အကျိုးအဖြစ်တွေပဲလို့ သဘောထားတယ်’

– ‘အဲဒါက တရားဖြစ်နေလို့များလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါကို အဲဒီလိုလည်း မထင်ခဲ့ဘူး’

– ‘အဲဒါကိုရော ဘယ်လို သိထားခဲ့သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာလို့ မသိတာလိုဘဲ သိထားခဲ့တယ်’

– ‘အဲဒီအချိန်အထိ အဲဒါကို အဲဒီလိုပဲ သိနေရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီလိုဖြစ်ပေမယ့် ဘာမှမဟုတ်တာကို သိနေတာလည်း မဟုတ်ဘူးလို့ သိနေတယ်’

– ‘အဲဒီစကားပြန်ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘ဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာ မသိဘူး၊ ဒီလို မသိပေမယ့် အဲဒီအလုပ်ဟာ ဘာမှ မဟုတ်တဲ့ အသုံးမကျတဲ့အလုပ် မဟုတ်တာတော့ သိနေတယ်လို့ ဆိုလိုတာပဲ’

– ‘တရားလည်း မဟုတ်ဘူး၊ အသုံးမကျတဲ့အလုပ်လည်း မဟုတ်ဘူးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘တရားဆိုတာကို ဘယ်လိုသိထားလို့ တရားမဟုတ်တာ သိတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘တရားဆိုတာ စိတ်ကို ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်ကို ရှုကြည့်နေစေတာလို့ သိတာပဲ၊ ဒီလိုမဟုတ်တာ သိတော့ တရားရှုလို့သိတာ မဟုတ်တာလို့ သိတာပေါ့’

– ‘တရားအလုပ်နဲ့ မတူတဲ့အလုပ်ဖြစ်ပေမယ့် ကိုယ့်ကို ငြိမ်းချမ်းစေတာဆိုတော့ ဆက်လုပ်မှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တစ်နေ့မှာ သင်ခန်းစာယူစရာအဖြစ်တစ်ခု တွေ့ရတယ်’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘နေပူနေတဲ့နေ့ဘက်မှာ ထန်းရွက်တဲကျောင်းထဲက သဲခင်းထားတဲ့အပေါ်မှာ ထပ်ခင်းထားတဲ့ ဖျာကြမ်းပေါ်ထိုင်နေတယ်၊ ရှေ့ကသဲထဲမှာ တုတ်ချောင်းသေးသေးလေးတွေ စီထားတဲ့ ဘောပင်အတုတ်လောက်နဲ့ အရှည်နှစ်လက်မခွဲလောက်ရှိတဲ့ ထင်းစည်းကလေး ကို ဆွဲသွားနေတဲ့ ပိုးကောင်တစ်ကောင် သွားနေတာကို တွေ့တယ်’

– ‘ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘ထင်းစည်းက သူ့အိမ်ပဲ၊ ပိုးကောင်က သဲထဲက တို့ခြေရာထဲ ဆင်းသွားပြီး အတက်မှာ ဦးတည်ရာရဲ့ ပြောင်းပြန် လန်ကျသွားတာ တွေ့တယ်၊ ကျတဲ့ဦးတည်ရာဘက် ဆက်သွားတယ်၊ အဲဒီမှာလည်း တစ်နေရာမှာ အဲဒီလို ပြောင်းပြန်လန်ကျမယ့်ခြေရာကွက်မှာ ဦးတည်ရာ ပြောင်းပြန် ကျတာတွေ့ရတယ်၊ ဒီပိုးကောင်ဟာ သူ့အသိုက်ကြီး ဆွဲပြီး ဦးတည်မိရာသွားနေတာ တွေ့ရတယ်၊ ဦးတည်ရာနဲ့ ပြောင်းပြန်ဖြစ်ရင် ပြောင်းပြန်

ဦးတည်ရာကို သွားနေတော့ သူ ဘယ်သွားချင်တာလဲ၊ သူ့မှာ ဦးတည်ရာ မရှိဘူးလား၊ သူ့ဦးတည်မိရာဟာ သူ့ဦးတည်ရာလား စိတ်မှာ ဖြစ်တယ်’

- ‘ရှေ့မှာ လွန်းထိုးပြနေတော့ ဒီလိုပဲ ထင်စရာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘နောက်ရက် နည်းနည်း ရှိတဲ့အခါ ဆွမ်းခံလမ်းမှာ ယာထွန်ပြီး မြေဖွနေတာ တွေတယ်၊ မြေဖွနေတာနဲ့ မြက်ရိတ်နေတာတွေတော့ မြက်တွေရိတ်တာလည်း ဦးတည်မိလို့ လုပ်နေတာတွေပဲ မဟုတ်လား၊ ငါကလည်း အခု ခွက်တစ်လုံးလွယ်ပြီး ရွာသွားနေတာပဲ မဟုတ်လား၊ အားလုံး ဦးတည်မိရာ သွားနေကြတာပဲ၊ ဒါတွေဟာ ပန်းတိုင်မြင်ပြီး ဦးတည်နေတာ မဟုတ်တာမှာ ထင်းစည်းပိုးနဲ့ ဘာကွာခြားသလဲလို့ပဲ’

- ‘ဦးတည်လှည့်မိရာဟာ ကိုယ့်ဦးတည်ချက် လုပ်နေရတယ်ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဦးတည်ချက်ရှိရာသိပြီး ဦးလှည့်သွားလာနေကြတာမဟုတ်ဘဲ ဦးလှည့်မိရာ ဦးတည်လှုပ်ရှားနေကြတာဆိုတော့ အဆုံးမရှိဖြစ်ပြီး ပိုးကောင်လေးလို ဒုက္ခများမှာပဲ၊ တို့ဦးတည်ရာကို သိပြီး သွားတာဖြစ်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာလို့ အသိဖြစ်တယ်’

- ‘ရှေးက ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဦးတည်ရာသိသူတွေ မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို မှတ်ရဖူးတယ်၊ အဲဒီသူတွေဟာ လောဘ ဒေါသ မောဟ မရှိနေ သူတွေလို့လည်း သိရတယ်၊ သူတို့ အဲဒါတွေ မရှိတာ ငါ့မှာ အဲဒါတွေ မရှိတာနဲ့ မတူဘူးလား၊ ဘယ်လို မတူတာလဲ၊ အဲဒီမေးခွန်းလည်း မေးမိတယ်’

- ‘အဲဒါတွေရဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေ စာပေမှာ သေသေချာချာ မရှိဘူးလား’

♣ ‘ရှိတာပေါ့’

- ‘အဲဒါနဲ့ ညီသလား၊မညီသလား ကြည့်ရမှာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့’

- ‘စာပေက လောဘ ဒေါသ မောဟရဲ့ အနက်ပြချက်ဟာ အရိယာတွေပယ် ကြတဲ့ လောဘ ဒေါသ မောဟပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဘိဓမ္မာစာပေမှာ အာရုံတွေကို ငြိကပ်တာ ပြစ်မှားတာနဲ့ တွေဝေတာတွေဟာ လောဘ ဒေါသ မောဟလို့ ပြတာ အထင်အရှားပဲ’

- ‘အဲဒါတွေဟာ လောဘ ဒေါသ မောဟတွေဆိုရင် အဲဒါတွေ ကိုယ့်မှာ

တကယ် ရှိ မရှိ ကြည့်ရမှာပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘မရှိတာကတော့ အထင်အရှားပဲ၊ အဲဒီမရှိတာမှာ သုံးမျိုးသုံးစားနဲ့ မရှိတာ ဖြစ်နိုင်တဲ့အထဲက တဒဂ် မရှိနည်းနဲ့ မရှိတာမဟုတ်တာလည်း ထင်ရှားတယ်၊ ဝိက္ခမ္ဘနနဲ့ မရှိတာလား၊ သမုစ္ဆေဒနဲ့ မရှိတာလားဆိုတာတော့ ပြတ်သားအောင် မြင်လို့ မရဘူး’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတွေနဲ့ မရှိအောင် လုပ်တဲ့နည်းတွေ မလုပ်ဖူးလို့ဘဲ’

- ‘ဝိက္ခမ္ဘနနည်းနဲ့ ဒါတွေမရှိအောင် လုပ်တဲ့နည်းက ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဈာန်ရအောင် လုပ်တဲ့နည်းပဲ’

- ‘ဈာန်ရအောင် လုပ်ကြည့်လို့ မဖြစ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါက အတော်မလွယ်တာဘဲ’

- ‘ဘာတွေ လုပ်ရမှာမို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ကသိုဏ်းတွေ၊ အသုဘတွေ၊ အနုဿတိတွေ အစစထဲက တစ်ခုခုကို ပရိကမ္မနိမိတ်ပေါ်ဖို့ အသေအလဲပဲ၊ အဲဒီပေါ်သူ အထောင်အသောင်းမှာ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်ရမှာ၊ အဲဒီသူလည်း ဒီလိုပဲ၊ အများမှာ ပဋိဘာဂနိမိတ်ရမှာတွေဆိုတော့ ဒီနောက်မှ ပဌမဈာန်ရမှာ၊ ဒါတွေဟာ ကိုယ်လက်လှမ်းမမီတာတွေဆိုပြီး ရှေးဘုန်းကြီးတွေ ပစ်ထားခံရတာတွေပဲ၊ ဒီအထဲ တို့က ပါမွှားပဲ၊ ဒါတွေ ဘယ်တတ်နိုင်မှာလဲ၊ သေပဲသွားမယ် ထင်တယ်၊ အေးချမ်းလိုက်ရမှာ မဟုတ်တာဘဲ’

- ‘ဒီလိုဆိုတော့ ဝိက္ခမ္ဘနနဲ့ လောဘ ဒေါသ မောဟ ပယ်တာတွေ မသိရတာ ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘သမုစ္ဆေဒနည်း ဒါတွေ ပယ်ဖို့က ဘာတွေ လုပ်ရမှာမို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးပွားပြီး ဝိပဿနာရှုရမယ်လို့ သိရတယ်၊ အဲဒါလည်း တို့ လက်လှမ်း မမီတာဘဲ၊ လုပ်ကြည့်တော့ ဘာမှ မသိတာ ဖြစ်ဖြစ်သွားတယ်၊ အဲဒါကို အဲဒီလိုလည်း အဖြစ်မခံချင်တာက တစ်ချက်၊ အဲဒီလိုဖြစ်ဖို့ ပေးဆပ်ရတာက များတယ်လို့ ထင်တာက တစ်ချက်နဲ့ တို့လက်လွှတ်ခဲ့တာပဲ’

- ‘ဒီတော့လည်း သမုတ္တေဒနည်းနဲ့ လောဘ ဒေါသ မောဟပယ်တာ မသိနိုင် ဖြစ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ့်ရည်မှန်းချက်ထဲမှာ ဈာန်တွေ မဂ်တွေက မပါတာဘဲ၊ ရဟန်းဘဝနဲ့ သောတာပန်နေတာက ကိုယ့်ပန်းတိုင်ဆိုတော့ ဆန္ဒအားနည်းတာလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မလားဘဲ၊ အဲဒါတွေက လက်လှမ်းမမီတာတွေဘဲ’

- ‘အခုလို ဖြစ်တဲ့အခါမှာတော့ အဲဒါတွေ သိချင်တာ မပေါ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ့်အဖြစ်ထဲမှာ မငြိမ်းအေးတာ မရှိတော့လည်း အဲဒီလောက် ခက်တဲ့လမ်း တွေ လွှမ်းချင်စိတ် ဘယ်ဖြစ်ပါတော့မလဲ၊ ဒါပေမယ့် တစ်ခါတစ်ခါတော့ စဉ်းစားမိတာ ရှိတယ်’

- ‘လုပ်ကြည့်ချင်တာလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါက နည်းနည်းမှ မပေါ်တာဘဲ’

- ‘ဘာ စဉ်းစားမိတာလဲ ဘုရား’

ဒုတိယတွဲ ပြီး၏။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် အရှင်ဉာဏ

(၁၅-၁၂-၂၀၁၃)

အခန်း(၂)၊ တိုက်အမှတ်(၃)၊ မြစ်ကြီးနားမြို့အကျဉ်းထောင်၊

မြစ်ကြီးနားခရိုင်၊ ကချင်ပြည်နယ်၊ မြန်မာပြည်မြောက်ပိုင်း၊

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံ၊ အာဆီယံဒေသတွင်းနိုင်ငံ၊

အရှေ့တောင် အာရှ။